

அருளிச்செய்த

வேமன்ன பத்தியம்

(1000 பிரம்ம வித்தியா சுலோகங்கள்)

மூலமும் - உரையும்

மூன்றாம் பதிப்பு

M. G. G. Gnanamalai
PALLATHUR,
RAMNAD DT.

சென்னை-சூரோ,

எஸ். துரைசாமி முதலியார் அவர்களால்

தமிழ்

ஸ்ரீ “பாரதி” அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிச்சுக்கப்பட்டது

1932

தாபிரைட் ரிஜிஸ்டர்ட்]

வினா எண் 140

911. Q. Q. Annamalai,
PALLATHUR,
RAMNAD DT.

முகவுரை

வேதார்த்தத்தின் தத்துவப் பொருளை யுணர்த்தும்
புல பண்டைய நூற்களில் மிகச் சிறந்ததாகிய இந்தக் கிரந்
தம் தெலுங்கு பாஷையிலிருப்பதால் அப்பாஷையறியாத
நண்பர்கள் அதனையறியக்கூடாத தன்மையிலிருப்பதால்
அக்கவிகளைத் தமிழில் பெர்ழிப்புரையுடன் யாவருக்கும்
நன்றாய் விளங்குமாறு அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

1875ம் வருடத்தில் மகாகனம் பொருந்தியசென்னை
சினிஸ் ஸர்வீஸ் சார்ட்டேஸ் பிரிப் ப்ரேளன் துரை அவர்க
ளால் சுமார் 700 பாடல்களுக்கு இங்கிலீஷ் உரையுடன்
அச்சிட்ட புத்தகத்தைக் கொண்டு மற்றப் பாடல்களையும்
சேர்த்துப் புதுவை நாராயண தாசர் அவர்களால் எழுதிய
உரையுடன் இப்பதிப்பில் அநேக சீர்திருத்தங்கள் செய்து
சுத்தமாய் வெளியாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

S. D. M.

அட்டவணை

விஷயம்.	பக்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
அண்டாண்டம்	... 21	கண்ணெளி	... 100
அண்ணன்	... 179	கபடம்	... 239
அந்தரங்கம்	... 226	காடி	... 71
அபவாதங்கள்	... 253	கருடன்	... 71
அப்பு	... 27	கர்ப்பச்சின்னங்கள்	... 87
அல்ப மனிதன்	... 245	கர்மேந்திரியங்கள்	... 105
அவதாரிதை	... 13	கல்லி	... 194
அழுகை	... 143	கழுதை	... 63
அன்னரசம்	... 161	களளன்	... 252
அஷ்டபுச்சத்தங்கள்	... 92	காடு	... 56
அஹங்காரம்	... 225	காமுகன்	... 803
ஆகாயம்	... 36	குணம்	... 226
ஆசை	... 167	குதிரை	... 62
ஆடு	... 63	குரங்கு	... 69
ஆதமா	... 109	குரோதம்	... 303
இடி	... 47	குலம்	... 183
இராஜசம்	... 228	குழந்தை	... 90
இல்லாமை	... 269	கெட்டவர்கள்	... 291
ஈ	... 73	கொசு	... 73
உண்மை	... 281	கோட் கொல்லி	... 332
உத்தமன்	... 247	கோத்திரம்	... 187
உயர்வு	... 274	கோபம்	... 239
எமதண்டனை	... 57	கோழி	... 63
எருது	... 59	சகுணம்	... 232
எருமை	... 61	சுடம்	... 120
எருமைக்கட்டா	... 62	சதி	... 75
எலி	... 70	சத்தியம்	... 283
எழுத்து	... 238	சந்திரன்	... 43
எறும்பு	... 72	சமுத்திரம்	... 49

விஷயம்.	பக்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
சாத்தீகம்	... 230	நாய்	... 65
சிக்ஹத்தி	... 385	நான்	... 137
சிந்தனை	... 264	சிந்தனை	... 264
சித்தம்	... 223	நீஞ்சல்	... 256
சிறப்பு	... 13	நீசுஞ்சம்	... 284
சுகம்	... 292	பஞ்சபூதங்கள்	... 85
சுகதிரன்	... 44	பசி	... 142
சுவாசம்	... 103	பசு	... 60
சுவை	... 102	பாதி	... 76
சுவாஸ்பதி	... 149	பந்துக்கள்	... 73
சூரியன்	... 41	பயம்	... 265
செவிகள்	... 96	பல்லி	... 71
சேர்க்கை	... 84	பன்றி	... 68
சொப்பனம்	... 148	பாசம்	... 173
சூனேந்திரியங்கள்	... 104	பாம்பு	... 72
தசவாயுக்கள்	... 96	பால்	... 143
தந்தை	... 177	பாவம்	... 284
தம்பி	... 180	பிடிவாதம்	... 242
தாமசம்	... 229	பிண்டம்	... 87
தாம்பூலம்	... 166	பிண்டாண்டம்	... 22
தாயார்	... 174	பிண்டவுற்பத்தி	... 88
தாழ்வு	... 274	பிரம்மாண்டம்	... 23
துக்கம்	... 293	பிராணன்	... 118
துரோகிகள்	... 333	பிராப்தி	... 286
துரக்குணன்	... 248	பிறப்பு	... 88
துரக்குணங்கள்	... 243	பிழைப்பு	... 272
துஷ்டனை	... 331	புத்தி	... 222
தெளிவு	... 235	புருஷன்	... 74
தேகம்	... 127	புலி	... 70
தேஜஸ்	... 31	பூலோகப் பிராணிகள்	... 58
தேன்	... 72	பூனை	... 70
நாய்	... 58	பொருத்தமில்லாதவை	... 258
நரி	... 67	பெருஞ்சுட்டைமை	... 267
நல்லவர்கள்	... 290	பச்சம்மஹத்தி	... 334
நாணம்	... 188	பஞ்சிவி	... 24

விஷயம்.	பக்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
மண்டலம்	... 40	விககம்	... 81
மதம்	... 328	வோயம்	... 309
மரம்	... 52	வாயு	... 85
மலம்	... 152	வாரம்	... 189
மலைகள்	... 56	வார்த்தைகள்	... 154
மழை	... 48	வாலியம்	... 153
மனம்	... 210	விதி	... 290
மாச்சரியம்	... 329	விதை	... 50
மிருகங்கள்	... 59	வைப்பாட்டி	... 294
மின்னல்	... 46	ஸ்தாவரம்	... 54
முட்டு	... 82	ஸ்தானங்கள்	... 77
மூத்திரம்	... 150	ஸ்திரீ	... 74
மூர்த்தம்	... 302	ஸ்திரீஹத்தி	... 385
மேகம்	... 45	ஸ்திரீகள் மாயை	... 298
மோகம்	... 324	ஸ்பரிசம்	... 98
மோசம்	... 287	ஜன்மம்	... 122
யோனி	... 80	ஜாத்கிரதை	... 149
யௌவனம்	... 231	ஜாதி	... 182
ரூபம்	... 123	ஜிவன்	... 112

அறிவிப்பு.

வேமன்ன யோகிகள் அருளிச்செய்த வேதாந்த இரகசியங்களடங்கிய இவ்வரிய நூலில் 1000-பாடல்களை மாதிரி இப்போது உரையுடன் அச்சிட்டு வெளியாக்கியிருக்கின்றோம். இன்னும் அவர் அருளியிருக்கும் மற்றப் பாடல்களையும் அதிக விரிவான தெள்ளிய உரையுடன் இரண்டாம் பாகத்தில் அச்சிட்டு அதிக சீக்கிரத்தில் வெளிவரும். முதல்பாகத்தைவிட இரண்டாம்பாகத்தில் பல அரிய விஷயங்களைச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

S. D. M.

தும்.

பரப்பிரம்மணே நம:

வேமன்ன யோகீஸ்வரர் ச ரி த் திர ச் ச ரு க் க ம்

புண்ணியபூமியாகிய இப்பரதகண்டத்தில் தக்ஷணதிகையில் பந்தர்நகரத்தைச் சார்ந்துள்ள கொண்டேடி தூர்க்கமென்னும்பர் வதத்துக்கு முன்னொருகால் அரசனாயிருந்த அன்னவேமாரெட்டி என்பவருக்கு வெர்ரி வேமன்னு ரெட்டி யென்னும் ஒரு சகோ தரரிருந்தார். அவர் தம்பிச்சைப்போல் ஒரு தாசியின் மையலிற் சிக்கி, அரசனாகிய அன்னவேமாரெட்டியின் மனைவியை வேண்டி அவள் மூலமாய் அரண்மனையிலுள்ள ஆபரணங்களை யெல்லாம் கொண்டு போய் அத்தாசிக்குக் கொடுத்து வந்தார். அவள் ஒரு நாள் வேமன்னுவை நோக்கி “ஓ வேமன்னு! நீ உன் அண்ணியார் மூக்கிலணிந்திருக்கும் மூக்குத்தியை இன்று கொண்டு வந்து கொடுத்தால் என்னை யனைந்து சின்றின்ப சுகத்தை யனுபவிக்க லாம் இல்லையா! இனி என் வீட்டிற்குள் நுழையவேகூடாது” என்று துறத்தினாள். வேமன்னுவோர் தன்னுலகவரையில் அவ னுக்குச் சமர்தானஞ்சொல்லியும் அவள் சேளாமையால் உடனே இராஜ அரண்மனைக்குவந்து, தன்படுக்கையறைக்குள் நுழைந்து அன்னம் புசிக்காமல் நிரைய முக்காடிட்டுப் படுத்துக்கொண்டு, அண்ணியாருடைய மூக்குத்தி எப்படிச் சிடைக்குமென்று மனவி யாகூலமாயிருந்தார். அந்தச் சமையம் அவரது அண்ணியார், “எனின்னம் வேமன்னு அழுதுண்ண வரவில்லை” யென்று கூட் களைத் தாசி வீட்டுக்கனுப்பி அவரை அழைத்துவரச் சொன்னான். அவர்களும் தாசி வீட்டிற்குள் நுழைந்து பார்த்து எங்குங்கானா மல் அரண்மனைக்கு வந்து, வேமன்னு படுத்திருக்கும் அலங்கோ லத்தைக்கண்டு அரகியிடம் யோய்ச்சொன்னார்கள். உடனே அங்கிருநீரில்வந்து அவரிருப்பைப் பார்த்துத் தட்டியெழுப்பியும் அவர் பேசாமல் மெள்ளமாயிருக்க, ஏதோ மனவியாகூலமா

யிருக்கின்றாரென்றுணர்ந்து, அவரை ஆதியிலிருந்து பாலனைப்
போற் காம்பாற்றியவளாதலால் மன்னொந்தவளாய், “அப்பா
மகனே! நீ எத்தகாத மனவியாக் கலமடைந்திருக்கின்றாய்? என்னு
லாகுமானால் அக்காரியத்தை உடனே முடிக்கின்றேன். நீ முன்ன
மெழுந்து அழுதுண்ணுவா” யென்று வருந்தியழைத்தாள். அவ்
வார்த்தையைக் கேட்ட வேமன்னு இது தான் சமையமென்று
“தாயே உன் மூக்குத்தியைக் கொடுத்தால் அன்னம் புசிக்கின்
றேன். இல்லாவிட்டால் புசிக்கமாட்டேன். எனதருமைக் கண்
மணிபாகிய அந்தத் தாசி, உன்னுடைய மூக்குத்தியைக் கொண்டு
வராவீட்டால் இன்று முதல் என்னை அவள் வீட்டிற்கு வரவேண்
டாமென்று சொல்லி விட்டாள். அவள் சொல்லிய முதல் இது
வரையில் ஒரு நாழிகையை ஒரு யுகமாகக் கழிக்கின்றேன். ஆத
லால் உன் மூக்குத்தியை முன்னங்கொடுத்தால் அவளுக்குக்
கொடுத்துச் சுகத்திருப்பேன். இல்லையானால் இப்போதே என்
னுயிரை விடுகிறேன்” என்று சொல்லினாள்.

அரசி அதைக்கேட்டு என் அருமைப் புதல்வா! உன்னிஷ
டப்படியே என் மூக்குத்தியைக் கொடுக்கின்றேன். ஆனால்
நானுன்னை வேண்டும் வரமொன்றுள்ளது. அதாவது, நீ இந்த மூக்
குத்தியைக் கொண்டுபோய், அத்தாசியை நிர்வாணமாக வரச்
சொல்லி, அவளது இரண்டு கால்களையும் பரப்பி நிற்கச்செய்து
நீ பின்னாலிருந்து அவ்விரண்டு கால்களின் மத்தியில் நீ இந்த
மூக்குத்தியைக் கொடுக்க அவள் குனிந்து இரண்டு கைகளாலும்
அதை வாங்கிக்கொள்ளச் செய்ய வேண்டியது” என்று தன்
மூக்கிலிருந்த மூக்குத்தியைக் கழற்றிக் கொடுத்தனுப்பினாள்.
வேமன்னுவும் தன் அண்ணியார் வேண்டிய வரத்தின்படியே
தாசியின் பின்னாலிருந்து அம்மூக்குத்தியைக் கொடுக்க அவள்
நாணமின்றித் தன்னிருகைகளாலும் வாங்கிக் கொண்டாள்.
வேமன்னு மதன்னீலாவிலோடுகையைரல் அப்போது அவளு
டைய அந்தரங்க ஸ்தானத்தைப் யார்த்து, ஆமோடுகளுக்கிருக்
கின்றதைப்போ விருக்கிறதேயென்று அதனிடம் வெறுப்புற்று
அவ்விடத்தைவிட்டு ஒடோடியும் வந்து தன் அண்ணியாரின்

பாதத்தில் வீழ்ந்து நகஸ்கரித்து “என் தாயே! உன்னால் நான் ஈடேறினேன். நீயே என் சற்குரு” என்று பலவாறாய்த் தோத்திரஞ் செய்து அன்று முதல் வீடுவாசலை விட்டுக் குப்பை மேடுகளிலும், தெருத் திண்ணைகளிலும் புரண்டு தெருத் தெருவாய்த் திரிந்து கொண்டு யிருந்தார்.

இப்படி யிருக்க அவர் ஒரு நாள் திடீரென ஒடோடியும் போய்த் தன் அண்ணியாரின் ஸ்தனத்தின்மீது இரத்தம் வரத் தீறிப்போய்விட்டார். அவ்வேடிக்கையைப் பார்த்தவர்களுள் லாம் அவரைப் பித்தம் பிடித்தவரென்று துணித்தார்கள். கீருண்ட அண்ணியார் மாத்திரம் அவர் ஏதோ ஒரு காரியத்திற்காகத்தான் இப்படிச் செய்திருப்பாரென்று தன் கணவனுக்கும் மற்றவர்களுக்குஞ் சமர்தானாகக் கூறினாள். மூன்றாம் நாள் அவ்வுத்தமி ஜலநதிரட்டப் போகும் வழியில் யாம்புதிண்டி மூர்ச்சையாகிக் கீழே வீழ்ந்திருந்தான். அங்கிருந்தவர்க ளெல்லாம் கண்ணீர் விட்டழுதார்கள். இதற்குள் விஷமெல்லாம் வேமன்னு கீறின காயத்தின் வழியாக வந்து விட்டது. மூர்ச்சையாய்க் கீழே வீழ்ந்து கிடந்த மாதரசியும் தூங்கியெழுந்தவளைப் போலெழுந்து வேமன்னு கீறின காயத்தின் வழியாக விஷம் வெளிப்படுவதைக் கண்ணீர் விட்டழுதவர்களுக்கெல்லாங் காட்டி அவர் மகிமையைக் கொண்டாடினாள்.

சிலநாள் சென்ற பிறகு வேமன்னு தன் மகிமையைத் தன் தமையனும் மற்றவர்களும் அறியுமாறு தன் தமையனிடத்தே ஒரு காணி நிலத்தை வாங்கி, எல்லாரும் தானிய வகையராக் களைப் பயிரிட்டால் இவர் ஆட்டுத் தும்மட்டங்காயைப் பயிர் செய்தார். இச்சங்கதியைக் கேள்விப்பட்ட அன்ன வேமாரெட்டி தன் மனைவியை யழைத்து “நங்காய் உன் மைத்துனன் ஆட்டுத் தும்மட்டங்காயைப் பயிர் செய்கிருன். நீயுமவனும் அதைத் தின்று ஜீவனஞ்செய்யுங்கள்” என்று பரிகாசஞ் செய்தார். அதற்குத் துத்தமி “அவர் செய்கையைத் தாங்கள் பரிகாசஞ் செய்வதடாது. அவரோ மகாநுபாவர். வீண் காரியத்திற் பிரவேசிக்க மாட்டார்” என்று கூறினாள்.

வேமன்னு தும்மட்டங்காய் பயிரானவுடன் வழிப்போக்கி யாகிய ஒரு கிழவியை யழைத்து, கூலிக்குக் காய்களை அறுக்கச் சொல்லி ஒருநாள் முழுதும் அறுத்தான பிறகு கூலிக்குப் பதி லாய் ஒரு காயைக் கொடுத்தனுப்பினார். அக்கிழவியை அதை வாங் கிக்கொண்டு புதிலொன்றும் பேசாமல் வயிற்றெரிந்தவளாய் தன் வீட்டுக்குச் சென்றாள். அவளது பிள்ளைகள் அவள் கொண்டுவந்த காயின் விருத்தார்த்தத்தைக் கேட்டு வேமன்னுவைத் துஷித்த படியே அக்காயைப் பூமியில் மோதி யடித்தார்கள். அது சுக்கற் சுக்கலாகி அதிலிருந்து விதைகளெல்லாம் பொன்மயமாய்ப் பிர காசித்தன. அவ்விதைகளை அவர் கண்டமாத்திரத்தில் வேமன்னு வைப் புகழ்ந்து, அவ்விட்டிலுள்ள எல்லாரும் மதுநாட்காலையில் அவரிடத்திற்குப் போய் வேலை செய்து ஆனொன்றுக்கு நான்கு காய்கள் வீதம் திருடிவைத்துக்கொண்டு, கூலிக்காக வேமன்னு திருக்கரத்தால் கொடுக்கும் ஒவ்வொரு காயையும் பெற்றுக் கொண்டு வீட்டிற்கு வந்து திருடின காய்களையுடைத்துப்பார்க்க அவைகளில் அக்காயின் விதைகளே யிருக்கக்கண்டு வெட்க மடைந்தவர்களாய் வேமன்னு கொடுத்த காயை யுடைத்து அதில் மாத்திரம் பொன் விதைகளிருக்கக்கண்டு, நாயினி வேமன்னு கொடுப்பதையே வாங்கிக்கொள்ள, வேண்டுமென்று அன்று முதல் அவரிடத்திற்கே கூலிக்கு வேலை செய்யபோய்க் கொண்டிருந்தார்கள். இவர்களைக்கண்ட அவ்ஜாரார் யர்வருமே அவரிடம் வேலைசெய்யவாரம்பித்தார்கள். வேமன்னுவும் ஆளுக் கொடுக்காய் தவறாமல் கொடுத்து வந்தார்.

இப்படிச் சிலநாளைக்குள்ளாகத் காய்களையெல்லாம் அறு த்து இரண்டு போர்களாகக் குவித்து தன் அண்ணியின் மூல மாய்த் தன் தமையனை அப்போரிடத்திற்கு வாச்செய்து, இரு யெடுத்துக்கொள்ளவும், இரண்டாவது போரை ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கவும் சொல்லினார். அவரது சொற்படியே அவர் தமைய நும் சிவலோகப்ராப்தி யானார்கள். வேமன்னு சுவாமிகள் குப்பைகளிலும், மேடுகளிலும், வீட்டுத் திண்ணைகளிலும் புர யும், குப்பைகளிலிருக்கும் உடைச்சலோடுகளிலெழுதியும், அணி மாசித்து வினையாடியிருந்து மறைந்தனா.

கடவுள் துணை.

வேமன்ன பத்தியம்

(1000 பிரம்மவித்தியா சுலோகங்கள்)

மூலமும்-உரையும்

அவதாரிகை.

ஸ்ரீமதுமா பதியகு சிவ
சுவாமிகி தாசுண்டனங்க ஜகமுலு வெரகடன்
மேவன யனியெடு தீருடு
நேமம்புன ஜெய்யேதினி நிக்கமு வேமா.

(இ-ள்.) ஸ்ரீ உமாமஹேஸ்வரிக்கு நாயகனாகும் சிவபெரு
மானுக்குத் தொண்டனென்று புலியெங்கும் போற்றியேத்தும்
வேமன்னயோகியென்னும் வைராக்கியபுருடன் ஜெகத்திலுள்ள
சகல மானிடர்களும் உணர்ந்து உஜ்ஜீவிக்கும்பொருட்டு ஜீவ
காருண்ய முடையவராய் இதில் தெலுங்கு பத்திய (செய்யுள்)
ரூபமாகத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார் என்று.

(க)

சிறப்பு.

வேமன்னகயோகி வெலஸை லோகமுலோன
பூஜசேயு புண்ணிய புருஷ லாரா
பூஜசேசிந்த புக்திமுக்துல நிச்ச
விஸ்வதாபி ராம விநர வேமா.

(இ-ள்.) வேமன்னையென்னும் யோகபுருடன் இவ்வுலகத்தி
லவதரித்து மெத்த கீர்த்தியைப்பெற்றார். அப்பண்ணியபுருட்
னைப் பூசையெய்யுங்கள் ஓ சாதுக்களே! அப்படி மனம்வாக்குக்

வேமன்ன பத்தியம்

காயமென்னும் திரிகரண் சுத்தியாய்ப் பூசைசெய்த மாத்திரத்
தில் பக்தி வியக்தி முக்தியைக்கொடுப்பார். சர்வ வியாபியாகிய
ராமா! கேளும் வேமா! என்று.

(உ)

நீதிவை ராக்கிய பக்தி விநீதாலகுண
கரதகுலு கர்னி ஞானசங்க விதாலகுண
வ்ரால் கந்தனி பத்யமூல் வேலசங்கிய
சேத நந்தக வேமன செப்பெபுவினி.

(இ-ள்.) மனுநீதி வைராக்கியம் பக்தி விரக்தி புக்தியற்ற
வர்களுக்கும் பக்திஞான வைராக்கிய சம்பத்தை யுற்றவர்களுக்
கும் மனதுக்கும் வாக்குக்கு மெட்டாத பகவான் கல்யாண்
குணங்களுக்கு நிகராக அரிதாகிய பொருளடங்கியபக்தியங்கள்
ஆயிரங்கணக்காக மந்தமதிகள் உணர்ந்து கடைத்தேரும் பொ
ருட்டு உலகத்தின்கண் வேமன்னயோகி அருளிச்செய்தார்.

அவுணு வேமன ஜெப்பின் யாத்மபுத்தி
தெலிய லேனட்டி மனுஜாலு தேபெலெல்ல
தலனுபாசின் வெண்டருகல் வலெனுஜாட்ட
புக்தி முக்துலு ஹீனமை பேர்வுவேமா.

(இ-ள்.) வேமன்னயோகி புகன்ற ஆத்மபுத்தியை ஆராய்ச்சி
செய்து உணராத மனிதர்களனைவரும் பலதடவைகளிலும் சிக்
கெடுத்த ரோமங்கள் சிரசைவிட்டு நாளுக்குநாள் எப்படி உய
யோகப்பட்டாமற் போகுமோ அப்படி புக்தியும் முக்தியும் கை
கட்டி வரமாட்டாது, வேமா! என்று.

(ச)

செவினி னில்லாகட்டி செய்பெனு வேமன
பட்டபயிற் மோகூ பதமடஞ்சு
புத்தி கல்குவாரு பொந்தி ஸங்கிஞ்சும
விஸ்வதாபி ராம ஹினர வேமா.

(இ-ள்.) செவியில் வீடுகட்டி சொல்லியருளினார் வேமன்ன
யோகி, அஃடுதன்னவெனில் வெட்டவெளியில் மோகூப்பதவி

யென்பதாம். யுகையென்னும் தெளிவாகும் புத்தியுடைவர்க
ளிடையுடைந்து சுகமனுபவியுங்கள். சர்வவியாபியாகிய ராமா!
கேளும் வேமா! (இ)

ஸ்ரீகரம்புக வேமன செப்பி னட்டி
பத்யமூல நெவ்வரைன்னு படன்கேயு
னட்டி புருஷானி மஹிமல நீட்டி தனுசு
மனகுஜெப்பகா சக்யமே மஹினி வேமா.

(இ-ள்.) நித்யமாகிய சம்பத்தை யடையும்படி வேமன்ன
யோகி அருளிச்செய்த பத்தியங்களை யாவரேனும் சர்வகால
சர்வ அவஸ்தைகளிலும் யிடைவிடாது தியானஞ்செய்யும் அப்
படிப்பட்ட புருடனது மகிமைகளை இப்படிப்பட்டதென்றும்
அப்படிப்பட்டதென்றும் இப்புவியின்கண் நம்மால் சொல்லத்
தகுமா? வேமா! எ-று. (க)

ஈ கபட னாட கம்புன
யீ கபட சுதுவுலன்னி யீஸ்வரயனகா
ஏ கபடா த்முடு ஜேசெனே
யா கபடா த் முனகு ம்ரொக்கிதனரா வேமா.

(இ-ள்.) இருவ்ஷ்டி திதிகங்காரமென்னும் முத்தொழில்க
ளால் சகல லோகங்களையும் எண்பத்து நான்குலகைம் ஜீவராசிக
ளையும் உண்பெண்ணுவதும் ஆதரிப்பதும் அழிப்பதமாகிய கபட
நாடகம் புரியும் இந்தலீலா விபூதியில் கபடமாகிய வாகிப்புகள்
யாவத்தும் பகவத்தியானமும் எந்த கபடநாடக சூத்திராவதாரி
உள்ளும்புறம்புமாக விருந்து செய்வித்தானே அந்தக்கபட மன்
தையுடையவனுக்குச் சரணம் புருந்தேனென்று துதிசெய்வாய்;
வேமா! எ-று. (ஏ)

சிவ கவுலகு நர கவுலகு
சிவலோக ப்ரமதாலகுனு சிந்தா மணிகின்

சிவ பக்தி தத்வ முலகுனு

சிவனு குருவுன கு சரணுசேயரா வேமா.

(இ-ள்.) சிவபெருமானைப் பண்களால் சதாகாலமும் பாடிப் புகழ்க்கொண்டாடுங் கவிவாணர்களுக்கும் ஒன்பதுவித வியா கரண பண்டிதர்களுக்கும் சிவலோக வாசிகளாகிய நந்திதேவர் முதலான தொண்டர்களுக்கும் சிங்கைக்குள் மணியாகி விளங்கு மவனுக்கும் சிவபக்தி தத்துவங்களை யுணர்ந்தவர்களுக்கும் சிவ னுக்கும் ஆசானுக்கும் சரணம்புகக் கடவாய் வேமா! (அ)

சலியுத முன்னுன்ன காப குலம்புலோ

வேமன தனகீர்த்தி வெலய தேசே

நுன்ன தர்மமெல்ல னுர்விலோ நருலகு

கோரி பெட்டெபரமு கோரு வேமா.

(இ-ள்.) இந்தக் கலியுகத்தில் குடியானவர் குலத்தினி லவ தரித்த வேமன்னுவென்னும் யோகியானவர் தம்முடைய மகி மையென்னும் புகழை யெங்கும் பிரகாசிக்கச்செய்தார். அஃ தெப்படியெனில் பாமநர்களுல்லாம் உணர்ந்து கடைத்தேரும் பொருட்டு ஜீவகாருண்யமிருந்து வேண்டிய தர்மங்களுல்லாம் மாணுடர்களுக்கு அருளிச்செய்து பரத்தையடையும்படி வெளி யிட்டார். வேமா! என்று. (க)

காதன டெவ்வரி தேர்டனு

வாதுலகும் யோடுவெர்ரி வானியு வலெனே

பேதா பேத மெருங்கியு

வேதாந்த ரகஸ்யமெல்ல வேமன யெருகுன்.

(இ-ள்.) யாரேனும் நன்றோ அல்லது தீதோ மொழிந்தால் அப்படிக்கல்ல இப்படியாகுமென்று தடுத்த எவர்களிடத்தும் வசனிக்கமாட்டார். தர்வாதங்கள் செய்யாமல் பித்தனைப்போல் நடத்துபேத அபேதங்களையறிந்து வேதாந்தரகசியங்க ளெல் லாம் வேமன்னயோகி அறிந்து அதில் லயித்துக்கொண் டிருப்பார். என்று. (கஉ)

இஹபரா துலகுனு யிதிசா தனம்பனி
வ்ராசி சதிவி வினன வாரிகெல்ல
மத்ய கர்மமூலனு மகிமதோ நடசுனு
பருல கைனமுத்தி பதமு வேமா.

(இ-ள்.) இகம்பரமென்னு மிரண்டிற்கும் இது சாதன
மென்று எழுதிப்படித்தவர்களுக்கும் அல்லது இந்த யிரகசி
யார்த்தத்தைக் கேட்டவர்கள் யாவர்க்கும் நடுவில்வந்தடையும்
கர்மங்களை யெல்லாம் தீயிற்பஞ்சென் உருவுமாறச் செய்துமுக்கி
பதவியையளிக்கும், வேமா! எ-று. (கக)

வேமன ஜெப்பின மாட்டலு
சாமம்புன சதிவினட்டி ஸஜ்ஜனு லெல்லன்
சோமனு தலதுந் துருகடு
நேமன்புன ஜ-உடவைய நேர்ப்புன வேமா.

(இ-ள்.) வேமன்னசொல்லிய தத்துவக்ஞான சம்பத்தென்
னும் சொற்களை அன்போடு வாசித்துத் தேர்ந்த நல்லோர்கள்
யாவரும் சோஹமென்னுஞ் சிர்சிவிருப்பார்கள். அப்படிப்
பட்ட சத்துக்களை அரிதாகிய நிஷ்டையிலிருந்து பாருமையா
வேமா! எ-று. (கஉ)

வேமு டிட்டலுசெப்பு வெலயு பத்யம்புலு
தப்பு லென்னியுன்ன நொப்பி யுண்டு
தத்தர படகந்து பித்தரை யொப்பதா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா

(இ-ள்.) இப்படி வேமன்னயோகி அருளிச்செய்த பிரகாசம்
பொருந்திய சுலோகங்களில் தப்புகளெத்தனையிருக்கினும்
தேரித்தெளிந்த ஞானபுருடர்களுக்கு ஒப்பத்தகுந்தவைகளாயி
ருக்கும். சஞ்சலத்திற் கிடங்கொடாமலும் பிரயிக்காமலும் அத
னிடத்தில் பயந்திருக்குமவர்களுக்கு அவர்களேநிகரன்றி அன்
னியர்களைச் சொல்லத்தகாது, ஸர்வவியாபியாகி உள்ளும் புரம்
புமாய் வசிக்கும் ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கங)

வேயு விதமு லமர வேமன பத்யம்பு
 லர்த்த மிச்சவானி னரசிசூட
 சூடசூடகலுகு சோத்யமௌ க்ஞானம்பு
 விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வேமன்னயோகி அருளிச்செய்த பத்யங்க ளொவ்
 வொன்றையும் ஆழ்ந்து பார்க்கப்பார்க்க ஆயிரம்விதங்கள்பொ
 ருந்தும்படி அர்த்தங்கொடுக்கும். அந்த அர்த்தத்தைக் கருதக்
 கருத ஆச்சரியப்படுமபடியான ஞானத்தை யுண்டாகச்செய்யும்,
 ஸர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா கேளும் வேமா! எ-று. (கச)

வேயு பத்யமுலு விவேகியை பக்திதோ
 படன ஜேசிரட்டி பக்து னகுனு
 பாயகுண்டு மோக்ஷ பதமரி சேதிதை
 விஸ்வதாபி ராம வினரவேமா

(இ-ள்.) வேமன்னயோகி அருளிச்செய்தபலவாயிர பத்யங்
 களில் ஆயிரம் பத்தியங்களை விவேகியாகி பக்தியுடன் துதிசெய்
 யும்படியான பக்தனுக்கு மோக்ஷப்பதவியானது கரதலாமலகம்
 போல என்றும் நீங்காதிருக்கும், ஸர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா!
 கேளும் வேமா! எ-று. (கடு)

சத் சங்கிய பத்யமுலு யே
 மதி மந்து டைனகானி மமத தலிர்ப்பன்
 யதடுகனு நால்கு பதவுலு
 சிதிகண்ணி புரமுநந்து சித்தமு வேமா

(இ-ள்.) நூறு சுலோகங்களை எந்தப் புத்திவாஞ்கிலும்
 தானென்னும் அகங்காரத்தை வெட்டியெறிந்து பரதந்திரானி
 தியானஞ் செய்வானே அந்த விவேகியானவன் நீலகண்டனாகிய
 சிவபெருமான் வசிக்கும்படியான சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்
 சியமென்னும் நான்கு பதவிகளையும் உண்மையாக அடைவான்,
 ஓ வேமா! எ-று. (கசு)

லேவு ஸர்வமுன்னு லீய்யமை யுன்னுவ
வுன்ன நீது வுனுகி வினகராது
பிட்டுகானி நீவு யெட்டு பரப்ரம்மா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா

(இ-ள்.) ஒ பரப்பரப்பொருளே! நீ எதனிடத்திலுமில்லை, சகலத்திலும் உள்ளும்புரம்புமாக இருக்கின்றாய். உன்னுடைய இருப்பிடமாகிலுந் தெரிந்துகொள்வோ மென்றாலும் அரிதாக விருக்கின்றது. இப்படிக்காணவுங் கேழ்க்கவும் அருமையான் நீ எப்படி பரபிரம்மமாகுவாய்? சர்வவியாபியாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கங்)

தாமர யந்தலி நீர்வலே
வேமன சரியிஞ்சுகண்டு வெதுகுச சிவுனின்
யாமாய நம்மகாரா தீ
மனமுன தெலியராது யீசுனி வேமா

(இ-ள்.) தாமரையிலையின்மீதுற்ற புனைப்போல் வேமன் னயோகியானவர் மாயாசம்பந்தமாகிய இப்புலியின் மீதுருந்தும் மாயைக்கிலக்காகாமல் சிவபெருமானைத் தேடிக்கொண்டிருப்பார். ஆகையால் இந்தச் செகமாய்க்கையை நம்பலாகாது. மாய்கையில் கட்டுப்பட்டிருக்கும் மந்தமதிகளால் சிவபெருமானைக் காண்பது அருமையாகும் வேமா! எ-று. (கஅ)

கப்பயு பாமுனு போரக்
கப்பனு யாபாமு ம்ருங்கு கைவடிமெரயன்
கப்பனு வெடலன் த்ரோசெடி
நொப்புன னொசர்ப்புதெலிய வேமுண்டெருகுன்.

(இ-ள்.) தவளையும் பாம்புப் போரிட அத்தவளையை யந்தப் பாம்பு விழுங்குமதைப்போல் பிரகாசிக்கும் உலகமாயையென்னும் புத்திர மித்திர களத் திகள்மீதுற்ற ஆசையை விலக்கு மாப்போல் மாயையென்னுந் தவளையை விலக்கி நித்தியமோகி மார்க்கத்தையடையும் விதத்தை வேமன்னயோகி அறிவார் எ-று.

க்ருஷ்ண பர்வமந்து க்ருத்திக லேதுண்டு
 க்ருத்து லேதுனு க்ருஷ்ண ம்ருங்கே
 வெலயு க்ருஷ்ணலேது வேமன ம்ருங்கெரா
 விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா

(இ-ள்.) இருளென்னும் அந்தகாரத்தில் பஞ்சேந்திரியங்க
 ளென்னுங் க்ருத்திகைகள் ஐந்தும் பொருந்தியிருக்கின்றன.
 இப்பஞ்சேந்திரியங்க ழைந்தையும் அந்தகாரம்விழுங்கியது. அப்
 படிப்பட்ட அந்தகாரத்தை வேமன்ன விழுங்கினார், ஸர்வவியாபி
 யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (உ௦)

பிலசின பலுககுண்டு மரி பிலசின வேமன கூரகுண்டு
 தனசலசினயெவ்வ ரேமனின தன்னு காதனி நவ்வுசுண்டு
 நாத்பதல பேயுசுண்டு பரதத்வமு நித்யமுதானெயைசதா
 தெலிசின யோகி வேமனுகதின் சிவரூபுடு நெல்லதாவுலன்

(இ-ள்.) யாவரேனுமழைத்தால் பேசாமலும் பின்னுமழைத்
 தால் வசனியாமலும் தன்னை நினைத்திடிலும் யாரென்ன சொல்
 லினும் தன்னையல்லவென்று சிரித்து ஆத்மாவைப் பரமாத்மாவீ
 னிடம் ஐக்கியப்படுத்தி பரதத்வம் நித்யம்தானாகி நிமைநேச
 மேனும் அன்னிய விஷயத்தில் மனதைச் செலுத்தாமலும் அறி
 வாலுணர்ந்த வேமன யோகியானவர் எவ்விடத்திலும் சிவரூபத்
 துடன் சஞ்சரிப்பார் எ-று. (உ௧)

கூட்டிகிலேனிவானிவலெகோபமுலேகனுயெல்லதாவுலன்
 மாட்டிகிமாட்கின்மரியு மாட்டிகிமாட்டகு பத்யபத்ததின்
 தாட்டினெருங்கஜெப்புசுனுதாருணிலோசிவரூபகாரியை
 மாட்டிகிநுன்னவேமன ஸமானமுயெவ்வருவெர்ரிவேமன

(இ-ள்.) அண்ணத்திற்கும் ஆடைக்கும் பரதவிக்கும் ஏழை
 யைப்போலவும், சினத்தைப் பற்றறுத்து சாந்தத்தை வகித்து
 எந்தயிடத்திலும் அடிக்கடி ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் அளவிறந்த
 பத்யங்களை வெகு தீரமாக யாவருமறியச் சொல்லிக்கொண்டு
 இவ்வுலகின்கண் சிவரூபத்தைத் தரித்தவராகி யிருந்த வேமன்

னவுக்கு நிகரானவர்கள் யாருமில்லை, பைத்தியங்கொண்ட
வேமன்து! ஏ-று. (உஉ)

ஒக்கடு யோகியாயெ மரியொக்கடுதிக்குலத்யாகியாயெ
வேரொக்கடுபோகியாயெ நடுயொக்கடுசக்கனிராகியாயெ
தாநொடுக்கடுஞானியாயெ வினுவொக்கடுமஹாத்முனி
[கான மெச்சடன்

நிக்கமு யின்னிருபமுலு நீகுனுசெல்லுசு னுண்டுவேமன்து.

(இ-ள்.) ஒருவன் யோகியாகி மற்றொருவன் அஷ்டதிக்குக்
கும் தியாகியாகி கேரெருவன் போகியாகி இன்னொருவன் மாய்
கைக் குள்ளாகி மற்றுமொருவன் க்ஞானியாகினான்; இத்தனை
பேர்களில் ஒரு மகாத்மாவையேனும் எவ்விடத்திலுங் காணோம்;
உண்மையிலே இத்தனை ரூபங்களும் உனக்கே தகுமன்றி மற்ற
ஒருருவருக்குத் தகாது, கேளும் வேமன்து! ஏ-று. (உஉ)

அண்டாண்டம்.

அண்டாண்டமுகன யுன்னிபுனடு
அண்ட மெட்ரு பிரமாண்ட மட்ளெ
கர்ம பந்தமுசேத கானருயினருல்
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) அண்டாண்டத்தைப்பார்க்க யாவத்தும் இருப்பது
போல பிண்டாண்டமெப்படியோ அப்படியே பிரமாண்டமும்
விளங்கும். அந்த ரகசியத்தை கர்மபாசத்தினால் கட்டுப்பட்ட
மானிடர்கள் இதை உணர்வது மெத்த அருமையாகும்; சர்வவி
யாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (உச)

அண்டமுலோ யாகாசம்
முண்டங்காசுடசுட நொனநகதீபை
யுண்டுனு நந்தயு தெலசின
மெண்டிக நெகமுத்தி காந்தமெலகுர வேமா.

(இ-ள்.) இந்த அண்டத்தில் ஆகாயமிருப்பதுபோல ஆக்
கையெனும் அண்டத்திலும் ஆகாயமிருக்கின்றது. அதைப்

பார்க்கப்பார்க்க இனிப்பாகவிருக்கும். அவ்விடத்தில் சகலரு
முணர்ந்த முக்திமாதொருவன் ஜோதி சொருபமாய் விளங்கு
வன், வேமா! எ-று. (உரு)

பிண்டாண்டம்.

பிண்ட அண்டமெனடி ப்ருதிவி ஜனுலுசூட
ப்ரம அண்டமெனடி பயலுகாக
ஆவிதம்புன நருலந்தரு தெலியண்டி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா,

(இ-ள்.) பிண்டாண்டமென்னும் ப்ருதிவியை ஜனங்கள்
பார்க்கப் பிரமாண்டமென்னும் வெளியாகும்; அந்த விதமாக
மெயல்லா மனிதர்களும் தெரிந்து தெளிவையடையுங்கள்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (உசு)

தனரு பிண்டாண்டமுன தகிலினவாடு
புட்டலேது வாடு புடமிலோன
னட்டி புட்டுககன நவனிலோ லேதயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஒளிபெற்று விளங்கும் பிண்டாண்டத்திலகப்பட்ட
வன் இப்புலியினிடத்திலவன் பிறக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட
பிறப்பைப் பார்க்க இவ்வுலகத்திலில்லையையா சர்வவியாபியா
கிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (உஎ)

கமலப வாண்டமு லென்னுசு
விமலபு சுக்ஞானு லெல்ல வீட்சிந்தரயா
விமலம்பை மனமுண்டக
சமமுக பிண்டாண்ட மெபுடு சூடரவேமா.

(இ-ள்.) அண்டபிண்ட பிரமாண்டங்க ளனைத்தையும் சுத்
தக் ஞான வைராக்கிய சேரான பெரியோர்கள் அபேதமாக
நினைக்காமல் எல்லாவற்றையும் சமமாகவும் சகலமும் பகவானது
சொருபமென்று எப்போதும் பார்க்கக்கடவாய், வேமா! எ-று.

பிரம்மாண்டம்.

ப்ரஹ்மாண்டமெனடி பட்டணம்புலோபல
ப்ரஹ்மமுனு தெலியனி ப்ராஹ்மய மேல
தன்மனம்பு தெலிய தானெபோ ப்ரஹ்மம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பிரமாண்டமென்னும் பட்டணத்திற்குள்ளே பிரம்
மத்தையறியாத பிரமாண்டேனுக்கு? தன்னைத்தானே யறிய
நானேயல்லவா பிரமம்; சர்வவியாபியாகிய ஓராமா! கேளும்
வேமா! எ-று. (உக)

ஒகப்ரஹ்மாண்டமு தலசின
ப்ரகடிம்பக ரானிவனக பகுலோகமுலன்
விகடம்பை நட்ருண்டுனு
அகடாமீ தாண்டவம்பு லட்லென வேமா.

(இ-ள்.) ஒரு பிரமாண்டத்தை நினைத்தால் அதன் புத
ழைச் சொல்லமுடியாதென்ன? வெகு லோகங்களிலும் அரு
வருப்பாகியதைப்போன்ற விருப்பத்தைப்போல உம்முடைய
திருக்கூத்து ஆஹாஹா என்ன ஆச்சரியத்தை யுண்டாக்கு
கின்றதோ அப்படியே புகழவுஞ் சொல்லவுந் தரமாகாது,
வேமா! எ-று. (நஃ0)

ப்ராண முண்டுகாலி ப்ரமாண்டமுன் மேனு
மித்ரசந்திரவஃனி நேத்ரசயமு
மரியு தேவுநெருக மஹிமீத நெவரயா
விஸ்வதாபி/ ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பிராணத்தினிடத்தில் காற்றும் பிரமாண்டத்தினி
டத்தில் தேகமும் சினேகிதனிடத்தில் சந்திரகுரியர்களும்
பொருந்தியிருக்கும் விவரத்தை உம்மையன்றி மற்றெவர்கள்
பிரமசொருபத்தை யிவ்வுலகத்திலறிய வல்லவர்கள்? சர்வவியா
பியாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (நக)

ப்ருதிவி.

ப்ருதிவி குதகமேகே ப்ருதிவியை மொலகெத்தெ
மொலக ப்ருதிவிகேகே மொகடெ சுதுடு
தரணி ஜனுலகெல்ல தல்லியு பெண்ணாழு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பூமியில் தண்ணீர் வந்தது. மண்ணின்மீது முளையெடுத்தது, முளே மண்ணின்மேல் வந்தது. இதை யோசிக்குமிடத்தில் கணவனே குமாரனாகியதுபோல உலகத்திலுள்ள ஜனங்கள் யாவருக்கும் அன்னையே மனைவியாவாள்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (நஉ)

பூமிலோனே புட்டி பூசாரமெல்லனு
தனுவுலோனே புட்டு தத்வமெல்ல
ஸ்வயமுலோனெ புட்டி ஸர்வம்பு தானெளனு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பூமியின் சாரம் யாவும் பூமிக்குள்ளாகவே பிறந்தது போல தேகத்தினிடமாகத் தத்வம் யாவும் பிறக்கும். சுயம்பிற் குள்ளாகப் பிறந்து சகலமுந்தானாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (நஉ)

பூமிவல்ல பேரு புண்ய ஸ்தலமுலாயே
வெலய ராள்ளவல்ல வேல்புலாயே
நீள்ள பேருவல்ல நிகில தீர்த்தமுலாயே
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பூமியினாலே புண்ணியத்தலமென்று பேருண்டாயிற்று; கற்களினாலே தெய்வமென்று பேருண்டாயிற்று; தண்ணீரினாலே பற்பல தீர்த்தங்கடென்று பேருண்டாயிற்று; சர்வ வியாபியாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (நச)

பூதேவி யனக ம்ருத்திக

பூதேவதலைன வகுலு புட்டின வென்னே

R65:31

ஆ தேவதகே தெலுசனு

ஆதினி யீனருலு யெருக ரந்துரு வேமா.

(இ-ள்.) பூமாதேவியென்றால் மண். அந்தப் பூமாதுக ளாகவும் தேவதைகளாகவும் பிறந்த வகைகளெத்தனையோ வதை கணக்கிட முடியாது. இந்த மர்மம் பரப்ரம்ம சொ ரூபமாக விளங்கும் அந்தத் தேவனுக்கே தெரியுமென்ற மந்த மதிகளாகிய மானிடர்கள் யாவரும் அதின்ரகசிய முறிய மாட்டார்கள். தத்வக்ஞானபரிசுத்த ஆத்மாக்கள் அறிவார்கள் வேமா! எ-று. (நூ)

ம்ருத்திகயே தனதனுவட

ம்ருத்திதளமெத்திரிலுப மொதலாதருவுன்

ம்ருத்திகயுன்னதி மாடிகி

யெத்தெருவுலு தரணிமகிம யெருகரு வேமா.

(இ-ள்.) மண்ணே தன் தேகமாம்; அந்த மண்ணினாலேயே அஸ்திவாரமும் சுவரும் மெத்தைதளமும் போட்டுப்பார்க்க முத லும் ஆதாரமுமாக விருப்பது மண்ணையானதால் எப்படிப் பட்டவர்களும் மண்ணின் மகிமையை யறியமாட்டார்கள்; வேமா! எ-று. (நூ)

பூதேவியனக ம்ருத்திக

பூதேவத புட்டு விதமு பூஜனு லெருகன்

பூதேவி பார மாயெனு

ஆதேவத காதரெவ்வ ரந்துரு வேமா.

(இ-ள்.) பூமாதென்றால் மண். அந்தமண் பிறந்தவிதம் இம்மண்ணிலுள்ள ஜனங்களறிய ஆதாரமாயினான். அப் படிப்பட்ட அந்தத் தேவதைக்கு ஆதாரம் யாவரென்பார்கள், வேமா! எ-று. (நூ)

மண்டிலோனே புட்டி மண்டிலோனே பெபிரகி

மண்டிலோனே திரிகி மனுஜா டாயெ

மன்னு மண்டகல்ப மனுஜுடே தத்வம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மண்ணினிடத்திற் பிறந்து மண்ணின்மீதுவளர்ந்து
மண்ணின்மேற்றிரிந்து மனிதனாயினான். அப்படிப்பட்டமண்ணை
மண்ணிற்கலக்கும் மனிதனே தத்வக்ஞானியாகும்; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (ந-அ)

மண்டிலோனே புட்டி மண்டிலோனே பெரிசி
மண்டி வெடலிவாடு மிண்டி கெகசெ
மிண்டிலோன சுகமு மண்டிலோ லேதயா.
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மண்ணிற்குள் பிறந்து மண்ணிற்குள் வளர்ந்து
மண்ணைவிட்டு வெளிப்பட்டவன் விண்ணையடைந்தான். ஆகை
யால் விண்ணுலக சுகம் மண்ணுலகில்லையையா; சர்வவியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (ந-க)

மன்னு குப்பஜேசி மன்னுலோ கோரரடி
மன்னுயன்டகுண்ட மகுடி திரிசி
மன்னு மின்டகல்பி மரியெந்து போவுனோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மண்ணைக் கும்பலாகக் குவித்து அந்த மண்ணின்
மீது விழுந்து புரண்டு மண்ணுட்டாவண்ணந் திரிந்து மண்ணை
மண்ணிற்கலந்து பின் இந்த ஜீவனெங்குப்போகுமோ? சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (ச-0)

மண்டிகுண்ட வன்டி மாய சரீரம்பு
சச்ச நென்னடைன சாவதாத்ம
கடமு வெரக்கடைதெ ககனம்பு ஒக்கடா.
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மண்பானையை யொத்தமாயாமயமாகிய இவ்வாக்
கை எத்தனைநாளாகிலும் ஒருநாளைக்குச் சாகுமல்லாமல் ஆத்மா

என்றும் சாகமாட்டாது, சடமொன்றில் ஆகாயமும் ஒன்று
தானா? சர்வவியாபியாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (சக)

மன்னு தினகமன்டெ மண்டேரு ஜனுலாரா
மண்டிலோனி மேலு மருவ நேவ
நீள்ளலோனி மேலு நிதிலமை யுண்டுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சம்சாரசாகரத்தில் விழுந்து பீண்டுங் கறை
ஆயற வகையறியாத பாமரஜனங்களே! மண்ணைத்தின்னுங்க
ளென்றால் மகாகஷ்டப்படுகிறீர்கள்; அந்தமண்ணிலிருக்கும்
மேன்மையை மறக்கவேண்டியதென்ன? தண்ணீருக்குள் மேன்
மை அனேகமாயிருக்கும் சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! ஏ-று. (சஉ)

மண்டபுட்டு சொம்மு மண்டியந்துன தாச்சி
மண்டி குண்டலோனே மரல வண்டி
மண்டி பரதுகுசிந்த மருலேஸ ஜேஸ்திலோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மண்ணிற்பிறக்கும் பொருளை அந்த மண்ணினிடத்
திலே தானே ஒளித்துவைத்து மறுபடியும் பெடுத்து மண்பானை
யிடமே சமைத்து அதையுண்டு களிக்கும் மண்பிழைப்புக்கேனிவ்
வளவு ஆசையை யுண்டுபண்ணினீர்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! ஏ-று. (சஉ)

அப்பு.

உதகமு லோபலி தத்வமு
வெதிகியு தானை தெலசி வேகமெ மதிலோ
துதகமு வலேதா தத்வமு
மதி தெலசினவாடு தத்வ மயுடுர வேமா.

(இ-ள்.) தண்ணீரிலிருக்கும் தத்வத்தைத் தேடி யுணர்ந்து
தன்னைத்தானறிந்து தெளிவடைந்து விரைவில் மனதில் மதித்

துத் தண்ணீருக்கு நிகராக தத்வத்தை மதியிலறிந்தவன் தத்வ
சொருபனாகும், வேமா ! எ-று. (சச)

நதி-னுதகம்புலு ஜனுக்ரிய
மதி பொடமெடு தத்வ விதுலு மகிமான்விதுலை
ப்ருதிவினிகல நருலு வொகட
பதபடி ஸத்கதினி பொந்து பாகுக வேமா.

(இ-ள்.) நதியில் தண்ணீர் பெருகிப்போவதுபோல இடை
விடாமல் மதியைத்திருத்தும் தத்வயோகிகள் அளவிடப்படாத
மகிமை பொருந்தினவர்களாகி, உலகிலுள்ள மனிதர்கள் புகழ்,
சாயுச்சியபதவியாகும் நற்கதியை அவசியமடைவர்; வேமா! எ-று.

நீள்ளமீத புக்க நிலிசின யப்புடு
நீள்ளு வேகவச்சி தாகுகாக
விட்டு குண்டகிந்த விஸ்ராந்தி படுதுரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா!

(இ-ள்.) தண்ணீரின் மீது குமிழி நின்றபோது தண்ணீர்
விரைவாக வந்து படுமல்லவா? அப்போதந்தக் குமிழியழிந்து
போகுமாப்போல அழிந்துபோகும் நிலையில்லாத மண்பானையின்
பொருட்டு எத்தனையோ பேர் ஆயாசப்படுவார்கள்; சர்வவியாபி
யாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! எ-று. (சச)

நீள்ளமீதி வ்ராத நிலுவக யுன்னட்டு
பாட்டி ஜகதிலேது பரமுலேது
மாட்டமாட்ட கெல்ல மனசு கோருசுநுண்டு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) நீர்மேலெழுத்து நிற்காமலிருப்பதுபோல ஜெகத்து
மில்லை பதவியுமில்லை. இப்படிப்பட்ட அனித்தியமான இவ்வுல
கின்கண்ணுலவும் இவ்வாக்கையும் அனித்தியமே. ஆகையால்
இந்த அனித்தியமான ஜெகத்தாசையை மனதுகோரிக்கொண்
டிருக்கும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓராமா ! கேளும் வேமா ! எ-று. ( )

நீள்ளமீத ஜட்டு வெலயனோடல பர்வு
பைலுமீத ஜட்டு பக்ஷிபர்வு
ஆடதானி பர்வு யாலாகெ யுண்டுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) நீரின்மீது பார்த்தால் ஓடத்தின் வேகம் வெளியாகும். விண்மீது பார்த்தால் பட்சி பரக்கும்வேகம் வெளியாகும். பெண்பிள்ளையின் ஓட்டமும் அந்தப்படியே யிருக்குமடா; சர்வ வியாபியாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சஅ)

நீள்ளலோனி சேப நிகுடி தூரமுபாரு
பைட்ட மூரடைன பாரலேது
ஸ்தான பல்மிகானி தனபல்மி காதயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தண்ணீருக்குள் மீனானது நீண்டு துலைதூரம் ஓடும்; வெளியில் ஒரு முழமேனும் ஓடமாட்டாது. ஸ்தானபலமல்லது-தன் வல்லமையல்லவையா; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சக)

நீள்ளலோனி முஸலி நிகுடி யேனுகதீசு
பைட்ட குக்கசேத பங்கபடுனு
ஸ்தான பல்மிகானி தனபல்மி காதயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தண்ணீருக்குள் வசிக்கும் முதலையானது தன்னருகில் வந்த யானையைப் பிடித்து உள்ளுக்கிழுத்துப் போகும்; அப்படிப்பட்ட முதலை தண்ணீரைவிட்டு வெளியில் வந்தமாத் திரத்தில் நாயினிடமகப்பட்டுப் பங்கப்படும். இதற்குக்காரணம் ஸ்தானத்தின் வல்லமையேயன்றி அம்முதலையின் வல்லமையன்று; சர்வவியாபியாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (இஓ)

மொதடபட்ட நீரு மோட்டு தனக்யெக்கி
மொதட குரிகிவேக மொலக லெத்து

மொலக் ப்ருதிபடின மொககொடு கந்துரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) முதலில் விழுந்த விந்து றோட்டுன்றைக்குமேரி
முளையெடுத்துப் பத்துமாதமும் பூரணமாகி அம்முளை பூமியில்
விழுந்த மரத்திரத்தில் ஆண்குமாரனென்று ஜனங்கள் சொல்லு
வார்கள்; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும். வேமா! எ-று.)

மொதட போயுநீரு மொதலிதனக யெக்கி
வ்ருகூதமெல்ல நிண்டி விஸ்தரிஞ்செ
ஆவிதம்புன் ஜீவ மந்தட நிலுகனு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பூமியைத்திருத்தி விதைவிதைத்து முதலில் வார்க்
குந் தண்ணீர் விதைக்குள்ளேரி. முளை யெடுத்து இலை தழைத்து
கொம்புகள் ஓடி அம்மரம் முழுதும் நிறைந்துப் பரவியது. அது
போல ஜீவனவ்வண்ணமே நிற்கும்; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும். வேமா! எ-று. (இஉ)

நீரு காரமாயெ காரம்பு நீராயெ
காரமைன நீரு காரமாயெ
காரமந்து நீரு கடுமயுமை யுண்டு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தண்ணீர் காரமாயிற்று அக்காரமே தண்ணீரா
யிற்று; காரமாகிய தண்ணீர் பின்னுங் காரமாயிற்று; அக்காரத்
தில் நீரானது மெத்தவும் சுந்தரமாக பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்
கும்; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும். வேமா! எ-று. (இங்)

நீரு காரமாயெ காரம்பு நீராயெ
நீரு நிர்விகார வஸ்துவாயெ
நீட்டிலோன நுண்டு நிகல ப்ரமாண்டமுல்
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஜலம் காரமாயிற்று; காரம் ஜலமாயிற்று; அத்
தண்ணீர் நிர்விகார வஸ்துவாயிற்று; அப்படிப்பட்டத் தண்ணீர்

ருக்குள்ளாக சகல ப்ரம்மாண்டங்களு மிருக்கும் ; சர்வ வியாபியாகியு ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! எ-று. (இச)

தேஜஸ்.

நீரு காரமென்னு நிருகொனி காரம்பு
வானிவத்த நித்ர போனுவச்சு
நீட்டிலோனெ றுண்டு நிகில ப்ரம்மாண்டமுல்
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) - தண்ணீர்காரமாகும், நீரினிடம் காரங்கொண்ட அதனிடத்தில் ஆனந்த நித்திரைசெய்யலாம் ; அத்தெளிந்த நீருக்குள் அகில ப்ரம்மாண்டங்களும் நிறைந்திருக்கும் ; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! எ-று. (இச)

ஜ்யோதியந்தெ புட்டு சொம்பைன நாதம்பு
நாதமந்து புட்டெ நரபு பிந்து
பிந்துவந்தெ புட்டெ ப்ருதிவி யாகாசம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சோதியினிடத்திலே பிறக்கும் சுகமாகிய நாதம். அந்த நாதத்தினிடம் பிறக்கும் பிந்து ; அவ்விந்துவினிடத்திலே பிறந்தது ப்ருதிவியும் ஆகாசமும் ; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! எ-று. (இச)

ஆத்மலோனி ஜ்யோதி யமருட விங்கம்பு
தெரசிகனக்கூனி தேடமுது
பதியு குருவுலேக யப்புன தெலியங்க
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஆத்மாவுக்குள் சோதியமாந்திருக்க விங்கமாகும், அதைத் திறந்துபார்க்காமல்லது தெளிவுபட்டமாட்டாது. அப்படித் தெளிவுபடுதற்கு எளிதிலாகுமா ? தெரிந்து ஆனந்தமடைவதற்கு குருவில்லாமல் பிராப்தமாகுமா ஆகமாட்டாது. ஆகை

யால் சத்குருநாதன் கிருபாநோக்கத்தால் எளிதிலடையலாம்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! எ-று (௫௭)

சொம்முக னெடிதாக ஜ்யோதி காவலெகாணி
சொம்முகன்ன வெனுக ஜ்யோதி யேல
தேவுடைன வெனுக தேகம்பு சிக்கேல
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) காரணப் பொருளைக் காணுப்பரியந்தம் சோதிவே
ணுமன்றிப் பொருளைக்கண்டபின்பு சோதியேதுக்கு ? தேவ
னா பிறகு தேகத்தினிடம் ஆவலேன் ? சர்வவியாபியாகிய ஓ
ராமா ! கேளும் வேமா ! எ-று. (௫௮)

சொம்மு படினசோட்ட சோதிம்பு கலுகுனு
சொம்முலேனி சோட்ட சோத னேல
அஞ்சனம்பு லேக யாசொம்மு தெலியது
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பொருள் போட்டவிடத்தில் தேடக்கிடைக்கும் ;
பொருள் விழாதவிடத்தில் சோதிப்ப தேதுக்கு ? அஞ்சனம்
போட்டுப்பார்க்காமல் அந்தப்பொருள் அகப்படமாட்டாது;
சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! எ-று (௫௯)

தீபம்பு லேனி யிண்டனு
ரூபம்புலு தெலியலேரு ரூபுக தமலோ
தீபமகு தெலிவி கலிகியு
பாபம்புலு மருகுத்ரோவ படுதுரு வேமா.

(இ-ள்.) தெளிவில்லாதமந்தமதிகள் விளக்கில்லாத வீட்டி
னில் சொரூபத்தை உண்மையிலேயே காணமாட்டார்கள். விளக்
காகுந் தெளிவுண்டாகிய உத்தம ஞானிகள் பாவங்களுருமாய்ந்து
புண்ணியத்தைச் சேகரிக்கும் வழியையே நாடுவார்கள், வேமா!()

சிவுகூர்ச்சி தீபமிடினனு
சீவமந்திரமந்து ஜ்யோதி ஸ்திரமகுட் டருதா

சிவயோகி ஹிருதய கமலமு

சிவதீரிபுவனமூலனு வெலயு ஸ்திரமுக வேமா.

(இ-ள்.) மனதுடன் சிவனைக்கூட்டி விளக்கை வைத்தால் அவ்வீட்டிற் சிவமென்னுஞ் சோதியானது நிலைத்துப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பதோர் அருமையா? அதுபோல சிவயோகியின் யிருதயமென்னுந் தாமரைக்கமலத்தில் மூவுலகமும் சிவமயமாகயே விளங்கும்; வேமா! எ-று (சுக)

அனலம்புன ஜன்மிஞ்செனு

யனலம்புன் ஸலிலயகுச்ச யாகாசமுநன்

கனிபிஞ்சி புட்டுதானே

ஜனகுடு லேண்டிமாய சரிதமு வேமா.

(இ-ள்.) அக்கினியில் மாயைபிறந்தது; அஃதெப்படியெனில் அக்கினியில் தண்ணீருண்டாகுமாப்போல ஆகாசத்தினில் காணப்பட்டு தனக்குத்தானே பிறக்கும் தந்தை யில்லாத மாயையின் சரிதை; வேமா! எ-று. (சுஉ)

அக்னி தைவமைதெ யக்னி வுபாஸ்தியு

சேரரானி முக்தி சேரு டெட்ரு

வீரபத்ருனி சேத வெலசின் யக்னியு

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அக்கினி தெய்வமாகில் அந்த அக்கினியை உபாசனை செய்தால் சேரவரிதாகிய முக்தியைச் சேருவதெப்படி? வீரபத்திரனால் உண்டாகிய அக்கினியாகையால்; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சும)

அக்னி சிகலயந்து நமரங்க மமகார

மபவுமீத த்யான மொனரநுனிசி

யாகுதி யகுலெனுக ஹருனி கற்பிதமௌனு

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கொழுந்துவிட்டோடும் அக்னியின்மீது தானாகும் சிவபெருமான்மீதில் நிர்மல தியானத்தை வைத்து ஆடு

தியாகிய பின்பு அரனுக்கற்புதமாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சுச)

கனசார மக்னி தரிகேர்னி
கனசாரமு லேனியட்டி காரண வித்யா
கனசாரமு வித்யாக்னிகி
கனசாரமு கண்டகம்பு கலுரூர வேமா.

(இ-ள்.) மிகவும் சாரமாகும் அக்னியை உட்கொண்டு அப்
படிப்பட்ட சாரமில்லாத வித்தைக்குக் காரணமும் மேன்மையு
மாகிய சாராக்னிமுட்களுண்டாகும் வேமா, எ-று (சுசு)

தொர்ர மானிலோனி. தொரட்டி ஜீவுலநெல்ல
மொல்லலேக ஜம்பு முதமுதோட
அக்னிலேனி மண்ட யதியேமி சோத்யமோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பொந்துள்ள மரத்திற்குள் வாழும் எல்லா ஜீவ
ராசிகளையும் பிரியத்துடன் அக்னியில்லாத சுடர் கொல்லும்,
அதுவென்ன விந்தையோ? சர்வ வியாபியாகிய; ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (சுசு)

நாகு பெவரு திக்கு நடினா முலலோனு
வேகு சுக்கவண்டி வெலுகு திக்கு
வெலுகு கன்னதிக்கு வெதுகங்க லேதயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) எனக்குத் திக்கு யாவரெனில் ஆகாயத்திற்குள்
விளங்கும் வெள்ளியைப்போன்ற பிரகாசம் திக்காகும். சோதி
யைவிட வேறு திக்கு தேடிப்பார்க்க எங்குமில்லை; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சுசு)

க்ருகமு கூடுஜேசி குணமு முப்பிரிஜேசி
சத்யமனெடி கர்ம சமுரு போசி

மூலநொக்க ஜ்யோதி முட்டிஞ்சி சூடரோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தேகமென்னும் வீட்டை மாடமாக்கி ராஜசம் தாம
சம் சாத்வீகமென்னு மூன்று குணங்களை முப்பிரி தூலாக்கி சத்
தியமென்னும் கர்ம எண்ணெயைவிட்டு மூலையிலொரு வினக்
கேற்றி அவ்வினக்காகுஞ் சோதியைப்பாரும்; சர்வ வியாபியா
கிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சுஅ)

பிண்ட அண்டமத்ய பிந்துனாதம் ஜ்யோதி
ப்ரம்ம அண்டமத்ய பானு ஜ்யோதி
நாதபிந்து நடும நதிகாத்புத் ஜ்யோதி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அண்டபிண்டத்திற்கு நடுவில் விந்து ஆத்மாவே
சோதியாகும்; பிரமாண்டத்திற்கு நடுவில் சூரியன் சோதியா
கும்; நாத வீந்துக்கு நடுவில் அற்புதமாகிய அதிக சோதியாகும்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சுஅ)

மன்னுராயி லேனி மஹிமீத நொக்கோட்ட
கொம்ம கலிகியுண்டு கொனலு சாகி
திவ்வெலேனி வெலுரு திபிஞ்சி யுண்டிரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மன்னுய் கல்லுமில்லாமல் உலகத்தின்மீது ஒரு
கோட்டை கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. அக்கோட்டைக்கு நீண்ட
பிணையுண்டாயிருக்கும்; முனையுடன் கூடின அக்கோட்டைக்குள்
பிளக்கில்லாத பிரகாசம் ஒளி பெற்றிருக்கும்; சர்வ வியாபியா
ய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (எ0)

வாயு.

வாயுவந்தே புட்டி வாயுவந்தே பெரிசி
வாயுவந்தே மேலு வருஸ தெலகி

வாயுவனக பிராண வாயுவு சிவுடயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வாயுவினிடத்திற் பிறந்து வாயுவினிடமே வளர்ந்
து வாயுவினிடத்திலேயே மேலாகிய வரிசைக் கிரமங்களைத்
தெரிந்து அப்படிப்பட்ட வாயுவென்றால் அதென்னவெனில்
பிராணவாயுவே சிவனாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று.

(எக)

காலிகாலி கூடி கடிகன்டினி கூடி
தோலுதோலு கூடி தொம்மி ஜேசி
ஜிட்டுஜிட்டு கூடி ஜீவுண்டு நாயரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) காற்று காற்றைச்சேர்ந்தும் ஆண்பெண்ணைச்
சேர்ந்தும் தோல்தோலைச்சேர்ந்து தொந்திரவுபட்டு அதி
விருந்து வெளிப்படும் சுக்கில சுரோணிதமிரண்டும் ஒன்று
சேர்ந்து ஜீவனயினன்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-று.

(எஉ)

காலிகாலி கலசெ ககனம்பு ககனம்பு
மன்னுமன்ட கலசி மன்டமண்டெ
நீருநீரு கலசி நிர்மலம் பைனட்டி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) காற்று காற்றிற்கலந்தது, ஆகாசம் ஆகாசத்திற்
சேர்ந்தது; மண்ணு மண்ணிற்சேர்ந்து பற்றியெயிர்த்தது, நீர்
நீரிற்கலந்து நிர்மலமாயிற்று; சர்வ வியாபியாகி எங்கும் நிறைந்
திருக்கும். ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

(எங்)

ஆகாயம் (வேளி)

ஆகாசம்புன வாயுவு
மாகுன தாவாக்னியட்டுல மானஸமந் துன்

ஏகாகாருடு ஐகமுன

ஜோகைதனு தானெ வெலுகு சம்முர வேமா.

(இ-ள்.) ஆகாயத்தினிடம் வாயுவுப்பொருந்திருக்கும்; அந்நெய் படியெனில் மரத்தினிடத்தில் தவாக்கனியானது இருப்பதுபோல மனத்தினிடத்திலும் உலகமெங்கும் ஏகாகாரமான யீசன் தனக்குத்தானே பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் வேமா! ஏ-று. (எசு)

பைலந்தே புட்டு சர்வமு

பைலந்தேலிய யமையே பிரமாண்டம்புல்

பைலுனு பந்தமு துடிபின

கைலாசமு பாசிமுக்தி கலுகுர வேமா.

(இ-ள்.) வெளியினிடத்திலே சகலமும்பிறக்கும்; அந்தவெளியினிடத்திலேயே பிரம்மாண்டங்களும் கலந்திருக்கும்; அப்படிப்பட்ட வெளியையும் மண் பெண் பொன்னென்னு மூவாசையை யும் விட்டால் கைலாயத்தைக்கடந்து முக்தியுண்டாகும் வேமா!

பைலுன பந்தமு புட்டெனு

பைலுன பந்தம்பு கலசெ பரிகிம்பங்கா

பைலுனு பந்தமு கலிபின

பைலந்தே முக்தி பட்டபயலுர வேமா.

(இ-ள்.) வெளியினிடத்தில் ஆசை பிறந்தது; அவ்வெளியிலேயே ஆசை கலந்தது; இதையோசித்துப் பார்க்க வெளியையும் ஆசையையும் கலந்தால் வெளியினிடமே முக்தியானது வெட்ட வெளியாகும் வேமா! ஏ-று. (எசு)

பைலுன பந்தமு கப்பெனு

பைலுன பரமாத்முன்குனு வாஞ்சித மொப்பென்

பைலுன பந்தமு கலிபின

கைலாசமு பாசிமுக்தி காஞ்சுர வேமா.

(இ-ள்.) வெளியை ஆசைமூடிற்று. அவ்வெளியினில் பரமாத்முன்குக்கும் ஆசை ஒப்பியது. அப்படிப்பட்ட அரிதாகிய

வெளியில் ஆசையைக் கலந்தால் கைலாயத்தைக்கடந்து முக்தி
யைக்காண்பர்கள் வேமா! (எ)

பைலுபைலுகாணு பரிகிம்ப ஜாலக
பைலுலோனி வாரு பைட்ட படிரி
பைலுலோனி பால பரிகிம்ப தத்வமௌ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வெளி வெளியாகும்படி யோசிக்கமாட்டாமல்
வெளிக்குட்பட்டவர்கள் அவ்வெளியைக் கடந்து வெளிப்பட்
டார். அந்த வெளிக்குள்ளாக மிகவும் யோசித்துப் பார்க்க சுத்
ததத்வமாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

பைலுலோனிபைலு பரிகிம்ப நேரக
பைடபடிரி பட்ட பகலுகாணு
பைலுலோனி பைலு பாவிம்ப முக்திரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வெளிக்குள்ளிருக்கும் வெளியைக்கண்டுணரக் கற்
காமல் வெட்டவெளியாகவும் வெளிப்பட்டார்கள். வெளிக்குள்
ளிருக்கும் அந்தவெளியைப்பார்க்க முக்தியாகும்; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

(எக)

பைலுயில்லு கட்டி பரிகிம்ப நேரக
ப்ரமசி திருகுவாடு பாமருண்டு
பைலுவடின யதடு ப்ரஹ்மம்பு தானையே
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வெளிவீடு கட்டிப்பார்க்க வறியாமல் பிரமித்துத்
திரியுமவன் பாமரனாகும்; மேற்சொன்னபடி வீட்டைக்கட்டி
வெளிப்பட்ட புருடன் தானே பிர்மமாகும்; சர்வ வியாபியாகிய
ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

(அ0)

பைலுலோனி பைலு பரிகிஞ்சி சூடக
பைலுருடி ஜ-0ச்சி ப்ரமயனேல்

பைலுருபு லெல்ல பரிகிம்ப தத்வமெள்
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வெளிக்குள்ளிருக்கும் வெளியைக்கண் டினராமல்
வெளி ரூபத்தைப் பார்த்து பிரயிக்கவேண்டியதென்ன? அந்த
வெளிக்குள்ளிருக்கும் யெல்லா ரூபங்களையும் பார்க்கத் தத்வமா
கும்; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமர்! கேளும் வேமா! எ-று. (அக)

பைலுருபுருபு பைலுனு காஜேசி
பைலுருபு பட்ட பயலு ஜேசி
பைலுலோனிபைலு பர்மிம்ப தத்வம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வெளி ரூபத்திலு ரூபத்தை வெளியாகும்படி செய்து
அந்த வெளி ரூபத்தை வெட்டவெளியாகச் செய்து அவ்வெளிக்குள்
வெளியைக்கண்டு தெரிவிக்கத் தத்வமாகும்; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமர்! கேளும் வேமா! எ-று. (அஉ)

பைலுலோனி பயலு பரிகிஞ்சி சூடக
பைலுருபு சூசி வலச்சே காசு
முரிகியந்து மதினி மோகம்பு விட்டாயெ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வெளிக்குள்ளிருக்கும் வெளியைக்கண்டு தெளியா
மல் வெளி ரூபத்தைப் பார்த்து மோகித்ததல்லாமல் மெத்தவுந்
கேவலமாகிய அழுக்கினிடத்தினில் ஆசையை விடாதவனாயி
னான்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமர்! கேளும் வேமா! எ-று. (அங)

பைலு ப்ரஹ்மமனுச்ச பாஷிம்பு சந்துரு
பைலுயேல தானு ப்ரஹ்மமகுனு
ப்ரஹ்மமைன பைலு பாவமந் துண்டகா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வெளியை பிரமமென்று மன்திலெண்ணி யிருப்
பார்கள்; காணவஞ் சொல்லவுமரிதாகும் பிரமமானவெளியா

னது மனதினிடத்திலிருக்க அற்பமாகிய வெளி பிரமமாகாது;
சர்வ வியாபியாகும் ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (அச)

பயலைனதி யெந்தாயெனு
பயலுகுபிரம்மாண்டமுனகு பட்டெந்தையன்
ரயமுனவலி யெந்தோயனி
பயபடுதரு தானிஜ-டுட பயலுர வேமா.

(இ-ள்.) வெளியானது யெவ்வளவு பிரமாணமானது;
அந்த வெளிக்கும் பிரம்மாண்டத்திற்கும் பிரமாண மெவ்வளவா
யிற்று யென்று கண்டு தெளியாமல் அப்பப்பா அதுயெவ்வ
ளவோ வென்று அதைப்பார்க்கப் பயப்படுவார்கள்; விரை
விலதை உற்று நோக்கில் வெளியாகும் வேமா! எ-று. (அடு)

எனிமிதி திக்குலு பயலை
எனிமிதி யிண்டிகினினுரு யெக்குடுபயலை
வினரானிபயலு நடச்சின
கனராயச் சோட்டநேனு கலசிதி வேமா.

(இ-ள்.) திக்குகளுட்டும் வெளியாகி யெட்டிலீட்டிற்கும்
ஆறு அதிக வெளியாகி செவியில் கேட்கப்படாத வெளிநடந்
தால் பாரும் அவ்விடத்தில் நானுங் கலந்திருப்பேன் வேமா!

மண்டலம்.

மண்டலமுலுமுடு மரிசூடசூடகா
சந்த்ரசூர்யவக்னி ஜெந்து பிதப
தண்டி வெலுகுகா னு தரணிகி தைவம்பு
கா னு னுண்டு மிகுல கன்த வேமா.

(இ-ள்.) மண்டலங்கள் மூன்று; அதை யோசித்துப் பார்க்கப்
பார்க்கச் சூரியன் சந்திரன் அக்கினி இம்மூவர்களாகும்; இவர்
களாலுண்டாகும் பிரகாசமானது அற்பமேயாம்; மெத்த ஒளி
யாகவும் உலகுக்கு தெய்வமாகியும் விளங்கும் பரம்பொருளின்
பிரகாசத்திற்கு நிகரெந்த ஒளியுமுன்னிற்கமாட்டாது; வேமா

சூரியன்.

சூர்யுனி பொடகன்ன சோலக விகசிஞ்சு
சுக்கலதொரகன்ன சுக்கடெந்து
கலுவதம்மிகாது கலது யீபூமினி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தாமரை மொக்குகளானது சூரியன் கிரணம்பட்ட
மாத்திரத்தில் மலர்ந்து வெகுசந்தரமாகவிருக்கும், அல்லிமொக்
கானது சந்திரக்கிரணங்கண்ட மாத்திரத்தில் மலரும், வெள்ளி
முளைத்தவுடனே உதயகாலமாகும்; இம்மூன்று பிரகாசத்தையும்
வெட்கிப்போகும்படி அதிக ஒளிபெற்று யெங்கும் பிரகாசிக்கச்
செய்யும் ஒளியொன்று இவ்வுலகின்கண் உண்டு; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (அஅ)

அருண வுதயமுலுனு அஸ்தமானமு லென்னி
ஜனனமரண மென்னி ஜாது லென்னி
தீனியெருகு யோகி தேரகாடையுண்டு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அருணோதயங்களெத்தனை, அஸ்தமிப்பது மெத்
தனை, ஜனனமெத்தனை, மரணமெத்தனை, ஜாதிகளெத்தனை;
இந்த மொத்தத்தை யறிந்தவன் தெளிவாளியாயிருப்பான்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (அக)

ப்ரொத்து பொருசுடெரிகிப்ரொத்துபோவுட்டெரிகி
ப்ரொத்து குருங்குதானி போலிகெரிகி
ப்ரொத்து தெலியுநதெட பொலுபொந்துப்ரம்மம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா

(இ-ள்.) பொழுதுவிடிவதை யறிந்தும் பெழுது போவதை
யறிந்தும் பொழுதுபோகமுதின திறத்தைப் பகுத்தறிந்து அந்த
அரிதாகிய பொழுதின் குறிப்பையறிந்த மகாத்மாவே பிரமத்தில்

கலந்து தானே பிரமமாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓராமா!
கேளும், வேமா! எ-று. (க௦)

ப்ரொத்து பொடுச்சுசோட்ட ப்ரொத்து நிலசுசோ
ப்ரொத்துக்குருங்குசோட்ட பொஸகஜுச்சி [ட்ட
ப்ரொத்தெரிகினவாடு பெரலுபைன யோகிரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பொழுது விடியுமிடத்திலும் பொழுது நிற்குமிடத்
திலும் பொழுதுபோகு மிடத்திலும் ஆராய்ந்துபார்த்து அத
னிடத்தில் காணும் சூக்ஷமாகிய பொழுதையறிந்தவன் சரியான
யோகியாகும்; சர்வவியாபியாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

எண்டநீடவன்னெ யேகமை யுண்டகா
ரிண்டு குண்டலந்து நிதர ஜேசி
தண்டிதத்வமெல்ல தலபோசி சூடரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வெய்யல் நிழல் இவ்விரண்டின் வர்னம் ஒன்றாயிருக்
கையில் அந்தநிறம் நிறைந்திருக்கும் பாண்டத்தினிடத்தில் தூங்
காமற்றாங்கி அங்கு சித்திர விசித்திரமாக உதிக்கும் அளவிடப்
படாத தத்துவங்களுடையெல்லாம் ஆராய்ந்துபாரும்; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கஉ)

எண்டநீடசந்த மெருக நேர்ச்சினவாடு
யுண்டபோடதண்டு யுர்வி லோன
திண்டிபோது யோகி திருகுச்ச நுண்மோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வெயிலை நிழலுக்கு நிகராக வறிய கற்றுணர்ந்தவன்
ஒரு நிமைப்பொழுதேனும் இவ்வுலகத்திலிருக்க அசம்மதனாகி
ஆரணியத்தையடைவான்; கள்ளவேடம் புனைந்து பிரசாத
மூர்த்தியாகிய தூர்க்குண்முடையோகி இப்பூதலத்தி லுலாவிக்
கொண்டிருப்பனையன்றி உத்தம்குண்முடைய யோகி நாட்டை

விரும்பாமல் காட்டையே யடைந்து சுகித்திருப்பார் ; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! எ-று. (சுந.)

சந்திரன்.

சந்த்ருநீடனுனிக சக்ககா ரவிமீத
நுண்டஜ-ஞ்ச்சி கொரத மண்டஜேசி
வென்னெலங் கலயுட்டெ வெலயங்க முக்திரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சந்திரனுடைய நிழலைச்சூரியன்மீது நன்றாயிருக்கப் பார்த்துக் குறைவாக யிருக்கச்செய்து நிலவினிற் கலப்பதே பிரகாசம் பொருந்திய முக்தியாகும் ; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! எ-று. (சுச.)

சந்த்ராமநீட சக்ககா தனலோன
நுண்டஜ-ஞ்ச்சிகேல னூதிபட்டி
வென்னெலலைபடனு வெதக நந்தனேமுக்தி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சந்திரனுடைய நிழல் தனக்குள் நன்றாயிருக்கப் பார்த்து அந்நிழலைக் கையினால் ஊதிப்பிடித்து வெளியில்தேட அவ்வளவிலே முக்தியாகும் ; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! எ-று. (சுஇ.)

சந்த்ருடன்டிவாடே சாபம்பு சேதனு
களலுஹீனவ்ருத்தி கலிகெ ததரா
புடமி ஜனுலகெல்ல புத்துலட்டுண்டுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சந்திரனை யொத்தவனே தாரையின்மீது அடங்கா மோகங் கொண்டு அம்மாதிரி விட்டுப்பிரியாமலிருந்தபடியால் பிருகஸ்பதி திராச் சினங்கொண்டு சந்திரனை நோக்கி “அடா சந்திரனே ! நாளுக்குநாள் உன்னழகாகிய கலைகள் குறைந்து

போகக்கடவதென்று சபித்தார். அந்தப்படியே சந்திரனுக்குக் கலைகள் குறைந்துபோகச் சிவபெருமானைச் சிந்தித்து வேண்டிக் கொண்டபடியால் சந்திரனைப் பரமசிவம் தனது சடாப் பரத்தில் தரித்துக்கொண்டு சூரியனிடத்திற் சேர்த்துக் கலைகள் விருத்தியாகும்படிக் கிருபைசெய்தார். அச்சந்திரனைப்போல உலகத்திலுள்ள மனிதர்களுக்கெல்லாம் புத்திகள் அப்படிக்கேயிருக்கும்; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! ஏ-று. (கூசு)

ப்ரத்யக்ஷமு பூதேவியு
ப்ரத்யக்ஷமு வாயுவக்னி ப்ராணேயும்புல்
ப்ரத்யக்ஷமு ரவிசந்த்ருலு
ப்ரத்யக்ஷமு கானலேரு பதரா வேமா.

(இ-ள்.) பிரிதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசமென்னும் பஞ்சப் பிராணனும் சூரியசந்திரர்களையும் கண்ணூரக் காண்கின்றார்கள். இவைகளுக்கெல்லாம் காரணப்பொருளாகிய பரமாத்மசொரு பத்தைக்கண்டு களிப்படையார்கள் உலகத்தினர்; வேமா ! ஏ-று.

சுக்கிரன்.

சுத்தத்ருஷ்டி தெலசி சுக்ருடந் தட்டிவாடு
பட்டலேக மனசு பார விடிசெ
கன்னுபோயி துதனு காகி சந்தம்பாயெ
விஸ்வதாபி ராம வினரவேமா.

(இ-ள்.) சுக்கிரனை யொத்தவனே பரிசுத்தமாகிய இரண்டு கண்களினாலும் பார்த்தும் மனதை நிருத்தமாட்டாமல் ஓடவிட்டு மகாவிஷ்ணுவினால் ஒரு கண்கெட்டிக் காகத்தைப்போல ஒரு கண்ணுடையவனாகினான். சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா ! மனக் கண்களை ஓடவிடாமல் நிருத்திப் பரவஸ்து தெரிசனஞ் செய்து கொண்டு சதர்காலமு நிருப்பவனே பிரமமாகும், வேமா ! ஏ-று.

சூபுகொஞ்சமைதெ சுக்கலு நுண்டகா
ப்ராவுவெலுகுலேது பருவுகானு

க்ஞான தீபமுவலெ கன்னுலகுனு தோச்ச
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஆகாயத்தில் தாரகைகள் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்க அவைகளைப் பார்க்கும்பார்வை அற்பமாகில் அத்தாரகைகளும் அற்பமாகவே பிரகாசிப்பதுபோலத் தோன்றும். அதே தாரகைகள் முழுபார்வையினால் பார்க்கப் பூரணமாய்ப் பிரகாசிப்பதுபோல் மனக்கண்களினால் பூரணமாக உன்பார்வை நோக்க க்ஞான விளக்கை யொத்துக் கண்களுக்குந்தோன்றும்; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! எ-று. (கக)

குருப்ருகஸ்பதியுனு குணமிஞ்சுகயிலேக
சந்தமாம கிச்செ சாப மபுடு
குருடுகோபமூன கூடதெப்படிகைன
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சாந்தகுணம் சிறிதுமின்றி பிருகஸ்பதி பகவானவர் கோபமிருந்து சந்திரனுக்குச்சாபமிட்டார். ஆகையால் குருவே சினமடைய எப்போதாகிலும் ஆகாது; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! எ-று. (ர)

மேகம்.

மேக மட்டமைன மஹிருனி ஜெருச்சுனு
சித்த மட்டமைன ஸ்திரமு ஜெருச்சு
மருபு லட்டமைன மகிமம்பு ஜெருச்சுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) விண்ணில் மேகங்கள் குறுக்காக சூழ்ந்திருக்கில் சந்திரனுடைய பிரகாசத்தைக் கெடுக்கும்; சித்தம் குறுக்காகில் திறத்தைக்கெடுக்கும்; மறதி குறுகிடில் மகிமையைக் கெடுக்கும். சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா. (ரக)

மேதினி லேனிவா தமுலு மிக்குடமைன பலம்புலேதுலே
நாதுக காலிலேனி மரி நப்புடுமேகமு கப்பதந்தகா

போதயுலேக சத்குருனி புத்ருடுகாடு நிதானத்ருஸ்யமா
வாதுல போகனுண்டுமிகவச்செதெரிங்கியுனுண்டுவேமனா

(இ-ள்.) உலகத்தின்கண் இல்லாத வாதங்களும் அதிகமாகிய பலமுமில்லை; காற்றில்லாதபோது மேகங்கள் ஆகாயத்திலவ்வனவாக கப்பிக்கொள்ளமாட்டாது; அதுபோல சற்குருநாதன் உபதேசமும் சாந்தமும் க்ஞானக்கண் பார்வையும் இல்லாமல் மாணுக்கனும் புத்திரனுமாகமாட்டான்; ஆதலால் வாதுக்குப் போகாமலிருந்து மேல்வருங்காரியத்தை அறிந்துகொண்டிருப்பாய் வேமனா, எ-று.

(ரூஉ)

மேகுனி யாடம்பரமு

மேகமுலோ யுருமுமெருமு மெருவடி பிடுகுன்

மேகுனி யானெடி பாவமு

மேகாடம்பரமு தெலிய மேதினி வேமா.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தில் மேகத்தின் ஆரவாரங்களும் அம்மேகத்திற்குள் மின்னலும் பிரகாசமும் இடியும் அந்த மேகத்தில் சார்ந்துகொள்ளுந் தெளிவும் அங்குத் தோன்றும் ஒலியும் அறிந்து கொள்ளுவோம் வேமா ! எ-று.

(ரூஉ)

மின்னல்.

மெருமு மெரயகாணு மேகுந்கு பவிமி

கதசிவானகலுகு கணுதிகாணு

மெருமு மெருவகுன்ன மரிவான லுனுசுன்ன

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மின்னல் மின்னிட மேகத்திற்குப் பலமாகும்; அப்பலத்தினால் கணக்கில்லாத மழைபொழியும்; அப்படிப்பட்ட மின்னல் மின்னாவிடில் ஒருதுளி மழையும் பெய்யமாட்டாது; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! எ-று.

(ரூச)

தருகுமெருமு ஜுச்சி தரலோன ஜனுலெல்ல
கத்துலேது வான் கனதகாணு

இதிகொ யதிகொயனுச யிகயேடதந்துரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பளிச்சென்று மின்னி மறைந்துபோகும் தளுக்கு
மின்னலைக்கண்டு உலகத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் சிலர் மழை
பெய்யுமென்றும் சிலர் மழை பொழியாதென்றும் சிலர் இதோ
பெய்யுமென்றும் சிலர் இனியேது மழையென்றும் சொல்லுவார்
கள் ; சர்வ வியாபியாகிய ஓராமா ! கேளும் வேமா ! ஏ-று. (ரஞ)

ஸ்வாதிமெருமு ஜு-ச்சி சந்தோஷபடுதுரு
ஸ்வாதிமெருமு யேமி சபலமெளனு
மெருமு தினமுராக மேகம்பு குருசுன
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சுவாதி நட்சத்திரத்தின் மின்னலைக்கண்டு சந்தோ
ஷப்படுவார்கள் ; அச்சுவாதிமின்னலினாலென்ன மழைபொழியு
மா? மின்னலும், நாளும்வராமல் மேகங்கள் மழை பெய்யுமா?
பெய்யமாட்டாது ; சர்வ வியாபியாகிய ஓராமா ! கேளும்
வேமா ! ஏ-று. (ரக்)

இடி.

உருமுலு வுரிமின யப்புடு
சிரமுன்படி முணுகினட்டு சித்தமு ப்ரமயுன்
தரபிடுகொக்கட படினனு
முரியுசுக்கடசிதிமடண்ணு முந்துகவேமா!

(இ-ள்) இடிகளிடித்தபோது சிரத்தில் விழுந்து பிராணன்
போயினதுபோல் சித்தப்பிரமையுண்டாம் ; இடியானது உல
கத்தி லெங்கே விழுந்தபோதிலும் ஆஹா இன்று இடிக்கித்தப்
பிப்பிழைத்தேன் என்பர்கள் மூடமதிகள் ; வேமா ! ஏ-று (ரஞ)

பிடுகு படினதாவு தடபடகா நுண்டு
பிடுகு படினவானி புண்ணியமே மனவச்சு

பிடுகுபடின கொம்ப நடக்கலு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இடிவிழுந்த இடமானது அலங்கோலமாயிருக்கும்
இடிவிழுந்தவீடு இடிந்துபோகும்; சிரத்தில் இடிவிழுந்தவனு
டைய புண்ணியமென்னென்று பகரலாம்; சர்வ வியாபியாகிய
ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

(ராஅ)

பிடுகுனு யரசேத பிகபட்டியந்துலோ
கல்மஷம்பு லெல்ல கடகு தீசி
கடமகரமுசேத கலியுகமுனு ப்ரோச்சு
கர்மகர்த்த நெருக கதர வேமா.

(இ-ள்.) இடியை உள்ளங்கையில் பிசுவாகப்பிடித்து அதற்
குள்ளிருக்கும் அழுக்கையெல்லாம் வெளிப்படுத்தி, பரிசுத்த
மாகிய அவ்விடி மற்றதையும் கரத்தில் வைத்துக்கொண்டு இக்
கலியுகத்தில் கர்த்தாக்கிக்குங் கர்த்தனாகிய பரப்பிரமத்தைக்
காணவேணும் வேமா! எ-று.

(ராக)

தனகாந்தியு பயலெல்லனு
தனகாந்தியெ யடுகுமடுகு தரமைதுருமுன்
தனகாந்தியு பயலெல்லனு
தனகாந்தியெ தலபுவலன தகுலுர வேமா!

(இ-ள்.) இடியில் தன் பிரகாசமே வெளியெல்லாம் நிறைந்
திருக்கும்; அவ்விடியின் பிரகாசமே மண்ணும் விண்ணும் நிறைந்
திருக்கும்; அந்த யிடியின் ஒளியினால் தன் மனதிலும் பிரகாசித்
துக் கொண்டிருக்கும் வேமா! எ-று.

(ராக0)

மழை.

வான ராகடமரி ப்ராணம்பு போகட
கானடதுயெந்த கனுனிகைன
கானபடினமீதி கலியெட்டு நடுசுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மழைவருவதும் பிராணன் போவதும் எப்படிப்
பட்டகனவானுக்காகிலுங் காணப்படமாட்டாது; அப்படியல்ல

வென்று ஒருக்கால் காணப்படுமர்கில் அம்மகாத்மாவினிடம் கலியின்மாய்கை என்ன செய்யும்? ஒன்றும் செய்யமாட்டாது; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (நாகக)

வானனு தடியனி வாருனு
பூனுக வேமன்னசேத பொர்யனிவாருன்
நானாதிக்குல வெதகின்
கானமுவானந்தவானி கதரா வேமா.

(இ-ள்.) மழையினில் நனையாதவர்களையும் வேமன்னாவின் னால் கழிக்கப்பட்டவர்களையும் நானாதிக்குகளில் தேடியும் மேற்கண்ட மழையை யொத்தவனைக் காண்பதறிதாக்கும் அல்லவா? வேமா! எ-று. (நாகக)

வான குறுவகுன்ன வச்சுனு கூராமம்பு
வான குறுசுதேனி வருதபாரு
வருத கருவுரெண்டு வருசதோநெருகுடி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மழைபெய்யாமலிருந்தால் உலகத்திற்கு கூராம முண்டாகும். காலத்தில் மழைபெய்யுமாகில் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்தோடி உலகம் கேஷமமடையும். ஆகையால்கேஷமம் கூராம மிரண்டையும் வரிசைக்கிரமமாக அறிந்துதொள்ளக்கடவீர்கள் நேசர்களே; சர்வ வியாபியாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா! (நாகக).

சமுத்திரம்.

சமுத்ரமுனகு ஜலிட சரியேதியுனு லேது
அட்டிஜலதிரீரு னனுவுகாது
அனுவுகானிரீரு யதியேமிசேயனு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கரைகாண்ப தரிதாகியுங் கணக்குக்கடங்காததாகியும் அபாரமாகியும் பூமியை வளைத்துக்கொண்டிருக்கும் கடலைப் பற்றி யோசிக்குமிடத்தில் அக்கடலுக்குச் சரியான கனம்

பொருந்தியது யெதுவுமில்லை; அப்படிப்பட்டக் கடல்ஜலம் உப்
பேயல்லது இனிப்பாகமாட்டாது; அந்த இனிப்பில்லாத
தண்ணீரானது யேது செய்வதற்கு? சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! எ-று (ராகச)

ஓடசத்வமெல்ல நடிசமுத்ரமுலோன
பண்டி சத்வமெல்ல பைட்ட னுண்டு
ஆடதானி சத்வ மேடனே ஜடிரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கப்பலின் ஓட்டமெல்லாங் கடலுக்குள்ளும் வண்டி
யின் ஓட்டமெல்லாம் பூமியின்மீது மிருக்கும்; பெண் பிள்ளை
யின் ஓட்டமானது யெங்கோ அதைக் குறிப்பிட்டப் பாரும்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (ராகடு)

விதை.

வேயவேயகானு வித்தன மனுபிஞ்சு
வேயவேய ப்ரபலி வருகூழ்மகுனு
தெலிய தெலியுவாடு தேவுடனந்தகு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) போடப்போட வன்றோ விதையெனத் தோணும்?
அவ்விதை போடப்போடச் செழித்துத்தழைத்துப் பெருத்தமர
மாகும்; இந்த மர்மத்தைத்தெளிவாகத்தெரிந்துகொண்டவனைத்
தேவனெனத்தரும்; சர்வவியாபியாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா!

வித்துமொக்கைநேனி வருத்திகா னேரது
வித்துசக்கனுன்ன வருத்தி யகுனு
வித்துவிஸ்வகர்ம விவரிஞ்சி சூடரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) விதைமழுங்கினதாயின் முளைத்துச் செழிக்கமாட்
டாது; அதுவே விதைமழுங்காமல் நன்றாயிருக்குமாகில் முளைத்
துசெழித்துத் தழைத்துப் பெருத்தமரமாகும்; ஆகையால் அவ்

விதையை தீர்க்கமாக யோசித்துப் பார்க்க விஸ்வகர்மாவென்று சொல்லத்தகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

செட்டந்த வித்து புட்டெனு
அட்டாவித்துனனு செட்டு யமரகபுட்டென்
செட்டுனு வித்துனு ரெண்டுனு
புட்டினயதிதெலியவலெனு புவிலோ வேமா.

(இ-ள்.) செடியினிடத்தில் விதைபிறந்தது, அந்த விதையினிடத்தில் செடிபிறந்தது; ஆகையால் அந்தச் செடியும் விதையுமிரண்டும் இவ்விலகினிற் பிறந்த அதிசயத்தைக் கண்டு தெளிய வேணும் வேமா! எ-று. (நாகஅ)

செட்டுமொதலுலேது செலகி கொம்மலுநால்கு
பட்டபைபட மானு பண்ணு பண்டு
தினகனெசவிலேது தீபுலு பஹுமெண்டு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) செடி முதலேயில்லை; அப்படிப்பட்ட செடியில் தழைத்தும் செழித்துவிளங்கும் கொம்புகள் நான்குளது; அந்தச் செடியில் வெட்டவெளியாகக் கனிகள்பழுக்கும், அக்கனியைப் புசித்தமாத் திரத்தில் உருசியில்லை, அந்தக்கனியைப்புசிக்கும் விதத்தைத் தெரிந்து புசிக்க அளவில்லாத இனிப்புண்டாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (நாகக)

செட்டுநந்தெ புட்டு செலரேகி காயலு
தனரகத்திசேத தாகவலயு
வண்டி தினகநாயெ வர்னம்பு தெலியு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) செடியினிடத்திலே பிறக்கும் செழுமையான காய்கள்; அக்காய்களைக் கத்தியினாலே அறிந்து சமைத்துப் புசிக்க லாயிற்று; அதனுடைய வர்ணத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கஉ௦)

செட்டுமொதடிபாலு சிவுனிகண்டனு தீசி
செட்டுமொதடபோசி சிவுனி கொலசி
செட்டுவலெனெ யுண்டெ சாவெட்டு கலுகுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) செடியின் முதற்பாலை சிவனுடைய கண்களினிடத்
தில் எடுத்து செடிக்கி முதலில் வார்த்து அச்சிவபெருமானைத்
தொழுது அச்செடியைப்போல விருந்தால் சாவெப்படி யுண்டா
கும்? சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கடக)

முஷ்டி வேபசெட்டு மொதலுகா ப்ரஜலகு
ப்ரக மூலிகலகு பனிகிவச்ச
நிர்த்த யாத்மகுண்டு நீச்சடெந்துனகுனு
பனிகிராடுகதற ப்ரக வேமா.

(இ-ள்.) வேம்பு கெச்சை கண்டங்கத்திரி எட்டிமுதலான
செடிகள் மெத்தக் கசப்பாயிருக்கினும் அவ்வஸ்துக்கள் மனிதர்
களுக்குப் பலவித வியாதிக்கு மூலிகைகளாய் உபயோகமா
கும்; சற்றேனுந் தயாளமில்லாத ஆத்மாவானவன் யேதுக்கும்
உபயோகப்படமாட்டான்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-று. (கடஉ)

சித்தமைன வேரு சிதிலமை நப்புடெ
ப்ரக்ருதி யனெடிசெட்டு பஸ்மமெளனு
கோரிகலனி யேட்டி கொம்மலு னுண்டு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சித்தமென்னும் வேரானது அற்றுப்போனபோதே
மாயையென்னுஞ் செடி பஸ்பமாகும். அந்த மாயை பஸ்பமான
வுடனே கோரிக்கையென்னுங் கொம்புகளுமிருக்குமா? இராத;
சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கடங்)

மரம்.

மானுலோன நக்னி-மரியுண்ட காவச்ச
அக்னிலோனி மானு கலவிகாது

மானிலோனி யக்னி மரியாத சம்சாரி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மரத்திற்குள்ளாக அக்கினி பொருந்தி யிருக்க
லாம்; அக்கினிக்குள்ளாக மரயிருக்கத் தரமாகாது. ஆகையால்
சம்சாரியானவன் இவ்வறத்தி லிருப்பதெப்படியாகு மென்றால்
மரத்திற்குள்ளே அக்கினி யிருப்பதுபோலாகும்; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கஉச)

மாகுன னன்னலமு புட்டுனு
மாகெருகது யன்னலமுனிகி மனுஜுமலுமரிதா
மாகுனநன்னலடு வலெனே
காகாரினியோகியுண்டு கத்தரா வேமா.

(இ-ள்.) மரத்தினில் அக்கினிபிறக்கும்; அவ்வக்கினியின்
இருப்பை மரம்றியமாட்டாது; அக்கினி மரத்திற் பிறப்பதும்
அம்மரமானது அக்கினி தன்னிடமிருக்கும் இருப்பை யறியா
தது போல. மனிதர்கள் சம்சாரத்திலிருக்கும் சுகதுக்கங்களை
யறியமாட்டார்கள். அன்றியும் இம்மரத்தைச் சூடுதணிந்த
யோகி யறிந்து அன்னிலையைவிட்டுப் பிரியமாட்டார் வேமா!

மாகு காலவேசி மஹிமீத நெரகஜாண
பூனிதிருகுசண்டு பொந்துகானு
கால்சி நட்டிமானு கடுரம்பமையுண்டு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) உலகத்தினிலொரு காமியாகிய பெண் மரத்தை
வெறியப்போட்டு அம்மரத்தைக் கையிற்பிடித்துத் திரிந்து
கொண்டு பொருத்தமா யிருப்பள். எரிந்துபோகும் மரமானது
பார்க்கமெத்தச் சுந்தரமாக விருக்கும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கஉச)

மொதட்டி தருவுநந்து மூடுகொம்மலு புட்டெ
அசலு கொனலு தீகே லாகுலமரி

புவுலு பிந்தெலெல்ல புவனமூல் நிண்டெரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா

(இ-ள்.) முதற் செடியினிடத்தில் மூன்று கொம்புகள் பிறந்
தன் ; அக்கொம்புகளில் கொழுந்தும் துனியும் இலைகளும் கொடி
களும் பூவும் பிஞ்சுகளும் மூவுலகங்களிலும் நிறைந்திருக்கின்றன ;
சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! எ-று (கஉஎ)

ஆகு கான்வச்ச ஹரிஹரா துலகை
கொம்ம கானராது கோரி சூட
கொம்ம கானராக கொனியாட குந்துரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சகலரும் இலையைக் காணலாகும் ; அவ்விலைகளுக்கு
ஆதாரமாகிய கொம்பை பிர்மா விஷ்ணு மயேசுவரன் முதலானோ
ருங் காணவரிதாகும் ; அந்தக் கொம்புகளைக் காணாமல் கொண்
டாடாமலிருப்பார்களா உலகிலுள்ள மனிதர்கள் ? சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! எ-று. (கஉஅ)

மொதட்ட போயுநீரு முந்து பீஜமுகெக்கி
மொதல குரிகிவேக மொலக லெத்து
மொலக ப்ருதிவியெரிகி வெலயுனு வருட்சாலு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) முதலில் வார்க்குந் தண்ணீர் முன்னம் விதைக்கேரி
அவ்விதைபூரி விரைவில் முளையெடுக்கும் ; அம்முளையானது உல
கினில் வளர்ந்து அந்த மரத்தின் விதைகளினால் அனேக தருக்
களுண்டாம் ; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா !

ஸ்தாவரம்

ஸ்தாவரமூல பட்சிந்துரு
பாஹிம்பக ஜகதிவாரு பஹுவித ருசலன்

ஆவலி தமலோ தாமே
தீவரபடி தம்முதாமெ திந்துரு வேமா.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தவர்கள் பலவித காய்கனிகளையும் பல ஜாதி யிருக்கங்கள் நீர்வாழ்வன பரப்பன முதலான வெரு ஜீவன்களைப் புசிப்பார்கள்; ஏனெனில் அவைகளினிடத்தில் வெரு வாகிய உருசிகளிருக்கின்றபடியால் பிரியமாகப் புசிப்பதன்றியுந் தங்களைத் தாங்களே தீவரப்பட்டு தின்பார்கள் வேமா! என்று.

கதலனி ஜீவமு லன்னியு
துதமொதலு க னுறுருச்சல தொலககயுண்டுன்
கதலெடி ஜீவமு லன்னியு
கதலக கஷ்டம்புலெளனு வசதலோ வேமா.

(இ-ள்.) எல்லா ஜீவன்களும் உலகத்திலுண்டென்றும் அவைகளினிடத்தில் அறுசுவைகளும் நீங்காமலிருக்கும்; தவிர அசையும் படியான எல்லா ஜீவன்களும் அசையாமலிருக்குமாயின் அவைகளுக்கு கஷ்டங்களாகும். வேமா. என்று. (கநக)

புடமினிகல நடஜீவுலு
படபாக்கனியு தீவுலகுனு பாரெடி யொடலுன்
ஜடமுன கூடின யப்புடெ
கடனுப்ரளயமெனெடு வஸ்துகல்குனுவேமா.

(இ-ள்.) இவ்வுலகிலுள்ள நடைஜீவன்களும் வடவாழ்காக் கினி யிருக்கும் தீவுகளுக்குப் போகும் பரவைகளின் உடலும் சடலத்தில் கூடினபோதே முடிவில் பிரளயமென்னும் வஸ்து உண்டாகும் வேமா! என்று. (கநஉ)

நடஜீவுல ஸ்தாவரமுலு
வடிச்சனிபோவங்கனெரிகி பாவமுலோனே
விடுவக ப்ரம்மு தலச்சரு
வடிச்சனிபோகுந் துரேமோ வசதலோவேமா.

(இ-ள்.) நடப்பன பறப்பன முதலான சகல ஜீவன்களும் நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறபோதே அழிந்துபோவதை

யறிந்தும் மனத்திற்குள்ளெ சதா பிரமத்தை நினைக்கமாட்டார்
கள் பூதலத்திலுள்ள ஜனங்கள் ; அப்படித் தாங்கள் மரணமடை
யாதிருப்பார்க ளென்னமோ வேமா. எ-று. (கநக)

மலைகள்.

கொண்டலெல்ல மேயு மெண்டைன கபிசேன
தண்டுஜேசெ ராம தரணி விபுடு
லங்கயேலெ நொகடு லட்சுமி கடாசூன
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இப்பூதலத்திற்குச் சக்கரவர்த்தியாகிய ஸ்ரீராமசந்
திரமூர்த்தி காட்டில் வசிக்கும் வானரசேனகளைப் பதாதிகளா
கக் கூட்டிக்கொண்டு சென்று அவ்வானரங்களால் அளவிற்ற
மலைகளைத் தருவித்துக்கடலில் அணைகட்டி இலங்கையைக் கிட்டி
ராவ்ணதி ராக்கதர்களை மடித்து இலங்கையை லட்சுமி கடாசூன்
பெற்ற விபூஷணர்க்குப் பட்டங்கட்ட அதை யாண்டானவன்;
சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! எ-று. (கநச)

கொண்டகுதர மன்ன குண்டபாண்டவ மன்ன
உப்பு லவணமன்ன யொகட்டி காடுத
பாஷலென்னி யைன் பரதத்வ மொக்கட்டே
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மலையைக் கொண்டயென்றாலும் பாண்டத்தைக்
குண்ட யென்றாலும் உப்பை லவண மென்றாலும் ஒன்றல்லவோ;
பாஷைகள் பலவாகிலும் பரதத்வமொன்றேயாம்; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! எ-று. (கநடு)

காடு.

அடவிலோன லேது ஆகாசமுன லேது
யரயலேது தீர்த்த யாத்ரலந்து

ஒடலு சுத்திஜேசி யொடயுனி ஜொடரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பரப்பிரமம் காட்டிற்குள்ளேயுமில்லை. விண்ணுலகத்திலுமில்லை தீர்த்தயாத்திரை செய்யுமிடத்திலுமில்லை; உடலைச் சுத்தஞ் செய்து உடையவனாகிய பரப்பிரமத்தைப் பாரும்; சர்வ வியாகியாகிய ஒ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (கநகூ)

எமதண்டனை.

யமுனிபாத்திரி யப்புடெவெடலியு
சமமு சந்திரகளனு ஸரகஜீவி
க்ரமமுகானு ஜேரி காலமேகமுநுண்டி
சினுகுகானு வ்ராலு க்ஷிதினி வேமா.

(இ-ள்.) யாதனா சரீரத்தைப் பெற்று யமதண்டனையே யடைந்து வெளிப்பட்ட பிராணனானது மூலப் பிரகிருதியிற் சேர்ந்து சிலகாலம்மெழுகுண்டையிலொட்டிய அணுப்பிரமாணமாகவிருந்து பெருங்காற்றினால் அப்பிராணனானது மூலப்பிரகிருதியை விட்டு மேகத்திற் சேர்ந்து அம்மேகத்திலிருந்து துத்தலாக உலகத்திலுதிரும்; வேமா! ஏ-று. (கநகூ)

சினுகுலுபடி தாமொலச்சின
கனதரமுக ஸஸ்வரூபு காச்சின வென்னே
மனுஜுலு தினகாரப்படு
கனயிந்திரியமூலகு ப்ராந்தி கலுகுர வேமா.

(இ-ள்.) மழைத்துளிகள் விழுந்து தான் முளைத்த பல விருக்ஷங்களில் நின்றும் கனிகளையும் நவதர்னியங்களையும் இன்னும் பல வஸ்துக்களையும் மனிதர்கள் தின்றபோது இந்திரியத்தில் கலந்து ஸ்திரீயினிடத்தில் மோகமுண்டாகும் வேமா. ஏ-று. (பு)

இந்திரியமூல ப்ராந்தி யிரேடு ஜகமுலு
மந்து பெட்டிநட்டி மருவு வலெனெ

பொந்துசுக்முசேத புத்ருலகாஞ்சிரி
சகலஜனுலு யிட்டு ஜகதி வேமா.

(இ-ள்.) இந்திரிய புஷ்டியினால் காமமதிகரித்து மருந்து
வைத்ததை யொத்து யீரேழுலோகத்தில் வசிக்குஞ் சகல
ஜனங்களும் மோகமீரினவர்களாகி ஸ்திரீகளைக் கூடியணையுஞ்
சுகத்தினால் புத்திரர்களைப் பேற்றார்களிந்தப்படி ஜெகத்தினில்;
வேமா! எ-று. (கநக)

பூலோகப் பிராணிகள்.

இஹமுநந்து புட்டி யிம்பாரு சுன்னட்டி
ஜனுலு ம்ருகமு பக்ஷி ஸ்தாவரமுலு
ஜங்கமாத் லனுட்ட ஜகதிலோ பவகோட்டி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இப்பூதலத்தினிற் பிறந்து இன்பமடைந்திருக்கும்
படியான மனிதர்கள் மிருகங்கள் பறவைகள் தாவரஜங்கமாதிக
ளென்னும் பிராணிகள் ஜெகத்தினிற் பல கோடியாம்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கச0)

அண்டஜமுலு பட்டு யலருப்ராணுலு கொன்னி
புத்புதமுலு புட்டி புருஷு கொன்னி
ஸ்வேதஜமுலு பட்டு ஜீவுலு கொன்னிரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அண்டஜங்களிற் பிறக்கும் பிராணிகள் சிலது;
புத்புதங்களிற் பிறக்கும் புருஷர்கள் சிலர்; ஸ்வேத ஜங்களிற்
பிறக்குஞ் சீவன்கள் சிலது; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (கசக)

நரர்.

புட்டிசச்ச நருலு பூர்வமு தெலியக
பட்டபயலு னுண்டுப்ரமசி யிபுடு

தெலிவிவிடிசி பூமி திருகங்கனேட்டிகி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பிறந்து மரிக்கும் மனிதர்கள் ஆகியிருப்பை யுணர்
ராமல் வெட்ட வெளியிலிருந்தும் பிரமித்துத் தெளிவைவிடுத்து
இப்போது மாய்கைக்குள்ளாகித் திரிவதேதுக்கு; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! எ-று. (கசஉ).

மிருகங்கள்.

ம்ருகமு ம்ருகமுலனுச்ச ம்ருகமுல தூஷிஞ்ச
ம்ருகமுகன்ன செடுகு மூர்க்குடெளனு
ம்ருகமுகன்ன குணமு மூர்க்குனகுனு லேது
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மிருகம் மிருகங்களென்று மிருகங்களை தூஷிக்கும்
மனிதன் மிருகத்திற்காகிலுங் கெட்ட மூர்க்கனாவான்; அம்மிரு
கத்திற்காகிலும் மேலான குணம் மூர்க்கனுக்குமில்லை; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! எ-று. (கசங்).

ம்ருகமு நருலகுநில மேலுகா பசவுறு
பாலுபிண்டதுன்ன பரகபுட்டி
கஷ்டப்படுனுகானி கர்ம மீடேரக
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தில் மனிதர்களுக்காகிலும் மிருகங்கள்
மேன்மையாக விளங்கும்; அநெப்படியெனில் பசுக்கள் பால்
கரக்கவும் எருதுகள் வயல்களை உழவும் பிறந்து கஷ்டப்படு
மல்லாமல் கர்மத்தை யொழிக்கமாட்டா; சர்வ வியாபியாகிய
ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! எ-று. (கசச).

எருது.

எத்துகைனகானி யேடாதி தெல்பிதே
மாட்டதெல்கிநடுச்ச மர்மமெரிகி

வேமன்ன பத்தியம்

மொப்பெ தெல்பராத முப்ப தேண்குரைந
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) நான்கறிவுடைய எருதையாகிலும் ஒருவருட்காலம்
பழக்கினால் சொல்லியறிந்து நமதிஷ்டத்தைப் போல மர்மத்தை
புணர்ந்து நடக்கும்; முப்பதுவருட்காலம் துஷ்டாத்துமனுக்குப்
பலவாறு ஓதியபோதிலும் வழிப்படமாட்டான்; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கசடு)

எத்து மொத்துகேல யிலவேத சாஸ்த்ரமுல்
முக்தராலு கேல முசலி மகடு
சலிதி லேனியிண்ட சம்சாரமதியேல
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) எருதைப்போன்ற ஞானஞனியனுக் கிவ்வுலகத்
தில் வேதசாத்திர புராணங்க ளேதுக்கு! யௌவனமாதாக்கு
வயது சென்ற கிழமாப்பிள்ளை யேதுக்கு; பழையமுதில்லாத
வீட்டில் சம்சாரமேதுக்கு; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-று. (கசக)

பசு.

ஆவுபாலு சிவுனி கபிஷேகமுன கௌனு
ஆவுபாலு ஜூட யௌஷதம்பு
ஆவுபாலுநன்ன அதிசய மெருகுட
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பசுவின்பால் சிவபெருமானுக்கு அபிஷேகத்திற்
காகும்; அப்பசுவின்பாலே அவிழ்தத்திற் குபயோகமாம்; அப்
படிப்பட்ட பசுவின்பாலிலிருக்கும் அதிசயத்தையறிந்து கொண்
ளுங்கள்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

கங்க கோவுபாலு கரிபெடைனனு சாலு,
கடவடைனநேல கஜமு பாலு

பக்தி கலுகுகூடு பட்டெடே சாலுரா
விஸ்வதாபி ராம வினரவேமா.

(இ-ள்.) காசிதீர்த்தமும் பசுவின்பாலும் ஒருகரண்டிகிடைத்
தாலும்போதும், யானையின்பால் ஒரு மொடாகிடைக்கினும்
யேதுக்கு; அதுபோல பிரியத்துடனளிக்கும் அன்னம் ஒரு
கவானமே போதும், பிரியமின்றி குரோதத்துடன் ஒரு பாணீ
யன்னம் பரிமாரின போதிலும் பிரயோஜனமேயில்லை; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! எ.று. (கசஅ).

கொட்டுட்டாவுபிதுக குண்டகொம்போயின
பாலுயிக தன்னு பண்ணு ஆட
லோபிவானி நடுக லாபம்பு லேதயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மலட்டுப் பசவைக்கறக்கப் பாண்டங்கொண்டு
போனால் அப்பசவு பால்கொடாமல் பல்லுதிரவுதைக்கு மாப்
போல லோபியானவனை யாசிக்க சொற்பலாபமேனு மில்லையெ
யா ; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! எ.று. (கசக).

பசுலருபு வேரு பாலொக்க வர்னமௌ
புஷ்பஜாதி வேரு பூஜ யொகட்டெ
தர்சனம்புலு வேரு தைவம்பு வெர்க்கட்டே
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பசுக்களின் ரூபங்கருப்புவெள்ளை சிகப்புயென்னும்
பலவிதமா யிருக்கினும் பாவின்வர்னம் ஒன்றேயாகும்; மல்லிகை
மூல்லை கோங்கு மந்தாரை சம்பங்கி நெலசம்பங்கி யென்று பல
வித புஷ்பஜாதிகளிருக்கினும் பூசையொன்றேயாம்; பகவானு
டைய தெரிசனங்கள் வெவ்வேறுயிருக்கினும் தெய்வம் ஒன்றே
யாம்; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! எ.று. (கசடு).

எருமை.

ஒடலு நல்லனை ஓர்ப்பைன சதியைன
குணமு கலிகெநேனி கோட்டிசேபு

வாதயெனுமு பாலு ரோதன வச்சுன
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-இ.) தேகங்கருப்பாகிலும் பொருமையுள்ள மனையாளா
கிலும் நற்குணங்களுண்டா யிருக்குமாகில் கோடிபொன்பெறு
வாள். அதுபோல சூடுபோட்ட எருமைப்பாலைக் கேவலமாகச்
சொல்லப்போமா? சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா கேளும் வேமா!

கடுபுரிண்ட தவுடு கம்பலோ பெட்டினு
சன்னிமுட்டனீயது கொன்னிபர்ரெ
வாரகாந்தலெல்ல வலதுரா வூரிகெ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சிலது எருமைமாகள் வயிறு நிறையும்படி தவிடு
கடையில் வைத்தபோதிலும் முலையைத் தொடவொட்ட மாட்
டாது; அதுபோலச் சிலது தாசிகள் பணங்கொடுத்த போதிலும்
பிரியம் வைக்கமாட்டார்கள்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! ஏ-று. (கடுஉ)

எருமைக்கடா.

துன்னபோது மடக துரிதமுகா லேது
யெத்து மடககண்டெ யெச்சகாது
முக்த்ராலிமகடு முஸலினிமெச்சுன
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) எருதுமாடு ஏறிக்கட்டி உழுவதைப்பார்க்கிலும்
எருமைக்கடாவைக் கட்டி உழுவது மேலாகமாட்டாது; அது
போல வயது மங்கையின் கணவன் கிழவியைப்பார்த்து மெச்ச
மாட்டான்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று.

குதிரை.

குர்ரமுனகு தகின குருதைன ரௌ துன்ன
குர்ரமு லிலநடுச்ச குணமுகாநு

குர்ரமுதனவன்டி குணமேல தெலியரோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) குதிரைக்குத்தக்க வல்லவனாகிய சாரதியிருக்க அக் குதிரையானது குணமாக வலகில் நடக்கும் ; அப்படிக் குதிரையைச் செலுத்தும் சாரதியைப்போல தனக்குள்ளிருக்கும் ஜம்புலன்களை யடக்கும் குணத்தையேன் அறியமாட்டார்களோ? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கடுச)

கழுதை.

காடிதேமெருங்கு கந்தம்பு வாசன
குக்கயேமெருங்கு கொப்ப கொத்தி
அல்புடேமெருங்கு ஹருனி கொல்செட்டிரக்தி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சந்தணத்தின் சுவாசீனையைக் கழுதையென்ன அறியும்? சிறிதென்றும் பெரிதென்றும் நாயறியுமா? அதுபோல அற்பன் அரணைச்சேவிக்கும் விதம் அறியமாட்டான்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கடுகி)

காடிதெ தனுவந்து கந்தம்பு பூசின
யேமி யெருகஜால கெகசிதன்னு
யீடுகாணிவானி யிஷ்ட மீலாகுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கழுதையின் தேகத்தில் சந்தணத்தைப் பூசினால் அதன் குணத்தையறியாமல் எட்டியுதைக்கும் ; அதுபோல அற்பன் அரணைச்சேவிக்கும் விதம் அறியமாட்டான்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று (கடுகி)

ஆடு.

மேகலொக நூறு சனிநனு
ப்ராகட்டமுக நொக்ககோதி பர்னம்பெக்குன்

ஆகவுலு நூறு சனிநனு

கோகோயனி யொக்கநக்க கூசெர வேமா.

(இ-ள்.) ஆடுகளொருநூறு சென்றக்கால் அதுகளைக்கண்டு
பயந்து ஒரு குரங்கு மரத்திலேறிக்கொள்ளும்; அக்குரங்குகள்
நூறு சென்றிடக்கண்டு ஒரு நரியானது கோவென்றலரிக் கூவி
யது; ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

(கருள்)
கொர்ரெ கும்புல தோடேலு கொதுவதிர
கொச்சி பட்டெனு கொர்ரெனு சொர்வகா னு
குக்க கனுகொனி கொல்லனி கூசி லேப
யதரு பெதருன தேலெனு யதடுவேமா.

(இ-ள்.) ஆட்டெந்தையில் கோளும் ப்சிதீரப்புகுந்து வெகு
சுருசுருப்பாயொரு ஆட்டைப் பிடித்துக்கொள்ள அதைக்கண்டு
நாயானது குலத்து இடையையெழுப்ப அவனுருண்டு பிரண்டு
எழுந்து அதட்டி உத்தடியாகக் கோளையேயோட்டினான் வேமா.

கொர்ரெலொக்க மந்த கூடின சோட்டுனு
தல்லிநெருகி சேருதானிபில்ல
பரமயோகிநெரிங்கி பக்துண்டுசேருரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஆடுகள் ஒரு மந்தையாகக் கூடின யிடத்தில் ஆட்
டுக் குட்டியானது அக்கூட்டத்தில் தந்தையைத்தேடி அதனி
டஞ்சேருமாப்போல பக்தனானவன் பரமயோகியைத் தெரிந்து
தேருவான்; சர்வவியாபியாகிய, ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

கோழி.

பெட்ட புஞ்சுகூடி பெனகினயப்புடு
குட்டுபெட்டிதானி குலமு ஜேசு
புஞ்சுலேனி பெட்ட புடமி குப்பலனுண்டி
தோலுகுட்டு பெட்டு தொடரிவேமா.

(இ-ள்.) பெட்டைக்கோழி சாவலுடன் பிணைந்து கூடிக்
கலந்தபோது கருதரித்து அப்பெட்டைக்கோழி முட்டையிட்டுத்

தன்குலத்தை விருத்திசெய்யும்; சர்வலில்லாத பெட்டைக் குப்
பையையணைந்துதோஷமுட்டைகளைத்தொடர்ந்துவிடெம்பேமா!

நாய்.

குக்கநர் தளமுலோ கூர்ச்சுண்ட் பெட்டின்
ஒக்க மனுகதோட நுண்டபோது
ஆத்மநிலுபலேனீ யக்ஞானி சந்தம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்) உத்தமஸ்தானத்தில்பட்டுப்பட்டாடைகளைவிரித்து
அதன்பேரில் நாயுட்காரவைக்கினும் அந்த நாயானது ஒரு
மனதுடன் இருக்கமாட்டாது. அதற்குத் திருஷ்டார்த மென்ன
வெனில் மனத்தை நிருத்தமாட்டாத அக்ஞானியை யொத்த
தாம்; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

குக்க யேடுமருகுனு குருலிங்க தேவரு
நக்கபேர்தெருகுனே ஒக்கப்ரொத்து
மொக்கலுண்டெருகுனே மோக்ஷ மார்த்தம்புனு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்) பரமாத்மாவின் மகிமையை நாயறியுமோ? வீரதத்
தின் பெருமையை ஆண் நரி யறியுமோ? சர்வமுடனநிவனே
மோக்ஷமார்க்கத்தின் அருமை? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா
கேளும் வேமா! எ-று. (ககஉ)

குண்டி குக்ககேல குந்தேட்டி வைரம்பு
பிரிதி பன்கேல பிருதுகொடவ
முகிலி லஞ்சகேல முகிமுகி நகவுனு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்) முசுலினிடம் நொண்டி நாய்க்கேன் வைரம்? புய
முள்ள சேவகனுக்கேன் கையிலிருது? கிழவைப்பாட்டிக்கேன்
புன்கிறிப்புகள்? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா கேளும் வேமா!

குக்க தோகதெச்சி கோவிலோ பெட்டிதே
கோவிசாய நுண்டு கொந்தவரகு

கோவி தீசிஜ்ஜிட கொடவலி வலெதுண்டு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) நாயின் வரலையா தாமொரு குழைக்குள் வைத்தால்
அந்த வால் சிறிது நேரம் குழைக்குள் நீண்டிருக்கும் ; அக்
குழைக் குள்ளிருந்து வெளிப்படுத்திப்பார்க்க அந்தவால் முன்ன
யிருந்தபடி அறிவானைப்போலிருக்கும் ; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா ! கேளும் வேமா ! எ-று. (ககச)

குத்த மனுஜுகன்ன குணமெந்த கலதனி
மனுஜ குணமுலேக மரியுநுன்ன
குத்தகன்டெந்ருடு குணவரினுடையுன்ன
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மனிதர்களுக்காகிலும் நாய்க்கு குணமெவ்வளவுண்
டென்றும் மனிதர் குணமில்லாமலிருக்கும். அந்த நாய்க்காகிலும்
மெத்த குணமீனொதியிருப்பன் ; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா !
கேளும் வேமா ! எ-று. (ககடு)

தா னுவுண்டு பூமி தனரங்க யுண்டெடு
ஜங்கமைய்யனுகனி ஸரகதரச்சு
குத்தபுத்தி வர்னி குணமேல மா னுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தானிருக்கும் பூமியில் வசிக்கும் குருநாதனைக்
கண்டு விரைவாகக் கடிக்கும் நாயின் குணமுடையவன் புத்தி
யேன் மாறமோ ஒருக்காலு மாறாது. சர்வவியாபியாகிய ஓ
ராமா ! கேளும் வேமா ! எ-று. (ககசு)

குத்த தின்னவாடு குருலிங்க ஜங்கம்பு
பந்திதின்னவாடு பரமயோகி
மேனுகதினுவாடு யெந்தசக்ஞானிநா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அன்னியர்மீது கோபித்துச் சள்ளென்று கடுமை
யாகப்பேசும் நாயைத் தின்றவன் பரமகுருநாதனாகும். இவ்வி

உத்திய வார்த்தையை அவ்விடத்திலும் அவ்விடத்திய வார்த்தையை இவ்விடத்திலும் சொல்லுவதுடன் நல்லோரை நிந்திப்பதென்னும் மொருவடிவாகிய பன்றியைத்தின்றவன் பரமயோகியாவான். அன்றியும் மதத்தினால் நானென்னும் அகங்காரத்தைத் தின்றவன் எவ்வளவோ நல்லக்ஞானியாவான். சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று, (ககௌ)

குக்கபேமெருங்கு குருலிங்கஜங்கம்பு
பிக்கவடதிபட்டி பிசுக்கரசு
சந்தவாடதொந்து சன்யாசிரெருகுது
விஸ்வதாமி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) குருநாதன் மகிமையை அற்ப நாயானதறியுமே? கண்டசதையைப் பிடித்துப் பிடிங்குமல்லாமல் விடமாட்டாது போல சந்தைவாடையில் வசிக்கும் வேசியானவன் சன்னியாசியென்றறியாமல் மேல்விழுந்து புணர்ச்சிசெய்யாமல் விடமாட்டான்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. ()

குக்க கரிச்செநேனி குய்யங்க பிகபட்டி
பக்க விரகதன்னி பண்டபெட்டி
நிம்மமேகு தெச்சி நெத்தினகொட்டிதே
குக்கவிஷ்டு திருனு குதுரு வேமா.

(இ-ள்.) நாய்கடித்ததேயாகில் கூப்பிடாமல் இருகப்பிடித்துப் பக்கமுடைய வுதைத்துப் படுக்கவைத்து எலுழிச்சன் மேக்கு தருவித்துச் சிரசில் அடித்தால் நாயின் விஷபிறங்கிச் சுகமாம் வேமா! என்று, (ககக)

நரி.

நக்கவினயமுனு நாயகாச முலுஜேசி
பெனுரு வல்தொ கூட்பெட்டு தனமு
குக்கபேர துவாரத கூடுசல்லினரிதி
விஸ்வதாமி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) நரிவினயங்களும் நயவார்த்தைகளும் பேசி திரவியஞ் சேகரித்துப் பெருத்தக்குவியலாக வைத்த தனமானது

எத்தன்மையா மென்றால் நாயின்வாயில் சாதத்தை யிரைத்
தாற்போலாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-று. (கஎ௦)

நக்கரோட்டிகண்ட நதிலோர்னி மீனுகை
திக்கப்பட்டி விடிச்சி மொக்க செடெனு
மிக்குவைன் கத்த மாமசமெத்துகபோயெ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ன்.) நரியானது நதிக்குள்ளிருக்கும் பெருத்த மீனைக்
கண்டு ஆசித்துத் தன்வாயிலிருந்த இறைச்சியைவிட்டு மீனைப்
பிடிக்க முயன்றபோது ஒருபருந்தானது வந்து அவ்விறைச்சியை
அடித்துக்கொண்டு போயிற்று: அதைக்கண்டு நரியானது அவ
மானப் பட்டது; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

பன்றி:

பந்தியில்லவேயு பதியின்டரைதிண்ட
குஞ்சரம்புயினு கொதமநொக்கட்டி
உத்தம புருஷண்டு வொர்க்கடே சாலுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ன்.) பன்றியானது பத்து அல்லது பதினைந்து குட்டி
களைப்போடும்; யானை ஒரேகன்றைப்போடும். அப்பன்றியைப்
போல் பல துஷ்டபிள்ளைகள் பிறக்கினும் யானைக்கன்றைப்
போன்ற உத்தமபுருஷன் ஒருவன் பிறந்திடிற்போதும்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கஎ௧)

ஊரபந்தெருங்க துத்தரதக்ஷிணம்
செட்டநாகமெல்லச் செந்துகாத்
பாதிவிரதயமகிம் பலுகாகியெருகுளே
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ன்.) ஊர்ப்புன்றியானது தூர்க்கந்தமான நாகலைப்புசிச்
சுமல்வாமல் வடக்கு தெற்கு அறியமாட்டாதுயோலப் பதிவித

தையின் மகிமையைச் சயலித்தன் அறியமாட்டான்; சர்வவியா-
பியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (களங்)

குநங்கு.

கோதிநொனரதெச்சி கொத்த பட்டமுகட்டி
கொண்டமுச்சலெல்ல கொலச்சிநட்டு
நீதிஹ்னுனிவத்த நிர்ப்பாக்யலுன்னட்டு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) குநங்குச் பிரியத்துடன்மைத்துவந்து புதுமை
யாக அதற்குப் புட்டங்கட்டி கருங்குரங்குகளெல்லாம் அக்குறங்
குக்குப் பணிசெய்வது எப்படிப்போலென்றால் நீதியற்றவனிடத்
தில் தரித்திரர்கள் சேவை செய்வதுபோலாம்; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (களங்)

லட்சுமி யேலிநட்டி லங்காநியதிபுரி
பில்லகோதி பெளஜு- கொள்ளப்பெட்டெ
சேட்டுகாலமுனகுசெருப நல்புடெசாறு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இலக்குமிவாசம் பொருந்திய லங்கையை ராவ
ணன் அனேக வருடகாலம் அந்த லங்கைக்கு அதிபதியாம் மூவு
லகமுந்தொழ ஆண்டுகொண்டிருந்து அந்த லக்குமியையே
பெண்டாள் வெண்ணின் பாமரனுடைய லங்காபுரியைக் குறங்
குக் கட்டடங்கள் கொள்ளையிட்டன, ஒருமனிதனுக்குக் கெட்ட
தாலம் வந்தனுமுகில் அவனைக்கெடுக்க அற்ப மனிதனே
போதும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று.

லட்சுமி போவுநாடு லங்கேசு ராஜ்யம்பு
நந்தட்டகபிசேன் யாக்காமிஞ்செ
சேடுகாலமைன் செருபநல்புடெசாறு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இலக்குமி நீங்கிப்போகும் நாளில் இலங்கைக்கு
நாஜனாகிய ராவணனுடைய நந்தத்தை வானரசேனைகள் கவிந்

துகொண்டது. கெட்டகாலம் வந்தணுகுங் காலத்தில் தன்னைக்
கெடுக்க அற்புமனிதனை போதும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
சாமா! கேளும் வேமா! என்று. (கஎக)

பூனை.

பில்லியெலுகபட்டிப் ப்ரியமுதோடு தமிழ்க்
அதியகோடிதினனு ப்லுகநேல்
மமதலிடுவகுன்ன மாணுமோகம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பூனையானது பிரியத்துடன் எலியைப் பிடித்து
விழுங்கும் சாமர்த்தியம் தனக்கிருந்தும் அப்பூனை கோழியைத்
தின்ன கோபிப்பதென்? தானென்னும் அகங்காரத்தைவிடாம
லிருக்க மோகந் தீருமா? சர்வ வியாபியாகிய ஓ சாமா! கேளும்
வேமா! என்று. (கஎஎ)

எலி.

எனிகதோலுதெச்சி பேடா திவதிகினு
நலுபுநலுபேகானி தெலுபுகாது
தொய்ய பொம்மதெச்சி கொட்டினு ப்லுகது
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) எலியின்தோலுக் கொண்டு வந்து ஒருவருட்காலம்
துவைத்தபோதிலும் அத்தோல் கருப்பு கருப்பேயல்லாமல்
வெண்மையாகாது. அதேப்படியெனில் மரப் பொம்மையைக்
கொண்டு வந்து பலவிதமாக அடித்தபோதிலும் பேசுமா பேசா
துபோல கருப்புத்தோல் வெள்ளைத்தோலாகமாட்டாது; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ சாமா! கேளும் வேமா! என்று. (கஎஅ)

புலி.

புலியுயெட்டிதன்ன பூலோக ம்ருகராஜா
கலியு யெட்டிதன்ன கானராது

புலியுகலியுகன்ன புவினிநாகலியெச்சு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) புலியானது யெப்படிப்பட்டதென்றால் இந்தப்
பூலோகத்திற்கு மிருகவரசன்; கலியானது யெப்படிப்பட்ட
தென்றால் அதைக்காண்ப தரிதாரும்; அப்படிப்பட்ட புலியை
யும் கலியையும் பார்க்கிலும் பசி யெரிதாரும்; சர்வ வியாபியா
கிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கஎக)

காடி.

பல்லுகமூல லெப்ராக்னூலு
யில்லோகமூலந்து குருனி யெருகரு தமலோ
மூல்லோகமெரிகி நட்டுவலெ
கொல்லுன தமுபொடுசுண்டருகொனகொனிவேமா

(இ-ள்.) காடியைப்போல தெளிவுள்ளவர்கள் இவ்வுலகத்தி
னில் குருகர்தனை யறியமாட்டார்கள், தங்களுக்குள் மூன்று
லோகங்களையும் அறிந்தவர்கள்போலத் தங்களைத் தாங்களே
அடிக்கடி புகழ்ந்துகொண்டிருப்பார்கள் வேமா! எ-று. (கஅ௦)

கருடன்.

கருட்சேவஜேசி கனததோ புஜியிஞ்சு
வலெநடஞ்சுநருலு வாஞ்சதீர
பலுகுசுந்துருதானி பர்வம்பு காணரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கெருடதெரிசனஞ் செய்து பின்பு புசிக்கவேணு
மென்று வாஞ்சைதீர நரர்கள் வசனித்துக்கொண் டிருப்பார்
களன்றி அதன்மர்மத்தை யறியார்கள்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கஅ௧)

பல்லி.

பல்லி ப்லுகுலுவீனி ப்ரஜ்தம பனுவெல்ல
சபலமனுச்சு தாமு சம்மதிஞ்சி

தானியனுலகு தம் கர்மமட்டந்துரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பல்வி வசனிப்பதைக்கேட்டு மனிதர்கள் தங்களு
கைய வேலைகளெல்லாம் அனுக்லமாருமென்று மனதில் திருப்
தியடைந்து யிருப்பார்கள், அவ்வேலை யனுகூலப் படாமற்
போகுமே யாகில் நமது கர்மத்தின் பயனிதாமென்பார்கள்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (கஅஉ)

பரம்பு.

பாழுகண்டெஜீவி பாபிஷ்டியனுலேது
அட்டிபாழுகெப்பி நட்டெவினுனு
கலுனிகுணமுமான்பு கனுலெவருனுலேரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பாம்புக்காகிலும் பாபஞ்செய்த ஜீவன்க னேது
யில்லை. அப்படிப்பட்ட துஷ்டஜெந்துவாகிய பாம்பு மந்திர
பலத்திற்குக்கட்டுப்பட்டு சொல்வன்தப்போலக்கேட்டுத் தடைக்
குட்பட்டிருக்கும். பாபசொருயனாகிய துஷ்டனுடைய குணங்
களைப்போக்கும் கீனவான்கள் யாருயில்லை; சர்வ வியாபியாகிய
ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (கஅங)

தேள்.

தேலுவண்டி தானி தெலியகொண்டெ விஷம்பு
பணிகினுண்டுவிஷமு பண்ணயந்து
தெலிவினெனிவாரி தேலுமெல்ல விஷம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தேளுக்குத் கொடுக்கில்விஷமிருக்கும்; பரம்பிற்கு
கோரைப்பற்களில்விஷமிருக்கும்; தெளிவில்லாத யாமரர்களுக்
குத் தேகமெல்லாம் விஷமேயாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! ஏ-று. (கஅச)

எரும்பு.

சீம குட்டெநேனி சிவுகனிபிஞ்சுனு
சீமயெந்த தானி ஜீவமெந்த

சீமகன்டிசுருனி ஸ்ருஷ்டிலோ நெருகரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஏறும்பு கடிக்குமாகில் சுருக்கென்றுநோகும்; அந்த
ஏறும்பு எவ்வளவு? அதன் ஜீவனெவ்வளவு? அவ்வெறும்பை
யொர்த்த சத்குருநாதனைச் சிருஷ்டிக்குள்ளாகத் தெரிந்துகொள்;
சர்வவியாபியாகி ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (கஅடு)

கோசு.

மசகமு கும் மனிகுபுசு
பஸகலதேஹமுனவ்ராவி பலுதிட்சண்முகா
கொநகல முக்குதொ பொடுச்சுச்சு
வேஸக்ரோலுனு நெத்துரிலுனு வினர வேமா.

(இ-ள்.) கொசுவானது கும்மென்று கூவிக்கொண்டு வந்து
பஸையுடைய தேகத்தின்மீது ட்கார்ந்து வெகு சருசுருப்பாகக்
கூர்மையுடைய மூக்கினிற்குத்தி விரைவாக ரத்தத்தைப் புசித்
தும் இவ்வுலகத்தில் வேமா! என்று. (கஅக)

ந.

சகயெட்டி தன்ன யிஸ்வரூவன்டிதி
தெலிசிருடதுன்ன தேட்டபடது
அதிபுருநுவலேக யப்புருதெலியங்க
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சுயானது பெய்ப்படிப்பட்டதென்றால் ஈஸ்வரனை
யொர்த்தது. அதைத்தெரிந்து பார்க்காமலிருந்தால் தெளிவு
படாது; அப்படி யதைத்தெரிந்து தெளிவடைவதற்குச் சற்குரு
நாதனில்லாமல் மர்மர் தெரிவதறிதாரும்; சர்வ வியாபியாகிய
ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (கஅஎ)

பந்துக்கள்.

மொகவாடை யாடதியை
வகதெகிபோரானிவானி வருசலவாடை

வேமன்ன பத்தியம்

புகழுகமூல் நடீடியிஞ்சுனு
சுருணயிவேன்டிவஸ்து சூடரவேமா.

(இ-ள்.) புருஷனாகிப் பெண்ணாகிப் பலவகையறிந்துபோ
காதவனை அண்ணனென்றும், தம்பியென்றும் தமக்கையென்
றும் தங்கையென்றும் மனைவியென்றும் மகனென்றும் இன்
னும் பலவித வரிசைபுடையவனாகி யுகங்கள் தோரும் நடனம்
செய்யும் இப்படிப்பட்ட வஸ்துவைப்பாரும்; நற்குணமுடைய
வேமா! என்று.

(கஅஅ)

புருஷன்.

புண்யமந்தகூடி புருஷனடை ஜன்மிஞ்சே
பாபமுன்னு புட்டெ படதி புவினொ
கஷ்டமாசதியுனி கணரோய லேரயா
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) புண்ணியமெல்லாங்கு சேர்ந்து புருடனாகிய ஜென்ம
மெடுத்தவன், பாபமெல்லாங்கூடிப் பெண்ணாகிப் பூதலத்தில்
பிறந்தவனைச்சேர்ந்து கர்மாதிகளை யனுபவிக்கக் கோரிக்கை
கொள்வனையன்றி அக்கொடியபாபமொருபமாகிய பெண்ணைக்
கூடினால் நமக்குக் கஷ்டம் சம்பிரபந்தமா மென்றுணர்ந்தும்
வெறுப்படைவதில்லை; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! என்று.

(கஅக)

ஸ்திரீ.

ஆடதனக ரோத்த யந்து ஜிச்சின ரோத்த
தலசிகூடதமகு தாமேமெச்சி
யெந்தவாண்டென்னு யெஞ்சுநு தமலோன
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) பெண்ணென்றால் ரோந்தை; அப்பெண்ணின் அல்
குலப்பார்க்க ரோந்தை; அதை நினைத்துப் யாராமல் அப்
பெண்ணைத் தமக்குத் தாங்களேகொண்டாடி யெப்படிப்பட்டவ

ஐனும் தனக்குள்ளாக யெண்ணிப்பாரான்; சர்வ வியாபியா
கிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கக0)

ஜனனமரணவேள ஸ்வதந்தர ஹீனுண்டு
மொத்தட்டகர்த்தகாடு துதனுகாடு
நடவகர்த்தநனுட்ட நகுபாட்டுகாதகோ,
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஜனனமரணமென்னும் இரண்டு வேளையிலும்
சுதந்திரமில்லாத ஒரு மனிதன் முதலிலும் அந்தியத்திலுங்கர்த்
தாவல்ல; நடுமத்தியில் கர்த்தன் நானென்பது நகையுபுக் கிட
மாமல்லவோ; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

சுதி.

சுதியந்தே பதி புட்டெனு
சுதியுனு பதியந்தெபுட்டெ பரமார்த்தமுகூ
சுதிபது லனகா நெவ்வரு
மதிலோ தலபோசிசூட மஹிலோ வேமா.

(இ-ள்.) உலகத்தினில் மனைவியினிடத்திலேயே மனுவன்
பிறந்தான்; அம்மனுவனிடத்திலேயே மனைவியும் பிறந்தான்;
பராபரவஸ்துவின் கிருபையால் மனதிற்குள் யோசித்துப்
பார்க்க மனைவி மனுவனென்றால் யாவர்? அந்த ரகசியத்தைத்
தெரிந்துகொள் வேமா! எ-று. (ககஉ)

சதியொனர்ச்சு துடுகு பதிகவஸ்யமு வச்சு
பதியொனர்ச்சு மஞ்சி சதிகி சகமு
பதியொனர்ச்சு துடுகு சதிகேல ராதுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மனைவி செய்யும்பதும் அவசியம் மனுவனைச்
சேரும்; மனுவன்செய்த புண்ணியத்தில் பாதிமனையானைச்
சேரும்; மனுவன்செய்த பாவம் மனையானுக்கேன் சேமாட்
டாது? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (1)

பதி.

பதினிகிவெராது பதிவேல்கைன்னு
பெட்டி செப்பராது பேதகைன
பதினி திட்டராது சதிமாந் வதியைன்
விஸ்வதாபி ராமா வினம் வேமா.

(இ-ள்.) பதினாயிரம்வராகன் வருவதாயிருக்கினும் மன
ள்ளை விடப்படாது; ஏழைக்காகிலும் இட்டு சொல்லக்கூடாது;
மனையாள் மானியாகில் மனானைத் திட்டக்கூடாது; சர்வ
வியாயிராகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (ககச)

சதிசுது லித்தருகூடா
சதிதிருகட பவ்வளிம்பு சந்ததத்ருஷ்டின்
பதி ஜூச்சு மீதி மாமசமு
சதுடந்தலிபா வபரேம ஜூச்சுரவேமா.

(இ-ள்.) கணவனும் புத்திரனு மிருவருங்கூடி மனைவிக்கிரு
யக்கத்திலும் படுத்துக்கொள்ளு; அதில் மனானை மனைவியின்
மார்பாகிய மாமசத்தின்மீ திச்சைக்கொண்டு பரப்பான்; மகன்
தற்குள்ளிருக்கும் பாலைக்குடிக்கப் பிரியமாகப் பரப்பான்
வேமா! எ-று. (ககடு)

பதிசுது லித்தருகூடா
சதிதிருகட பவ்வளிஞ்சி சன்னுனுமுட்டன்
சதடன்டின பரலுப்புனு
பதிமுட்டின் அல்லதாவு பதனகுவேமா.

(இ-ள்.) மனானும் மகனுங்கூடி மனையாளுக்கிருபக்கமும்
படுத்துக்கொண்டு கொங்கையைத்தொட்ட அவ்விருவரில் புத்
திரன் பிடித்தால் பால்சுரக்கும் மனான்பிடித்தால் அவ்விடத்
தில் உணர்ச்சி தோன்றும் வேமா! எ-று. (ககச)

பதியெரப்பின சதியெரப்புனு
சதிபது லொக்கடைன் பரம்பராவன்மந்துன்

சதிபதிநியாயமே மோகூழ்ம்
பதுலிதபரமாத்மகைக்ய மஞ்ரர வேமா.

(இ-ள்.) மனாள் ஒப்பினால் மனையாளொய்யுவன்; அம்மனா
ளனும் மனையாளும் ஒன்றாகில் பரம்பாவனமாரும்; மனையாள்
மனாள்னுடைய நியாயமே மோகூழ்மார்க்கம்; புகழ்வுங் கர்ணவுங்
கூடாத பரமாத்மாவுக்கு ஐக்கியமாரும் வேமா! என்று. (கக௭)

அனுசூல்யமைன் யங்கன் கலிகினை
சதிகிபதிகி பரம செளக்யமமரு
ப்ராதி கூல்யமைன் பரிஹிஞ்ச சுகம்பு
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) புருடனுக்கு அனுசூலமாகிய மனையாள் கிடைத்
தில் மனாள்னுக்கும் மனையாளுக்கும் பரமசவுக்கியமுண்டாகும்;
விரோதியாகிய மனையாள் புருடனுக்குக் கிடைக்கில் புருடனுக்
குங் கஷ்டமே மனையாளுக்குங் கஷ்டமே யுண்டாகும்; கர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (ககஅ)

ஸ்தனங்கள்

மோலக சன்னுல கன் மோஹம்பு புட்டிஞ்சு
குப்ப சன்னுலகன் கோர்கெ தீர்ச்சு
தடக சன்னுல கன் தய்யாலு வொல்லவு
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) முனையாகிய கொங்கையைப்பார்க்க மோகம்பிறக்
கச்செய்யும்; வளமான கொங்கையைப்பார்க்க கோரிக்கைத்
தீரும்; சாய்ந்த ஸ்தனத்தைப்பார்க்கப் பேய்கள்கூட சகிக்கமாட்
டாது; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (1)

புஷ்ப சனுசூலிகினை பூமெல்லவெலசேயு
கொதம சன்னுல கன் கோட்டிசேயு
தடக சன்னுலகன் தய்யாலு வொல்லவு
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) புஷ்பக் கொங்கையுண்டாகில் அக்கொங்கைக்கு
வினை எல்லா பூயிபும்பொரும், மைத்த கொங்கைகளின்வினை

கோழியொரும்; கொங்கின் ஸ்தனத்திற்கு விலையென்றுமில்லை;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமர் ! கேளும் வேமா ! எ-று. (௨௦௦)

சன்னு குடிச்சிபெரிசி சன்னுகேயாசிஞ்சி

சன்னுவல்ல முக்தி சுப்பனாயெ

சன்னு விடுச்சனதடு சர்வதா யோகிரா

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்) முலையுண்டவனார்து அந்த முலைக்கே ஆசித்துத்
திரிந்தபடியினாலே முக்திநலமானது கிட்டாமற்போயிற்று; அந்த
முலையின்மீது ஆசையற்றவன் சதாகாலமும் பரமயோகியா
வான் சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமர் ! கேளும் வேமா ! எ-று.

இந்திவிந்தகன்னு லிந்தேசிசன்னு

இந்திகவயுவாடு யெரிகியெரிகி

சேரகுண்டெவாடு கவிதிலோன யோகிரா

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்) மங்கையின் கண்களையும் கைக்கடங்காத பெருத்த
கொங்கைகளை யுங்கண்டெயிரமித்து அம்மங்கையின்மாய்கைக்குள்
ளரிகித் கூடிக்கலந்து நானைப்போக்கின்வன் பரமரனுகி மறுபிறம்
புகுட்பவொன் ; அப்படி யம்மாதர்கள் செய்யு மிந்திரஜால்
தந்திரங்களையும் அவர்களைக் கூடிக்குலாவுவதால் நேரிடும் துக்
கங்களையும் பகுத்தறிந்து அவர்களைச் சேராதிருப்பவன் இவ்
வுலகத்தினில் யோகியாகும் ; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமர் !
கேளும் வேமா ! எ-று. (௨௦௨)

சன்னுல வன்டிதி சம்பத

கொன்னுள்ளகு கோழு ஜெயிபு கொப்புனஜாருன்

வென்னெனு சீகட்டிவன்டிதி

அன்னுசிவலிங்கமான யவனிவிவேமா.

(இ-ள்.) கொங்கைகளை யொத்தது சம்பத்து; சிறிதுநாள்க
ளுக்கு நியிந்திருந்து பின்புடனே சாய்ந்துவிடும். அதைப்பற்றித்
தீர்க்கமாக யோசிக்குமிடத்தில் சிலநாள் நிலவும் சிலநாள் இருட்

டையும் ஒத்திருக்கும் ; இதுபொய்யல்ல சிவலிங்கத்தின் மீதான
யாகச் சொல்கின்றிதேன் அண்ணாயிவ்வுலகத்திலவேமா! எ-று,

இந்திகன்னுசன்னு லிந்தேசியனுஜ-சி
மோஹபடுனு புத்தி மோசபேயி
கரிசலேனிவான் கானலேதாயநா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கண்ணைக்களையும்பருத்தகொங்கைகளையுமுடைய
மங்கையைப் பார்த்துப் புத்திமோசத்தினுலே மோகிப்பன் ;
அதெப்படியெனில் கரிசையில்லாத மழை கண்களுக்குக்காணப்
பட்டதாயிற்று ; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

ஜிட்டுகொருதாட்ட சீமுகாருனுபுண்ட
கட்டிசிவுகுரிண்ட கானுபண்ட
பிட்ட குடுச்சுசண்ட பிடுவேலயுண்டிரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) துளையில் ரத்தமொழுகும், புண்ணில் சீமொழுகும்,
பில்லினால் முருக்கின் சவுக்கைப்போல் பற்களால் பின்னையுண்
ணும் கொங்கைக்குத் தளர்ச்சியுண்டாகுமே யன்றி வேறில்லை,
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (உ0௫)

பூலசனுலுபூலசென்னு காபோல்துரு
பாலுமாலினட்டி பந்துலெல்ல
படதிசன்னுலெட்டி பந்துலபோலுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஸ்திரீகளுடைய கொங்கைகள் பூச்செண்டுகளா
மென்று சொல்லுவார்கள். அப்படிச் சொல்லுவார்கள் யாரெ
னில் அக்கொங்கைகளுக்கு ஆசித்துப் பன்றியைப் போன்றவா
களேயாம் ; மங்கையில் கொங்கைகளெப்படிப் பூச்செண்டுகளைப்
போலாரும் ? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

குலாகு சனுலஜ-சி கொப்புன சரிகிஞ்சி
சேதிகாசலெல்ல செல்லதி

அலுகஜேசிகொந்து ரலவாரகாந்தலு
விஸ்வதாபி ராம. வினர வேமா.

(இ-ள்.) தாசிகள் குலங்கும் ஸ்தன்னியங்களைக் காட்டிப்
புருடர்கள் மனைத யருகச்செய்து மயக்கி அவர்கள் கையிலி
ருக்குங்காசுகளை யெல்லாம் அபகரித்துக் கோமணுண்டிகளாக்கி
அவர்களை யோட்டி வேறொருவனைப் பிடிக்கும்பொருட்டி கோ
பஞ் செய்து கொள்ளுவார்கள்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (உ-0எ)

சன்னுலு பரசதிதொப்பின

சன்னுலகுனு பாபத்ருஷ்டி கதியகமுனுபே

சன்னுலமுனு தாகுடிச்சின

சன்னுலு ஜூடங்கவலயு சஹஜமு வேமா.

(இ-ள்.) பரஸ்திரீக்ளுக் கொப்பாகிய கண்களுக்கும் ஸத
னங்களுக்கும் மனிதன் ஆகித்தும் பாபத்ருஷ்டியானது அது
களின் மீது கவியாமுன்னமே ஆதியில் தானுண்ட பாற்குடன்
களாகப் பாலித்துச் சாதாரணமாக அவைகளைப் பார்த்தவேண்
டும் வேமா! எ-று. (உ-0து)

யோனி.

யோனிலோன புட்டி யோனிலோன பெரிசி

யோனிலோனி தெருவு தானலேக

யோனிஜ-ஓகிபரம் யோகம்பு மரசெரா

விஸ்வதாபி ராம. வினர வேமா.

(இ-ள்.) யோனிக்குள்ளே பிறந்து யோனிக்குள்ளே
வளர்ந்து யோனிக்குள்ளே யிருக்கும் வெளியைக்காணமாட்டா
மல் யோனியைப்பார்த்தும் பிரமித்து மனிதன் பரமயோகத்
தை மறந்தான்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

சதகிஞ்சவன்டி யிகமந்தயோனிசி

ஆசபபெவோறு அகிலஜனுலு

தீனிலிடசினயட்டி தீரு வெவ்வருவேரு
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஈச்சங் கொட்டைபோன்ற இவ்வளவு யோனிக்கு
ஆசைப்படுமவர்கள் அகில ஜனங்கள், இதனை வெறுத்து விடுத்த
அப்படிப்பட்ட தீரர்கள் யாருயில்கூட சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா ! கேளும் வேமா ! என்று. (உக0)

யடதியோனிபடுபு பந்திஞ்சி சூசிதே
கோட்டிபூஜலெல்ல கொள்ளப்போவு
செகரு செந்தயுன்ன செநெட்டதாபம்பு
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) மங்கை யோனியில், சம்பந்தப்படுவதை யோசித்
துப் பார்த்தால் கோடி பூசைகளெல்லாம் கொள்ளப்போகும்.
அதெப்படியெனில் அனலுக்குச் சமீபத்தி விருக்கினும் தாபங்
கெட்டுப் போகுமா யோகமாட்டாது. சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா ! கேளும் வேமா ! என்று. (உக1)

யோனியந்தெ புட்டி யோனிதா ஜெருச்சுனு
சன்னுகுடிச்சிபெரிகி சன்னுமுட்டு
ஸ்ருஷ்டிலோன ப்ராணி சிக்கேல பெருகடோ
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) யோனியிட்டத்திற் பிறந்து யோனியிலுழன்றும்
மூலபுண்வெளர்து அம்மூலையைப் பிடிக்கும் பிராணியானவன்
இவ்வலகத்தில் நான்மேனியானே; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
கேளும் வேமா ! என்று. (உக2)

லிங்கம்.

லிங்கமு பரசிவுடு லீலதோ ஜ-சிச்சின
யங்கமந்து லிங்க மமரி யுண்டு
தரணிரருலகெல்ல யரயலிங்கமுலேக
புட்டநேரரைய புவினி வேமா.

(இ-ள்-) உலகத்தின்கண் லிங்கமென்பது பரமசிவன். அந்
தப் பரமசிவனைச் சந்தோஷமாதப் பார்க்க தேகத்தினிடத்தி

வமர்ந்திருக்கும்; அப்படிப்பட்ட விங்கமில்லாமல் பூதலத்தி
னுள்ள நரர்களுள்லாம் பிறக்கமாட்டார்கள் வேமா! எ-று.

ஐகதிஜனுலகுனு ப்ரஜாபதி யனுலிங்க
முண்டரா திலிங்க மொண்டதேல
ரா திலிங்கமொச்சி ரமணுலபோதம்பு
சேயநேரதைய கூழிதினி வேமா.

(இ-ள்.) உலகத்திலுள்ள ஜனங்களுக்குத் சிசன்மென்னும்
விங்கமிருக்கச் சொருபமாகிய விங்கமேதுக்கு? அந்தக்கல்லுருவ
மாகிய விங்கம்வந்து மங்கைகளைப் போகஞ்செய்ய மாட்டாது;
வேமா! எ-று.

(உகச)

பாவிம்ப லிங்கமுண்டக
பரம்பக லோகமுன்னு ப்ரம்மம்பன்கா
காவிஞ்ச விதமு தெலியக
சுவிதமுன் னாருலுஜெடுது ரிலலோ வேமா.

(இ-ள்.) பூதலத்தில்யோகித்துப்பார்க்க விங்கமிருக்க அந்த
லிங்கத்தைப் பிரமமென்று கருதும். விதத்தையறியாமல் மாயா
சம்பந்தமாகிய மோகத்தில் மூழ்கி நரர்கள் கெட்டுப் போவா
கள் வேமா! எ-று.

(உகடு)

இட்டி லிங்கமந்து யிரேடு ஐகமுலு
புட்டி ப்ரதிகி நருடு புவினி வெலகி
கட்டி காயமுனிதி கா னுகலைபுந்து
ரவனிஜனுலு ரிபுடு யமர வேமா.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட விங்கத்தினிடத்தில் பதினான்கு
வேர்க்ககளும் நானும் பிறந்துவளர்ந்து தீர்த்தியைப்பெற்று சில
காலமிருந்து முடிவிலுண்மையிலேயே எமனுக்குக் காணிக்கை
யாவர்கள் எப்போதும்; வேமா! எ-று.

(உகசு)

முட்டு

நெலகு வெர்க்ககசாரி நெத்துரு காருனு
உஷ்ணமெத்திரபுடு வபுகுச்சீழு

உத்தபுடதிவலகு னுச்சுக் காருச்சு னுண்டு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஸ்திரீகளுக்கு மாதமொருதரம் மாதவிடாயொழு
கும்; இடையில் குடு அதிகரித்தபோது சீம் ஒழுகும்; சாதார
ணத்தில் முத்திரம் ஒழிக்கொண்டிருக்கும்; சர்வ வியாபியா
கிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (உகௌ)

முட்டுமுட் டனுச்சு னு முட்டரா தந்துரு
முட்டு குதிரியேமி மூலமேமி
நருலகந்தரிகினி நவத்வாரமூலஜ-பிட
புட்டிபுட்டெ புட்டெமுட்டு வேமா.

(இ-ள்.) முட்டு முட்டென்றும் அவர்களைத் தொடக்கடா
தென்பார்கள்; அந்தமுட்டு குதிர்த்தென்ன? அதற்கு மூலமென்ன?
உலகத்திலுள்ள மனிதர்கள் யாவருக்கும் நவத்துவாரங்களிலும்
பார்க்க அவர்கள் பிறந்தபோதே உண்டாயிற்று முட்டு வேமா.

முட்டுலோனெ புட்டி முட்டன்டுகுனுரோசி
வட்டிதீர்த்தமாடு வாருகாக
முட்டுகுண்டரீள்ளு முஞ்சினு சுதியெள்ளெ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) முட்டுக்குள்ளாகப் பிறந்து முட்டுதீட்டுக்கு
வெறுத்து வெருந்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்வார்களதில்லர்
முல் அந்த முட்டுக்குக் காரணமாகிய பெண்ணுன்வன் பாண்டத்
தில் தண்ணீர் கொண்டுவந்துவைக்க அத்தண்ணீரில் ஸ்நானஞ்
செய்த மாத்நிரத்தில் புரிசுத்தமாவார்களோ சர்வ வியாபியா
கிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (உகக)

முரிகிலோனெ புட்டி முரிகிலோனெ பெரிசி
முரிகி ப்ரதுகுதிந்த முரிபமேல
முரிகெரிகினவாடு முரிகிலோ புட்டுனு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அழுக்குக்குள்ளே பிறந்து அழுக்குக்குள்ளே
வளர்ந்து அந்த அழுக்குப் பிழம்புக்கேனே இவ்வளவு பேரா

சை; அவ்வழுக்கை அறிந்தவன் அந்த அழுக்குக்குள்ளே பிறம்
பாடு? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! (உஉ௦)

முரிகிநவபிலமுல் மொனசிகாருச்சுறுண்ட
பரிமபாவன்மணி பலுகனேலு
தோலுபொம்ம லாட்ட கெடுத்தியலேரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா

(இ-ள்.) நவத்துவாரத்திலிருந்தும் அழுக்குத் தடையின்றி
ஒழிக்கக்கொண்டிருக்க அந்தத் தேகத்தை மேலானதென்று
மொழிவதேதோ? தோல்பொம்மை யாட்டத்தைக்கண்டுமயங்கி
அதனிடத்திலிருக்குங் கெடுத்தியை யறியமாட்டார்கள் உலகத்தி
னார்; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று (உஉ௧)

முரிகிக்கொம்பலோன நிரிகிஞ்சிஜீவனி
தர்ம யாசமுன்னு கட்டிவேவரி
பிட்டிகர் மஜீவி கெச்சட்டிமோகூதம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா

(இ-ள்.) அழுக்கு நிறைந்த வீட்டிற்குள்ளே ஜீவனை இறுக்கி
வைத்து அந்த ஜீவனைக் காமமென்னும் பாசத்தினாலே கட்டிப்
போட்டு சிரமமடையும்படிசெய்யு அந்தஜீவன் அதற்குள்ளிருந்
துகொண்டு படாதபாடும் பட்டுக்கொண்டிருக்கும்; இப்படியி
ப்பட்ட காமஜீவனுக்கு யெங்குள்ளது மோகூதம்? சர்வ வியாபியா
கிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று (உஉ௨)

சோர்க்கை

தோலுதோலுபெட்டி தோமங்க தோமங்க
முரிகி தாரிகாரி முத்தகட்டெ
முத்த சங்கபெட்டி முத்தாட னேலரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா

(இ-ள்.) தோலுக்குள் தோலைவைத்துத் தேய்க்கத்தேய்க்க
அழுக்கு ஒழிகி மொத்தை கட்டியது; அம்மொத்தை யுத்து
மாதம் பூர்த்தியாய் அவயவாதிதனுடனே பிறக்க அப்பிள்ளையை

இடுப்பினில்வைத்து முத்தயிவெதேனோ? சர்வ வியாபியாகிய
ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (உஉக)

சுக்லமரயகுட சுபாவர்ணமு தெலுபு
நரயசோணிதமுலு நயமுநெருபு
தெலுபுநெருபுநெண்டு தேஜரில்லுச்சு இத்தம்
விஸ்வதாமி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்-) சுக்கிலமென்றும் சோணிதமென்றும் இரண்டு
ஆதில் சுக்கிலமானது வெண்மைநிறத்தோடும் விளங்கும்; சோ
ணிதமானது சிவந்த நிறத்தோடும் விளங்கும். இந்த வெண்மை
யுஞ் சிவப்பு பிரண்டுஞ்சேர்ந்துதான் ஆத்துமா பிரகாசித்துக்
கொண்டிருக்கும் சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

சோணிதமு காமசதுலகு
பராணிதமுக் சுக்லமகுலு பஹுபுருஷபுலகுன்
பராணமெ தெலுபெருபுகலய
கரனகுயிதேஹகந்தி கனுபகு வேமா.

(இ-ள்-) புருடனிபிருந்து வெளிப்படுவது சுக்கிலம். விதி
கனிபிருந்து வெளிப்படுவது சோணிதம். வெள்ளையும் சிவப்
புங் கலந்து இந்தத் தேகத்திற் சாதாரணமான பிராணனாகும்;
தன்ம் பொருந்திய வேமா! என்று. (உஉஉ)

பஞ்சபூதங்கள்.

மன்னுநீருன்கனி மரிகாலிதோ கூடி
மன்னுதோட விஷயி மெசகஜேரி
கன்னுகானகுண்ட கலிகினதேஹம்பு
விஸ்வதாமி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்-) பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு அக்கினியென்னும்
பஞ்சபூதங்களுஞ்சேர்ந்து அம்மண்ணுடன் விஷயமாகிய ஆண்
கூடிக்க் கலந்து கண்களுக்குக்காணாமல் தேகமானதுண்டாயிற்று;
சர்வ வியாபியாகும் ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (உஉஉ)

பஞ்சபூதமைது பாகீ நிந்திரியமுதோ
சஞ்சரிஞ்சிரபுடு ஜகமுகலுகு

சஞ்சரிம்புகுன்ன ஜகமுலகலுகு
விஸ்வதாபி ரர்ம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) பஞ்ச பூதங்களைந்தும் இந்திரியங்களுடன் கலந்து
சஞ்சரிக்கும்போது ஜெகத்துண்டாகும். அந்தப் பஞ்ச பூதங்கள்
ஐந்தும் இந்திரியங்களுடன் கலந்து சஞ்சரிக்காம விருக்குமா
கில் ஜெகத்துண்டாகுமா? உண்டாகமாட்டாது; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (உஉஎ)

ரதமுனகு நைது சேலலு
யதிசுண்டதலிஞ்சிரபுடி யருகுனுரதமுன்
ரத த்நுவு லைது சேலலு
விதிதம்புகநடுவுவானி வெதுகுழு வேமா.

(இ-ள்.) ரதத்திற்கு ஐந்து ஆணிகள். அந்த ரதத்திற்கு
அதிபனுனவன் அதட்டினபோது அத்தோ ஓடும்; அதைப்
போல தேகமென்னும் ரதத்திற்கும் ஐந்தாணிகளுண்டு. இந்தத்
தேகமாகிய ரதத்தை நடத்துவதனைத் தேடிக்கண்டு பிடித்துக்
கொள் வேமா! எ-று. (உஉஅ)

பூதமு லைதுண்டகனே
கயாதிசுதாரனெக்க தேஹி கலிசின புவினோ
லோதைன் தத்வமெருக்க
நூதினெர்படுசுகந்துரபடு நோமக வேமா.

(இ-ள்.) பூதங்கள் ஐந்திருப்பதனுலேயே புகழோடு தானெ
ருதேகத்தைப் பெற்று மனிதனுண்டானான். இவ்வுலகத்தில்
அம்மனிதன் தத்துவத்தை யறியாமல் ஆழமாகிய கடலில் மூழ்கி
யிருப்பார்கள் வேமா! எ-று. (உஉக)

சேலலுனை துண்டகனே
சூலா தனுவுனெடி ரதமு ஜகமுல திருகுன்
சிலொகட்டி வீடிபடிதே
வேளநொ தனுவுனெடி ரதமு வீடுனு வேமா.

(இ-ள்.) ஐந்து ஆணிகளிருப்பதினாலேயே தேகமென்னும்
ரதங்களிவ்வுலகத்தினில் கணக்கின்றிதிரியும். அந்த ஆணிகளில்

ஒன்று அவிழ்ந்து விழுந்தால் அப்போது தேகமென்னும் ரத
மும் விழுந்து விடும் வேமா! என்று. (உரு.)

சகலவஸ்துவுலனு சந்ததந்நுவுது
புட்டகேட பஞ்ச பூதமுலகு
தானிதானிசேத தகபூஷணமுஜேய
யேமிலேது சுகமு பெருகு வேமா.

(இ-ள்.) சகலவஸ்துக்களும் தேகங்களும் பஞ்சபூதங்களும்
இந்திரியங்களும் சதா பிறக்குமிட மெங்கேயென்று யோசிக்கில்
அது அதிலேயே சகலத்தையும் பிறக்கச்செய்யும். அதன
லேதாகிலும் லாபமுண்டோவெனில் ஒருவித சுகமுமில்லை,
இதையறிந்து கொள் வேமா! என்று. (உரு.)

பிண்டம்.

பிண்ட அண்டமந்து பெனருசன்னட்டி
தன்றிபிந்துநாது தனரகபடி
யண்டமை நிலச்சின யபூடு கர்ப்பமடன்று
யவனிஜனுலரபுடு நரயுவேமா.

(இ-ள்.) பிண்ட அண்டத்தினிடத்தில் பிணைந்து கொண்
டிருக்கப்பட்ட தந்தையின் சுத்திலமூர் தாயின் சோணிதமும்
ஒன்றுசேர்ந்து அண்டமாகி நின்றபோது உலகவாசிகளை நோக்கி
விசாரிக்கிறபோது அவர்கள் அன்னைக் கெர்ப்பவதியா "யிருக்
கின்றனென்பார்கள் வேமா! என்று. (உரு.)

கர்ப்பச் சின்னங்கள்.

கடுபுலோன் நன்ன கனமைனை பிண்டம்பு
முந்து கஷ்டமெல்ல மொதட்டரோசி
யிகனுநைநேனு யிலமீத க்ஞானம்பு
புத்திதெச்சுகொனுச்சு கொத்திவேமா.

(இ-ள்.) வயிற்றுக்குள்ளாகவிருக்கும் மேன்மையான பிண்
டமானது தான் முன்னம் அனுபவித்த கஷ்டங்களை யெவ்வா

நினைத்து நினைத்து, சம்சாரம் தூக்குணம் முதல் யாவற்றையும்
வெறுத்து, இனிமேலாகிலும் நானிவ்வுலகத்தில் நற்புத்தியை
யனுசரித்துக் ஞானமார்க்கத்தைக் கூடியவகையில் தேடுவே
னென்று சுத்தசத்துவருணத்தை யடைந்திருக்கும் வேமா!

கர்ப்பசின்னெ கலிகி கனவுபத்ரவழு சேத
தகிலிபாதபடுக தல்வி கடுபு
பிண்ட முதயமைன ப்ரியமுகா ஐஞ்ச்சேடி
யண்டஜனுலகபடு நரயவேமா.

(இ-ள்.) தாயின் வயிற்றிலிருந்து க்ஞானமார்க்கத்தைச் சிந்
தித்துக்கொண்டிருக்கு மப் பிண்டமானது சிறியபையினால்
நெருக்குண்டு சபராக்னியினாலே தகிக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்டாத
கஷ்டத்தினாலே பகவானைத் தியானித்துக் கொண்டிருக்க அன்
னைக்குப் பிரசவ வேதனையுண்டாகிப் பிண்டம் வெளிப்பட்ட
மாத் திரத்தில் அச்சிக்வு சிறிய துவாரத்தில் நெருக்குண்டு சிரமத்
தினால் பூர்வக்ஞானத்தை மறந்து ஆயாசமேலிட்டு மெய்மறந்து
உலக மாய்கைக்குள்ளாகி யிருக்கும் வேமா! எ-று. (உ-உ-ச)

பிண்டவற்பத்தி.

பிண்டம்பை யுதரம்புன
வுண்டுனு கொன்னுள்ள வெணுக வுண்டதுசம்மி
பிண்டம்பை தர படினனு
பிண்டம்பை பிராணரக்ஷ ய்ருதிவினிலேமா.

(இ-ள்.) இவற்றுள் சிலது பிண்டமாகி உதிரத்திலிருக்கும்,
சில நாட்களுக்குப் பின்பு அப்பிண்டமானது கரைந்துபோவது
முண்டு, சிலது பூரண்பிண்டமாகித் தரையில் விழுந்தபோதிலும்
அப்பிண்டமானது சுதந்திரத்தினால் தன் பிராணனைக் காப்
பாற்றுவதிலேயே முயற்சிக்கொண்டிருக்கும் வேமா! எ-று. (உ)

பிறப்பு.

புட்டின்படு புகிலொ பெரட்டுகோயுமட்டஞ்சு
அபுடெகுருவு முத்ரனாதிசசெ

முத்தலேனிருநு முஜ்ஜகம்புன லேரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) உலகத்தில் யிள்ளைப் பிறந்தபோது அப்பிள்ளைக்கு
முத்திரைத் தொப்புளாகும்படி குருநாதன் கட்டளைபிட்டார்.
ஆகையால் முத்திரையில்லாத மனிதர்கள் மூவுலகத்திலுமில்லை;
சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (உஙக)

புட்டுவொரலெவரு புட்டனிவரெவரு
புட்டி புட்டநட்டி புருஷலெவரு
புட்டி புட்டனடுவ போதிஞ்சி சூடரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இப்பூதலத்தில் பிறப்பவர்கள் யாவர் பிறக்காதவர்
கள் யாவர்? பிறத்தும் பிறவாமலிருக்கும் உத்தம புருஷர்கள்
யாவர்? அப்படிப் பிறந்தும் பிறவாததுபோல் நின்மனதுக்கு
நீயே போதித்துப்பாரும், சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! என்று. (உஙஎ)

புட்டி வெருகனதனி புருஷார் தத்தமுலு பூமி
புட்டரேமி வாரு கிட்டரேமி
புட்டலோனசெதலு புட்டவாகிட்டவா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தில் தன் பிறப்பை யறியாத புருஷ
னாவன் பிறக்கென்ன? அவனிறந்தென்ன? புத்துக்குள்ளே
செல்லு பிறக்காதா இறக்காதா? சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! என்று. (உஙஅ)

புட்டிசச்ச நருதி பூர்வமெ தெலியக
பட்டபயலு னுண்டி ப்ரமசி ய்புடு
தெலினி விடச்சிபூமி திருக்கங்கனட்டிகி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பிறந்து இறக்கும் மனிதன் சதாகாலமும் நமக்குப்
பிறப்பிறப்பு விடா திருக்குமென்று ஆதியிலே யறியாமல் வெட்ட

வெளியிலிருந்து பிரயித்து அப்போது தெளிவை விடுத்துப் பூயி
யில் திரிவதேதுக்கு? சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! ஏ-று. (உடக)

ஏழிகொஞ்சுவச்செ னேமிதா கொணிபோயே
புட்டுவேள் ந்ருடு கிட்டுவேள்
தனமு லெச்சட்டிகேகு தானேகு நெச்சட்டிகி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மனிதன் பிறக்கும்போது யென்ன கொண்டு வந்
தான்? இறக்கும்போது யென்னதான் கெண்டுபோவான்?
அன்றியும் பிறக்கும்வேளையிலும் இறக்கும்வேளையிலும் பொருள்
எவ்விடத்திற்கேகும்? தானெங்கு பேர்வான்? சர்வ வியாபியா
கிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (உச0)

ஒச்செதி பொய்யெதியுனுமரி
வச்செதியுதானவேரு சஹஜம்பனுசன்
விச்சல விடிகா திருகுச்ச
சிச்சுனபடுமிடுத்தவலெனெ கூழிதிலோ வேமா.

(இ-ள்.) உலகத்தில் மனிதர்கள் வருவதும் போவதும் மறு
படியும் வருவதுங்காணமாட்டார்கள். இது இயற்கையாமென்று
நனைத்து இஷ்டப்படியாகத் திரிந்து கொண்டிருந்து காமத்
தியில் வீழும் மங்கையைப்போல் முடிவில் அம்மனிதர்கள்
நரகக்குழியில் வீழுவார்கள் வேமா! ஏ-று. (உசக)

சகலம்பை தாபுட்டுனு
சகலமு லாசட்டிகிகா னு சர்வமுதானே
விகடம்பை தினஜம்புனு
யகட்டாயா வஸ்து வெவ்வரந்துரு வேமா.

(இ-ள்.) சகலவஸ்துக்களும் தானாகிய பிறக்கும், அந்தவஸ்து
க்கள் அனைத்தும்பகிதாபத்திற்காகவும் சிருஷ்டித்திருப்பதால்

அவ்வஸ்துக்கள் யாவற்றையும் விசடமாகித் தின்னக்கொல்லும்,
ஆஹா அந்த வஸ்துவை யாவர் சொல்லுவார்கள்? வேமா!

தானுபுட்டுசோட்ட தனஜஞ்சி பலிகின
தானுபுத்தி திருகு தரணிலோன
தானுபுட்டுசோட்ட தத்வம்பு தலயோய
விஸ்வதாபி-ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மனிதன் தான்பிறந்தவிடத்தில் தன்னைப்பார்த்து
வசனித்த பிரமத்தின்வழிபட்டுத் திரிவானிவ்வுலகத்திலுள்ளே.
அப்படியவன் திரிவதற்குக் தாரணம் யாதெனில் ஒவ்வொரிவ
னார் தான் பிறந்தவிடத்தில் யோகித்துப்பார்க்கத் தனக்குத்தா
னே தத்துவம் விளங்கும்; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா தேனும்
வேமா! எ-று. (உசக).

குழந்தை.

பாவனு நெத்துக நப்படு
சாலங்கா ஜலகமார்ச்சி ஸஹஜமுதோடன்
பாணிதொ மந்தரபு சானியு
யிலோகுலு மெச்சகாநு யிலபைவேமா.

(இ-ள்.) பிறந்த பாலனை யெடுத்துக்கொண்டபோது
இயற்கையிலேயே அப்பாலகனுக்கு ஸ்நானஞ்செயலித்து அதி
கப் பிரியத்துடன் மருத்துவச்சியானவள் அந்தப் பிள்ளையைக்
காண்பிக்கக்கண்டு இவ்வுலகத்தார் புகழ்ந்து கொண்டாடி
மகிழ்வார்கள் வேமா! எ-று. (உசச)

சுகவுநரலிபட்டி சேட்டலோனபெட்டி
சுடம கர்மமுஜேசி கனததோட
நடுச்சு தினமுலெல்ல நானாட்டி கிட்ளனி
தெலுயஜேசெநபுடி திடவு வேமா.

(இ-ள்.) அச்சிசவையெடுத்துச் சு யெரும்பு கொசுகடிக்காத
படிக்கித் தொட்டிலில் கிடத்தி மைதீட்டி ஆயரணங்கள்பூட்டித்
தூராட்டிச் சேராட்டிப் பாராட்டிச் செல்வமாய் வளர்த்துவர

அந்தச் சிசுவானது வளர்ந்து சிலநாளில் தவழ்ந்தும் சிலநாளில் நடந்தும் விருத்தியாகிவருகிறபோது அச்சிசுக்கு இல்லறத்தில் நடக்க வேண்டிய முறமைகளை யெல்லாம் நாளுக்குநாள் ளிப்படி யென்றும் அப்படியென்றும் தெரியச்செய்து திடமுண்டாகும் படிச் செய்வார்கள் வேமா! என்று. (உசடு)

முந்துக்குளமெல்ல மோசமைசிகவுகு

தர்மபந்துகப்பி கான்லேக.

ஜன்னமரணமுலகு சாத்ருஸ்ய மைவச்சி

இஹமுந்ந்துபுட்டெ நெருகு வேமா.

(இ-ள்.) அந்தச்சிசுவானது முன்னம் தனக்கிருந்த க்ஞான மெல்லாம் மறந்து கர்மபாசமான்து கட்டி உண்மையான கடவுளைக் கர்ணமாட்டாமல் ஜன்னமரணங்களுக்கு அனுகூலமாகி வந்து இவ்வுலகத்தின்கண்பிறத்தது; தெரிந்துகொள்ளும்வேமா!

அச்சட்டனுன்னட்டி யதிவலந்தருகடி

சிகவுசெவுறு முக்குஜி ஹவகண்ணு

மொர்க்கப்போகதேஹ மொனயகஜ்ஞம

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சிகபிறந்த அவ்விடத்திலிருந்த மங்கைகள் யாவ ருஞ்சேர்ந்து அச்சிசுவின் செவிகள் மூக்கு நாக்கு கண்கள் முத லான அவயவங்கள் பின்னமாகாமலிருக்கப் பாருங்கனென்றார்கள்; சரவ வியாபியாகிய இராமா! கேளும் வேமா! என்று. (உசள்)

அஷ்டசக்கரங்கள்.

அஷ்டதல்முலகுனு ஆதார மைனட்டி

ஆதிதேவண்டெர்கடு பவெதரயமு

தரயமுதாட்டினவாடு தானெபோபுரமமபு

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அஷ்டசக்கரங்களுக்கும் ஆதாரமாகியிருக்கும் ஆதிதேவனுனவன் மூவுலகங்களிலும்கிறந்திருப்பன்; அப்படியி

பட்டவனுடன் கலந்திருக்கும்படியானவன் யெப்படிப்பட்டவ
னெனில் மண் பெண் பொன்னென்னும் மூவாகையையும்
பற்றறுத்தீவன் யாவனோ அவனே பிரம்மமாகும்; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! என்று. (உசஅ)

ஒண்டிஸ்தம்பமந்து கொன்றகங்கண்மென்னு
ஆறு அங்கணமு யமர நில்ச
ஆவலதாட்டிச்சூட யதிபரமாத்மூடேள்
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்-) ஒண்டித்துணில் பிரதாசமாகிய காப்பாகும். அத்
துணில் ஆறு அங்கணங்கள் அமர்ந்து நிற்கும். அவ்வங்கணங்
கள் ஆறையுந் தாண்டிப்பார்க்க அதுபரமாத்மநாகும்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! என்று. (உசக)

அரிசிகட்டி ஜேகியூதார சகரம்பு
பிராணவாயுவந்தெ பதிலபரசி
எட்டெககனெயுண்டயில யோகியருதானே
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்-) அப்பரமாத்மனை ஆராய்ந்து கெட்டிப்படுத்தி
அப்பரமாத்மனுக்கு ஆதாரமாகிய சக்கரத்தைப் பிராணவாயு
வினிடத்தில் பத்திரப்படுத்தி இடையருமலே யிருக்குமவன்
இவ்வுலகத்தில் தானே யோகியாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா ! கேளும் வேமா ! என்று. (உசஉ)

சரவிதோடகடு ஸ்வாதிஷ்ட சகரம்பு
பிராண அயன்மூலனு பந்துஜேகி
வெடலகுண்டிவாடு வேதார்த வேத்யுடெள்
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்-) பரிசுத்த சரவியுடன்சேர்ந்த ஸ்வாதிஷ்டான சக்
ரத்தைப் பிராணவாயுவில் பந்துசெய்து வெளிப்படுத்தாமலி

ருக்குமவன் வேத்தத்திற்கும் வேதாந்தத்திற்கும் அதீதனாகும்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (உருக)

மணியபூரசுகர மஹிமம்பு கனுகொனி
ப்ராணவாயுவசேத வனருசின்
மனசுசெடதபுன்ன மர்மம்பு தெலியதா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மணியபூரசு சக்கரத்தின் மகத்துவத்தைக் கண்டு
கொண்டு அங்கும் பிராணவாயிவினால் ஒளிபெற்றிருக்கும்,
அதைப்பார்க்க மனதுகொடாமல் நிர்மலமா யிருக்குமாகில் அங்
குள்ள மர்மம் தெரியமாட்டாதா? நன்றாய்த் தெரியவரும், சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (உருஉ)

அன்ஹதமனுசக்ரமுனு லெஸ்ஸகா ஜூசி
இகவதானவாயு யீஹமுஜேசி
கடம வாயுவந்து கதலகுண்டின வாடு
ஜெப்பனேல வாடு சிவமுவேமா.

(இ-ள்.) அன்ஹதமென்னுள் சக்கரத்தை நன்றாகப்பார்த்து
அதில் வதானவாயுவை கலக்கச்செய்து மற்ற வாயுவினிற் சலிக்
காமல் அசையாமலிருந்தவன் மருத்துவத்தைச் சொல்லுவ
தேன்? அவனே சிவனாகும், வேமா! எ-று. (உருஉ)

விமலசக்ரமுந்து விர்தலன்னியு தெலகி
சமனகாலிசேத சன்னுதிம்ப
தனதராது மஹிம கனுகுலகனதானி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) விமலமாகிய சக்கரத்தினில் விளங்கும் வீரதைகளை
மெல்லார் தெரிந்து சமனமென்னும் வாயுவினால் அதைத் துதி
செய்யுமவன் மருத்துவத்தைப் பரமயோகிகளாலுங் காண்ப தறி
தாகும், சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

அக்னிசக்ரமனக் யாகரண விங்கம்பு
அக்னிகுண்டமுலோன நண்டகாச்சி

பவுனிதியானம்தனு பாடிம்பமுத்திரா
விஸ்வதாபி நாம் வினர வேமர்.

(இ-ள்.) அக்கினி: சக்தரமென்றால் கர்னலிங்கம், அந்தக்
கர்னலிங்கத்தை அக்கினி: குண்டத்தினுள் சேர்த்துச் சிவனைத்
துதி செய்தால் அது முக்தியாகும், சர்வ வியாபியாகிய ஓ நாமா!
கேளும் வேமா! எ-து. (உகௌ)

ஆதாரம்புலு யாருனு
மோத முகானவருசண்டு முக்யமுகாகன்
வேதனநேலா தெலியக
ஸாதகமுன ஜ-விடரைய சையன் வேமா.

(இ-ள்.) தாமக்குரோதலோய மோகமத மாச்சல்யமென்
னும் ஆறு தூர்குணங்களும் முக்தியமாகிய ஆதாரமாகி அதனை
யே மனிதனுணவன் இடைவிடாம லனுசரித்துக்கொண்டிருப்
பன். அதுகளினால் பின்னிட்டுத் தானடையும் வேதனையை
யேனோ தெரியாமல் வீணில் நாளைப்போக்குகிறான். அந்தத்
தூர்க்குணங்கள் ஆறையும்விட்டு யோகமாரக்கத்தைச் சாதனஞ்
செய்து விரைவிற்பாரும் வேமா! எ-து. (உகௌ)

மோதலுமூலாதாரமொன் யவிக்னேஸ்வரன்
டச்சோட்டதேவதா யதிபுண்டு
அந்தமீதனுரெண்டு யங்குளமாதரமு
ஸ்வாதிஷ்டசக்தரம்பு ஸரகபிரம்ம
தினிகியெனிமிதி தேஹாங்குளமுமீத
மணியூரகசக்தரம்பு மகடுவிஷ்ணு
தினிதசாங்குள தெரகுயனாஹத
தேவுடைருத்ருண்டு தேஜரில்லு
மதியுரெண்டங்குள மூலகுபைசுத்த
மரதுஜீ வுண்டுனச் சோட்டநலருசண்டு
வெலயபரமாத்ம டக்னியைவெலுகுசண்டு
யிட்டிஜாடலுதெலியுட்ட யெருகவேமா.

(இ-ள்.) மூலாதாரமென்னும் முதலில் தேவதைகளுக்கெல்
லாம் அதிபதியாகிய விநாயக்கடவுள் அவ்விடத்தில் முனைந்தி

ருப்பார்; அதற்குமேல் இரண்டங்குல உயரத்தில் சவாதிஷ்டான்
சக்கரத்தின்மீது பிரமதேவன் வீற்றிருப்பார்; அதற்கு யெட்டங்
குலத்தின்மீது மணிபூரக சக்கரத்தில் மகாவிஷ்ணு^௦ பொருந்தி
யிருப்பார்; இதற்குப் பத்தங்குலத்தின்மீது அனாகததேவனாகிய
சிவபெருமான் ஒளிபெற்றிருப்பார்; இதற்குப் பன்னிரண்டங்
குலத்தின்மீது ஜீவன் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும்; இதற்குச்
சமீபத்திலேயே பரமாத்துமா அக்கினி சொரூபமாகி விளங்கிக்
கொண்டிருக்கும்; இப்படிப்பட்ட மர்மத்தைத் தெரிந்துகொள்
வது தான் தன்னைத் தான் நிவது வேமா! எ-று.

(உருஎ)

தசவாயுக்கள்.

தசவாயுவலுனு மரியுனு

பசுசுல யீதேஹமுனகு பஞ்செனுபவுநின்

நொஸுலக தெலியுட்ட நெவரோ

அச்சுட்டே பரமாத்முண்ட நகுராவேமா.

(இ-ன்.) ஸுசையுண்டாகிய இந்தத் தேகத்திற்குப் பிரமதேவ
னான்வர் தசவாயுவுதனைப் பங்கிட்டு வைத்திருக்கின்றார். அந்த
மர்மத்தைத் தெரிந்தவர்கள் யாவரோ அவ்விடத்திலேயே பர
மாத்மம் னிருப்பதாகும் வேமா! எ-று.

(உருஅ)

சேவிகள்.

செவுல கின்னயட்டி ரவமுனுவிவரிஞ்சி

மனசுநெரிகின்புடு மகுலகொன்னு

செவுலசப்தமுனனு செட்டரோய முக்திரா

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ன்.) செவிகளிற்கேட்ட அந்த ஓசையை மனது அறிந்த
வுடன் அதை விவரித்து அப்போதே ஆசைகொண்டு அதனால்
செட்டுப் போகவேண்டாம்; அந்தச் செவிகளிற் கேழ்க்குஞ்
சத்தத்தை வெறுத்திருக்க முக்தியாகும்; சர்வ வியாபியாகிய
து ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

(உருக)

செவ்வுலோனபுட்டு ரவமெயாகாசம்பு

கன்னுல கன்னுதியெ கன்னுஜவரல்

முக்குலோனி காலி முக்திகி த்ரோவயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) செவிக்குள்ளே பிறக்கும் துக்கையே ஆகாசமாகும்;
கண்களிற்காணுவது அக்னிஜ்வாலையாகும்; மூக்குக்குள்ளான
காற்று முக்தியடைவதற்கு வழியாகும்; சர்வ வியாபியாகிய து
ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (உசு௦)

வினவல நெவ்வரு ஜெப்பின்
வினிரந்த நேதமகயடக விவரிம்பவலென்
வினிகனி வினரமு தெலிசின்
மனுஜாட்டி ரீதிப்பருடு மஹிலோவேமா.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தின்கண் க்ஞான மார்க்கத்தை யெவா
சொன்னபோதிலும் கேழ்க்கவேணும். அந்தக்ஞான மார்க்கத்
தைக் கேட்டவுடனே துரிதப்பட்டுமல் சாந்தமாக அதை விரித்
துறைத்துத் தெளிவுபட வுணர்ந்துகொண்ட மனிதன் யெவனோ
அவனே ரீதிமானாகும் வேமா! ஏ-று. (உசு௧)

உன்னவாரலெவரு கண்ணலாரெவ்வரு
கன்னவார லெவரு கானராது
உன்ன சுன்னகன்ன ஒக்கடே ரூடரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இருப்பவர்கள் யாவர்? இறப்பவர்கள் யாவர்? இவ்
விருவர்களையுங் கண்டவர்கள் யாவர்? அவர்களைக் காண்பதரி
தாகும். இருப்பவனும் இறப்பவனும் கண்டவனும் ஒருவனே
யாகும் பாராய்; சர்வவியாபியாகிய து ராமா! கேளும் வேமா!

வின்ன சுத்திகொன்னி வினிகி சுத்துலுகொன்னி
சின்ன சுத்திகொன்னி சிக்குதெலிய
தானுகன்னெயட்டெ தரலோன மொருகுனு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) உலகத்தில் ஒரு மனிதனுனவன் கேட்ட புத்திகள்
சிவ; கேழ்விப்பட்ட புத்திகள் சிவ; அற்புத்தி சிவ; இதுகளை

யுணர்ந்து யோதமார்க்கத்தின் உளவையறியாமல் உண்மையிலே
யே தான்ந்த மர்மத்தைக்கண்டவன்போல உளருவான் ; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! ஏ-று. (உகந்)

வின்னவானிகன்ன கன்னவா டதிகுண்டு
கன்னவானிகன்ன கலயுவாடு
உன்னதோன்ன துண்டு வர்விலோன யுண்டு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா,

(இ-ள்.) பிரமம் இப்படிப்பட்டதென்று சொல்லக் கேட்ட
வனுக்காகிலும் அப்பிரமத்தைக் கண்டவன் மேன்மையடைவன்;
அப்படியந்தப் பிரமத்தைக் கண்டவனுக்காகிலும் அந்தப் பிரமத்
துடன் கலந்தவன் மேலாம்; அவனைப்பார்க்கிலும் மேம்பாடுடை
யவர்களில்லை ; அவனைப்போதும் ஜீவன் முக்தனாகயிருப்பன் ;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! ஏ-று. (உகச)

வினிகலயிகலனு பாயுனு
கனிகலசின் காந்தகூடி கலயுன்பாயுன்
கனிகலய ப்ரேம போயெனு
கனிகனுட்டே ம்ரேமலெதியோ கனரர் வேமா.

(இ-ள்.) பிரமம் இன்னதென்று சத்குருநாதனால் சொல்லக்
கேழ்விப்பட்ட மாத்திரத்தில் கனவென்னும் கம்சாரத்திலிசைச
யற்றுப்போகும் ; அப்பிரமத்தைக் கண்டுதெரிசித்து அப்பிரமத்
துடன் கலந்தவுடனே மங்கையர்கள்மீது மோகத்தைப் போக்
கும். ஆகையால் அப்படிப்பட்ட பிரமத்தைக் கண்டு சேலிப்பது
வே உத்தமர்களுக்கு நீதியாகுமாதலால் பிரியமும் சுகத்தையுந்
தரும்படியான பொருளெதுவோ அந்தப் பொருளை யன்புடன்
கண்டு கொள்வாய் வேமா ! ஏ-று. (உகடு)

ஸ்பரிசம்.

சர்மமுன்கு ஸ்பாச ஸரவிதோ தெலியுடு
சர்மமுலு பொஸகுட்ட கானலேரு

சர்மசர்மமூலிவி ஜகதிலோ நருலகு
முக்தி மோசமெளனு மொன்சி வேமா :

(இ-ள்.) இந்த அணித்தியமான தேகத்திற்குச் சட்டையா
கப் போர்த்திருக்குந் தோலின்மேற் காற்று அல்லது யாதா
மொரு வஸ்து படுவதை நன்றாய்த் தெரிந்து கொள்வார்கள் ;
சர்மங்கள் வந்தனாகுவதைக் காணமாட்டார்கள். ஆகையால்
சர்மசர்மங்களாகிமுனைந்துகொண்டிருக்கும் இவ்விரண்டினனும்
உலகத்திலுள்ள மனிதர்களுக்கு முக்தியென்னும் பதவியானது
கிட்வே தருமையாகும் வேமா! என்று, (உசுசு)

சர்மமெப்படு ஜீவ செனக்கியம்பு. கோருனு
ஜீவி தர்மமூலனு ஜேருகாக
ஜீவி தர்மமெல்ல ஜெட்ரோய தத்வமென்
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) எப்போதும் தேகமானது ஜீவனுக்கு சவுக்கியத்
தைக் கோரும் ; அந்த ஜீவன் சர்மங்களையே சேருமல்லாமல்
சர்மமில்லாமல் ஜீவன் மரத்திரம் தனித்திருக்கமாட்டாது.
ஆகையால் அந்த ஜீவன் சர்மங்களினைத்தையங் கெடும்படி
வெறுத்து நிற்கு மாகில் அது தத்துவமாகும் ; சர்வ வியாபியா
கிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! என்று. (உசுசு)

ஸ்பர்ச காலிகலசி பதமுன சர்மம்பு
தெலியஜேசு நபுதி தேகமுனகு
தேஹவாஞ்ச சேத தெகிதேர லேடயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா :

(இ-ள்.) காற்றின் ஸ்பரிசம்பட்டு மனமானது காற்று வரு
கிறதிக்கை நாடினமரத்திரத்தில் கர்மானுகுணமூட்கலந்து அப்
போது தேகத்திற்குத் தெரியப்படுத்தும். ஆகையால் தேகத்தின்
மீது வாஞ்சையினால் மனிதனுன்வன் கடைத்தேரமாட்டான் ;
தேகாபி மானத்தை விட்டவனெவனோ அவனே உத்தமபுருட
னாகும் சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! என்று.

கடுபுலேஹி வானி கானராரி வானி
கஷ்டபடுதுரெந்தொ கானிஜனுனு

ஹீன் மெருகனதடு யிதியேல யெருகுதே
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வயிற்றுக்குள்ளிருப்பவனை தேவேந்திராதி தேவர்
களுக்குங் காண்ப்படாதவனைக் கண்டு தெரிசிக்க மெத்தக் கஷ்ட
டப்பிபுவார்கள். சொல்லப்படாத மானயினும் வரினும் அதைக்
கவனியாமலிருக்கும் மனிதன் அப்படிமாத்நுமனை யேன் காண்
பான்! காணமாட்டான்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! என்று.

(உசுசு)

எதுட்ட நுன்னவானி யெப்படு கானக
நுதட்டிவானி வெதுத் பதருந்தடு
பதட்ட கொடுகுலகுனு ப்ரம யேலதீரதோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) எதிரிலிருக்கும்படியானவனை யெப்போதும்கண்டு
தெளியாமல் சிந்திலிருக்குமவனைத் தேடிக்காண பதட்டமாரு
மவனைப்போல சுழிப்பத்திலிருப்பவனைக் காணும் முயாக்கியை
விடுத்துத் தூரத்திலிருப்பவனைக்காண தீவரப்படுகின்றான்;
அப்படியப்பட்ட தீவரப் புத்திரர்களுக்குப் பிரமையேன் தீரமாட்
டாதோ? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று.

கண்ணோளி.

கான்வச்சவானி கனிபிஞ்ச வானிதோ
காபுகேயன் லுக கருணதோட
கான்ராணி வானி கருணேமி கந்துரோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) காணவருமவனுடனும், காணப்படமவனுடனும்
கருணையுடன் நேசஞ்செய்துகொண்டிராமல் சிலநாளில் கோபங்
கொண்டு அவர்தனைவெட்டிவிடுகிறேன் குத்திவிடுகிறேனென்று
வைராக்கியஞ்செய்துகொண்டிருப்பவர்கள் மனதுக்கும் வரத்
குக்கும் யெட்டாதவனும் கண்டனால் காணப்படாதவனையும்

காண்பார்களோ அப்படிப்பட்டவனுடைய கருணையை யென்ன
அறிவார்களே? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

கண்டிலோனி வானி கரகண்டு டெருகுனு
கண்டிலோனிவானி மின்டஜுடு
கன்மின்னு ஹருதயகம் பாயெடுஞ்சங்க
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கண்ணுக்குள்ளிருப்பவனை நீலகண்ட திரிசேத்திர
முடைய சிவபெருமானறிவார்; அப்படிப்பட்டவனை விண்ணிற்
பாரும். அந்தக் கண்ணையும் விண்ணையும் யோசித்துப் பார்க்க
ஹிருதயமாயிற்று; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

கனியு காண்லேடு கதலிம்படானேரு
வினியுவினகலேடு விஸ்மயம்பு
சம்பத கலவானி சன்னிபாதகமதி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கண்டங்காணாத வந்தகனைப் போலிருப்பன்; வச
னிக்க நாவிருந்தும் வாயைத்திரவாமல் ஊமையைப்போலிருப்
பான்; செவிகள் கேட்டுக்கேளாத செவிடனைப்போலுமிருப்
பன்; இப்படிக்கிருப்பவன் யாரெனில் பொருளுடைய மகா
பாத்தனுடையதுர்க்குணம். இதை யோசிக்குமிடத்தில் பெருத்த
ஆச்சரியமாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

கனி யுண்டியு கனலே ரட்ட
வினியுண்டியு வினகலேரு விஸ்மயமேமோர்
கனி குட்டியு வினி செவுடுனு
யனுனதிலெஸ்ஸாயெ ஜகமுக யவனிலோ லேமா.

(இ-ள்.) கண்களாற் பார்த்திருந்தும் காணாதவர்களாய்
செவியார்க் கேட்டிருந்தும் கேளாதவர்களாய் இருப்பது என்ன
ஆச்சரியமோ? இதை யோசிக்குமிடத்தில் கண்டிற் குருடனும்
கேட்டுஞ் செவிடனுமாவென்று சொல்வது உலகத்தவர்கள்
கடத்தை நன்றாயிற்று; வேமா! என்று. (உளச)

கானலேடு னுதுரு கன்னுலு வீபுனு
நொஸனு கானலேடு நெத்திமீத

தன்னு தானலேடு தத்வமே மெருகுனு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கிரக கண்கள் புருவம் மூதுகு இவைகளைக்காணாத
வனும் தத்வமேதறிவனோ? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா !
கேளும் வேமா! எ-று. (உஎஇ).

சுலை.

ஜிஹ்வலம்பட்டம்பு ஜீவன்மபபுண்டு
ஜிஹ்வலம்பட்டம்பு ஜீவபோஷ
ஜிஹ்வசேதநருனு சிக்கி நொச்சிரி கானி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) நாக்கின் கஷ்டமே ஜீவன்மாகியிருக்கும்; அந்த
நாக்கின் கஷ்டமே ஜீவனை போஷிக்கும்; அப்படிப்பட்ட நாக்கி
னிபத்தி வகப்பட்ட நரர்கள் மெத்த நொந்து தவிக்கின்றார்
கள்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! எ-று.

ஜிஹ்வபு ருசலனெ கோருனு
ஜிஹ்வகுமரி யொகட்டிமீத சிந்தேடதயா
ஜிஹ்வகுசிந்தலு தொலுகுட
ப்ரஹ்மமூ நேன்னுச்சபலுக பாடியெ வேமா.

(இ-ள்.) நாக்கானது யெய்ப்போதும் உருசியியே கோரும்;
அந்த நாக்குக்கு மற்றொன்றின்மீது சிந்தையேது? இல்லை; அப்
படிப்பட்ட நாக்குக் கஷ்டங்கள் நிவர்த்தியாவதற்குக் காரணம்
யாதெனில் பிரம்ம நானென்று சொல்லுவதே நன்றும் வேமா !

ஜிஹ்வரசமுல்ல ஜீவம்பு யோவிஞ்ச
பிரஹ்ம குன்னசமு பாடிஞ்சலேரு
ரசமுதாருட்டி ராஜாலுகலரகோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) நாவானது யென்றும் உருசியினாலே ஜீவனைக்காப்
பாற்றுவதால் மனது மதுரமான பதார்த்தத்தையே சம்பாதிக்கு

மாப்போல் ; பிரமத்தைக்கண்டு தெரிசிக்கும் இனிப்பைத்தேட
மாட்டார்கள் : உலகத்தினராகிய மனிதர்கள் அந்த ரகத்தைப்
புசிக்கும் ராஜ்யேர்கஞ் சோதிப்பவர்களாகும் ; சர்வ வியாபியா
கிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! என்று. (உஎஅ)

சுவாசம்.

மூக்கு ஸ்வாசமுன்னு ம்ரோயுகண்டு தாஸி
மூக்கு வாசனலகு மொனயுகண்டு
திக்கவிடிச்சிகுட தீருனு ப்ரமலெல்ல
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மூக்கின் சுவாசத்தினால் காற்று ஒலித்துக்கொண்டி
ருக்கும் ; அம்மூக்கு 'சுவாசனைகளுக்கு முயன்றிருக்கும் ; அந்த
மூக்கினிடத்திருக்குஞ் சூட்சுத்தை உலக மயக்கத்தை விட்டிப்
பார்க்கப் பிரமைகளைல்லாந் தீர்த்துவிடும் ; சர்வ வியாபியாகிய
ஓ ராமா ! கேளும் வேமா. என்று. (உஎக)

மூக்குமீதத்ருஷ்டி முருவுகாரிலிபின
யுரமுமீதஜூட னுண்டுபரமு
பரமுதெருகுனுண்ட பரமாத் துமுடாயோகி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மூக்கின்மீது திருஷ்டியை நிருத்திவிடாதுபார்க்க;
அந்த மூக்கின்மீதில் பரமாத் துமா வாசஞ்செய்து கொண்டிருப்
பார் ; அப்பரமாத் துமா மூக்கின்மீது இடைவிடாதிருக்கும்
யோக புருஷன் யாவனோ அவனே பரமாத் துமனெனத் தரும் ;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! என்று. (உஎ௦)

தெருவு மூக்குகாய தேவ தகிலிமீத
அந்துசகுல ஜேரியரயலேரு
அரகிகுடபயலு யதிமூக்தி சிவுடையா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மூக்குக்கு வெளிமார்க்கத்தின்மீது உற்றுநோக்
கிப் பார்க்க அங்குப் பரமாத் துமா விளங்கும். அதைத் தருகிப்

பாராமல் உலகத்தில் மனிதர்கள் பெண்கள் மாய்கையில்
விழுந்துமுத்திமார்க்கத்தை ஆராய்ந்து தெளிவடையார்கள். அம்
மூக்கினிடத்திற்கேன்றும் பரமர்த்துமனை ஆராய்ந்துப்பார்க்க
வெட்ட வெளியும் அதுவே முத்தியை யளிக்குஞ் சிவனாகும்.
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! ஏ-று. (உஅக)

முக்குதானு த்ருஷ்டி முதமு தோடுதநிலபி
ஹ்ருதயமந்து ஜாடு சதிபுரீதி
பதவிதெருவுகனின் பரமர்த்தமுடாயோகி
விஸ்வதார்பி ராம வினற வேமா.

(இ-ள்.) மூக்குத்தண்டியின்மீது திருஷ்டியைப் பிரியத்
துடன் நிருத்திக்கொண்டு இருதயத்தினிடத்தில் தோன்றும்
விதத்தைப்பார் ; வெளியையும் பதவியையுங்கண்ட அந்தயோக
புருஷனாவன் பரமர்த்துமனையாகும் ; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா ! கேளும் வேமா ! ஏ-று. (உஅஉ)

ஞானேந்திரியங்கள்.

செவுலுகோருனுமஞ்சி சங்கீதசுந்நித்ய
பாஷாதுலைட்டி பலுகுலெல்ல
சர்மம்புகோருனு சுரவிதோடுதசுத்ய
ம்ருதுஷ்ணகாட்டினய முலனுநெபுடு
தன்னுலுகோருனு சுரமுலவர்ணம்பு
லைட்டிருயமுல் வருசதோட
நாலுககோருனு நயமுதோடுதருசல்
ஒருருகாரமுசேது வுப்புபுலுச
முக்குகோருனுகந்தமுல் முதமுதோட
செவுலுசர்மம் புகன்னுலு, ஜிஹ்வமுக்கு
இன்னிகலிகின் திவெண்டி தெல்லரோகி
தன்னுகனுகொனி கட்டியிம்பதகுரவேமா.

(இ-ள்.) செவிகளானது நல்ல சங்கீதசுந்நித்ய பாஷைகள்
முதவான் சொற்கள் யாவற்றையும் கோரும். தேகமானது எப்

பொழுதும் தீதன் மிருதுவு உஷ்ணம் கடினங்களைக் கோரும்,
கண்களானது சிவந்த ரூபமுடைய பெண்களைத் கோரும், நரக்
கானது துவர்காரம் கசப்பு வுப்புபுளிப்பு தித்திப்பென்னும் அறு
சுவைகளைக் கோரும், மூக்கானது பரிமளசுகந்தங்களைக் கோரும்
இந்தக்ஞானேந்திரியங்கள் முதலானதுகளைச் சுமந்து கொண்டு
திரியும் மனிதனானவன் தன்னைத் தான் கண்டுகொண்டு வசிக்கத்
தகும் வேமா! ஁-று.

(உஅங)

கர்மேந்திரியங்கள்.

வாக்குவலன் கலுரு வரமுத்தி மோக்ஷம்பு
வாக்குவலன் கலுரு வருச கனத்
வாக்குவலன் கலுரு நெக்குடைஸ்வரமுல்
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வாக்கினுண்டாகும், மோட்சசாம்பிராஜ்யம்;
அந்த வாக்கினுண்டாகும் மேன்மையாகும் கனம். அவ்வாக்கி
னாலு அதிக பொருள்களும் உண்டாகும். சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! ஁-று.

(உஅச)

வாக்குசேததப்பு வானிவருசலெஞ்ச
வாக்குசேத தப்பு வனித குணமு
வாக்குசேத தப்பு பரம சுதம்புலு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தப்பிநடந்தால் அண்ணன் அம்மான் முதலான
பெரியோர்களைப் பழிப்பதும் வாக்கினாலேயே. அந்த வாக்கி
னாலேயே வனிதையும் நற்குணத்தைத் தவிரிவிடுவான். அவ்
வாக்கினாலேயே பரமசுகங்களும் தப்பிப்போகும். சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஁-று.

(உஅடு)

வாக்குசேத கர்ம வச்செ தெருங்கக
வாக்குசேத லோக வரஞ்சுதகிளி
வாக்குமர்மமெருகு வாடுபோப்ரஹ்மம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வாக்கினாலே கர்மம் வந்தனுருவதை யநியாமலும்
அந்தவாக்கினாலேயே உலகத்தாசையி வசப்பட்டு பட்டி மாட்

டைப்போலத் திரிகுறர்கள். அந்த வாக்கினிடமிருக்கும் மர்
மத்தை யறியுமவனே பரப்பிரம்மமாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (உஅக்)

இய்யபுச்சகொன்னு யிம்பொந்தபாணியெள
னயமுந்லெஜேய நலவிகா து
மனசுகான னிலனு மரியொக்கருனு லேது
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஒருவர் கொடுக்கப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு மாத்
திரம் பிரியங்கொண்டிருக்குங் கைகள். அந்தப் பேரின்ப சுகத்
தை யடைய இன்பங்கொள்ளாமல் சிற்றின்பத்திலேயே மூழ்கி
நீண்டொக்கறையே வழியறியாது. ஆகையால் துஷ்டர்களுடைய
மனதை பிரமமே யறியுமன்றி யிவ்வுலகத்தில் மற்றொருவர்
களாலும் ஆகாது. சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-று. (உஅங்)

தானம் பிச்சின் சேதுலு
க்ஞானம்புனு நெருகநெந்து கன தரமுக்கதா
தரனமெதன தத்பதமணி
மான்வலெஞ்சங்கலேரு மஹிலோ வேமா.

(இ-ள்.) தானங்கொடுத்தக் கைகளைவுடையவர்கள் யாவத்
திற்கும் மேம்பாடுடைய க்ஞானமார்க்கத்தை யேனறியார்கள்?
அம்மேன்மையாகிய தானமே பிரமத்தின் திருவடிகளென்று
மான்வர்கள் இவ்வுலகத்தின்கண் எண்ணார்கள் வேமா! எ-று.

பா தவாயுவுந்நு பரஹ் தேகமுமோச
தேஹஜீவமுலனு தெலியமோச
தரணிதீனிரேண்டி தானேல மோசனோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பாதங்கள் வாயுவின் பலத்தினால் தேகத்தைச்சுமக்
கும், அந்தத் தேகமானது ஜீவனைத் தெரியச் சமக்கும். இவ்

விரண்டையும் இப்பூதலமேன் சுமக்குமோ? சர்வ வியாபியாகிய
ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (உஅக)

பாத்தமுன் நடுச்சு நடுட்ட

லேதன்கா பூமிதிருகு லெஸ்ஸை தனகே

யேதைன் ஹானி வச்சின்

சாதன் பாதம்பு நடுவ ஜருகது வேமா.

(இ-ள்.) நரனுனவன் பாதத்தினால் நடப்பன்; அப்படிச்
கல்ல வென்று நன்றாய் பூசஞ்சாரஞ் செய்துகொண் டிருக்கிற
போது அந்த நரனுக்கேதானிலும் இடையூறுவந்தால் தனக்குச்
சாதனமாகிய பாதங்கள் நடக்கமாட்டாது; வேமா! எ-று. (உக0)

மலமுஜாரவிடுச்சு மரி பாயுவிதமுன்

மலமுசேத பலமு மனுஜுருகுனு

மலமு பிகிசெனேனி மரி பநீர்ணஹானியெள

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மனிதனுனவன் பாயுவின் வழியாக மலத்தைக்கழிப்
பன்; அந்த மலத்தினாலேயே மனிதனுக்குப் பலம்; / அம்மலமா
னது சிக்குப்பட்டுப் பிகிந்து தொள்ளுமாகில் மனிதன் பிராண
னுக்கே ஆபத்தாகும் சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-று. (உகக)

பாயுர்வனக ன்பாந்நு

பாய்குன தாரியந்து மலவார்ஜமுதா

சேயகயுண்டுனு நெப்படு

நேயமுதோ ஜட்டவைய நேர்ப்புக வேமா.

(இ-ள்.) பாயுவென்றால் அபாந்நம்; அந்த அபாநத்தின் வழி
யாக மலத்தைக் கழிக்காமலெப்போதுமிருக்கும் அந்தப் பிரமத்
தை நேயத்தோடு தெளிவாகப் பாரும் வேமா! எ-று. (உகஉ)

குஹயஸ்ரமசேத குலமெல்ல வார்த்தில்லெ

குஹயஸ்ரமலேக குலமு வேது

குஹயஸ்ரமசேத கொனலேரு மோக்ஷம்பு
விஸ்வதாபி ராம்'வினர வேமா.

(இ-ள்.) சிசுனத்தின் கஷ்டத்தினாலே குலங்கள் யாவத்தும்
விர்த்தியாயிற்று; அந்தச் சிசுனத்திற்குக் கஷ்டமில்லாமல், எந்த
குலமுமில்லை; ஆகையால் அச்சிசுனத்தின் கஷ்டத்தினால் மோ
க்ஷத்தைக்கொள்ள மாட்டார்கள்; இந்திரிய வியாபாரஞ் செய்
யாதவர்கள் யாவரோ அவர்களே சிறந்தர ஜீவன் முத்தர்களா
கும்; சர்வ வியாபியர்கிய ஓ ரம்மா ! கேளும் வேமா ! - என்று.

குஹயசுரதமில்லு கோருசுரதுருசதா
குஹயசுரதம்பெ குலமுவிதய
குஹயசேதனருஹ கோநநரகீழுன
கூல படுதுர்கட்ட குருட வேமா.

(இ-ள்.) இப்பூதலத்திலுள்ள பெண்கள் சிசுனத்தையும் புரு
ட்டர்கள் அங்குலையுங் கோரிக்கொண்டிருப்பார்கள். அந்தச்சிசுன
மும் அங்குலமே சுதாகாலமும் அவர்களுக்குக் குலமும் வித்தை
யுமாக பாவித்திருந்து அவைகளினாலேயே முடிவில்கோரமாகிய
நரசத்தில்லிழுந்து துக்கப்படுவார்கள் சத்குரு நாதனாகியவேமா.

வாக்குகோருனுமஞ்சி வா கீர்திரியமுலனு
வசன்க்ரமம்புல வருசகரனு
சேதுலுகோருனு செலகிதானம்புலு
யிப்யபுச்சுகொனுட்ட யிரவெருங்கு
பாதாலுகோருனு யரக்கஞ்சாரம்பு
பஹுதூரமைன்னு பரஜுவரில்லு
மலவிகர்ஜனமுலு மஹிகுதமுனுகோரு
பதிலம்புகானிட்டி பத்ததகுனு
குஹயமுனுகோரு சம்போககோரகலனு
இட்டிகோரிகலெல்லனு சுட்டிபெட்டி
நின்னுஜுசெடிவாடுபேர் நிர்மலுண்டு
தனுடுகைவல்யபதவினி கனுனுவேமா.

(இ-ள்.) வாக்கானது வாக்கு இந்திரியங்களென்னும் நல்
வசனக் கிரமங்களை வரிசையாகக் கோரும்; கைகளானது

தானங்கள் கொடுக்கப் பெற்றுக்கொள்ளக்கோரும்; பாதங்க
ளானது செல்லப்பிறப்பிட்ட தலம் வெகு தூரமாயிருக்கினும்
சஞ்சாரஞ் செய்கக்கோரும்; மலத்தைக் கழிக்க அபாணம்
கோரும்; சிகனமானது சம்பேரத்ததைக் கோரும்; இந்தக்
தோரிக் கைகளை யெல்லாம் மூட்டையாகக் கட்டிவைத்து உன்
னைப் பார்த்துமவனே நிரமலனுங் கணவானும் கைவல்லிய பதவி
யைக் காண்பன் வேமா! என்று. (உகடு).

ஆத்மா.

ஆத்மதேஹம்ந்து யதிசூட்சுமமுன ஜஞ்சகி
தேஹமா த்மயந்து தேட்ட பரச்சி
ஆத்மயந்தெசூட நதபேபோ கனயொகி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஆத்துமா தேகத்தினில் அதிசூட்சுமமாக விளங்
கும் பரமாத்மாவைப் பார்த்துத் தெரிசித்தும் தேகத்தை
ஆத்துமாவினிடத்தில் தெளிவுபடுத்தி அந்த ஆத்துமாவினிடத்
தில் பரமாத்மாவைப் பார்த்துமவனே பரமயோகியாகும்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (உகக).

ஆத்மலோனுஜ்யோதி யமருட்ட லிங்கம்பு
தெலிசி சூடகுன்ன தேட்டபடது
குட்டிலா டெருகுனே குருதைன ரத்தம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஆத்துமாவுக்குள்ளே சோதிவித்தம் அமர்ந்திருக்க
அந்த ஜோதிவிங்கத்தை யறிந்து பார்த்தாமலிருந்தால் தெளிவு
படமாட்டாது. எப்படியென்றால் ரத்தினத்தின் குணத்தை
அந்தகன் அறிவனோ? அறியான், அதுபோல க்ஞான நேத்திர
மில்லாதவன் ஊன்க்கண்களால் சோதிவிங்கத்தை யறியான்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (உகக).

ஆத்மலோனி சொம்மு அஞ்சனகா ஜஞ்சகி
யனடி திருகுவாடு யதுல யோகி

பஞ்சு கூடனுண்டி பொத்தெரிசி கூயதா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஆத்துமாவுக்குள் ளிருக்கும் பொருளை யஞ்சனம்
பேர்ப்பெய் பார்த்து அப்பொருளை யிடைவிடாமல் தொடர்ந்து
திரியுமவன் யோகியாகும்; அதெப்படியெனில் சாவல் கூண்டிற்
குள் ளிருந்தபோதிலும் பொழுதறிந்து கூவுமர்ப்போல யோகி
யான்வன் பிரமத்தை அரைக்கணமேனும் பிரிந்திரான்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (உகஅ)

ஆலனகா-யாத்மசயீ
ஆலனகா யம்மசம்மு யரயகமதிலோ
ஆலம்மயனத நெவ்வரு
வாலாயமு மதினி தெலியவலயுனு வேமா.

(இ-ள்.) மனைவியென்றால் ஆத்துமா; அதை யோசிக்கில்
அந்த மனைவியே அன்னையாகும், அந்த மனைவியும் மாநாவும்
யாவா? அந்த மர்மத்தை இடைவிடாமல் எப்போதும் மனதில்
தெரியவேண்டுமே வேமா! எ-று. (உகஆ)

ஆத்மலோனி சிவுனி நனுவுகா சோதிஞ்சி
நிச்சலமுக் பக்தி மிலிபெநேனி
சர்வ முக்துடெள்ளு சர்வம்புதானெளனு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஆத்துமாவுக்குள் ளிருக்குஞ் சிவனை நன்றாகச்சோ
தித்தறிந்து அந்தச் சிவபெருமான் மீது நிர்மலபக்தியை நிறுத்து
வனேயாகில் அப்புருடன் முக்த்தாத்துமனுஞ் சகலமந்தானஞ்
வான்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

ஆத்மயந்தெ த்ருஷ்டி நனுவுகா நொனரிஞ்சி
நிச்சலம்புத் த்ருஷ்டி மிலிபெனேனி
அதநீவே சம்மி யனுமான் மேலரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஆத்துமாவின் உத்தியேய திருஷ்டியை நன்றா
தப் பொருந்தவைத்து அந்தத் திருஷ்டிமாரும் நிர்மலமாக

திருத்துவனேயாகில் அப்பரம்புருடன் சந்தேகமில்லாமல் நீயே யாரும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

ஆதம் நுன்னவானி யனுதினம்புனு ஜ-ஞ்சகி
அதனிமஹிமவலன் நதனிதெலகி
அதிபுசதய மெளனு யதனினிதெலியரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஆத்துமாவிலிருப்பவனை நான்தோறும் பார்த்து அப்பரமாத் துமன் திருபாரேக்கத்தால் அவனைத்தெரிந்து வழி பட்டு நடந்தால் அதுவே சத்தியமாகும். ஆதலால் அவனையே தெரிந்து கொள்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

ஆதம் புத்திவலன் நகிலம்பு தானையே
ஜீவபுத்திவலன் ஜீவுடையே
மோஹபுத்தியையமு முந்தர கனுகொனு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஆத்துமாவானது புத்தியினால்சகவமுந்தானுயிற்று; ஜீவனானது புத்தியினால் ஜீவனுயிற்று; அதுபோல மோகத்தைப் போக்கும் நற்புத்தியை முன்னுதாயறிந்து கொள்ளக் கடவாய்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (௩௦௩)

தனதுயாத்மநுன்ன தைவம்புகானக
திர்த்த யாத்ரலகில் திருகு டெல்ல
கந்தபு துனைகலனு காடிதெ மோயதா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தன்னுடைய ஆத்துமாவிலிருக்கும் தெய்வத்தைக் காணமாட்டாதவன் திர்த்தயாத் திரை செய்யத் திரிவதெப்படியாமெனில் சந்தனத்துண்டுகளைக் கழுதைச் சமந்துகொண்டு திரிவது போலாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா!

மரியுத்தி நிக்ருதமு மானுனந்தனலம்பு
சாருசம மூலந்து செளரியம்பு

தில்லதைதலமட்டி தேஜரில்லதோயாத்ம
விஸ்வதாபி ராமா வினர வேமா.

(இ-ள்.) மேலும் அந்தப் பரமாத்மா எப்படிஜோலிக்கு
மென்றால் தைலத்தைப்போலவும் நெய்யைப்போலவும் மரத்தி
விருக்கும் அக்கினியைப்போலவும் அறுசுவையுங் கட்டிய ரசத்
திற்கு நல்வெண்ணைவிட்டுத் தாளிதஞ்செய்து புசிக்கில் எவ்வ
ளவு இனிப்பும் மதுரமூமாக விருக்குமோ அதுபோல பரமாத்
மா பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும். சர்வ வியாபியாகிய து ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று.

(ந-00)

ஜீவன்.

ஜீவமேடனுண்டு பாவமெக்தடதுண்டு
கரபுரம்பி யேட கலசியுண்டு
தனருசன்னரென்டி ஸ்தலமேல தெலியரோ
விஸ்வதாபி ராமாவினர வேமா.

(இ-ள்.) ஜீவனெங்கிருக்கும்? மனது யெவ்விடமிருக்கும்?
இவ்விரண்டும் கலந்து யெங்கு குடிக்கொண்டிருக்கும்? அவ்
விரண்டும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும். யிடத்தையென்
தெரியமாட்டார்கள்? சர்வ வியாபியாகிய து ராமா! கேளும்
வேமா! ஏ-று.

(ந-00ச)

ஜீவ்வெல்ல முந்து ஜீவாத்ம பரமாத்ம
ஜதவெரிங்கி பாய ஜலதிபடரு
நாவ கடுபுவாடு நட்பேட்ட முனுகு
விஸ்வதாபி ராமா வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஜீவன்தெல்லாம் முன்னம் ஜீவாத்ம பரமாத்
துமா இவ்விரண்டும் ஜதையாக வசிக்கும் மரமத்தையறிந்து
மாயையாகிய பாயுக்கடவில் விழமாட்டார்கள். அதெப்படி
யெனில் ஒட்டு செலுத்துமவன் நட்பாற்றில் விழுந்து முழுகுவ
னோ? முழுகிப்போகமாட்டான்; அதுபோல ஜீவர்கள் சம்கார

மென்னுங் கடலில் மூழ்கமாட்டார்கள் ; சர்வ வியாபியாகிய ஒ
ராமா ! கேளும் வேமா ! ஏ-று. (௩௦௭)

ஜீவகோட்லேந்த ஜீவரத்முடின்னட்டி
சோடுனுக்கனலேக சுகமுவிடச்சி
ஸ்திரமடஞ்சுநம்மு ஜீவரத்ம திருகுனு
ஸ்திரமுஜீவிழுத்தி ஜெந்து வேமா.

(இ-ள்.) ஜீவகோடிக விவ்வுலகத்தில் கணக்கில்லாத ஜீவரத்
துமாக்க ளிருக்கும்படியான இடத்தைக்காணமாட்டாமல் சுகத்
தை விடுத்து இவ்வுலக வாழ்க்கையே யென்றமழியாத சுக
மென்று நம்பியிருந்து சகடக்காலைப்போல இறப்பதும் பிறப்பது
மாக திரிந்து கொண்டிருக்கும். இவ்வாறு மாயா சம்பந்தத்
தில் மூழ்காமலும் உலகம் பெரிய அதற்குள்ளடங்கிய ஜீவராசி
கள் முதலானதுகளும் பெரிய பரமாத்துமா ஒருவனே யென்று
மழியாத நித்தியமான பொருளுடன் றுணர்ந்து தெளிவடைந்த
ஜீவன்கள் தடையின்றி முக்தியை யடைவார்கள்; வேமா ! ஏ-று.

ஜீவமுண்டு சோட்டு ஸ்திரமுகா தெலியக
திருகுன ஸ்திரமகு தேஹமந்து
திருகனேவ நனுச தெலியலே தக்ஞானி
விஸ்வதாபி தாம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஜீவரத்துமா யிருக்குமிடத்தைத் திறமாகத் தெரி
ந்துகொள்ளாமல் மனிதனுடைய அழிந்துபோகும் தேகத்தி
னிடத்தில் ஆசைகொண்டு திரிந்துகொண்டிருப்பான். இப்படி
நாம் திரிந்துகொண்டிருக்க வேண்டியதேனென்று அக்ஞானி
தெரிந்துகொள்ளமாட்டான்; சர்வ வியாபியாகிய ஒராமா !
கேளும் வேமா ! ஏ-று. (௩௦௮)

ஜீவமுண்டுனெடு சிரசுகண்டமுநந்து
பாலமந்துனுண்டு பரமஜீதம்
ஜிக்கு கன்னுலந்து ஜீவரத்ம பரமாத்ம
விஸ்வதாபி தாம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஜீவரத்துமா யெப்போதுஞ் சிரசிலுந் கண்டத்தி
னிடத்திலு யிருக்கும்; பரமாத்துமா யெப்போதும் நெற்றியி

னிடத்திலு மிருக்கும்; இந்த ஜீவாத்மாவ பரமாத்மாக்க ளிரண்டும் தெளிந்த ஞானிகள்கண்களுக்குப் புலப்பட்டுக்கொண் டே யிருக்கும். சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா !

ஜீவசௌத்கலுகு ஜீவுனி தத்வம்பு
ஜீவபருனிகுருவி ஜெந்தஜேசி
தனுவு நிலுபுவாடு தானுதர்னையுண்டு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஜீவாத்மாவின் தத்துவத்தினால் ஜீவகாருண்ய முண்டாகும்; அந்த ஜீவனுக்குக் குருவாகியும், பரமாத்மாவாகி யும் விளங்கும் பரப்பிரமத்தினிடம் ஜீவர்த்துமாவைப் பொருந் தச் செய்து இக்காயத்தை யழியாமல் காப்பாற்றும்வன் அந்தப் பரப்பிரமமே தானாகியிருப்பான்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா ! எ-று.

(கக்க)

ஜீவகுணமு தலுகு ஜீவுண்டு ப்ரஹ்மம்பு
சாட்டி வச்சுடெட்டு சரவிதொனு
யூரகுக்கசாட்டி யோகினி சேதுரர்
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தூர்க்குணங்களையுடைய ஜீவனையும், பிரமத்தையும் சமமாகச் சொல்வதெப்படியாமெனில் ஊர்க்குக்கலுக்கு மீட்டாக யேர்க்கியைச் செய்வார்களா? செய்யமாட்டார்கள் சர்வவியா பியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா ! எ-று.

(ககஉ)

ஜீவிஜீவி ஜம்பி ஜீவிகி வேயகா
ஜீவிவலன் யேமி ஜிக்கியுண்டு
ஜீவஹிம்சகுலகு ஜிக்குன மோகூழம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஜீவனானது மற்றொரு ஜீவனைக்கொன்று வேறொரு ஜீவனுக்குப்போட அந்த ஜீவனால் இந்த ஜீவனுக்கு யென்ன துடைத்திருக்கும்? பாவமே சாம்பிராயத்தார்குமன்றிப் புண்ணிய

முண்டாகமாட்டாது; ஆகையால் ஜீவயிம்சை செய்பவர்களுக்கு
மோட்சம் கிடைக்குமா? கிடைக்கமாட்டாது; சர்வவியாபியா
கிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (ககங்)

ஜீவி ஜீவிஜம்ப சிவதயஞ்ஜம்புட்ட
ஜீவுடரசி ஜ-டுட சிவுடுகாதே
ஜீவுடே சிவுடனி சித்தம்பு தெலியரா
விஸ்வதாவி ராம வினர வேமா.

(இ-ன்.) ஜீவனானது மற்ருரு ஜீவனைக்கொள்வது சிவ
னைக் கொன்றதுபோலாம். அதெப்படியெனில் அந்த ஜீவனை
யோசித்துப் பார்த்துச் சிவனல்லவோ? ஆனதால் ஜீவனேசிவ
னென்று திறமாய்த் தெரிந்துகொள்ளும்; சர்வ வியாபியாகிய
ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (ககச)

ஜீவபேத மெரீகி செடிபேரனி வாரிகி
பாவஜனுல செலிமி பட்டுபெடது
நீசே முத்யமைதெ நீருகா. போவதா
விஸ்வதாமி ராம வினர வேமா.

(இ-ன்.) ஜீவராசிகளின் பேதமறிந்து கெட்டுப்போகாதவர்
களுக்குப் பரபாத்துமாக்களுடைய கேசம் பிடிப்பட மாட்டது.
அதெப்படியெனில் நீர்க்குயிறியே முத்தானாலும் சிமைக்குள்
ளாக நீராகுமாப்போல அசத்துகத்தாகமாட்டாது; சர்வவியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (ககஞ)

ஜீவுனி தெலியக வேறே
தேவுனிப்ரம்பொரலு நருடுதேவுனிதலுபன்
ஜீவுண்டனி விவரின்சின
பாவிம்பகஜீவி பட்டபயலகு வேமா.

(இ-ன்.) ஜீவன் இன்னதென்று தெரியாமல் வேரேயொரு
தெய்வத்தின்மீது பிரியங்கொண்டு திரியும் மனிதர்கள் அந்தத்
தெய்வத்தைத் துதிசெய்ய அத்தெய்வமே ஜீவனாகுமென்று

விபரமாகச் சொல்ல அவ்வுழியாகப்பார்க்க ஜீவன் வெட்ட
வெளியாகும் வேமா ! ஏ-று. (நகசு)

ஜீவி போகமுனுபெ ஜீவ வஸ்துவ்விச்சி
ஜீவி நிலுப்பவலயு ஜீவனமுகா
ஜீவிதொலகு வெனுச ஜீவவஸ்துவதேல
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இந்தத் தேகத்தை விட்டும் ஜீவாத்நுமா வெளிப்
பட்டுப் போகாமுன்னமே ஜீவவஸ்துக்களைத் கொடுத்து இந்த
ஜீவாத்து மாவைப் போகவொட்டாமல் ஆதுவே தொழிலாத்
விருந்து விருத்த வேண்டும்? அப்படி முயர்ச்சி தேடாமலிருந்
தால் ஜீவன்போன பின்னர் அந்த ஜீவவஸ்துக்களேதுக்கு?
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (நகசு)

தனதலோனி ஜீவி தத்வமு தெலியச
வேரெயனுச்சு தலச்ச வெதுகுடெல்ல
புரனுனிகை திவ்வெபட்டி வெதகின ரீதி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தனக்குள்ளே யிருக்கும் ஜீவாத்நுமாவின் தத்து
வங்களைத் தெரியாமல் வேறு தெய்வமென்று நினைத்துத் தேடு
வது யெப்படியாமெனில் தீவட்டிப் பிடித்துக்கொண்டு சூரிய
னைத் தேடுவது போலாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! ஏ-று. (நகசு)

சகல ஜீவ முலந்து சுமமுதா நுண்டெடி
யதனிக்ரம முதெலியு னதடே யோகி
அதடு நீவேயனுட்ட யன்யுண்டு காதயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சகல ஜீவராசிகளிடத்திலும் பேதாபேதமின்றிச்
சமமாக விருக்கும்படியான பரமாத்நுமாவின் சூட்சுதைத்
தெரியுமவனேயோகியாகும். அப்பரமாத்நுமா நீயே யென்ப

துண்மை; அன்னியனல்லவே. சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று (கூகக)

எவ்வ ரெருதகுண்ட யெப்படு போவுனே
போவுஜீவியட்டெ பொந்திவிடச்சி
இயந்தமாததிரமுன்கு யபகீர்த்து லெருகக
விரகபடுனு நருடு வொரி வேமா.

(இ-ள்.) யாருமறியாபதபடிக்கி இததேகத்தைவிட்டு ஆத்து
மா யெப்போதுபோகுமோ அதை யறியோமென்று பேசிக்
கொள்ளுவார்கள் உலகத்தினர். பின்வரும் அபகீர்த்தியை யறி
யாமல்கிஞ்சித்துபோகத்திற்கு ஆகைப்பட்டு பைத்தியம் பிடித்து
ஒடிந்து விழுவார்கள் வேமா! என்று. (கூஉ௦)

எட்டி ஜீவிகைன விலயோனியை மதி
தெலியதைய யிபுடு தேட்டகநனு
மனசுபுத்தினுன்ன மரியொக்கடகுநைய
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்) இவ்வுலகத்தில் செல்பபடிப்பட்ட ஜீவன்களுக்காகி
தும் பலயோனியின்மீது மனது சென்றுகொண்டே யிருக்கும்;
அதிலிருக்குஞ் சுகதுக்கங்கள் இப்போது தெளிவாகத் தெரிய
மாட்டாது; மனதுபுத்தியுடன் சேர்ந்தால் யேதமின்றி யோனிக்
கொன்றேயாரும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

மொதலுமானுயகுனு துத பட்சியுனுகாது
நோருலேது பண்ணு யாருகலது
ஜீவமொகட்டிலேது ஜீவலஜம்புரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) முதலில் மரமாரும்; இரண்டாவது பட்சியுமல்ல;
அதற்கு வாயில்லை பற்கள் ஆறுண்டு. இப்படிச்சொல்லும் வஸ்து
வுக்கு ஜீவன் ஒன்றில்லை; அனேக ஜீவன்களைக்கொல்லும்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (கூஉ௧)

காலுகாலுகடி கண்டு கண்டுனுசுடி
தோலுதேதலுகடி தொம்பிலாடி

ஜிட்டுஜிட்டுக்கடி ஜீவம்புராயெரா-
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்-) கரலுங்காலுஞ் சேர்ந்து சிசனும் அல்குலுஞ்
சேர்ந்து அவ்விரண்டு தோல்களுஞ்சேர்ந்து சிரமப்பட்டுப்
புணர்ந்து அதிலிருந்தோழரும் சக்கிலமுஞ் சரோணிதமுங்கடி
ஜீவன்களாயிற்று; சர்வ வியாபியாகிய இ-ராமா! தேளும் வேமா!

எனுபதிநாலு குலட்சலு
யன்மபரகின் ஜீவராச லந்துனுமுனதா
ஜனியிஞ்சு விதமு தெலிசின
ம்னுஜ-உடய நீதிபருடு மஹிலோ வேமா..

(இ-ள்-) என்பதது நான்குலட்சம் ஜீவராசிகளென்று
சொல்லப்பட்ட அந்த ஜீவராசிகளில் முன்னந் தான்பிறந்த
ஜென்மம் இன்னதென்று தெரிந்த மனிதனல்லவோ இவ்வலகி
னில் நீதிமானென்று சொல்லத்தகும் வேமா. என்று. (ந.உச)

பிராணன் மா த்மயன்ன ப்ராணி ஜீவமயன்ன
ஜீவி ப்ராணமா த்ம ஜேரியொகட்டு
கர்மபந்துசேத கட்டு யடின திகர்ணி
தேஹகந்திகிபுடு தெலுபு வேமா.

(இ-ள்-) பிராணன் ஆத்துமாவென்றாலும் பிராணி ஜீவ
னென்றாலும் ஜீவனும் பிராணனும் ஆத்துமாவஞ்சேர்ந்து ஒன்
றேயாகும். கர்மமென்னும் பாசத்தினுற் கட்டுப்பட்டதேயன்றி
அந்தத் தேகத்திற்கிப்போது தெரிவிப்பாய் வேமா! என்று.

பிராணன்

ப்ராணிகேரிநரடு பரக தேஹமுனகு
ஹரணி லேகயுண்டு நையகா-னு
ப்ராணி யோயினபுடு பனிகிரா தீதேஹ
மனுச்சு பனுகுதரில ஜனுலுவேமா.

(இ-ள்-) பிராணன் சேர்ந்தன்று விர்த்தியாகும்படி தேகத்
திற்குக் கெடுதியின்றியிருக்கும். யோசித்துய்பார்க்கையில் பிரா

ணன் போயினபோது கவைக்குதவா தீர்த் தேகமென்று சொல்
லுவார்கள் உலகத்து ஜனங்கள்; வேமா! எ-று. (௩௨௬)

ப்ராணைக் கையில்னு பரமசிவனியீத
த்யான மொனரீலேக தகிலி நருடு
புட்டிசச்சுண்டு புடயிலோபல புட்ட
செதுலு காணுவாடு ஜெந்து வேமா.

(இ-ள்.) பிராணனைக் காப்பாற்றும் கியீத்தியம் பரமசிவத்
தைத் துதிசெய்யமாட்டாமல் நரனாவன் மாய்கைக்குள் எனப்
பட்டுப் பிறப்பதும் இறப்பதுமாக விருப்பான். எப்படியெனில்
இவ்வலகத்திற்குள்ளே புத்து செல்லைப்போல அவனும் அடை
வான் வேமா! எ-று. (௩௨௭)

ப்ராணமந்து சிவனி பர்விம்பநேரக
முத்ரலுபடிபடி மூடுலாரா
முத்ரலந்து லேது மூல்மந்தேக்காக
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஓ மூடமதிகளே பிராணத்தினில் சிவத்தைப் பகுத்
தறிய கற்காமல் முத்திரைகள் பட்டு பட்டு வீண்காலம் போக்கு
கிறீர்கள். அந்தச் சிவமானது முத்திரைகளிடத்திலில்லை; மூலத்
தினிடத்திலேயே யிருப்பார். சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா
கேளும் வேமா! எ-று. (௩௨௮)

ப்ராணயிலனு லேக பரமாந்த காராது
ப்ராண மூண்டகானே பரமு கத்து
ப்ராணிபரமு நனுட்ட பர்விம்ப நேரரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தேகத்தினில் பிராணனில்லாமல் பரத்தையடை
யக் கூடாது; தேகத்தினில் பிராணனிருக்கிறபோதே பரத்தை
யடையலாகும்; அந்தப் பிராணனை பரமென்பதைக் கற்றுத்
தெளிவடையமாட்டார்கள்; சர்வவியாபியாகிய ஓராமா! கேளும்
வேமா! எ-று. (௩௨௯)

சடம்

தனுவுதன்வடஞ்சு தலசேருஜனுலார
தனுவுல ஸ்திரமனி தலச்சராதே
தனுவு கான்படக தகுலுனமீரகூம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சடம் சடமென்று அதன்பேரி லாசை வைத்து
இடைவிடாமல் நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஜனங்களே இந்தச்
சடமானது நிலையில்லாததென்று நினைக்கப்போகாதோ? என்று
மழியாத பரமர்த்தமாவின் காயமானது காணப்படாமல் மோட்
சங்கிடைக்குமா? சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமர! கேளும் வேமா!

தனுவு விட்சிதானு தர்லி பொப்யெடிவேள
தனுது பார்யசுதுலு தகினவாரு
ஒக்கரைன் ராரு னுசரு மாத்ரமேகாநி
தனது மஞ்சிதோடு தனகு வேமா.

(இ-ள்.) இந்தத்தேகத்தைவிட்டுப் பிராணன் பிரிந்து போ
கும் வேளையில் இத்தேகத்திற்குடைய மனையாள் புத்திரர்கள்
பந்துக்கள் முதலானவர்களில் ஒருவராகிலும் உனக்குத் துணை
யாகப் பின் வரமாட்டார்கள். அந்தப் பிராணனுக்குத் தான்
செய்த புண்ணியமே தனக்குத் துணையாகும் வேமா! என்று.

தனுவு யெவரிசொம்மு தனதனி போஷிம்பு
தர்வய மெவரிசொம்மு தாச்ச கொனக
ப்ராண மெவரிசொம்மு பாரிபேர்கனு நிலய
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இவ்வுடலைத் தன்னதென்று காப்பாற்ற யாருடைய
வுடமை? திரவியத்தை ஒளித்துவைக்க யாருடைய வுடமை?
பிராணனை யகன்று போகாமல் நிறுத்துவதற்கு யாருடைய வுட
மை? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமர! கேளும் வேமா! என்று.

தனுவனியெடி பிண்ட தனசத்துரு மித்துருல
தெலியலேனி வானி தெலினி யால

தெளிசின் மனுஜன்கு திவ்யா ம்ருதம்புரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சடமென்னும் வீட்டில் தன் சத்துருயித்தருக்
களைத் தெரிந்துகொள்ளாதவனுடைய தெளிவு யேதுக்கு? அந்
தச்சத்துரு யித்துருக்களைத் தெரிந்த மனிதனுக்கு இச்சடம்
திவ்வியமாகிய அமுர்தமாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (க.க.க.)

தனுவுலோன் வெதகி தைவம்பு மொனஜேசி
முந்து கர்மமூலனு மூல த்ரோசி
மனசு நிஜமுஜேசி மமதலன்னியு ரோசி
மொனசி நிஹபுவாடு மோட்சிவேமா.

(இ-ள்.) இந்தத் தேகத்துக்குள்ளே தெய்வத்தைத்தேடி
அந்தத் தெய்வத்தை யங்கே வீற்றிருக்கச் செய்து பூர்வகர்மங்க
ளின்னத்தையும் மூலையில் தள்ளி தானென்னும் அகங்காரங்கள்
யாவற்றையும் வெறுத்துச் சபலமாதாமல் திடசித்தத்தில் அந்தத்
தெய்வத்தை முனைந்து நிரூபித்துமவன் மோட்சத்தை யடைவான்
வேமா! எ-று. (க.க.ச.)

தனவு தானனுகொனி தனவாசனே தகிலி
ஜன்ன மரணமூலனு ஜிக்கிஜிக்கி
பொலுபுநர் தெருகக பொர்லாடுச் சுன்னட்டி
ப்ரார்திஜீவி கெசட்டி பரமுவேமா.

(இ-ள்.) நிலையில்லாத யிக்காயத்தைத் தானென்றெண்
னிக்கொண்டு காமக்குரோதலோபமோஹமத மாச்சலியமென்ற
ஆறுதார்க்குணத்தின் வாசனையில் மாட்டிக்கொண்டு ஜன்ன
மரணமென்னும் வியாதியில் அகப்பட்டு அந்நுலுண்டாகும் துக்
கத்தை யறிபாமல் புரண்டுகொண்டிருக்கும்படியான பேரவா
கொண்ட ஜீவனுக்கு மோக்ஷமெவ்விடத்தில்? வேமா! எ-று. (.)

ஒக்கத்தனுவுகிலனு பெக்குபாட்டுளனுபடி
பெக்குதினமுலெல்ல பேலிபேலி

அக்கினிலோன் படுகோ யுலநக்க பாலெளனோ
தெலியுமைய யிகஅ தேவ வேமா,

(இ-ள்.) ஒரு காயத்தைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு இவ்வுலகத்தில் பட்டாபாடுகளும் பட்டு அனேக நாள்கள் பிரியமாக வளர்த்த இந்த தேகத்துக்கு அழிவுகாலம் வந்தபோது இத்தேகம் அக்கினிக்குள் விழுமோ அல்லது கரியின் பங்காகுமோ? இந்த ரகசியத்தைத் தெரிந்துகொள்ளுமையா; தேவனுக்கு நிகரான வேமா! என்று. (ந-ந-க)

அஷ்டத்துவலருண ஆதார மைண்டி
ஆதிதேவ டொகடு யகில த்ரயமு
த்ரயமு தாட்டுவாடு தானெபோ தன்யுண்டு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஐட்டே தேகங்களுக்கும் ஆதாரமாகிய ஆதிதேவனெருவன் மூவுலகங்களுக்கும் முதல் மூர்த்தியாய் விளங்குகின்றான். அப்படிப்பட்ட கடவுளைக் கண்டு கேலித்துப் பதவியடைவதற்கு மண் பெண் பொன்னென்னும் மூவாகையைக் கடந்தவனெவனோ அவனல்லவோ தன்னியனாகும்; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (ந-ந-ஏ)

நதவுனுந்ந்து ஜிசிசின
ஏத்துவுல கிந்தேயனுச்சு யெருகுன தன்னுன்
ஜிதிருகா லோசுபுன
யா துரமுன் தபசுலெல்ல ந்மரக வேமா.

(இ-ள்.) இந்தக் காயத்தினிடத்தில் பார்த்து எந்தக் காயங்களுக்குமில்லவோ யென்று அறிவான். அந்தப் பருமரத்தமா வாகிய தம் பார்வையாகப் பார்ப்பார்கள் தீவரமதியால் தவக்களெல்லாம் அனுசுலமாகும்படி; வேமா! என்று. (ந-ந-அ)

ஜன்மம்.

ஜன்மமூலலோயென்னி ஜன்மம்பு லெத்தெனோ
கர்ம தர்மமூலு கணையெந்தோ

கர்மதர்மமூலசே கடதேர லேடயர்
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்) ஒரு மனிதனாவன் ஜென்மங்களில் எத்தனை ஜென்
மங்களெடுத்தானோ அத்தனை ஜென்மங்களிலும் அனுபவித்த கர்
மங்களையும் செய்த தர்மங்களையும் கணக்கிட்டுச் சொல்ல மொத்த
மெவ்வளவாகுமோ? அந்தக் கர்மங்களாலும் தர்மங்களாலும்
கடத்தேரமாட்டான்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்

அனல்மப்புன ஜன்மமிஞ்சின
யனல்மப்புன சுகல மருணு யாகாசமுன்ன
கனிபிஞ்சி புட்டுதானே
ஜனகுடிலேண்டிமாய ஜன்னுதவேமா.

(இ-ள்.) அக்கினியிற் பிறந்து அந்த அக்கினியில் சகலமு
மாகும் ஆகாசத்தினிடத்தில்காணப்பட்டு தானே பிறக்கும்
அதுபுயாதெனில் மாயையானது தந்தையிலலாமல் தனக்குத்
தானே பிறக்கும்; சகல ஜனங்களுந் துதிசெய்யும் வேமா! எ-று.

ரூபம்.

ரூபவல்ல பேரு ரூபகா கல்கெனு
பேருவல்ல க்ரியது பெனகுசண்டு
நாமரூப க்ரியது நாசமைபோவுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ரூபத்தினாலே பெயர் திடமாக வண்டாச்சது பெயரி
னாலே சகல கிரியைகளும் பிணைந்து கொண்டிருக்கும். ஆகையால்
அந்தநாமம் ரூபம் கிரியைகளும் நாசமாகிப் போகும்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (நட்சக).

ரூபசுலிலமு குருரூபது முக்குரு
வாரிவாரி னெரிசி காரவிம்ப
மொத்தது தர்மையுன்ன மோக்ஷம்பு கத்தார
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பிரகாசம் குருரூபம் ஆகமூவரையும் தனித்தனியே
அவரவர்களை யறிந்து கெளரவிக்க அம்மூவரில் ரூபமாகிய

தன்னை முதலில் நானாகியிருக்கும் அம்மனிதனுக்கு மோகசாம்
பிராச்சிய முண்டாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-று. (நட்சு)

ரூபிகி தகுஜீவ ரூபம்பு கனராது
அட்டி ரூபமடக னலவிகாது
பிரஹ்மமடககுன்ன பிரஹ்மம்பு கனராது
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ரூபனுக்குத்தக்க ஜீவரூபத்தைக் காண்பதரிதாகும்.
அப்படிப்பட்ட ரூபத்தைக் காணவேணும்; அதெப்படியிருக்கு
மென்றும் அதைத்தெரியச் சொல்லவேணுமென்றும் ஆசானைக்
கேட்க அந்த ரூபமிப்படிப்பட்ட தென்றும் அப்படிப்பட்டதென்
றுஞ் சொல்ல ஆசானுலுமாகாது; அந்தப் பிரமத்தைப் பக்தி
கிரத்தையுடன் துதிசெய்து கேட்டுக்கொள்ளாமல் அப்பிரமத்
தைக் காணவரிதாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-று. (நட்சு)

ரூபுலேனிவனித ரூபு, பதிவ்ரத
நீட்டு லேனிவாடு போண்டுபண்டு
தெலுப வச்சுவாடு தேவதாபண்டுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) நல்ல ரூபமில்லாதவனிகை உத்தம பதிவிரதை;
அழகில்லாதவன் ஸட்சியமற்றசேவகன். இந்த ரகசியத்தைத்
தெரியப்படுத்தும்படி வருமவன் தெய்வத்துக்குச் சேவகனாகும்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும், வேமா! எ-று. (நட்சு)

எருபுன் னுருபமு
லோருபுன்ஜுச்சுசுண்ட லோகாராட்யுன்
ஈருபஜுச்சு வாரிகி
குருபகாரனவச்சுனபவுடுவேமா.

(இ-ள்.) எந்த ரூபத்திலும் உன்பார்வையாக அந்த ரூபத்
தை யார்த்தக் கொண்டிருக்க முவுகத்துக்கும் எகரூபமாய்.

விளங்கும் அந்தப்பகவான் எந்த ரூபத்தைக் கோரிப் பார்க்கு
மவர்களுக்கு அந்த ரூபமாகி காணவரும்; வேமா! எ-று. (உசடு)

தன்னு ரூபமந்த தானே ஜூசித்தினவாடு

மனசு தீபமுகனு மமத தலச்சி

அனுதினமுனு ஜூச்சு நதடெயோ பிரஹ்மம்பு

விஸ்வதாபி ராம வினர வேகா.

(இ-ள்.) தன்னுடைய ரூபமெல்லாம் நன்றாகத்தானே
பார்த்தவன் மனதை விளக்கப்போலவெண்ணி என்னுளும்
பார்க்குமவனல்லவோ பிரமமரகும்? சர்வ வியாபியாகிய ஓராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (உசசு)

ரூபமாணி ரூப ரூபியை வெலுகொந்து

காபுலேனி மானு கல்பதருவு

ரூப த்ருடமுஜேசி ஜூச்சின் ரூபரா

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ரூபங்கெட்டு அந்தமில்லாதவந்த ரூபமானது திட
மாகிப் பிரகாசிக்கும். எப்படியெனில் குடியானவனில்லாத மரம்
தற்பகவிரூபமானது போல ரூபத்தைத் திடஞ்செய்து பார்ப்
பது பார்வையாகும்; சர்வவியாபியாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா!

எட்டிரூபுகனின் மீரூபு கனிபின்சு

நீதுரூபஜூவிட நிலுசு தெலிவி

எட்டி தெலிவிசேத யிஸ்வருடை தோச்சு

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) எப்படிப்பட்ட ரூபத்தைக்கண்டாலும் இந்த ரூப
மாகக் காணப்படும். நினது ரூபத்தைப்பார்க்கத் தெளிந்து நிற
கும்; எந்தத்தெளிவினாலே ஈஸ்வரனாகித் தோன்றும்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (உசஅ)

தன ஹிஜ ரூபமு ஜூவிடனு

தனமாயா நிஷதுலின் தபசுல மாயா

தானெந்தட்டி கனுடைனனு

தனிவரின் வரடைனச்சூட தரமா வேமா.

(இ-ள்.) தன்னையனுகாமல் மரையை விலக்கினவர்களாகிலும், தவசிகளாகிலும் இன்னுமெப்படிப்பட்ட கனவானாகிலும் தீவிரம்தி யுடையவனுன்போதிலும் தன்னுடைய உண்மையான ரூபத்தைப் பார்க்கத்தரமா? வேமா! என்று. (நச்சு)

தப்புருபுக்கட்டி தரலோன திரிகெடி

சேதலெல்ல மித்தி ஜேரு விதமு

கடுபு நிண்டருண்டே கஷ்டுலுலேரயா

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அரசனென்றும் அறகியென்றும் தப்புவேஷங் களைக்கட்டிக்கொண்டு உலகத்தில் ஆடித்திரியும் சேஷடைக ளெல்லாம் அவர்களுக்குப் பாவமூட்டைகள் சேருவதைப்போல வயறு நிறையாதிருந்தால் கஷ்டப்பிராணிக ளிவ்வெவயில்லை; தர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (நுகடு)

தேஹ மாத்பருபு தேடதெல்லமுதேசி

ஆவ்லி ரூபு ரூபந்தடிசுருவு

பர்மரமு தனரூபு க்ரிமூல கிச்சினரீதி

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தேகத்தின் தத்துவங்களையும் ஆத்துமாவின் ரூபத்தையும் தெளிவாகும்படி தெரியச்செய்தும் அதற்குள் பார்வையைக் காட்டுமெவரே சத்குருநாதனும் அடுத்தப்படி யெனில்; குளவியானது புழுக்களாய் பிடித்துவந்து கூண்டி னில் வைத்துக்கொண்டு சிலநாளில் அப்புழுக்களைத் தன்னிற் மாக்குவதைப்போலாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (நுகடு)

கல்மஷமுன தானு கான்பிஞ்சி ஜெந்துனு

ரூப மெவ்வரிகினி ரூபகரனு

தாமஸம்புலுடுக தககல்கு க்ஞானம்பு
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) ராஜசம் தாமசமென்னு யிரண்டினுல்யர்வருக்கும்
ரூபமானது காட்டி மறைந்துபோகும்; அப்படிப்பட்ட ரூபத்
தைக் காண்வேனுமாயில் ராஜச தாமசமிரண்டையும் நீக்கி சுத்த
சத்துவ குணத்தை வகித்திருக்க ஞானமுண்டாகி உடனே ரூப
தரிசனமுமுண்டாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும்
வேமா! எ-று. (௩௫௨)

நீள்ளுபோசி கழிகி நித்யம்பு சோதிஞ்சி
கூடுபெட்டி பைன கோகதட்டி
ஏம்பாட்டுபெடுது நீதேஹ க்ரந்திகி
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) தினந்தோருந்தண்ணீர் வார்த்து அழுக்குப்போகத்
தேய்த்துக் கழுவிச் சாதம் வைத்து, அரைக்கு யாடையுடுத்தி
இந்த தேகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கு என்னபாடுபடுவார்கள்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா! எ-று. (௩௫௩)

தேஹமனெடி யில்லு தினம்தினம்புனு ஆட்சி
அஸிகியூசி மெத்தி யனுவுபரட்சி
காபுவிடிச்சிபோவு கடபட யீஜீவி
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) தேகமென்னும் வீட்டை நான்தோறும் பெருக்கி
மெழுகி பூசி மிருதுவுபடுத்தி அருமையாகவும் பெருமையாகவுங்
காப்பாற்றி வைத்திருந்தாலும் அந்தியத்தில் ஜீவாத்நமா
வேறொரு வீட்டிற்குக் குடிபோகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா ! கேளும் வேமா! எ-று. (௩௫௪)

தேஹமு லெஸ்ஸகயுண்டே
போஷண தத்வம்புலெல்ல பொந்துக தெலுகன்

தேஹமு படலிக கொன்னனு

போஷண தத்வம்பு மேனபொடமதுவேமா.

(இ-ள்.) இந்தக்காயம் நன்றாக விருந்தால் இக்காயத்தைப் போஷிக்குந் தத்துவங்களெல்லால் பொருத்தமாகத் தெரியும். அந்தக்காயம் ஆயாசங்கொண் டிருக்கும்போது எத்தனைவித வுபசாரங்கள் செய்தபோதிலும் அக்காயத்திற்குச் சுகமானது என்னவெனும் உண்டாக மாட்டாது; சர்வ வியாபியாகிய ஓசாரமா! கேளும் வேமா! ஏ-று.

(௩௫௫)

தேஹாபி காணு முண்டக்

மேஹாதுலுஜனன வார்த்தி ம்ருத்புவுகலகா

நீஹாரி விஷயபாவன்

கஹாதுலபோலு மேலுகொன்னனுவேமா.

(இ-ள்.) நித்திரையில் கூட தேகத்தின்மீது அபிமானமுண்டாயிருக்க அப்போது ஜனனம் பாலியம் யௌவனம் மூப்பு தெசைவந்ததுபோலவும் அத்தெசையில்மோகாதிகள் தன்னைப்பாதிப்பது போலவும் உடனே மிருத்புவு வந்தனாகினதுபோலக் கண்டுகாண்பது எப்படியாமெனில் அக்கனவிலேயே ஒரு ஸ்திரீ யுடன் புணர்ந்து இரத்திரியஸ்கலித மானதுபோலக் கண்டு விழித்துக்கொண்டு பார்க்க அந்த ஸ்திரீயைக்காணாமல் பிரமித்ததுபோலாம் தேகத்தின்மீது அபிமானம் வைத்திருப்பது; வேமா! ஏ-று.

(௩௫௬)

தேவுடனக வேரே தேகமந் துன்னுடோ

தேவுடனக தனது தேகமந்தே

வாஹனம்பு எக்தி வடிகதலுனுது

விஸ்வநாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பகவானென்றுசொல்லும்வன் எங்கேயோ வேறு தேகத்தினிலிருக்கின்றனோ இல்லை. தன்னுடையதேகத்திலே தானே யிருக்கின்றான். எப்படியிருக்கின்றனென்றால் அங்

கொரு வாகனத்தின்மீதேறி விரைவாய் அசைந்து கொண்
டிருப்பான் பாரும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! ஏ-று. (கூகூ)

தொம்மிதி சுத்துல தித்திசி
நிம்மகுசொம்முலுது குலமுனேட்டிகிசெபுமா
நம்மகு தேஹமு நாதுனி
ப்ரஹ்மமுநேன்னுச்சி தெலிசி பலுரூ வேமா.

(இ-ள்.) ஒன்பது சுத்திகள் வெளியாகும் தோல்பைக்கு
அழகாகிய கைகளும் குலமுமேதுக்குச் சொல்லும்; அரைக்க
ணத்திற்குள் எழிந்துபோகும் இந்தத்தேகத்தை மம்பி மோசம்
போகாமல் இத்தேகத்திற்குள் விருக்கும் பரமத்துமாவைக்
கண்டு தெரிசித்து, பிரம்மம் நானென்று சொல்லும்; வேமா!

தேஹ குண்முலன்னி தெலிசின சிவயோகி
மோஹ குண்முலந்து மோசபோடு
சாஹசி யசுவாடு சகந்தாயிகொககு
விஸ்வதாபி ராம வினா வேமா.

(இ-ள்.) தேகத்திற்குச் குணங்களாகிய தத்துவங்களெல்
லாம் தெரிந்த சிவயோகியானவர் போககுணங்களினால் மோசம்
பேர்கமாட்டார்; அதுதப்படியெனில் சாகசியானவன் தனக்குத்
தெரிந்த தந்திர இந்திரஜாலம்மனைச் சங்கிராம ரூபனுக்குக் கற்
பிப்பானோ? கற்பிக்கமாட்டான்; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! ஏ-று. (கூகூ)

தேகசங்கட்டமுனு தெகிதேரகாண்ட்ரையு
மோஹ த்ருஷ்டிவிடச்சி மூலமெரிசி
பூஹயொகட்டிபன்னி யுல்லம்பு சாதிஞ்சி
ஸ்னேஹ மெருகுயோகி சித்தி வேமா.

(இ-ள்.) காயத்தினுண்டாகும் சுஷ்டத்தை மனதில் வை
யாமலறுத்தெரிந்து தேறித்தெளிந்தவராகியும் மோகத்தினிற்

செல்லும் பரிர்வையைவிடுத்து மூலத்தையறிந்து யுகையொன்று
செய்து திடச்சித்தம் வகித்துச்சாதித்து அங்குள்ள பிரியத்தை
முறிந்த யோகியானவர்கள் சித்தியை யடைவார்கள்; வேமா!

சுதேஹி தென்னிப்பங்குல

போதயொர்னர்ச்சினனு யெந்தபொலுபருடுகா

சுதேஹி முருகிகதலக

பேரதம்புலு மானி முக்தி பொந்ததுவேமா.

(இ-ள்.) இந்தத் தேகத்தில் வசிக்கும் ஆத்மாவுக்கு எத்
தனை வித்தில் தெளிவுரும்படியாக யோதித்தபோதிலும்
உணர்ந்து கொள்ளவில்லை; அதேனென்றால் இவ்வாத்துமாவிய
னிடத்திலிருக்கும் அழுக்கறாமல் பேதங்கன்று முக்தியை
யடைபமாட்டாது வேமா! என்று (முகுக)

தனதேஹமந்து தனஞன்ன பரிவார

மந்தரி பிலிபிஞ்சி ஹர்ஷமொஸகி

எல்லபாவ மெரிகி யிந்திந்து நெரிகிபு

நடுவ நோச்சவாடு நருடு வேமா.

(இ-ள்.) தன் தேகத்தினில் தனக்கிருக்கும் பரிவாரங்கள்
யாவரையும் வரவழைத்து அவர்களுக்குப் பிரியவசனங்கள் கூறி
அப்பரிவாரங்களின் கருத்தை யின்னதின்னதென் றறிந்து அக்
கருத்தின்படி நடக்கக் கற்பவனே நானாகும்; வேமா! என்று. (1)

காரந்தமேனு ஜஞ்சி கலவர லேவரபடியெடு

கடுபுலோனி ரோத கானலேக

இந்திரோத ப்ருதுகு யீதேஹ மேலயா

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மங்கையின் தேகத்தைப் பார்த்து மோகம்
கொள்ளுமவன் அம்மங்கையின் வயிற்றிற்குள் ளிருக்கும் அகஸி
யைக் காணமாட்டாமல் மாய்கைக்குள்ளாகி இவ்வளவு அகஸி

பிழைப்புக் குள்ளாகும் இந்தத் தேகமெதுக்காகும்? சர்வவியாபி
யாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! என்று. (முகக)

கடுபுலோனா மலமு தடமெல்ல யெழுகலு
அரசிசூட பைன முரிகிதோலு
இட்டிதேஹுக்கமு யேமி ஸம்ஸாதம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வயிற்றிற்குள்ளே ஆராய்ந்து பார்க்க துர்காற்ற
முடையமலமும் எலும்புகளும் நரம்புகளும் மூத்திரப் பைபும்
அழுக்குத்தோலும் கூடிய இந்த தேகத்திற்கு என்ன சம்சாரம்?
என்ன சுகம்? சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா!

நித்யம்புகானி யொடயுடு
நித்யமு துஃகம்புபடுனு னிரதமு தரலோ
நித்யானந்தபு பதவிகி
நித்யமு துஃகம்பெ படகநேரருவேமா.

(இ-ள்.) நித்தியமில்லாத இந்த அனித்தியமாகிய இத்தேகத்
தைப் போஷிக்கும் பொருட்டுத் தினந்தோறும் துக்கப்படுவார்
கள், சதாகாலமும், ஜனனம்ரணமில்லாமல் சுகத்தை யடைய
வேண்டி நித்தியானந்த பதத்தை யடைவதற்கு தினமும் துக்
கப்பட கற்கமாட்டார்கள் வேமா ! என்று. (முகக)

தேஹியுக்ஞான ன்லமுன
தாஹம்பை தேஹமெல்லதல்லடயடகா
தேஹமுலோ பொர்ஸாடுச்சு
மோஹமடச்சி சிவுனிச்சூட முக்திரவேமா.

(இ-ள்.) இந்தத் தேகத்திற்குடையவன் க்ஞானக்கினிக்கி
ஆசைகொண்டு தேகமெல்லாந் தட்டுக்கெட்டு விழுந்துபிரண்டு
மோகத்தை யடக்கி அவ்விடத்தில் சிவனைப் பார்க்க அதுவே
முக்தியாகும் வேமா. என்று. (முகக)

பொந்தெலுகனலேரு புவிப்ராணமொக்கட்டே
அன்ன முலிலவேறு யாகலெசகட்டி

புஷ்பபூமிதவேரு பூஜலொக்கட்டி சம்மு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) காயமென்றால் இவ்வுலகத்தில் பலவாறாக விருக்
கும்; அக்காயத்திற்குப் பிராணனென்றே; அதைப்போலவே
பிரசாதங்கள் வெவ்வேறு பதி யொன்றே; புஷ்பங்கள் வெவ்
வேறு பூசையொன்றையாகும்; சர்வ வியாபியாகிய து ராமா!
கேளும் வேமா! என்று. (நகன)

பொந்தெ யெவரிசொம்மு போஷிம்ப பதுமாரு
புராண மெவரிசொம்மு பக்திசேய
தனமு யெவரிசொம்மு தர்மமே தனசொம்மு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இவ்வாக்கையைய் போஷிக்க யாருடைய உடமை?
பிராணன் யாருடைய உடமை? பக்திசெய்வதற்கும் பொருள்
யாருடைய உடமை? செல்வு செய்வதற்கு. இவைகளெல்லாம்
அந்நியகாலத்தில் உதவிசெய்யமாட்டாது; தான் செய்ததர்மமே
தனக்குச் சொந்த பொருளுளக்கயால் தனக்கத்தியானுசாரங் கிஞ்
சித்து தர்மஞ் செய்துகொண்டே யிருக்கவேணும் மனிதனா
வன்; சர்வ வியாபியாகிய து ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (1)

அஸ்திரமகுமேனு கதிகபாட்டிலு கல்கி
பெக்குவிதமுலந்து பெஞ்சிபெஞ்சி
அக்னிகிச்சலேக அடவி நக்தலகிச்ச
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அனித்தியமாகும் இத்தேகத்திற்காக அதிக பாடு
கள் பட்டுப் பொருளைச்சம்பாதித்து அப்பொருளைக் கொண்டு
புலவிதங்களிலுஞ் செல்வமாகக் காய்பாற்றின யிவ்வுடலை முடி
வில் அக்கினிக்கி ஆகாரமாகத் கொடுப்பார்; அல்லது காட்டு
நரிக்கி ஆகாரமாகும்படி கொடுப்பார்கள்; சர்வ வியாபியாகிய
து ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (நகன)

தோலுதித்திலேன தொலுத பெட்டினவாடு
வென்னகதெலியவலயு விவரியைதெ

வேனுததெலியலேக வெர்ரியை செடிபோவு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தோற்குபக்குள்ளே தன்சினத்தை வைத்துரயித்
தவன் விவகாரியானால் பின்னிட்டு அதனுலுண்டாகுஞ் சுபா
சுபங்களைத் தெரிந்து நடக்கவேணும். அப்படித் தெரிந்து நட
வாதவன் பூயித்தியம் பிடித்தவனாகிக் கெட்டுப்போவான்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (உஎ௭)

மனசுலோன னுன்னே மதமெல்ல யோகடைதெ
மனசுலோன னுன்ன மஹிம நெருகு
மஹிம நெருதனிவாடு மரணம்பு நெருகு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) உலகத்திலிருக்கும் மதங்களெல்லாவற்றையும்
மனதிற்குள் ஒருவனென்று பரிவித்தால் அந்த மனதிற்குள்ளி
ருக்கும் மகத்துவத்தை யறிவான்; அப்படி யம்மகத்துவத்தையறி
யாதவன் மரணத்தை யறிவனோ? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! என்று. (உஎ௮)

கட்டமு கானிகஜேசி தான்கு யெத்துக ஜேசி
நிர்க்குணமு நுவுலக நீவுஜேசி
தெலிசி தானுகாட திவ்வியர்மருதமு யோகி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இச்சுடலத்தைச் செக்காகச் செய்து அந்த செக்கை
மாடாகச்செய்து செக்கில்கட்டி நிர்க்குணத்தை என்னாகச்
செய்து அச்செக்கில் என்னைக்கொட்டி எண்ணையாடும் மர்மத்
தைத் தெரிந்திட அது திவ்யமாகிய அமுதமாம்; இந்த குசை
யை யறிந்தவன் யோகியாரும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! என்று. (உஎ௯)

இட்டிகட்டமுலோன பெட்டின ஜீவுனி
கானலேக நருடு காகிகேகி

வெதகிவெதகி நரும விராரியை செடிபோவு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட ஆக்கைக்குள் வைத்த ஜீவனைக்
கண்டறியாமல் மனிதன் காசிக்குச்சென்று தேடித்தேடிப் பயித்
தியக்காரனாகிக் கெட்டுப்போவான்; சர்வ வியாபியாகிய ஓராமா!
கேளும், வேமா! என்று. (௩௭௩).

கட்டமுலோன்னுன்ன மதமுலன்னியு கோசி
திட்டவுஜேகிமன்சு தேடபரச்சி
கட்டமுரிப்புவாடு கனத்தவயோகிரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இவ்வாக்கைக்குள் விருக்கும் யெல்லா மதத்தைப்
மறுத்து மனதைத் திடஞ்செய்துத் தெளிவுபடுத்தி இவ்வாக்கை
யையறியாமல் இருத்தமவன் கனம் பொருந்திய தத்துவயோகி
யாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா! என்று. (௩௭௪)

நகடமு னந்து ஜுச்சினை
யேகடமுனயிந்தே யனுச்சு யெருக்க மதிலோ
னேகடமு மீதவாஞ்சபு
யீயவனினிதோச்ச தெவரிகெய்புடு வேமா.

(இ-ள்.) இவ்வாக்கையினிடத்திற் பார்த்த சுகம் யெந்த
வாக்கையிலும் இவ்வளவேயென்று மனதிலுணராமல் எந்த வாக்கை
யின் மீதும் ஆகையேனோ? இவ்வுலகத்தாருக்கு இந்த மதி
தோன்றவது யெப்போ? வேமா! என்று. (௩௭௫)

தோலுகட்டமுலோன தெரலகபுன்னட்டி
ஹுமொகனி ரீதி னலருசுண்டு
ஜீவிக்கட்டமு விடிச்சி சிக்கடி பேரவரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தோல் பாண்டத்திற்குள்ளே நீங்காமவிருக்கும் யடி
யான ஜீவனுடைய இப்பாண்டமே மனைவி தானே மணவாள்

னைப் பேரலவும் பாவித்து பாண்டமாகிய மனைவியின்மீது
அதிக ஆவல் கொண்டுருக்கும்படியான ஜீவன் இப்பவே எப்ப
வே ஒரு நாளைக்குச் சிக்கலுந்துபோகும்; சர்வ வியாபியாகிய
ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-து. (௩௭௬)

கட்டமு ஜலமுலந்து ககனம்பு கனிபிஞ்சு
கட்டமுஜலமு வேமி தகன மேமி
கட்டமுலோன் ஜ்யோதி க்ரமமுனு தெனியு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பாண்டத்தின் ஜலத்தினிடத்தில் ஆகாயக் காண்பி
படம்; அப்பாண்டத்தின் ஜலமென்ன ஆகாயமென்ன? இதை
நன்றாக யோசித்துப் பாண்டத்திற்குள் ளிருக்குஞ் சேரியின்
கிரமத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! எ-து. (௩௭௭)

ஒக்கயிண்டிலோன பெக்கு கட்டமுனு நிலிபி
அன்னியன்னி ருயு லலருசண்டு
அதியு தொலகெநேனி னன்னியு பயலென்னு
விஸ்வதாபி ராமா வினர வேமா

(இ-ள்.) ஒரு வீட்டிற்குள்ளாகப்பலபாண்டங்களை நிருத்திப்
பார்க்க அத்தனையிலும் அத்தனை ரூபங்களாகப் பிரகாசித்துக்
கொண்டிருக்கும்; அந்தப்பாண்டங்களை நீங்கிப்போமாகில் செயல்
லாம் வெட்டவெளியாகும்; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-து. (௩௭௮)

காயமு தககடி கடகி யோகையுன்ன
காயமிலனு படின கனுடிகாடு
காயமுநனுமுத்தி கதிக்கெவலெநயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இக்காயத்தினுள்ளிருக்கும் ஆத்துமாவுடன் தக்க
படி சேர்ந்து மாயைக்கடந்த யோகியாகியிருந்தபோதிலும் அந்த
யோகியின் ஆத்துமா வெளியப்பட்டுப்போனதே அக்காயம் பூமி.

யில் விழுந்தால் கன்வானல்லன்; காயமிருக்கிறபோதே முக்தியாரும் தெதிக்கேகவேணும்; சர்வவியாபியாகிய ஓர்மா! கேளும் வேமா! எ-று. (௩௭௧)

காயமு பயலெளட்ட பயனு காயம்பெளட்ட
காயமு பயலந்து காயமிளட்ட
காயமு விடுத்தலில காயம்பெ முக்திரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) காயம் வெளியாக அந்த வெளியானது காயமாக அக்காயமானது வெளியினிடத்தில் காயமாகவும் காயத்தை விவெதும் இவ்வுலகத்தில் முக்தியாரும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓர்மா! கேளும் வேமா! எ-று. (௩௭௨)

புட்டமுநதியு மொதலு புருஷுடையேதாத
முந்தரசானிகுட மரிகியுண்டு
போயிரா யனுச்சுனு பொந்துகா செலவிச்சி
யம்பேரந்தவாரு யவனிவேமா.

(இ-ள்.) பிறந்ததுமுதல் பிள்ளையின் கூடவே மருத்துவச்சிப் பழகியிருப்பாள். அப்பிள்ளைக்கு வயதாகும் புரியந்தம் பிள்ளையின் தாய் மருத்துவச்சிகைய மெத்தப் பிரியமாய் அழைப்பதும் உபசரிப்பதுமா யிருப்பாள். தக்க வயது வந்த மாதிரித்தில் மருத்து வச்சிகையப் போய்வாடுவென்று பொருத்த மாக செலவு கொடுத்து யாவரும்னுப்புவார்கள் இவ்வுலகத்தில் வேமா! எ-று. (௩௭௩)

புட்டினஜனுலெல்ல பூமிலோபல யுண்டு
பட்டுண ஜகமுலு பட்டதெபுடு
யமுவினெக்க ரீதி யறிகி போவுச்சுனுண்டு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பிறந்த ஜெனங்கள் யாவரும் இறக்காமல் ஜீவித்துடனிப்புவியிலிருந்தால் பிடிக்குமா ஜகங்கள்? பிடிக்கமாட்

டாது. என்னுடைய கணக்கைப்போல நானுக்குநான் ஜனங்கள்
தேய்ந்து போய்க்கொண்டிருப்பார்கள்; சர்வ வியாபியாகிய ஒ
ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (௩௮௨)

இ

புட்டினதி மொதலாக புருஷுடே காலம்பு
பாபமெட்டுஜேசே பாடிக்கானு
முதியுபுடமகரணி முதமொப்ப காவலே
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பிறந்தது முதலாக புருடென்ப்படி யெக்காலத்திற்
பாவஞ்செய்தான், அதை நன்றியேறிகித்துப் பார்த்து எவன்
பாபஞ் செய்தவன், புண்ணியத்திற்குடன் பட்டவர்கள் யாவர்,
இதுகளை நன்றியுணர்ந்து முதிர்ந்த சுக்கங்காயைப்போல
புருடனாக வேணும்; சர்வ வியாபியாகிய ஒராமா! கேளும்
வேமா! என்று. (௩௮௩)

நாள்.

ஒகதினமுனு நொகனெலயுனு
அகணிதமுகமுகநொக்கியேடு நருலகுநட்டுதா
புகயுகமு கிலெக்கலு
பொகடொந்துனு ஜகமுலந்து பொலுபுக வேமா.

(இ-ள்.) ஒருநிமை ஒருநாழிகை, ஒருமணி ஒரு முகூர்த்தம்,
பகலிறவுஞ் சேர்ந்தது ஒருநாள், ஏழுநாள் ஒருவாரம், பட்சம்
பதினைந்து நாள், முப்பதுநாள் ஒருமாசம், நாற்பதுநாள் ஒரு
மண்டலம், ஆறுமாதம் ஒரு அயனம், இப்படி இரண்டயனமா
னால் ஒருவருடமென்று கார்த்துக்கிந்தப் படியாக புகங்கள்நோ
ரும் யித்கணக்குகளிவ்வுலத்திற் பொருத்தமாகப் புகழப்பெம்;
வேமா! என்று. (௩௮௪)

தினமொக்கட்டி நடச்சுனுமரி
யினசந்தர ஸ்வரமுலில

இருவைதொகவெய்யன்கா நார்னூரச்சுனு
மன்முன்தெலியங்கவலயு மஹிலோ வேமா.

(இ-ள்.) ஒருநாளைக்கு இருபத்தோராயிரத்து நானூறு சந்
திரதலை நடக்குமென்று மனத்தினிடத்தில் தெரிந்து கொள்ள
வேணு மிவ்வுலகத்திலுள்ள ஜனங்கள் ; வேமா ! எ-று. (ந-அ-இ)

சஸ்வரம்புலன்னி யேடுபாள்ளுகதேசி
ஏடுமூர்த்துலகுனு பிச்சிவேசி
நித்தியகர்மமுன்னு நிலுச்சுரானைரயோகி
விஸ்வதாபி ராம் வினரவேமா.

(இ-ள்.) இந்தச் சுரங்கள் யாவையும் ஏழுபங்காகச் செய்து
அதை யேழுமூர்த்திகளுக்குங் கொடுத்துவிட்டு நித்திய கர்மத்தி
னில் யோகியானவர் நின்றிருப்பார் ; சர்வ வியாபியாகிய ஒ
ராமா ! கேளும் வேமா ! எ-று. (ந-அ-உ)

பரகினவாயு ஜபம்புன்
நெராயந்தா நீருநன்டியங்கம் பண்ச்சுன்
தரியுனு தாபுனயெருகத
யிருவுன்னதிதெலிய ஜனுலகிஹமகு வேமா.

(இ-ள்.) புகன்றவாயுஜபத்தினால் நீரைத்தொட்டு அங்கத்தை
மடக்கி தூரமும் சமீபமும்றியாமல் நெடுநிலையாய் யிருப்பதை
ஜனங்கள் தெரிந்துகொள்ள இகமாரும் வேமா ! எ-று. (ந-அ-எ)

ஆகொத்தின் விதமெருகுச்சு
சேகொனியாமூலதனமு ஜெந்துசு னுன்னன்
யாகல் பூந்தரமுசதா
மேகாலமூபின்னவயசு பிஹமுன் வேமா.

(இ-ள்.) அந்தச் சிறிய உருவக்கையறிந்து அந்த மூலதனத்
தைக் கைக்கொண்டு தெரிசித்திருந்தால் சதா அழிவில்லாமல் கல்

பார்த்தரத்தினும் யெந்தகாலத்திலு மித்தரையில் சிறுவயதுடை
யவனாகவே யிருக்கலாம் வேமா ! என்று. (நடஅஅ)

கரதலிம்புநெத்தி காலநதிமி பட்டி
ஊர்த்வதருஷ்டி சேத நொன்றிலிபி
சர்வமைதன்ருட்ட சாலநாயுவுதல்கு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்) கரதலத்தினாலே காலையழுத்திப் பிடித்து மேல்
நோக்கி திருஷ்டியைப் பொருந்தும்படி நிருத்தித் தானே சக
லமுமாகி பிரகாசித்துக்கொடிருக்க சாலவும் ஆயுசுண்டாகும் ;
சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! என்று. (நடஅக)

வாரம்.

ஆதிசோமபௌம புதுலா திகாகுடி
குருவுசுக்ரசனியு வாரகுருதுவென்னி
னென்னிதினமுனை யிலநொக்கதிவசமே
விஸ்வதாபி ராமா வினர வேமா.

(இ-ள்) ஞாயறு திங்கள் செவ்வாய் முதன் வியாழன்
வெள்ளி சனி முதலானவர்களுக்கு சேர்ந்த வாரங்களின் அடை
யாளங்கள் எத்தனை? இந்த அடையாளங்கள் பொருந்தின
நாள்க ளெத்தனையானால் இப்பூதவத்தில் ஒரு திதியாகும்? சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! என்று. (நடக0)

லோக மந்து பூட்டி லோகமந்தெ பெரிசி
லோகமேலு தோர்வ லேக ஜனுலு
லோகமந்து சவிகி லோபயு செடிபோவு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்) உலகத்திலே பிறந்து இந்த வுலகத்திலே வளர்ந்து
இவ்வுலகமேன்மைக்கு வெறுக்காமல் ஜனங்கள் இவ்வுலகமாய்
கைக்குள்ளே விழுந்து கெட்டுப்போவார்கள்; சர்வவியாபியா
கிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! என்று. (நடகக)

லோகமு மாயனிமிதிலோ
லோகம்புன கலியகுண்டு லோனகுவெலியுன்

யாரும்தர புருகுனுவலெ

லோர்கம்புன் னுண்டு யோகலோலுடு வேமா.

(இ-ள்.) உலகமே மாயையென்று மனதிலெண்ணி இந்த வுலகத்திற் தலக்காமலிருக்கும் உத்தமபுருடன் உள்ளும் புரம்புமார்க் கேற்றினில் வசிக்கும் பிள்ளைப் பூச்சியைப் போல உலகத்தினில் யோகலோலானாக விருப்பன்; வேமா! ஏ-று. (நகஉ)

இந்தரலோகமனது மிந்தரஜாலமனது
இந்தரவித்யலனது மின்னியெரகட்டெ
தலியுதமுனநருலு கானகப்ரமதுரோ
விஸ்வதாமி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) இந்திரலோக மென்றாலும் இந்திரஜால மென்றாலும் இந்திரவித்தை யென்றாலும் இத்தனையும் ஒன்றே. இந்த மாமத்தை தலியுதத்து ஜெனங்கள் காணாமல் பரமிக்கின்றார்கள்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (நகங)

விஸ்வமன்னேமிவிவரிஞ்சி சூட்டி
விஸ்வ மைதுசேத வெலயுகண்டு
விஸ்வமு மதிலோன்வெத்தி விக்ஷிஞ்சண்டி
விஸ்வதாமி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) விஸ்வமென்றாலென்ன அதை யோசித்துப்பாரும் கள்; இந்த விஸ்வமானது பிரிதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாச மென்னும் இவ்வைந்தினாலே விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்; அந்த விஸ்வத்தை மனதிற்குள்ளாகத் தேடிப்பாருங்கள்; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (நகச)

லோககு தனுச்சீயனகா
லோகமுதாச்சீயனங்க லோகமுலோன்
லோகமு தனலோ யுண்டுட்ட
லோகமு வெஞ்சங்க முத்திலோதமு வேமா.

(இ-ள்.) இவ்வுலகம் தன்னுச்சீயென்னத் தானிந்த வுலகத்தைச் சீயென்ன இந்த வுலகத்திற்குள்ளேயே தானிருப்பதை

யும் தனக்குள்ளே இந்த லோகமிருப்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க முக்தி யுலகம் தனக்குள்ளே யிருக்கின்றது; வேமா! எ-று. (1)

தன்னுத்கர்மமுசேத தானுலோகமுலோன
தன்னுதல்வி கர்ப்பமுன்னுபுட்டி
தன்னுமரச்சிதானு தனுவ்விசெடுனையா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தன்னுடைய கர்மத்தினாலேயே தானிர்த வுலகத் திற்குள் தாயின் வயிற்றினில் பிறந்து தன்னை மறந்து தானே யிர்தத் தேகமென்று கெடுமையா; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (நீக்க).

மருபு சேத மான்வ தேஹம்பு
எத்தவலசெகானி யிஹமுநந்து
மருபுலேகயுன்டெ மரண மெக்கடி தன்ன
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மறப்பதுந் திறப்பதினாலே இந்த மானிட ஜென் மம் யிவ்வுலகத்தினில் யெடுக்கவேண்டியதாயிற்று. ஜகையினாலே மரதி யில்லாமலிருந்தால் மரணமேனையா சர்வ வியாபி யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (நீக்க).

மருவவலெ பாபசங்கதி
மருவங்காவலெ மதுரமு மரிவிஸ்வமுலோ
மருவவலெ பருஸநேரமு
மருவங்காவலதுமேலு மஹிலோ வேமா.

(இ-ள்.) பாவிஞ்ஞடைய நேசத்தை மறக்கவேணும்; தனங் களின்மீது நேர்க்கத்தை இவ்வுலகத்தில் அவசியம் மறக்கவே ணும்; அன்னியர்களுடைய தப்பிதத்தை மறக்கவேணும்; ஒரு வர்செய்த நன்றியை எப்போதும் மறக்கவேண்டாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (நீக்க).

தருச்சதம்சபாசி தரிதோடதனுமரச்சி
தானுனெனனி யெடி தலபுமரச்சி

வுண்டுநா தடெகதா வுத்தமயோகியெள
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) ராஜஸம் தாமஸங்களை மறந்து நீர் நாமென்னும்
நினைப்பை மறந்துயிருக்குமவரல்லவர் உத்தமமாகிய யோகியா
கும்? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! தேளும் வேமா! ஏ-று. (0)

மதமுதாரிமரச்சுமதுரா ம்ருதமுஜ-ஞ்சி
மருவருபுஜ-ஞ்சி மனசுமரச்சு
யேர்னாஜ-ஞ்சிபரம யேர்கம்புமரச்சுரா
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) மதுரமாகிய அமுதத்தைப் பார்த்து தன் குலத்
தையும் மதத்தையும் மறப்பான்; மங்கையின் முகரூபத்தைப்
பார்த்து மதிமறப்பன்; இந்த மங்கையின் யோனியைப் பார்த்து
பரமயோகத்தை மறப்பன்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
தேளும் வேமா! ஏ-று. (ச00)

பசி

ஆகலிச்சே யேட்சுசு மரி
லோகமு தனகெவ்வரனுச்சு லோலாட்சுடுதா
யாகலிதீரின் யப்புடு
சீகட்டி பரபங்கச்சுவிபு செலகுனுவேமா.

(இ-ள்.) பசியினு லழுதுகொண்டு பின்னு மிவ்வுலகத்தில்
தனக்குக் கெதிரியாரென்று ஆத்துமா விசனப்படுகிறபோது பர
மாத்துமா பசிதீரும்படி அனுக்கிரகம் புரிந்தமர்த்திரத்தில் அந்த
ஆத்துமாவுக்குப் பசிதீர்ந்தபோது இருளைப்போக்கிப் பிரகாசம்
ஒளிபெற்றுத் துலங்கும் வேமா! ஏ-று. (ச0ச)

ஆகலிவலெ செடுனு ஆகார க்ராமமெல்ல
சீகட்டிவலெ செடுனு சித்தசத்தி
வேகட்டிவலெ செடுனு வெண்கட்டிபிசுவல்ல
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஆகார சேவகனெல்லாம் பசியினுலேகெடும்;
சிரமலமான மனது அந்தகாரத்தினுலே கெடும்; தேகத்தின்

வலுவெல்லாம் கெற்பத்தினாலே கெடும்; சர்வ வியாபியாகிய
ஓ ராமர்! கேளும் வேமா! என்று. (சுரு)

பனிதொட்டவனு வேரு பங்காரமொக்கட்டி
பரக கட்டமுலு பறா ப்ராணமொக்கட்டி
அரயதிண்ணவேரு யாஹாரமொக்கட்டி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஆபரணங்கள் வெவ்வேறு பொன்னென்றேயாம்;
தேகங்கள் பல் பிராணென்றேயாம்; பிரகாதங்கள் வெவ்
வேறு ஆகாரமொன்றேயாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமர்!
கேளும் வேமா! என்று. (சுரு)

சகலமூயாதலி தோரகை
நிகிலா த்முடுபெட்டெ மருகுநீச்சபுருணமூல்
சகலம்பை தாஜம்புலு
ய ட்டாயாவஸ்து வெவ்வரந்துரு வேமா.

(இ-ள்.) பசியினிமித்தியம் சகல வஸ்துக்களையும் சர்வாத்
துமன் உலகின்கண் பிறப்பித்து மறைத்துவைத்தார்; நீசருணங்
கள் சகலமும் தாமாசிக் கொல்லும் ஆஹா! ஹா அந்தவஸ்து
வையாரறிந்து தெளிவார்கள்? வேமா! என்று. (சுரு)

அழுகை.

காவுகாவு மனுச்சு தருணதோ நேட்சுசு
சிசவுக்ஷுத்துசேத சிக்கிசொக்கு
பாலுயிச்சுநட்டி பணதிபுண்யமபு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மெத்தப் பசியினால் காவுகா வென்று சிசவானது
இளைத்துச் சோர்ந்துகிடக்க அச்சிசவுக்குக் கிருபையுடன் பால்
கொடுக்கும்படியான மங்கையற்கு வெகுபுண்ணியமுண்டாகும்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமர்! கேளும் வேமா! என்று. (சுரு)

பரல்.

பாலப்பரியமுசேத பரகநேட்சேடிசிக்வு
க்ஷுத்து தப்பிகில னுகேர்ககபட

தல்லிபனுலு தீர்ச்சி தனயுனி முத்தாடு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பசிதாபங்கொண்டு பாலின்மீது அலாமிருந்து
அழுது சோகித்துப் பூமியில் விழுந்து கிடக்கும் சிசுவுக்கு அன்
னையானவன் வீட்டு வேலைகள் முடித்துவந்து புதல்வனை யெடுத்த
து அவர்தீரப் பாலாட்டிக் கொஞ்சி விளையாவென்; சர்வ வியா
பியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (ச0க)

பாலுத்தராகிரபுடு பராணம்பு ரகஷிஞ்சு
பாலுத்தராகுகுன்ன படலிகொனு
பாலவல்லன் முக்தி பலமந்தகாலேச
சாலஜூர்க்குடையெ ஜகதி னேமா.

(இ-ள்.) ஒரு மனிதன் ஞானப்பாலுண்டயோது அப்பாலா
னது அவன் பிராணனைக் காப்பாற்றும்; அப்பாலு யுண்ணாமல்
நூதால் ஆயாசமுண்டாகும்; அப்பாவினாலே முத்திபல னடை
யமாட்டாமல் சாலவும் அற்ப மனிதனிவ்வுலகத்தில் நூர்க்கமா
கினன்; வேமா! என்று. (ச0ங)

அமருதஸா தனமுன் னந்தரு பலுதுரு
அமருத மெஞ்சிசூட நந்திலரு
அமருதமு விஷமாயெ புகியேமி சித்ரமோர்
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) யோகபுருடர்களுல்லவரும் அமுதத்தைப் புதித்
துச் சாதனை செய்வதினாலே தேகம் பூரித்தும் பருத்திருப்
பார்கள்; சாமானிய மனிதர்களுந்த அமுதத்தை யெண்ணிப்
பார்க்க முயலமாட்டார்கள்; அதேனெனில் அவர்களுக்கிந்த
அமுதம் விஷமாயிற்று; அதென்ன சித்திரமோ; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (ச0அ)

பாலலோன புலுக லீலதோ கலசின
விரிகி துனகலவுனு விரிவுகாணு

தெலிவிமன்முலோன் திவ்ய தத்வமுதேட்ட
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பாஷுக்குள் புளிப்பு கலந்தால் அப்பாலானது
முறிந்து துண்கெளவதுபோலத் தெளிவில்லா மனதையுடைய
வன் மாயசம்சாரத்தில் வீழ்ந்து ஈரந்து நரகத்தையடைவான்;
தேர்ந்த மனதிற்குள் திவ்வியமரீகிய தத்துவமானது தெளிவா
கும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (1)

பால கலயுநீரு பாலேராஜில்லு
நதியு பான யோக்ய மைனயட்டு
சாதுஸஜ்ஜன்மூல் சாங்கத்யமூலசேத
மூடஜனும்மொனய முக்திவேமா.

(இ-ள்.) பாஷுடன் கலந்தநீரும் பாலாகி விளங்குவதுபோ
லும், நதிஜலமானது அருந்துவதற்கு யோக்யிகையானதுபோ
லும், சாதுக்களுடைய சங்கத்தினாலே மூடனாயிருக்கும் மனித
னும் முக்தியையடைவான்; வேமா! எ-று. (சக0)

பாஷுபெருகுநெய்யி பாயசம்புனுசல்ல
பாலலோனெகல்கு கானலேரு
பால்வண்டிகுலம்பு ப்ரம்மம்புகாநுண்ம
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பால், தயிர், நெய், பாயசமும், குளிர்ச்சியான
பாஷுக்குள்ளேயுண்டாகும் அதை அவிவேகிகள் காணமாட்டார்
கள்; அப்பாலையொத்த குலமானது பிரம்மாக விருக்கும்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சகக)

பாஷுபஞ்சதார பாபரபுண்ளலோ
சாலயோசிவண்ட சவிகிரது
குட்டிலமானவுலகு குணமேலகல்குரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) எட்டிப்பழத்தில் பாஷுஞ் சர்க்கரையும் மெத்தக்
கொட்டிச் சமைக்கஅது மதுரமாகிதுபோல மாயாசம்பந்த

முடையமான்வனுக்கு கஞானமார்க்கங்களை எத்தனையர் யெடுத்தோதினபோலும் அவனுடைய தூர்க்குணத்தை மாற்றமாட்டான்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று.

செட்டுபாலு ஜனுலு சேதந்து ரிலலோன
நென்பகொட்டுபாலு யெந்தணிதவு
பதுகுராடு மாட்ட பாட்டிம்ப நிஜமயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்திலுள்ள ஜனங்கள் எப்படிமாததின் பரிசைக் கசப்பென்றும் எருமைப்பாலை மெத்தயினிப்பென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்; அதைப்போலப் பத்துப்பேர்கள் நவிலுஞ் சொல்ல யோசிக்கிலுண்மையாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று.

(சுகந்.)

காலுகாலு பென்சி கரமுன சன்னண்டி
சன்னுபொடிசிசால் சப்பிசப்பி
பாலுதராகுவாடு பதியெள்ளு சுதுடென்னு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மங்கையின் கால்களுடன் தன்கால்களைப் பிணைத்துக் கைகளால் ஸ்தனத்தைத் தொட்டு முட்டிமுட்டி மெத்த சப்பி சப்பிப் பூவ்குடிக்குமவன் பதியுமாவான் சுதனுமரவான்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று.

(சுகச)

ரித்ரலோனி னித்ர நிரஜர ஸங்கம்பு
தாமசம்புரித்ர தலகத்ரோச்ச
ரித்ரலோனி னித்ர நிரப்பீதி னுதயினுச
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ராஜஸரித்திரைக்குள் நித்திரைசெய்வது தேவஸ் திரி சங்கமஞ்செய்ததாம்; தாமசரித்திரைக்குள் நித்திரைசெய்வது மானிட சங்கமஞ் செய்ததாம்; சாத்வீத நித்திரைக்குள் நித

கிறைசெய்வது நிர்ப்பயத்தைப் பரமாத்துமாவுடன் கலத்திருக்கச் செய்யும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

நித்ரலோனினித்ர நிர்ஜரசங்கம்பு
தாமசம்புநித்ர தலகிபோவு
சதிபதேகமைன் சமயம்புநித்தூர
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) சித்திரைக்குள் சித்திரைசெய்வது தேவபோகத்தையனுபவிப்பதாகும்; தாமசத்தினுண்டாகும் சித்திரையினால் பரமாத்துமாவை விட்டதாகும்; மனைவியாகிய ஆத்துமாவும் மணவாளனாகிய பரமாத்துமாவும் ஒன்றாகியிருக்கும் க்மயத்தின் சித்திரையே சித்திரையாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா! என்று. (சகக.)

நித்ரலோனினித்ர நிஜ முகாதெலிசின்
யத்ரமகுனமீதி ப்ரம்மவித்ய
நித்ரதெலிசின் தடெ நிஜமைனயோகிரா
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) சித்திரைக்குள்ளே யிருக்கும் சித்திரையை உண்மையாகத் தெரிந்து கொண்டால் மேற்கொண்ட பிரம்ம வித்தையானது ஆத்துமாவை யழிக்காமல் பத்திரமாகக் காப்பாற்றும்; இந்த சித்திரையைத் தெரிந்தவனே உண்மையான யோகியாகும். சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (1)

நித்ர மேலுதெலசி நிலுபுடி மீலோன
ப்ராணி மேலுதெலசி பாயகுண்டு
ப்ராணினிதூர்து பரமாத்மு டெருகுரா
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) சித்திரையிலிருக்கும் மேன்மையறிந்து உங்களுள் எத்தில் இருத்தி அசையாமல் படியவைத்துக் கொள்ளுங்கள். அப்படி யந்த பரமாத்துமாவை இருத்திக்கொண்டால் அப்பா

மாத்துமா ஆத்துமாவின் மேன்மையையறிந்து நீங்காமலிருக்
கும்; அப்பரமாத்துமா வைக் காண்பதெப்படியெனில் நித்திரை
செய்ய அன்னித்திரையின் சந்தில் பரமாத்துமாவைத் தெரிந்து
கொள்ளக் கடவீர்; சர்வ வியாபியாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா!

நியமதாசன்முன நிஸிசினசித்தம்பு
தாமசமபுநித்ர தலகத்தேராக்
நித்ர தெரலகினதரி நிரப்பிதி நுதயிஞ்சு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) நியமமென்னும் ஆசனத்தின்மீது மனமானதுநின்ற
மாத்திரத்தில் தாமசநித்திரையானது அக்கணமே பறந்துபோ
கும்; அந்த நித்திரைநிங்கினவுடனே நிரப்பிதி உதயமாகும்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா! என்று. (சகக)

சனு குடிச்சினசிசுவு சரசநிதரிஞ்சங்க
ஸவப்னமந்துஜொச்சி சரசபாடு
நவவு நேட்புகாணு நவனிலோ ஜனுலெல்ல
விந்தஜுது ரபுடு வேரரி வேமா.

(இ-ள்.) பாலுண்ட சிசுவானது சந்தோஷத்துடன் நித்
திரை செய்கிறபோது அக்குழந்தையின் கனவிற்புகுந்து விக்ர
வாகப்பாடிச் சிரித்து அழும்; அதை யிவ்வுலகத்தோர் யாவரும்
அவ்விந்தையை அப்போது ஒபத்தியங்கொண்டு பார்ப்பார்கள்,
வேமா! என்று. (சஉ௦)

சொப்பனம்.

ஸவப்னமனக தேஹ ஸவதந்தரமுனுகாது
ஸவப்னமனகஜீவ சங்கடம்பு
அல்பநருடுதெலியு டவனிலோநருதயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சொப்பனமென்றால் தேகத்தின் சுதந்திரமும்ல்ல,
சொற்பனமென்றால் தேகவுபாதி, இந்தரகசியத்தை யிவ்வுலகத்

தில் அற்பமனிதன் அறிந்து நடிப்பது மெத்தவுமரிதாகும்; சர்வ வியாபியாகிய து ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சஉக)

ஜனன்மரண்மெல்ல ஸ்வபன்சஷுப்ததுலு
ஜகமுலெல்லரிண்டி ஜலமுல்ண்டறு
அவனிலோ ஜனுலந்த ரரயங்க லேரயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்:) ஜனன்மரணம் யாவும் சொப்பன்சஷுப்ததிகளாகி
ஜகமெல்லாம் நிறைந்து இதை ஜலமென்பார்கள்; இந்தச்
சூசனையை உலகத்திலுள்ள ஜனங்கள் யாவரும் தெரிந்துகொள்
ளும் பொருட்டு ஆராய்ந்து பார்க்கமாட்டார்கள்; சர்வ வியாபி
யாகிய து ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சஉஉ)

சஷுப்தி.

நித்ர ஜாகரமுலு நெல்லுல தானுண்டே
கப்புகொன்ன மாயு கானலேக
தப்பர நிஜமுலனு தானுலெஸ்ஸகனக
கொப்புன செடிபேரவு குணமு வேமா.

(இ-ள்:) சித்திரை சாக்கிரதை இவ்விரண்டும் தமக்குண்டா
கிய இருப்பிடத்தில் தாமிருக்கையில் அவ்விரண்டையுஞ் சூழ்ந்
துகொண்ட மாயையின் குணத்தைச் கண்டு கொள்ளாமலும்
அதன் பொய்மெய்யை நன்றாகத்தான் காணாமல் உடனே குணங்
கெட்டுப்போகும் வேமா! எ-று. (சஉஉ)

ஜாக்கிரதை.

நருடு ஜாகரமுன னட்டியிஞ்ச சுண்ணு
நருனிலினுஜாக்ர தருதுசம்மு
நருடுஜாக்ரதனுட்ட னவனிலோ பரமாத்ம
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்:) ஜாக்கிரதையில் நரஞ்ஞவன் நடித்துக்கொண்டி
ருப்பான்; அந்நானுக் கிவ்வுலகத்தில் மேன்மையான ஜாக்கிர

தையிலிருப்பது அரிதாரும்; அந்த நரனானவன் நன்றாகவாராய்ந்
து இதுவே ஜாக்கிரதையென்று கண்டு தெளிந்து சொல்லும
வனே பரமர்த்துமாவாரும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! ஏ-று.

(சஉச)

ஜாக்ரதன்கநேமி ஜன்மமன்கநேமி
ஜன்மமுன்குநரய ஜாக்ரதாயே
ஜன்மஜாக்ரதகுண ஜத்குடேட்டி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஜாக்கிரதை யென்றலென்ன? ஜன்மமென்ற
லென்ன? இதை யோசிக்கில் ஜன்மத்திற்கு ஜாக்கிரதையிலிருப்
பதே உரித்தாகியது; அந்த ஜன்ம ஜாக்கிரதைகளிரண்டும்
ஏதோபித்து ஒன்றாய்க் கூடுவதேது; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று.

(சஉடு)

மூஜ்ஜகமுலவஸ்த மூடைய் யேசோதிஞ்ச
மூட்ட ரொக்கட்டுந்தி மொதட்டரோசி
மூட்டிலோனனுண்டு முக்தினிகண்டிரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மூவுலகங்களிலுஞ் சோதித்துப்பாராக்க சொற்ப
னஞ் சுஷுப்தி ஜாக்கிரதையென் அவஸ்தைகள் மூன்றாயிற்று;
இந்த அவஸ்தைகள் மூன்றிலும் ஒன்றிருக்கின்றது; அஃதியா
தெனில் சுஷுப்தியவஸ்தையேயாம்; அந்தச் சுஷுப்தியவஸ்தை
யை முதலில் வெறுத்து அம்மூன்றுக்குள்ளே யிருக்கும் முத்
தியைக் கண்டு கொண்டேன் சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! ஏ-று.

(சஉச)

முத்திரம்.

உத்சனுபட்டின தனுவுகு
யெச்சோட்டனு யேதிருலமு யேதிரிஜம்பெள

மச்சரமு மாணுசத்யமு

யச்சபடன் னிலிசெனேனி யதிசுடு வேமா.

(இ-ள்.) மூத்திரத்திற் பிறந்த காயத்திற்கு யெவ்விடத்தி லுங் குலமேது கோத்திரமேது. எது வுண்மையாகுமோ அந்த மாச்சலியத்தைவிட்டு நிஸ்தரங்க காகரத்தைப்போல மனது கிர் மலமாய் நிற்குமேயாகில் அப்புகுடன் சத்தியமாக மேன்மையா னவனாகும்; வேமா! எ-று. (சஉஎ)

உச்சலோனே புட்டி வுச்சலோனெ பெரிசி

வுச்ச காசபட்டு யோகிகலடு

உச்சரோயுவாடு வுத்தம யோகிரா

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மூத்திரத்திற்குள்ளே பிறந்து அம்மூத்திரத்தி லேயே வளர்ந்து அந்த மூத்திரத்திற்கு ஆசைப்படும்படியான யோகியு முண்டோ? அம்மூத்திரக்குழியை வெறுக்குமவனே உத்தமமான யோகியாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சஉஅ)

அத்தமாழ வுச்ச ஆலயி ஜன்மிஞ்செ

ஆலமகனி வுச்ச யரயெசுதுடு

உச்ச தேஹமுனகு வுச்சாஹ படனேல

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மாமி மாமன் மூத்திரம் மனைவியாகி ஜென்மித் தான்; அந்த மனைவி மனைன் மூத்திரம் புத்திரனாகினான்; இம் படிப்பட்ட அகியாகிய மூத்திரதேகத்திற்கு ஆனந்தம்படுவ தேனோ? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (1)

உச்சலோனகாம் மொச்சுடகதலிஞ்சி

உச்சகதனுஜேசி யுர்விநெரிசெ

இச்சட்டகுல்ஜுண்டு யெவ்வடுலேடயா

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மூத்திரத்தீவாரத்தி னுள்ளிருந்து இந்திரியம் வரு வதைப்போல் அசைத்து இந்த மூத்திரத்துவாரத்தின் வழியே

பிறந்து இவ்வுலகத்தில் புருஷனாகினான்; சொல்வதற்கு அக்சி
யாகிய துவாரத்தில் பிறந்த அம்மனிதனை நல்ல குலத்தனென்
றுலகத்தோர் கொண்டுவார்கள், அதுபொய்யே; இப்பூதவத்
தில் நற்குலத்துதித்தவ னெவனுமில்லையயா; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சந்ரு)

கச்சலு காமலுகடுக
தர்ச்சங்காஜகமுபுட்டே தாதலநாடே
இச்சட்டகுல ஜுண் டெவ்வமி
சச்சரிதலு பந்தரனுச்ச சாட்டர வேமா.

(இ-ள்.) பாட்டன் முப்பாட்டன் நாளிலேயே புருடனும்
பெண்ணுங்கூட இவ்வுலகத்தில் பிள்ளைபிறந்தான். அப்பிள்
னையை வளர்த்து அவனைப்பேர்ல நற்குலத்தோன் யாவன் ஒரு
வருமில்லை யென்பார்கள்; சிவர் இழிகுலத்தோ னென்பார்கள்.
அதை யோதிக்கில் உயர்ந்த குலத்தனென்றும் தாழ்ந்த குலத்த
னென்றும் பேதாபேதமில்லை; யாவத்திராளும் நற்குலத் துதித்
தவர்களே யென்று சொல்லும் வேமா! எ-று. (சந்ரு)

கச்சகாம வெண்டு கதியங்க கதியக்க
வுச்சலோனேபிண்ட முகப்பினுச்சே
இசட்ட குலஜுட்டேடி யசட்டவ்நுண்டேதி
விஷவதாயி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) புருடனும் பெண்ணுஞ் சேச்சேர உவ்ந்ண மதிக
ரித்து இரத்திரியம் பெண்ணின் வயிற்றிற்சேர்ந்து பத்துமாதங்
கடந்து பிண்டம் உற்பவமாயிற்று. அப்பிண்டத்தை யெடுத்து
வளர்த்து அவனை உயர்ந்த ஜாதியென்றும் மற்றொருவனைத்
தாழ்ந்த ஜாதியென்றும் சொல்லுவது அக்ஞானமே? அங்கு
உயர் குலத்தவனேது இங்குயிழிகுலத்த வனேது? குலமெல்லா
மொன்றேயாம்; சர்வ வியாபியாகிய வேமா! எ-று. (சந்ரு)

மலம்.

கடுபுலோனெ மலமு கடமெல்ல யெழுகது
தோ லுநொக்கமாமச துலமுகாதெ

மலமு நெத்திமீத மானெட்டு கலிகேரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வயிற்றுக்குள்ளே மலமும் உதிரமும் நரம்பும்
சீழையும் எலும்பும் இறைச்சியுந் தோலுமாகிக் காண்பதற்குஞ்
சொல்லுவதற்குவுடனாக அசுரி நிறைந்த இம்மலபாண்டத்திற்
குள்ளிருக்கும் மலத்தினமீது மரமெப்படி யுண்டாயிற்றோ? சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-து. (சுநக)

பச்சிமலமு தினுச்சு பண்டுட்டாருல நயிலி
உச்சதப்பி தராகி யுடுகு கோர்ச்சி
தச்ச மிகியஜெய கலுகுன தத்வம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பசியைப் போக்கப் பச்சைமலத்தைத் தின்று
பழுப்பிலகளை மென்று தாயந்திர மூத்திரத்தையருத்தி உஷ்
ணத்திற்கும் பொருத்துக்கவாசத்தை வெளிவிடாமல் பந்தனஞ்
செய்யும் பிராணிகளுக்குத் தத்துவமுண்டாகுமா? சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-து. (சுநச)

மலமுதர ரத்தமுல மாழ்சமுல யுக்தமௌ
முட்டகுண்டரீளா முஞ்சநேல
பைமுரிகியேபோவு லோமுரிகியபோது
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) உதிரம் மாமிசம், நரம்பு எலும்பு சீழ் மலம் மூத்திரம்
மூதலான தூர்க்கந்தம் வீசிக்கொண்டிருக்கும் அசுரியாகிய
இந்த முட்டை யாண்டத்தைத் தண்ணீரில் மூழ்த்தித் தேய்த்துக்
குளிப்பாட்டுவதால் தேகத்தினமீதுற்ற அழுக்கு போகுமே
யன்றி உள்ளேயிருக்கும் அழுக்கென்னுங் கசடானது எள்ளின்
மூத்தகனவேனும் போகமாட்டாது; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! ஏ-து. (சுநக)

வாலிபம்.

பாலயமந்து தனகு பாலயை ப்ரேமச்சே
தல்லிநயுடுகுச்சி தனயுடேட்சு

தன் து பனுலுதிரி தனயுனி முத்தாடு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பாலியத்தில் தனக்குப் பாலின்மீ திச்சைகொண்டு
அப்போது அன்னையைப் பார்த்துப் புதல்வன் தேம்பித்தேம்பி
யழுதுகொண்டு டிருக்கினும் அன்னையானவ ளப்புத்திரனைப்
பாராட்டாமல் தன் வேலைகளெல்லா முடித்துவந்து புதல்வனை
யெடுத்துப் பாலூட்டி முத்தமிட்டுக் களிப்படைவன்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (சுருசு.)

பால்யமந்து சிவுனி பரிகிம்பகா லேரு
யவ்வனம்புநந்து நநயலேரு
முதுமியந்துச்சூட மோஸமை போயெரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பாலியத்தில் வினையாட்டினாலே சிவனைத் தேடித்
காணமாட்டார்கள். யெளவனத்தில் காமவிகாரத்தினாலே அக்
சிவபெருமானை மறந்து வெறிகொண்ட நாயைப்போலத்திரிந்து
நானைப்போக்குவார்கள். மூப்பு திசையினில்மீனே யிருமலாலும்
முன்னம் தானனுபவித்த துக்கங்களைச் சுகமென நினைந்து
நினைந்துருகி மிகு கஷ்டமடைந்து சிவபெருமானைக் காணாமல்
மோசம்போய்ச் சுகடக்காலைப்போல இறப்புப் பிறப்பில் உழன்
றுகொண்டிருப்பன்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! ஏ-று. (சுருசு.)

வார்த்தைகள்.

மாட்டலு மாட்டலு வொச்சுனு
மாட்டலனே கலுஞ்சுசுண்டு மணிமந்தரம்புல்
மாட்டல பொந்திக தெலசின
மாட்டலனே முக்திகலுரு மஹிலோ வேமா.

(இ-ள்.) வார்த்தைகள் பேசப்பேசத் தெளிவான வார்த்
தைகளும் அவ்வார்த்தையிலேயே யுண்டாகிக் கொண்டிருக்

கும் மணிமீர் திரங்குநீய்ப்போல வார்த்தைகளின் பொருத்தந்
தெரிந்து அவ்வார்த்தைகளாலே முக்தியுண்டாகும் இவ்வுலகத்
தில் வேமா! எ-று. (சகஅ)

மாட்டலாடநேர்ச்சி மனசுராஜிலஜேசி
பரகய்ரியமுஜெப்பி படலகுண்ண
ஒகரிசேதிசொம்மு வூரிகெவக்சுணு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வார்த்தைக் கூட்டக்கற்று அவ்வார்த்தைகளாலே
மனதைச் சந்தேஷிக்கச்செய்தும் பிரியவசனங்களைச் சொல்லி
யும் ஆயாசப்படாமலுயிருந்தால் ஒருவர் கைப்பொருள் தன்
னிச்சையாய் வருமா? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-று. (சகக)

மாட்டலாடவச்சு மனசுநிலுபராது
தெலுபவச்சு தன்னு தெலுபராது
கரியப்பட்டவச்சு சூருண்டுகாராது
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஞானமார்க்கத்தைப் பலவாறு வாசனைகளிய
மாகப் பேசலாமேயன்றி மனதைச் சஞ்சலமின்றி ஒருமைப்
படுத்த முடியாது; ஒருவருக்குத் தெரியச் சொல்லலாமன்றி தன்
னீத்தானறிவதருமை; சூலத்தைக் கையிற் பிடிக்கலாமன்றிச்
சூரனைக் கூடாது; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

மாட்டலாடெடாகட்டி மனசுலோநொக்கட்டி
ஒடலிகுணமுவேரே பூஜவேரே
எட்டுகலுகுமுத்தி யீலாகுதானுண்ட
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மனதிலொன்று வாக்கிலொன்று குணமேறு
பூசைகள் வேறு இவ்வாறாக மனதைச் சஞ்சலத்தில் விட்டிருக்கு
மவனுக்கெப்படி முக்தியுண்டாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (சகக)

மாட்டிலெல்லகல்ல மன்செல்லமரிதொங்க
 லேடிப்ராணமிந்த யேட்டிநிஜமு
 மாட்டச்சத்யமைதெ மரிசுதாயுஷ்யம்பு,
 விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வார்த்தைக ளெல்லாம் பெர்ய்; மன்தெல்லாம்
 விசேஷத்திருடி; இதுகளுக்காதாமான் ப்ராணன் என்ன
 உண்மை; வார்த்தை சத்தியமாகில் அப்புருட வத்தமனுக்கு
 மேனும் தூறு வயதாக்கும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
 வேமா! எ-று. (சசஉ)

மாட்டச்செருபுமாட்ட மர்மமு கர்மமு
 யர்சலுகட்கண்ணு யப்யமுமபு
 யாப்தோஷமைன் யலுகுலு முலுகுலு
 லேசமைன் தெலிய வேறு வேமா.

(இ-ள்.) நல்லவார்த்தை துஷ்டவார்த்தைகளும் மர்மங்க
 ளும் கர்மங்களும் ஆகைகளுங் கஷ்டங்களும் கடனும் மூப்பும்
 யாப்தோஷங்களுக் குரித்தாகி சொற்களுக்குச் சேர்வுகளும் இப்
 பூதலத்திலுள்ள மனிதர்கள் தெரிந்துகொள்ள மாட்டார்கள்
 வேமா! எ-று. (சசங்)

அங்கிலெரிகிமாட்ட லாடநேர்ச்சினஜாலு
 பின்னபெத்ததனமு லென்னனேல
 பின்னசேதிதிவ்வெ பெத்தகாவெலுகதர்
 விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சத்திய மறிந்து வார்த்தைகளாட கற்றுணர்ந்தால்
 போதும்; அவர்களைச் சிறுவமென்றும் பெரியவர்களைன்று
 மெண்ணுவதேனோ? அச்சிறுவன் கையிலிருக்கும் திருவினக்கு
 பெரியதாய்பிரகாசிக்க மாட்டாதோ? சர்வ வியாபியாகிய ஓ
 ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சசச)

யதுகுராடுமாட்ட பாடியைதரஜெல்லு
 நொக்காடாடுமாட்ட பெயக்கதெந்து

மார்க்காவொனரி கூரெல்லனேப்பரோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இவ்வகைகளை யடுத்துப் பேர்கள் சொல்லும்
வார்த்தைதகனானது நன்றாகச் செலாமணியாம்; ஒருவன் சொல்
லுஞ் சொல்லானது யெங்கும் செலாமணியாகமாட்டாது யென்
பர்கள்; சகல ஜீவராசிகளிலும் உள்ளும் புரம்புமா. 'யிருந்து'
கொண்டு பொம்மைகளைப்போ லாட்டிவைக்கும் ஏகனாகிய பர
மர்த்துமரவினுடைய கட்டினையை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்
களோ? சர்வ வியாபியாகிய து ராமா! கேளும் வேமா! எ-து. (1)

மாட்டலோனரிவானி மஹிமதாதெவியக
மாட்டதெவியலேக மமதஜிங்கி
மாட்டதெவியேனேனி மரியாத்மயோகிரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சொல்லுக்குள் ளிருக்கு மவனுடைய மருத்துவத்
தைத் தூண்டெறிந்துகொள்ளாமலும் அந்தச் சொல்லைத் தெரிந்
துகொள்ளமாட்டாமல் தானென்ற கர்வங் கொண்டு வீணுள்
கன் தழித்து முடிவில் மரணமாவான். அச்சொல்லின் மர்மங்க
ளைத் தெரிந்து கொள்வனையாகில் அவன் மென்மேலும் ஆத்து
மயோகியாரும்; சர்வ வியாபியாகிய து ராமா! கேளும் வேமா!

ராஜாமாட்டவலெனு ரவிகுடாடகவலே
நிந்தபனிகியுமிகி யெகரராதா
கதிசியெரிசிதேனி க்ரஹசமானமுகாதா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அரசனாகினைப்படி னுழியக்காரன் நடக்கவேண்
டம், அப்படித் தந்தசேவகன் நடக்காவில் அரசன் உடனே
யவனைப் பிடித்துத் தண்டனை செயல்ப்யான்; இவ்வளவு
வேலைக்கு வீணுய்க் குதித்து துள்ளிவிழலாகாது. இப்படிக்கிரா
மல் மனம்போனபடி குதித்துத் துள்ளுவனையாகில் அவன்
பிசாசு பூதங்களுக்குச் சமமாகமாட்டான்; அதற்குந்தாழ்ந்த அந்

தத்தில் திரிந்துழுவான்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! ஏ-று. (சசஎ)

பிகழுவனமுலோன விலசிலிபலுகு
பங்கிப்ராக்குஜனுலு பலுகுதுலு
தாக்கித் தல்போலு தாமபந்துலக
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வனத்தினுள் குயிலானது இனிமையாக மொழிவ
தைப் போலப் பெரியோர்கள் நன்மார்க்கங்களுையே மொழிந்து
கொண்டிருப்பார்கள்; தாகத்தின் கடுமையான மொழியைப்
போல காரிகள் கடுமையாகவே வசனிப்பார்கள்; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (சசஅ)

பலுகமன்ன நாதொ பலுகக யுன்னுவு
பலுகவையநீவு ப்ரபலமுகனு
பலுகவையநீது பலுகுதுநேனெருகு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பேசுமென்றால் யென்னுடன் பேசாமலிருக்கின்
தீர்; அப்படிச் சிருப்பது ஞாயமோ? தேவரீருடைய தீர்த்திக்
குத்தாழ்வாகுமாதலால் தயவுசெய்து பிரபலமாகப் பேசுமையா?
அம்மொழிகளை நானுணர்ந்து சந்துஷ்டியடையும்படியாகக் கிரு
பைசெய்யும்; சர்வ வியாவியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

பலுகரு பிலச்சினனு பலுகக யுன்னுவு
பலுகராதா நாது ப்ரமலுதீர
பலுககுன்னரின்னு பருது தாவிந்துரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பலதடவையழைத்த போதிலும் பேசாமலிருக்
கின்றீர்; என்னுடைய பிரமை தீரப்பேசலாகாதா? அப்படி
யென்னுடன் பேசாதிருந்தால் தங்களைப் பலரும் கிந்திப்பார்க
ளையா; சர்வ வியாவியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (ச)

பலுகுலோனி பலுகு பரகங்க ஜஞ்சிஞ்
பலுகுலந்தயர்ஹம் பதமு கலுகு
பலுகுதானலேக யருவுதப்பிரிஜனுல்
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சொல்லுக்குள் சொல்லின் விசேஷத்தைப் பார்த்
தால் அந்தச் சொல்லினிடத்தில் பிரம்மபதவியுண்டாகும் அப்
படிப்பட்ட சொல்லைக் காணமாட்டாமல் ஜனங்கள் மானங்கெட்
ட்டார்கள்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (1)

நீவுபலுகுச்சுன்ன நித்யபூஜிதுடெளனு
நீவுபலுகுன்ன நிதூரபோவு
நீவுபலிகெயலுகு நிர்மலுண்டெருகுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) யோகியினிடத்தில் நீர் பேசிக்கொண் டிருந்தால்
அந்தயோகியானவர் சகலரும் பூசிக்கத்தக்கவராவார்; நீர் பேசா
கிருந்தால் அந்தப்பாமரன் நித்திரைபோவான்; ஆகையால் நீர்
சொல்லுஞ்சொல்லை நிர்மலமானதைபுண்டியசாதுவறிவாரே
மன்றிப் பாமரர்கள் அறியமாட்டார்கள்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சுடுஉ)

பாஷலாடநேர்ச்சி பரகப்ரியமுலுபலிகி
க்ராசபோஷணகை கடனஜேகி
வாஸனதெலிகினனு வாடெபோமுக்குண்டு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வார்த்தைகள் பேசக்கற்று அன்னியரிடத்திற்
சென்று அவர்களிக்கும்படி பிரியவசனங்கள் பேசி தேக யாத்ரி
ரைக்கு வேண்டிய சாமக்கிரியைகளைச் சேகரித்துப் புசித்துத்
தேகத்தைப் போஷித்து மதோன் மத்தனாகி விஷயாந்திரங்களி
ஸ்டெப்டி தர்வாசனைக்கே யாகித்துத் திரியுமவன் பாமரனாகும்;
நல்வாசனையாகிய பரமர்த்துமாவை யறிந்து அப்பரமர்த்துமாவு
டன் கலந்து வர்த்திக்குமவனே முத்தனாகும்; சர்வ வியாபியா
கிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சுடுஉ)

பாஷலாடநேர்ச்சி மோசம்புஜேய்ச்சு
 க்ராசமுன்குவேஷ காடநைதி
 தோஷகாருலகில் தொருஞ்ஞ மோகூதம்பு
 விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வார்த்தையாடக் கற்று மோசங்குள் செய்து பிர
 காத்தத்திற்காக வேஷக்கார ஸுகினேன். இப்படிப்பட்ட தோஷி
 களுக்கு மோகூமுண்டாகுமா? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
 கேளும் வேமா! எ-று.

(சுகுசு)

பாஷலாடகுன்ன யருலுமெச்சருகானி
 பாஷலாடவலயு பருவுஜ-ஞ்சி
 யாஷபருவநந்து பரமாத்மு டெருகுரா
 விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வார்த்தையாடாமல் ஊமையைப்போல மெளன
 மாயிருந்தால் அன்னியர்கள் மெச்சிக்கொள்ளமாட்டார்கள்; ஆத
 லால் சமயம்பார்த்து வார்த்தைகளாடவேணும்; அந்தவார்த்தை
 தளிலும் சமயத்தில் பரமாத்மாவை யறிந்துகொண்டுவாய்;
 சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

(சுகுசு)

வார்த்தயந்துஜகமு வர்த்திம்புகன்னதி
 அதியுலேகிராடு யவனிபதுலு
 அந்தியகாலமகனு லகுச்சு துந்துருகானி
 வார்த்தநிர்வஹிம்ப வலயு வேமா.

(இ-ள்.) இவ்வுலகமானது வார்த்தையினில் கட்டுபட்டிருக்
 கின்றது; அவ்வார்த்தையில்லாத நாளில் இப்பூதலத்தரசர்கள்
 அந்தியகாலம் சம்பவித்துவிட்டதென்று மகன்களாகி நி
 பார்ப்பார்கள்; ஆதலால் அந்த வார்த்தையை யெப்போதுங் காப்பாற்
 றவேணும் வேமா! எ-று.

(சுகுசு)

வார்த்தலோனிவார்த்த வசுமதீசுனிகேர்ச்சு
 வார்த்தலோனிவார்த்த வஸ்யுடகுலு

வார்த்தலோனிவார்த்த வரகலியஞனயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வார்த்தைக்குள்ளே வார்த்தையானது அண்ட
பிண்ட பிரமாண்டத்திற்கும் ஆதிபதியாகிய யீஸ்வரனுடன்
சேர்ப்பிக்கும்; அந்த வார்த்தைக்குள் வார்த்தையினால் அந்தப்
புரமசிவன் வசியமாகுவார்; அப்படிப்பட்ட வார்த்தைக்குள்
வார்த்தையால் வரகலியாகுவாரையா; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சடு௭)

அட்டிவார்த்தம்ஹிம நரயகபுவிளோன
மிட்டிபடுதூரிலனு மிடுதீதி
கட்டிஜேசினிவாபு கனுடெபோசிவயோதி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட மேலான வார்த்தையின் மகுத்
துவத்தை யாராய்ந்து யாராமல் பூதலத்திலுள்ள மனிதர்கள்
மோகந்தகாரர்களைப்போல துள்ளிவிழுந்துபோகிறார்கள்; இவ்
வண்ணங்கெட்டுப்போகாமல் மனதைத்திடஞ்செய்து நிருத்தி
மேறீ சொன்ன வார்த்தையின் மகத்துவத்தை யாராய்ந்துண
ரும் கனவானே சிவயோகியாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (சடு௮)

அன்னரசம்.

அன்னரசமுவலன புலபிந்துரசமையெ
பிந்துரசமுவலன பிஜமையெ
பிந்துபிஜசந்து பேதிஞ்சிசூடா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அன்னரசத்தினாலே முன்னம் விந்து ராமாயிற்று;
அவ்விந்து ரசத்தினாலே பிஜமாயிற்று; அந்த விந்து பிஜத்தின்
சத்தில் பேதப்படுத்திப்பாரும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (சடு௯)

அன்னமுன்குன்றி யைன்னுத்மகுந்நி
யாத்மனுபென்கொன்ன யன்னமன்
ஆத்மசுத்தியன்ன மன்னசுத்தியனாதம்
மின்னுமன்னுமாட்சி மெரபு வேமா.

(இ-ள்.) அன்னத்திற்குத் தீட்டானால் அந்த அன்னத்தைப்
புசித்த ஆத்துமாவுக்குத் தீட்டாகும். இவ்வாத்துமாவைப்
பிணந்து கொண்டிருக்கும் அன்னத்திற்கும் தீட்டேயாம் இதை
யோசிக்குபிடத்தில் ஆத்துமாவுக்கு சுத்தி யன்னம்; அந்த அன்
னத்திற்கு சுத்தி யாத்துமாவாகி மண்ணும் விண்ணப்போலப்
பிரகாசிக்கும் வேமா! எ-று. (சக0)

அன்னமதிசமைன யரயம்ருத்வுநிஜம்
பன்னமன்டகுன்ன னுத்பரொச்சு
சம்புயெம்புயுவ்வ சாலவாவெய்யேல்
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அளவுக்கு மேலாக அன்னம் புசித்தில் உண்மை
யாத மரணமுண்டாக்கும். அந்த அன்னத்தைத் தொட்டுப் புசித்
காமலிருந்தால் ஆத்துமாவுக்கு நோவுண்டாகும். இவ்வுலகத்தில்
சாகச்செய்வதும் அன்னமே வளரச்செய்வதும் அன்னமே.
ஆகையால் இது போதாதோ இன்னமும் ஆயிரம் யேனுக்கு?
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சகக)

காலிபணிகிஜேசெ கசவுயசிகிஜேசெ
மன்னு யரகுஜேசெ மருவகிலனு
புடமிலோஜனுலகு புவ்வடுஜேசெரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பாம்புக்குக் காற்றும் பசுவுக்குப் புல்லும் அறை
வீட்டிற்கு மண்ணும் ஜனங்களுக்கு அன்னமும் பசுவான் மற
வாமலுண்டாக்கிவைத்தார்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (சகஉ)

எசுவிதொரிகின் னெல்லரு
வாசவிகினிரித்தியமன்ன வாச்யம்புலசே
ஐஞ்சினைசெயென வெரச்சின்
யாசந்தமுலாயெஐகுமு லன்னியு வேமா.

(இ-ள்.) எந்த மதுரமான் வஸ்துக்கள் கிடைத்த போது
னும் பசிக்கு உபயோகிக்கமாட்டார்கள்; தினமும் அறுகவை
யன்னங் கிடைக்கில் புசித்துப் பகியாரி இனிய வசனங்களைக்
கேட்டுச் சந்தோஷித்திருப்பார்கள்; கடுமையான மொழிகளால்
பயமுறுத்துவதைப் பார்த்தமாத் திரத்தில் பயந்ததைப் போலர்
யிற்று ஐக்கங்கள் யாவத்தும்; வேமா! எ-று. (சகங்)

வண்டவச்சுனபுடு வண்டகமம்ருதம்பு
கண்டுகிம்புகாணு கானியிஞ்சு
நெடாடல்தின்ன திண்டி வடிமிஞ்சுகடதேரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சாதஞ்சமைக்கலாம்; அந்தச் சாதம்ப்போது கண்க
னுகின்பமாகக் காணப்படும். அச்சாதத்தைப் புசித்த தேகம்
பெருத்துக் கடைத்தேருவார்கள்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (சகச)

வண்டதப்புனதடு வண்டகமுவிஷமு
கண்டஜாடகானெ கண்டுகிஞ்சு
கண்டகமுன தின்ன கட்டி கண்டமைலச்சு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பலவேளை சாதந்தப்பிபோனவனுக்கு அந்தச்
சாதமே விஷமாகும்; அப்படிப்பட்ட விஷமாகிய சாதத்தைக்
தண்ணில் பார்த்தமாத் திரத்தில் அவனுக்கு அவாயிருதியாகும்;
அந்த அவாயிருதியால் புசித்தவுடனே அம்மனிதனுக்குக் கடு
மையான கெண்டம் வந்தனாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (சகடு)

உப்புலேனிகர ஜுனம்புருச்சுலகு
பப்புலேனி திண்டி பலமு லேது
ஆப்புலேனிவாடு யதிகசம்பன்னுடு
விஸ்வதாபி ராம வினா வேமா.

(இ-ள்.) உப்பில்லாதகரி உருசிகனற்றது; பருப்பில்லாத
சாதம்பலனேயில்லை; கடனில்லாதவன் கோடிஸ்வரனாகும்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சகசு)

பப்புலேனி கூடு பருலகஸஹ்யமௌ
யப்புலேனிவாடு யதிகபலுடு
மொப்பெலேனிவாடு மொதலுசக்ஞாணுண்டு
விஸ்வதாபி ராம வினா வேமா.

(இ-ள்.) பருப்பில்லாத சாதமானது அன்னியர்களுக்கு
அகதியாரும்; கடனில்லாதவன் மெத்தப் பலவானாகும். மோ
சாதி விஷயந்திரங்களில்லாதவன் கஞானிகளில் முதல்வனா
கும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (ஈ)

ப்ரியமுலேனிவீந்து பிண்டிவண்டலசேட்டு
பக்திலேனி பூஜ பத்ரிசேட்டு
ஓஜமாலுநாலு வோலிமாண்டளகுசேட்டு
விஸ்வதாபி ராம வினா வேமா.

(இ-ள்.) பிரியமில்லாத வீருந்து பலகாரங்களுக்குக் கேடு;
பக்தியில்லாத பூசை பக்திரங்களுக்குக்கேடு; வேஸைக்குப் பால்
மாரும் மனைவிக்குப் பரியங்கட்டின் வராகனுக்குக் கேடு; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சகஅ)

நெய்யிலேனி கூடு நிய்யானகனுவதி
கூரலேனி திண்டி குக்கதிண்டி
ப்ரியமுலேனி கூடு பிண்டபுகடயா
விஸ்வதாபி ராம வினா வேமா.

(இ-ள்.) நெய்யில்லாத உண்டியானது அகத்தமாகும்;
பதார்த்தமில்லாத புசிப்பு நாய்புசிப்புக் கொப்பாகும்; பிரியமில்

லா சாதம் பிண்டப்பிச்சாதத்திற் கிணையாகும்; சர்வ வியாபியா
கிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (சகக)

மாம்சமு தனஞ்ஞன் மாட்டுகோ தேசுச
மாம்சமுதினுனட்டி மாயஜீவி
மாம்சமு செடிபேர்வ மாடெட்டுயாரோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மாம்சம் தனக்கிருப்பதுபோல செய்துகொண்டு
அந்த மாம்சத்தைப் புசிக்கும்படியான மாயாஜீவனுனது அம்
மாம்சம்கெட்டுப்போனால் செய்ப்படி வார்த்தைகளாமோ? சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (சஎ௦)

பட்சிஜாதி பட்டி பரதஹிம்சயுபெட்டி
குட்சினிண்டகூடு கூரகானு
வண்டிதினெடிவானி வன்ட யேமனவச்ச
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பலஜாதி பட்சிகளைப் பிடித்துக் கொன்று வயிறு
நிரம்ப சோருங் கரியுமாகவும் சமைத்துத் தின்னுமவன் சமை
யலை என்னவென்று சொல்லலாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! ஏ-று. (சஎ௧)

ஆரு ருச்சலுவேரு சாரம்பு வொக்கட்டி
சத்யநிஷ்டவேரு சத்தியமொகட்டி
பரமருஷு ஸுருவேரு பால்யுவொக்கடு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) உருகிகளாறு சாரமொன்றாகும்; சத்திய நிஷ்டை
கள் வெவ்வேறு சத்தியமொன்றாகும்; மாமுனிவர்கள் வெவ்
வேறு அவர்கள் மனதிலுறைபவ னெருவனே யாகும்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (சஎ௨)

தோகலுகலவாட்டி தொடரிகொந்துலு தோவரி
மோகஜீவமுலனு மெடலு விரச்சி

கடமஜீவமுலனு கால்ச்சைன் திந்திரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வால்களுடைய மிருகங்களைத் தொடர்ந்து பிடித்து
சிறத்தையறுத்து ஆடுகளின் கழுத்தை யொடித்து ஜீவனைப்
போக்கிச் சமைத்துப் புசிப்பதுடன் மற்ற ஜீவராசிகளையும் பிடித்
துக் கொன்று சுட்டாகிலும் தின்பார்கள்; சர்வ வியாபியாகிய ஜ
ராமா ! கேளும் வேமா ! எ-று. (சஎங்.)

ஷட்ருச்சுலேவேரு தரலோனசார்மொகட்டி
சப்தமதமுலேவேறு சர்த்யுடொகடு
பக்துலகனங்க வேரய்பெ ப்ராப்துடொகடு
குவலயம்புன தினிகை கொனுமு வேமா.

(இ-ள்.) இப்பூதலத்தில் அறுசுவைகள் வேறுவேறாகும் சார
மொன்றேயாரும் ; மதங்கள் வெவ்வேறு அவைகளுக்கு சரத்தியு
றெருவனாகும் ; பக்தர்களுென்ன வெவ்வேறு பிராப்துறெருவ
னாகும் ; இந்தமேன்மையை யிக்குவலயத்தில் கைக்கொள்ளும்
வேமா ! எ-று.

நோரெரிகி தாமுயேமியு
நேரனிஜந்துவுலஜமபி நெம்மதிதினுயா
க்ரூரபுசங்கர ஜாதுல
மாரணமேமந்தாநிங்க மஹிலோ வேமா.

(இ-ள்.) ஏதுமறியாமல் பேச்சுவாயில்லாத ஜீவராசிகளைச்
கொன்று களங்கமற்றுத் தின்னுமந்த கொடிய கிராதக ஜாதி
களின் மரணத்தை யின்னமென்ன வென்று சொல்லுவேன் இம்
பாரினில்; வேமா ! எ-று. (சஎங்.)

தாம்பூலம்.

நோட்டிபுண்டுகொக்க நொப்பிராகுண்டக
நாகுபோககன்ன மொளவுதம்பு

பெட்டகுன்னேரு பெனுசப்புகொட்டுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) புண்ணும் வாயிக்கொரு நோயும் வாராதிருக்கும்படி
வெற்றிலையாக்கு சுண்ணங்கட்டி அவிழ்தமாக உபயோகப்
படுத்தாமலிருந்தால் அந்த வாய் பெருத்த துர்நுற்றமடிக்கு
மன்றோ? சர்வ வியாபியாகிய ஓ நாமா! கேளும் வேமா! எ-று.

சிலவருகூல தலபுட்டின
ஜலஜாட்சுலுமுக்குருக்டி சதுரத்தோடன்
தலவாகிட்ட ரதிசேயத்
யிலஜனுலகு லட்சுமிதரமு யிச்சுரவேமா.

(இ-ள்.) சிலவிருட்சம் கொடி இவைகளிற் பிறந்த ஸ்திரீகள்
மூவருங்கூடி கந்தோஷத்துடன் தலைவாசலில் ரதிக்கிரிடை
செய்ய இப்பாரிலுள்ள ஜனங்களுக்கு லட்சுமிதரங்கொடுக்கும்
வேமா! எ-று. (சஎஎ)

ஆசை

ஆசயாபஜாதி யன்னிட்டி கண்டெனு
ஆசசேதயதுலு மோசபோரே
சூச்சிவிடச்சுரதடு சுத்தாத்முலெந்தைன
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) எல்லா வற்றிற்கேனும் ஆசையானது பாபஜாதியா
கும்; அந்த ஆசையினால் யதிகள் மோசம் போகமாட்டார்கள்;
ஒவ்வொன்றையும் ஆராய்ந்து பார்த்து அவ்வாசைகளாலேயிருக்
குவ் கெடுதியையுணர்ந்து அவ்வாசையை விட்டொழித்தவன்
பரிசுத்தரத்தமனாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ நாமா! கேளுங்
வேமா! எ-று. (சஎஅ)

ஆசகன்னகதமு யதிசயம்புகலேது
சூபுரிவாபகுன்ன சுக்முலேது

மனசுநிலுயகுன்ன மரிமுத்தி லேதயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஆசைக்காகிலும் சுகம் அதுசயமாகிய தில்லை; உட்பார்வைவயை நிருத்தாம் விருந்தால் ஆனந்தமேயில்லை; தன்ங்கமற்று மனதை நிருத்தாம் விருந்தால் முத்தியேயில்லை; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! ஏ-று. (சுக)

ஆசயடுனடி த்ரரட்ட யகிலஜ்ந்துவுலெல்ல
கட்டுபெடுனுக்கானி நிட்டலமுன
க்ஞானசுரியசேத பூனிகோயதலேக
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஆசையென்னும் பர்ச்சக்கயிற்றினால் சகல ஜ்ந்துக்களும் கட்டுப் பட்டதேயன்றி இப்பூதலத்தில் க்ஞானமென்னும் வானைக்கொண்டு அப்பாசக்கயிற்றை யறுத்துத் தள்ளமாட்டாமல் மாய்கைக்குட்பட்டு ஆசையை யொழிக்காமல் அந்தகர்களைப் பொலத் திரிகின்றார்கள் ; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! ஏ-று. (சுக)

ஆசசேதமனுஜு லாயுவுகலநான்ற
திருகுசந்துருப்ரம திப்பலேக
முரிகிபாண்டமந்து முகருநிகெலுபங்கி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மனிதர்கள் ஆசையினாலே ஆயுளிருக்கும் நாள்பரியந்தம் பிரமையைத் திருப்பமாட்டாமல் திரிந்துகொண்டிருப்பதெப்படியாமெனில் அமுக்குப் பாண்டத்தினில் ஈக்கள் மொய்த்துக் கொண்டிருப்பது போலாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! ஏ-று. (சுக)

ஆசகோசிவேசி யனலம்புசல்லார்ச்சி
தோச்சிபிகியகட்டி குட்டுதெலகி

நிலகினனதடைய நெரயோதியெயர்ந்தன

விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) மண் பெண் பொன்னென்னு முலாசைகளையும்
யற்றறுத்துத் தள்ளிக் காமாக்கினியைக் குளிரச்செய்து கௌ
யினத்தை யிறுத்திக்கட்டி அதிலுள்ள ரகசியத்தை யுணர்ந்து
நிலையில் நின்றவரே பரம யோகியாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! எ-று: (சஅஉ)

ஆசவிடக்கானி பாசமுக்குடுகாந்நி

முத்துடைதேக்கானி மருதுடுகாந்நி

மருதமுவுடயகுண்டே கூழிதிமோகமுடது

விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா,

(இ-ள்.) ஆசாபாசத்தைப் பற்றற விட்டாலன்றி முத்தாத்
துமனுகமாட்டான்; அப்படி முத்தாத்தும் னானுன்றி மரண
மடைய மாட்டான்; அப்படி மரணமடையாமலும் முத்தாத்
துமனுகிச் செத்தவனைப்போ விராவிட்டால் உலகத்தாசை
விடமாட்டாது; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-று: (சஅங்)

தானமொச்சகுன்ன தயானம்பு மதிஹேச்சு

தயானமொனரகுன்ன சன்னுதேலிவி

தெலிவிகன்னாச தெகவேசினதிஹேச்சு

விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) தானமளிக்காமலிருக்கும் தியானமும் மதியும்
மேன்மையாகும்; அப்படிப்பட்ட தியானஞ் செய்யாமலிருந்தால்
தெளிவு பரந்து போய்விடும்; அந்தத் தெளிவுக்காகிலும் ஆசை
யை அடியோடும் வெட்டி யெறிவதே மேன்மையாகும்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று: (சஅச)

சதுவுலந்து ராஜ்ய பதவுலந்துனு பாடி

மொதவுலந்துனுமுத்து முதிதலந்து

ஆசவிட்சினட்டி யையதுகலரகோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வாசிப்பினிடத்திலும் செல்வமுதல் அரகாக்ஷிவி
னிடத்திலும் நெய் பால் தயிர் மோர்களுக்கு யிருப்பிடமாகிய
பசுக்களிடத்திலும், ரூபரேகை முதலான மெத்த சந்தரம்
வாய்ந்த மாதர்களிடத்திலும், ஆசையை விட்டொழித்தப் புருடர்
களுண்டோ? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

சதுவுலந்து பாடி மொதவுலந்துனுஸ்திரீஸ
பெதவுலந்துனு ராஜ்ய பதவுலந்து
ஆசலேனிவாரு யவனிலோலேரயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கல்விதற்பத்திலும் பாடியைத் தரும்படியான கோக்
களிடத்திலும் ஸ்திரீகள் அதரத்தினிடத்திலும் அரசு முதலான
சம்பத்துகளிடத்திலும் ஆசையிலலாதவர்கள் இவ்வுலகத்தி
லெவருயில்லையயா; ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சஅச.)

லெக்கலேனியாச லிய்யமையுண்டுனு
திக்கபட்டி நருடு திருகுதாக்
குக்கவண்டியாச கர்ச்சுண்ட நிய்யது
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இவ்வளவென்று கணக்கிட்டிச் சொல்லமுடியாத
ஆசைகொண்டு மனிதனுனவன் அந்த ஆசையைத்தீர்ப்பதற்குப்
பல விடங்களிலும் ஓடித் திரிந்து கொண்டிருப்பான்; அஃதெப்
படி யெனில் நாயானது ஓரிடத்திலேனுஞ் சற்றுநேரம் நிற்கா
மல் பல விடங்களிலேயும் ஓடித் திரியுமாய் போல மனிதனையும்
ஆசையானது ஓரிடத்திலேயும் நிற்கவொட்டாது; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சஅச.)

பாலவார்த்திலோன பவ்வனிஞ்சினவாடு
கொல்லமிண்டபாது கோரனேல

எதழ்வாரி சொம்மு யெல்லவாரிதி யாச
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பாற்கடலிற்குள்ளே சுயனித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பர
மாதத்துயாவுக்கு இடையர்கள் வீட்டுப் பாலின்மீது ஆசையுண்
டாகியதைப்போல அன்னியர்கள் பொருளின்மீது ஆசையெல்
லோருக்கு முண்டாரும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ நாமா! கேளும்
வேமா! எ-று. (சுஅஅ)

கனகபர்வதமுன் காபுரம்புண்டியு
அனியிலேஸவருனகு யாசபோதா
கனககுண்டலமுலு தர்ணுனி யடுகடா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இர்திரன் குடியிருப்பது கொர்னபர்வதமாகியிருந்
தும் ஒருகாலத்தில் கர்னமகாராசனைக் குண்டலங் கொடுக்கும்
படிக்கேழ்க்கவில்லையா? அப்படியப்பட்ட இர்திரனுக்கும் ஆசை
மாரவில்லை; சர்வவியாபியாகிய ஓ நாமா! கேளும் வேமா! எ-று-

நீள்ளலோனி மீனு நெரிமாம்சமாசசே
காலமந்து ஜிக்கு கரணிபுவினி
ஆச தகிலிருடு ஆலாகெ செடிபோவு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தண்ணீருக்குள் மீனானது அற்ப மாங்கிசத்துக்கா
சித்துத் தாண்டிமுள்ளினிடத்தி லகப்பட்டுக்கொண்டு மடிவது
போல இவ்வுலகத்தில் மனிதனானவன் ஆகையாலிலகப்பட்டு
மோசம் போவான்; சர்வவியாபியாகிய ஓ நாமா! கேளும் வேமா!

தூலமுள்ளுவன்டி தூயஸ்தலநெல்ல
ஜுசசயாசலன்னி கோசிவேசி
வாஸனனுதேஸிசின வாடெபோப்ரஹ்மம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சுருக்குமுடிக்கையொத்த தூரிய அவஸ்தைகளை
யெல்லாம் பாரக்கும் ஆசைகனத்தையுங் கொய்துப்போட்டு

அங்குண்டாரும் சுவாசினையைத் தெரிந்தவனே பிசம்மாகும் ;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! ஏ-று. (சக்க)

கச்சமீதயாச கனகம்புமீதாச
லேனிவாடுபுடமி லேனிவாடு
கலிகெநேனியதனி கானங்கராதயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வனிதையின்மீதும் பொன்னின்மீதும் ஆசையில்
லாதவன் உலகத்திற் பிறக்காதவன்; அப்படியப்பட்ட உத்தம
னுண்டாவனையாகில் அப்பருடனைக் கண்ணூரக் காண்பதரிதா
ரும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! ஏ-று. (1)

கடகிவட்டியாச கடதேரநிவ்வது
இடுமுலந்துபெட்டி யீட்சுகானி
புடமிஜனுல்பக்தி பொடமங்கறியயது
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அடையக்கூடாத வீணுசையானது ஜனங்களைச்
கடைத்தேரச் செய்யமாட்டாது; அன்றியும் அந்த ஆசையானது
இடுக்கண்படவைத்து மேலும் மேலும் வலித்து அலையச்செய்யு
மல்லாமலும் பகவத்பக்தியையுங் கெடுத்து நரகத்துக்காளாக்
கும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா ! கேளும் வேமா ! ஏ-று. (2)

கோமட்டிகினியாச கொண்டலுவாமலு
சந்தகம்புசோத சந்தரகளாலு
ஆசகு மிதிலேது யக்கட கதிலேது
வசனசுத்திலேனி வாடு வேமா.

(இ-ள்.) கோமட்டிக்கு உலகத்திலுள்ள சகல சொத்து
களும் தனக்கே சுவாதினமாக வேனுமென்ற ஆயையைச்
சொல்லிமுடியாது. அந்த ஆசைக்கு அளவில்லை; அங்கே கெதி
யில்லை; அவன் வாக்கிய சுத்தியில்லாதவன்; வேமா ! ஏ-று. (3)

பகமுமீதாச பரகபுருஷானகுண்டு
மேதரமந்துயாச மெலதகுண்டு

சிவனியீதயாச சித்துன்குண்டுரா
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) புருடனுக்கு அவ்ருவின் மீதும் வனிகைக்குச் சிசு
பித்தின் மீதும் சித்தனுக்குப் பரமசிவத்தின் மீதும் ஆசையிருக்
கும்; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமர்! கேளும் வேமா! எ-று; (சகடு).

ஆசபாசலுமொத லண்டகாகோசியு
பாரவேயகுண்டெ பலமுகலதே
கொக்குபேலலகுனு ஜிக்கிசச்சினீதி
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா

(இ-ள்.) ஆசாபாசங்கள் முதலானதுகளை முதலிற் பற்றி
றுத்து விட்டெறியாம விருந்தால் பலனே தாகிலுமுன்தேர் அப்
படிக்கிர்த ஆசைக்குட் பட்டிருப்பது யெப்படியாமெனில்
பொறிமாவுக்காகித்து அகப்பட்டுக் கொண்டிசெத்த பெருச்சாளி
யைப் போலாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமர்! கேளும் வேமா!

ஆடதானிகன்ன யர்த்தம்புபொடகன்ன
சாரமைனருசலு ச்விபுகன்ன
ளட்டி வர்னிகைன புட்டுபேரயாசலு,
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) பெண்டியின்னையையும் திரவியத்தையும் உருசியா
கிய சிறுதிண்டி பதார்த்தங்களையும் பார்த்த மாத் திர்த்தில் எப்
படிப்பட்டவனுக்காகிலும் ஆசை பிறக்கும்; சர்வ வியாபியாகிய
ஓ ராமர்! கேளும் வேமா! எ-று. (சகடு).

பாசும்.

பாசமுன்னுஜுட பாசதேஹானகு
ஹானிவச்சுகானி யதியுஜுட
க்ருானதிவ்வேசேத கடகொத்தவலெனயா
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) பாசம்வைத்து யோஷிக்கும் தேகத்தை யோசித்
துப் பார்த்த அந்தத் தேகத்திற்கு விரைவில் பழுதுவருமல்லா

மல் நீடித்திராது; அப்படிப்பட்ட அழிகைத் தரும்படியான
பாசத்தைக் ஞான் விளக்கினால் களைகொத்த வேணுமையா;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சுகஅ)

பாசபந்துதேத பந்துவார்க்கமுலெல்ல
ஜிக்கஜேதுராய ஜீவிதொலகு
நொக்கடைனநேக னுசுருமாத்ரமெகாணி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பந்து வார்க்கக்கொல்லாங்கூடி ஒரு மனிதனைப்
பாசபந்தத்தில் கட்டுப்பெம்படியாகத் திருத்தி விவாகஞ்செய்து
வைக்க அம்மனைவியால் அந்தமனிதன் புத்திரர்களைப்பெற்று
அவர்களைப் போஷிக்கும் பொருட்டுப் பலவித அல்லல்பட்டுத்
திரிந்து முடிவில் ஜீவனைவிடுவான்; இவ்வாறே உலகத்திலொரு
வனாகிலும் ஜீவன் முத்தனாகாமல் பாசபந்தத்தில் லகப்பட்டுக்
கடைசியில் எல்லாரும் உயிரிழப்பார்கள் வேமா! எ-று. (சுகக)

தாயார்,

தல்லிபுதரமந்து தாஜனியிஞ்சின
தனதுபோகசத்திகி தானெழுட்டி
தல்லியிருவுரனக தனுவுனு யொகடயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள். அன்னையின் வயிற்றில் தான் ஜென்மித்தால் தன்
னுடையபோகமங்கைக்குத் தானேபிறந்தும் அன்னையிருவரென்
ருல் திரேகமொன்றருமைபா; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று.

(கூ00)

தல்லிதண்டறிமீத தயலேனி புத்ருண்டு
புட்டனேமிவாடு கிட்டனேதி
இலனுபுட்டிகடகு யமுனகுப்பன்றோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தாய் தந்தைகளின்மீது தனையில்லாத புத்திரன்
பிறப்பதென்? பிறந்து இறப்பதென்? அப்படிப்பட்ட புத்திரன்

உலகத்திற்பிறந்து கடைசியில் எமனுக்குத் தொண்டனாவான்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ நாமா! கேளும் வேமா! எ-று. (இஃக)

தல்லிதண்ட்றுலந்து தாரித்ரபுதுலந்து
நம்மினநிருபேத ந்ருலயந்து
ப்ரபுவுநந்துஜ-டுட யயபத்திகலிகிணு
விஸ்வதாபி ராம வினர் வேமா!

(இ-ள்.) தன்னைப்பெற்ற தாய்தந்தைகளிடத்திலும் தரித்தி
ரத்தினுள் பீடிக்கப்பட்டவர்களிடத்திலும் தன்னை நம்மின நிர்ப்
பாக்ஷியர்களிடத்திலும் அகண்ட திரவியமுடைய பிரபுவி
னிடத்திலும் சமனாகிய பக்தியுண்டாகுமெனில் அப்படிப்பட்ட
மனிதன் உத்தமனாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ நாமா! கேளும்
வேமா! எ-று. (இஃக)

தல்லிதண்ட்ரிசாவ தானுலிதோகூடி
யில்லுகட்டுகொண்ண யிம்புலெல்ல
கொரதமீதிதொங்க கூடுகோரினரீதி
விஸ்வதாபி ராம வினர் வேமா.

(இ-ள்.) அன்னை தந்தைகளிறத்தின் வீடுகட்டிக்கொண்டு
தன்னைவியுடன் சேர்ந்து அனுபவிக்கும் இன்பமெல்லாம் எப்
படியாமெனில் அக்குப்போடப்பட்ட திருடன் மேலிருந்து
சோறு கோரினது போலாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ நாமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (இஃக)

தல்லியா லுறையெதக்கோடலாபெனு
கோடலினிகனுகொன கூதுராயெ
சூபுலாபசிதாயெ சூடாகாவேஸ்யய்யெ
மாயவிவெழுத்தி மஹினி வேமா

(இ-ள்.) அன்னைமனைவியானான், அந்த மனையான் மருமக
ளாயினான், அம்மருமகனைப் பார்க்க மகளானான்; அம்மகள் யார்
வையில் சிறுவளாயினான்; அச்சிறுவள் வேதியானான், இவ்வண்ண

மாயியதற்குக் காரணம் மாய்கையேயுமாய்; அம்மாய்கையை விட்
டொழிக்க அதுவே முக்தியாகும் இவ்வுலகில் வேமா! என்று. (1)

தல்லிதண்டிரிகலுரே தகுஜன்மஜன்மான்

தனகுதெல்புவானி கானலேரு

நாதமே பரமனி நம்பின்வாரிகி

இஹமுநந்துப்ரமு நெக்கு வேமா

(இ-ள்.) ஜென்ம ஜென்மாந்திரியங்களில் தனக்குத் தாய்
தந்தையர்களுண்டோ என்னும் ரகசியத்தையறிவிக்கும்படியான்
பரமகுருநாதனைக் காணமாட்டார்கள்; அந்தப் பரமகுருநாதன்
சொல்லிய மொழிப்படி நாதத்தையே பரமென்று நம்பினவர்க
ளுக்கு இதத்தினில் பரமசாம்பிராச்சிய புதலியுண்டாகும் வேமா!

தல்லிதண்டிருலனுச்சு தத்துவம்புதலியு

யோனிலிங்கமுன்னு நுத்பவிஞ்சி

விஷ்ணு வரயதல்லி வெலையருத்ருடு தண்டிரி

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அன்னை தந்தையர்க ளின்னாரென்று தத்துவத்
தைத் தெரியாமல் யோனிலிங்கத்தினிடம் உற்பவித்துத் திரி
கின்றார்கள்; யோசித்துப் பார்க்குமிடத்தில் மகாவிஷ்ணு அன்
னையும் சிவபெருமான் தந்தையுமாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! என்று.

(இ0க.)

ஆறுபிட்டதனமு லாதலிதண்டிரிகி

காணுண்டுழிகுல கஷ்டப்படுனு

தனகுயெவருலேரு தானுப்ரஹம்முகன்ன

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) புத்திரமித்திரகனத்திராதி திரவியங்கள் அந்தத்
தாய்தந்தையர்களுக்குத் துணையென்று நம்பி மெத்தக் கஷ்டம்
படுவார்கள்; குரானியானவன் பிரமத்தனக்கண்டு தெரிசித்த
மாத்நிரத்தில் தாய் தந்தை பிரமத்தனக்கண்டு தெரிசித்த
மென்றே நம்பித் தனக்குத் துணையாகப் யாராட்டி வேறொரு

வருமில்லை பென்று சகித்திருப்பான்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-து. (இ0எ)

தன்னுக்கன்னயட்டி தல்லிவன்டிதீசம்மு
அன்யகாந்தலெல்ல நரசிஞ்ஞ
கன்னதானிஜனுலு கானங்க லேரயர்
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ன்.) ஆலோசித்துப் பார்க்குமிடத்தில் அன்னிய மாதர்
களெல்லார் தன்னைப்பெற்ற அன்னையை யொத்தவர்களாகும்;
அப்படிப்பட்ட பெற்ற அன்னையை ஜனங்கள் காணவுமாட்டார்
கள்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-து. (இ0எ)

தந்தை.

தண்டிரிகன்னகொடுகு தாருணி யாயென
பின்னபெத்ததனமு லென்னவல்லது.
வசுதக்ருஷ்ணுநெஞ்சி வசுதேவுநெந்தரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ன்.) தந்தைக்காகிலும் குமாரன் குணவானாகில் தந்தை
பெரியவரென்றும் புத்திரன்சிறுவனென்றும் யெண்ணவேண்
டாம்; வயதற்சிறுவனாகிலும் புத்தியுள்ளவனே பெரியவனாகு
வான்; அஃதெப்படியெனில் இவ்வுலகின்கண் வசுதேவர்வயது
சென்றவராயிருக்கிலும் அவரைத் துதிசெய்யமாட்டார்கள்; ரூப
ரேகைச் சவுந்தரியமுதலானதுகள் நிறைந்த சிறுவனாயிருக்கும்
அக்கிருஷ்ண பரமாத்மாவையே சகலரும் துதிசெய்வார்கள்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-து. (இ0க்)

தனமுலேனியட்டி தண்டிரி கர்ப்பமுநந்து
பாக்கிய புருஷுடொகடு பரகபுட்டி
பஹுளதனமுகர்ச்சி யத்ரமர்க்கம்புன
பருல குபகரிஞ்சி ப்ரபலு வேமா.

(இ-ன்.) திரவியமில்லாதவனாகிய தந்தையின் வயிற்றில்
பாக்கியவானொருவன் யிறந்து அளவற்ற பொருளைச் சேகரித்து

நன்மார்க்கத்தினும் அன்னியர்களுக்கும் அப்பொருளை உபகரித்
துப் பிரபலஞ்செய்தற்கீர்த்தியை யடைவன் வேமா! (இக0)

தண்டிரி மாட்டலுவினி தல்லினி தெகட்டார்க்கி
பரசுராமுடேமி பலமு கன்னு
நிலுவநீடலேக மலயாதிரி நுண்டா
விஸ்வதாபிர ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தந்தையின் சொல்லைக்கேட்டுத் தாயின்சிறங்
கொய்த பரசுராம னேது பலனைக்கண்டான்; நிற்கின்றிலில்லா
மல் காடுமலைகளில் வசிக்கவில்லையா? சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (இகக்)

தண்டிரி தனமுகலிகி தன்யுலுலேகுன்ன
புத்ரவாஞ்சகேத பொரலுகண்டு
புத்ருலு கலிகினது பூமிமீதன்னுபுண்ய
புருஷுடண்ட்ருஜகதி புத்தி வேமா.

(இ-ள்.) பொருளுண்டாகிய தந்தைக்குப் புத்திரர்களில்லா
வில அந்தத் தந்தை புத்திரவாஞ்சையினாலே மெத்ததுக்கத்
தையடைந்து கொண்டிருப்பன். அப்படி நீங்காத துக்கத்தை
படைந்து கொண்டிருப்பவனுக்குப் பிள்ளைகளுண்டாகில் பூத்
வத்திலுள்ள சகலஜனங்களும் அவனைப்புண்ணிய புருஷனென்
பார்கள் வேமா! ஏ-று. (இகஉ)

என்னிநாள்ள நுண்டி யென்சினமோகம்பு
செலிமிசேதநுண்டி செல்லலேக
தல்லிதண்டிரிபுத்ர தாயாதுலுனுவண்டி
ப்ரார்திகேத ஜிக்கு படுர வேமா.

(இ-ள்.) எத்தனையோ நாள்களி லிருந்து அனுபவித்துக்
கொண்டிருந்த மோகத்தின் பலத்தினாலே செல்ல மாட்டாம
லிருப்பதெப்படியாமெனில் தாய்தந்தை தனைழர் தாயாதிக
னென்ற பிரியத்தினாலே அகப்பட்டு மடிவன்; வேமா! ஏ-று. (1)

தல்லிதண்ட்ருவென்னோ தனதுஜன்மமூவென்னோ
திரிகியெருகண்டி திக்குவென்னோ
ஸ்திரமஸ்திரம்பு தெலியலேட்கூனி
விஸ்வதாபி ராம விநர வேமா.

(இ-ள்.) எத்தனைத் தாய்தந்தையர்களோ; தன்னுடைய
ஜன்மங்களெத்தனையோ; திரிந்து தெரிந்து கொள்ளாத பூமிக
ளுந், திக்குகளுமெத்தனையோ? இதுகளைப்போல நித்திய மனித்
தியங்களை அகூனியர்னவன் தெரிந்து கொள்ளமாட்டான்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (இகழ்)

தல்லினைதுருகொனுட்ட தண்ட்ரிதெதுரகுட்ட
யன்னகெதுருகொனுட்ட யரயமூடு
பாதகமூலனெரிதி வர்த்திம்பகர்வலெ
விஸ்வதாபி ராம விநர வேமா.

(இ-ள்.) தாகையெதிர்த்துப்பேசுவது ஒன்று, தந்தையை
யெதிரிட்டீப் பேசுவது இரண்டு, அண்ணனை யெதிரிட்டீப்பேச
வது மூன்று, ஆகியந்த மூன்று பாதகங்களை நன்று யோசித்
துணர்ந்து இம்மூன்றையும் நிவர்த்திசெய்து உத்தமனாய் நடந்து
கொள்ளவேணும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

அண்ணன்.

அன்னயனகனெவரு யதிதெலியகஜ்விட
தனகுமுந்துபுட்டி தனருசுண்டெ
அன்னவுன்டிவாடு ஹருடெளனு குருடெளனு
மின்னுமன்னுமாட்சி மெரயு வேமா.

(இ-ள்.) அண்ணனென்றால்யார்; அதைத் தெரிந்துகொள்
ளமாட்டாமல் யாமானுகித்திரியுமவன் நன்றுயோசித்துப் பார்க்
கத் தனக்கு முன்பிறந்து வளர்ந்துகொண்டிருந்த அண்ணனை
யொத்தவன் அரனாகுங் குருவாகும்; அஃதெப்படியாமெனில்
விண்ணு மண்ணைப்போலப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும்
வேமா! என்று. (இகழ்)

தம்பி.

தம்முடெதுருபக்கி தலபடி திட்டென

நரகப்பிராப்திகாணி நவ்வுகாது

தம்முடு சிவபண்டு தனகன்ன தக்குவ

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தம்பியெதிரிட்டும் பேசுத்தலைப்பட்டுத் துஷிப்
பானேயாகில் அவனுக்கு நரகப்பிராப்தியல்லாமல் சுகமுண்
டாகமாட்டாது; அதேனெனில் அத்தம்பி சிவனுக்குத் தொண்
டனும் தனக்காகிலும் ஞானந்தவனாதலால் அவசியம் நரகதுக்
கத்தை யனிபவிப்பன்; சர்வ விபாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-து. (இ-ஊ.)

அன்னயுதம்முடுன்செலுலு அக்கயுபாவுலுசுட்டெயந்துவுல்
பன்னுகவீனிசேர்ச்சுட்டரு பாகுகப்ரேமயுஜேசிரய்யுடே
முன்னுகமோசபோகமதி முகத்திரோவயெருங்கஜேசர்
வென்னகரீ துவாக்யமுலு நேமரகுண்டின் றண்டு வேமனா.

(இ-ள்.) அண்ணனானவன் தம்பியையுந் தங்கைகளையுந்
தமக்கைகளையும் அத்தான்களையும் பந்துக்களையும் சேர்த்துக்
கொள்ள மெத்தப்பிரியங்கொண்ட போதே நரகப்பிராப்திக்கு
யிடமாகி மதிமோசமுண்டாரும்; அப்படி மதிமோசம் போகா
மல் முத்தி வழியைக்காட்டுவதான நின்னுடையமனதை நிறுத்தி
நிர்மலமாக மேல்கண்டவர்கள் விஷயத்தில் யேமாராமவிருப்
பையேயாகில் அவசியமுனக்கு முத்தி பதங்கிடைக்கும்; நீ யந்த
முத்தி பதத்திலேயே சுகித்திருப்பாய் வேமனா! எ-து. (இ-ஊ.)

மைலகோகதோட மாசினதலதோட
வொடலுமுரிகிதோட னுண்டெனேனி
யதிககுலஜுடைன யட்டிட்டுபிலவரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அழுக்கு வஸ்திரத்துடன் மலினதலையுடன் அழுக்கு
தேகத்துடன் இருப்பனேயாகில் அம்மனிதன் உயர்ந்த குலத்தனா

கிலும் அவனைப் பொருளுடையவர்கள் மரியாதை செய்தழைக்க
மாட்டார்கள்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! (1)

பூசபோகுபசிடி புஷ்பம்பமுமொதலை
சம்பததலவாடு ஜகதிலோன
ஹீன்குலஜ்ஞடைன் பெட்டிவாடைதேமி
ரண்டுரண்டடண்ணு ரமண வேமா.

(இ-ள்.) ஆபரணங்கள் பொன்னுணையங்கள் சயனம் போஜ
னம் தாம்பூலம் புஷ்பம் முதலான சம்பத்துடையவன் இந்த
ஜகத்திற்குள்ளே யின்குலத்தி லுதித்தவனா யிருந்தபோதிலும்
இன்னுமெப்படிப்பட்டவனானுமென்ன அவனை வரவேணும்
வரவேணுமென்பார்கள், வேமா! எ-று. (100)

பந்துகோட்டிபாசி, பைலுதெலியகலேக
சிந்துபுத்ருமாய ஜிக்கிகாதெ
சாரங்கியந்தவாடு ஜனுலகுசக்யமா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சாரங்கமென்னும் வில்லைத்தரித்த மகாவிஷ்ணுவே
யாற்கடவிற பிறந்த லட்சுமியின் மாயைக்குள்ளாகினான்; பந்து
வர்க்கங்களை விட்டு நீங்கி வெட்டவெளியைத் தெரிந்துகொள்
ளாந்த ஜனங்களாலாகுமோ மாய்கையைக் கடப்பதற்கு? சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (101)

பாகயச்சடம்பு பைகம்பு சொம்முலு
போகுலுங்கராலு பொஜ்ஜக்டிபு
கலுகுவாரின்ன கைகோரு பந்துவுல்
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பாகை பச்சைசாலுவை பொருள் ஆபரணம்
பேழை வயிறுமுடையவர்களையே பந்துக்கள் கோருவார்கள்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (102)

தானனங்கனெவரு தன்வாருனெவ்வுரு
தெலிகிதெலியலேரு திக்க னுருலு

பசுருகர்யபுருகு பத்ததி கானரோ

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தான்யார் தன்னவர்கள் யாவர்? இதைத் தெரிந்
தும் தெரியாதவர்களாகித் திதைப்பூண்டு மிதித்தவர்களைப்
போல நமர்கள் பசுருகாய் புழுவின் சிலமையைக் காண்மாட்டார்
தன்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (1)

ஜாதி.

ஜாதிலோன்னெட்டி ஜாதிமுக்யமொயர் து

னெருகலேகதிருக னேமித்தது.

யெருகெரிகினவானி கேஜாதியைதேமி

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஜாதிக்குள்ளெந்தஜாதி விசேஷமோ அந்த ஜாதி
யினிடத்தி லறிவைச் செலுத்தி யறிந்துகொள்ளாமல் திரிவதி
னாலே துண்டாகும்? ஆகையால் பிரமத்தை யறிந்துணர்ந்தவ
னுக் கெந்த ஜாதியானாலுமென்ன? சர்வ வியாபியாகிய ஓராமா!
கேளும் வேமா! எ-று.

(இஉச)

ஜாதிமதமுவிடசி சனுயோகிகாமேலு

ஜாதிகோடனுன்ன ரீதிலெஞ்ச

மதமுலன்னிமாபு மதஜுடொக்கடுலேடு

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஜாதியும் மதமும் விட்டவனே யோகியாகும்;
மேலான ஜாதிபுடனிருக்கும் விதமே நன்று; இவ்வாறு மதமும்
ஜாதிபேத முதலானதாகையும் நீக்கின மனிதனெருவனுமே
யில்லை; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (2)

ஜாதிலேறுலேக ஜன்மக்ரமம்புன

நெம்மதினியபவனி நிலிபெனேனி

யகிலஜனுலகெல்ல யாதகேனுடயா

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஜாதிபேதமின்றியெல்லாம் ஒரேஜாதியென்ற ஜன்
மகிரமப்படி சிவபெருமானே நிர்மல்மான மனத்தில் இருந்துவ

னையாகில் அந்தயோக புருடன் உலகத்திலுள்ள ஜனங்களுக்
கெல்லாம் கன்வானாகும்; சர்வ வியாபியாகிய இ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-று. (இஉக)

நீதிதெலியஜெப்ப நிஜமுக வேமன்
பாததம்முலநெல்ல பதமுகவிபி
லோதுதத்வமரசி லோகுலகுனுஜெப்பெ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) நீதியை உன்கத்தோருக்குத் தெரியச்சொல்லும்
பொருட்டி வேமன்குவானவர் உண்மையாகப் பாதங்கள் எல்
லாம் நீரிகலந்து ஆழ்ந்த தத்துவத்தை ஆராய்ந்து புலியிலுள்
ளவர்களுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தார்; சர்வ வியாபியாகிய இ
ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (இஉஎ)

குலம்.

குலமுலோன் நொகடு குணவந்துணீன்
குலமுலெலபுவானி குணமுசேத்
வெலய வனமுலோன் மலயஜ முன்னட்டு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) குலத்திற்குள்ளே நற்குணமுடைய ஒரு குணவா
னிருப்பனையாகில் அவனால்குலமானது விர்த்தியடையும். அஃ
தெப்படியெனில் பெருத்த தோப்பிற்குள் சுத்தணமரயிருந்தார்
போலாம்; சர்வ வியாபியாகிய இ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

குணமுலோன் நொகடு குணஹீனு ணீன்
குலமுஜெருச்சவானி குணமுலவன்
யெலமிசெருகுந்ந்து யென்னு வெள்ளினீதி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) குலத்திற்குள் ஞாருவன் குணஹீன் னிருப்பனே
யாகில் அவன் குணத்தினாலே அக்குலத்தை நசுக்கும்படி கெடுங்
பான். அஃதெப்படி யெனில் சிசுழிப்பான கரும்பினிடத்தில்

கதிர் வெளிப்பட்டாற் போலாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
தேனும் வேமா! ஏ-று. (௫௬௧)

புவினொக குலமுன புட்டியு
புவிநரகுலமுன்னு பெரிசி புவிநரகுலமுன்
யவிரளமுக சிச்சியனி
சிவகுலமுன திருகுவாடு சிவடகு வேமா.

(இ-ள்.) இப்புவிவிலொரு குலத்திற்பிறத்தும் மற்றொரு
குலத்தில் வளர்ந்து நற்குலத்தினுள்ளவர்கள் சிச்சியென்று
யிவனை யிகழ் சைவகுலத்தினருடன் திரிபும்வன் சிவனாகும்
வேமா! ஏ-று. (௫௬௨)

குலமுயெச்சதக்கு கொதவனு பனிலேது
சாடுஜாதமையெ சகலகுலமு
யெச்சதக்குழாட்ட பெட்டுளருங்ககவச்சு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மேலான குலமென்றுந் தாழ்ந்தகுலமென்றுங்
குறை சொல்வதினில் பயனில்லை. ஏனெனில் சுக்கில சுரோ
ணிதமென்னுந் தூர்க்கந்தஞ்சேர்ந்து சகல குலமுமாயிற்று;
ஆகையால் மேலான தென்றுந் தாழ்ந்ததென்றுந் சொல்வதை
யெப்படி யறிந்துகொள்ளவாகும்? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
தேனும் வேமா! ஏ-று. (௫௬௩)

குலமு லேனிவாடு கலிமிசே வெலயனு
கலிமி லேனிவாடு குலமு திருனு
குலமுகன்னமிகுல கலிமி யெக்குவசமி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) குலமில்லாதவன் பொருளினால் சிரேஷ்டனாவன்;
பொருளில்லாதவன் நல்லகுலத்தனாயிருக்கினுந் தாழ்ந்தவனா
கவே யிருப்பன்; ஆகையால் நல்லகுலத்திற்காகிதும் பொருளே
மேலாகும். சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! தேனும் வேமா! ஏ-று.

பீருபேர்வகுலமு பிருது ம்ருங்குதலம்பு
வெலயுஜீவுலனுபவ விஞ்சகுலமு
யிட்டி குலமுவாரு பிறைபூநனுலயந்து
பட்டுகலுகுவாரு பரக வேமா.

(இ-ள்.) மேன்மையான குலமென்றும் தாழ்ந்த குலமென்
றும் யேதா பேதங்க ளெண்ணுமலும் நல்லகுலத்தோனென்ற
கர்வமானது போக குலத்தினிடத்தில் வைத்திருக்கும் பிரி
யத்தை யொழித்து உலகத்தில் விளங்கும் சகல ஜீவராசிகளும்
அனுபவிக்குங் குலமே மேலானது; இப்படிப்பட்ட குலத்தோர்
கள் இகம்பர மெண்ணுமீரண்டி னிடத்திலும் பிடிப்புண்டான
வர்களாகும்! வேமா! எ-று. (இருங்)

வாடகுலமுலேக வன்றமுதலுயண்டு
யீனினபுலிபோலெ யெருகனுண்டு
வேனிவானிவலெனெ தினவாக்கமுலாடு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பெர்ருளை அனுபவிக்க பந்துக்களில்லாமல் தனித்
துவசிக்கும் மனிதன் குட்டிப்போட்ட புலியைப்போல் அப்பொ
ருளின்மீது மெத்த ஜாக்கிரதையாக யிருப்பதன்றியும் பெரு
ளில்லாத யேழையைப்போல் தினமொழிகளைப் பேசிக்கொண்
டிருப்பன்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

பூதகன்னெநெந்த புத்திரிதானம்பு
மார்ட்டகன்னெநெஞ்ச மனசு த்ருடமு
குலமுசன்னமிகுல குணமே ப்ரதானம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பகவானைப் பூசசெய்வதைப்பார்க்கிலும் மேலா
னது புத்திரிதானமேயாம்; சொல்லுக்காகிலும் யோசித்துப்
பார்க்க மேலானது மனத்திடமேயாம்; குலத்தைப் பார்க்கிலும்
நல்ல குணமே பிரதானமாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (இருங்)

ராமுடொகடுபுட்டி ரவிசூலமீடேர்ச்செ
குருபதி ஜனியிஞ்சி குலமுஜெரிபெ
யிலலொ புண்ப்பாய் மீலாகுதாதோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ராமனெருவன் பிறந்து ரவிசூலத்தை மீடேற்றி
னன்; குருபதியுதித்துக் குலத்தைக் கெடுத்தான்; இவ்வுலகத்
தின்கண் புண்ணிய பாவங்களில்விதமேயல்லவோ; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (இ-சு.)

பரகப்ரஹ்மகூடு பரிகிஞ்சிசூடகா
குலமூலன்னியந்து கூடபெட்டே
நந்தரொகட்டிகலய நின்ன தம்முலுகதா
விஸ்வதாபி ராவ வினர வேமா.

(இ-ள்.) பிரமதேவனாற் செய்யப்பட்ட இந்த மாடத்தை
யோசித்துப் பார்க்கையில் குலங்கள் யாவற்றையும் அதில் கூட
வைத்தான். ஆகையால் சகலருமொன்றாய்க் கலக்க அண்ணன்
தம்பிகளல்லவா? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

ராமநாமபடன சேமஹிவரல்மீதி
பரகபேர்யடய்யு பாபடையெ
குலமுகன்முகாது குண்மேகன்ம்புரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வேடுவர் குலத்திற்பிறந்த வால்மீகியானவன் ராம
நாமத்தியரினஞ் செய்ததினாலே பிராமணனாகினன்; ஆகையால்
குலம்பெரிதல்ல குண்மே பெரிதாரும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (இ-சு.)

கூடு யேமிஜேசெ குலமேமி ஜேசெனு
பூமியேமிஜேசெ பொந்திகட்டெ
நருடு படுடுபாட்டு நகுபாட்டு சூடரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சாதமேது செய்தது? குலமேது செய்தது? பூமி
யேது செய்தது? இவைகளினாலொன்றுமே யில்லை; பாண்டமா

சிய இக்கட்டையைப் பெற்ற நரன்பெம் பாட்டைப் பார்க்க
நகைப்புக்கிடமாகின்றது; சர்வவிபாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்.
வேமா! எ-று. (இகக)

கோத்திரம்.

எகோத்ரமு மீகெருககு
நாகோத்ரமுநந்துருபு நலுபோ யெருபோ
யேகோத்ரமு தெலிவுபருடொ
யாகோத்ரமு தானிஜுப னகுரா வேமா.

(இ-ள்.) எந்தக் கோத்திரம் உமக்கரிக்கையாகும்? அதே
கோத்திரத்தின் ரூபம் கருப்போ சிகப்போ இவ்விரண்டில் எந்த
கோத்திரத்தில் தெளிவள்ளியோ அவன் அந்த கோத்திரத்தின்
ரூபத்தைக் காட்டலாகும்; வேமா! எ-று. (இசௌ)

எகூத்ரமு நாகூத்ரமு
ஹீசத்ரம்பதியுகாக கித்தமுகாகன்
நாகூத்ரமு ஹீசூத்ரமு
நாகூத்ரமு தெலியுவாடு நாதடு வேமா.

(இ-ள்.) எந்தச் சூத்திரமோ அந்தச் சூத்திரத்தை யோசித்
தும் பார்க்க அது ஸ்திரீ சூத்திரமே; அதுவும்ல்லாமல் அந்தச்
சூத்திரம் உண்மையாக ஸ்திரீ சூத்திரமேயாகும்; அச்சூத்திரத்
தைத் தெரியுமவன் பரமகுருநாதனாகும் வேமா! எ-று. (இசக)

பர்வரயனகபேரு பரிடலில்லினதேயி
தானியந்துனேயி தகிவெய்கு
நிஜமு தெலிசியீரு நித்யபூஜிதுலரை
துண்டவலயுகத்தி ஜெனர வேமா.

(இ-ள்.) பிரவிடையென்று பேர் பிரகாசித்ததென்ன கார
ணம். அந்தப் பிரவிடையினிடத்தில் உங்கள் மனதுக்கென்ன
தட்பெட்டது? அதன் உண்மையைத் தெரிந்துகொண்டு நீங்கள்
தினமும் பூசித்துணர்வோமெ இவ்வுலகத்தி லிருக்கவேணும்;
வேமா! எ-று. (இசஉ)

சரக்குலோனே ஐகமுலொ

ஜோகைத்முதிருகுசண்ட்ரு சொம்புகத்மலோ

லோகாகாருனி நெருக்க

மாகுன்னதிகரகயனுச மரிகிரிவேமா.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்திலே பாழார்கள் புத்திர களத்திராதி களென்னுங் கிளைகளுக்குட்பட்டு அவர்கள் மீது மெத்தப்பிரியங் கொண்டவர்களாகி ஆரந்தத்துடன் திரிந்துகொண் டிருப்பார் களேயன்றித் தங்களுக்குள்ளே வசிக்கும் லோகாகாரகனை யறி யாமல் எங்களுக்கு இருக்கின்றது புத்திரகள் த்திர கிளைகளென்று அனுபவப்பட்டார்கள்; வேமா! எ-து. (இசுந்.)

நாணம்.

சிக்கு யெசட்டதாரு சிகடெக்கடதாரு

ஆகலெசட்டதாரு ஆத்மலோனே

தாரிகொன்னதி துற தாகுட்டமுதெவியுங்

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா

(இ-ள்.) நாணம் எவ்விடத்திலொளிக்கும்? இருளெவ்வி டத்திலொளிக்கும்? பசியெவ்விடத்திலொளிக்குமோ? ஆதைப் போல வழிகொண்ட நித்திரை யொளிப்பதைத் தெரிந்துகொண் ளுத்தடவீர்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

சிக்கட்டஞ்ச நுண்டு சிக்குயெச்சோனுண்டு

கூறித்துயெச்சட்டநுண்டு கூறாத்துலேது

தாசியுன்னயின்னி தாகினசோனுண்டு

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) நாணமென்று சொல்லும் அந்தநாணமெவ்விடத்தி லிருக்கும்? பசியெவ்விடத்தி லிருக்கும் எவ்விடத்தில் இராமவி ருக்கும்? இத்தனையும் ஒளித்திருக்குமிடமெதுவோ அவ்விடத் தில் பிரமமிருக்கும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-து. (இசுந்.)

சிக்குகலதனுதுரு ஸ்ருஷ்டி லோபனீவாரு
வெர்ரிவேமகனி வெரகுபடிரி
தனகுசுக்குசிக்கு கைதவம்பு யெருகுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா;

(இ-ள்.) இவ்வண்டத்திற்குள் ளிருப்பவர்கள் நாணமுண்
டென்று விள்ளுவார்கள்; அந்த நாணத்தைப் பைத்தியவேமன்கு
கண்டுபயந்து நடுங்கினார்; அப்படிப்பட்ட நாணம் தனக்குண்
டாகியதை தெய்வமறியுமன்றே; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (இசுசு.)

ஆலிசிக்கு ஜெருச்ச யகில யர்த்தமூலந்து
தல்லிசிக்கு ஜெருச்ச தத்தினமுன
சாருசேயகர்ம காண்டம்பு கல்பிஞ்சு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சுகல வஸ்துக்களையுஞ் சேகரித்துக் கொடுமென்று
மனையாள் வெட்கத்தை வாங்குவாள்; திவசகாலத்தில் பிராம
ணர்களுக்குப் பலவிததானங்களுஞ் செய்யும்படி தர்மகாண்டத்
தையுண்டுபண்ணித் தாயானவள் வெட்கத்தை வாங்குவாள்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (இசுஎ.)

மாட்டமருகுசிக்கு மறுஜலோகம்பெல்ல
சிரேமருகுசிக்கு செப்பனேல
பட்டபயிடசிக்கு பண்ட சம்சாரம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இவ்வுலகமெல்லாம் வார்த்தை மறப்பில் வெட்கம்,
புடவைமறப்பில் வெட்கமென்று சொல்லுவானேன்? இந்த
மானக் கேடான சம்சாரத்தில் வெட்ட வெளியில் வெட்கமா
கும்; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (இசுஅ.)

சிரேகட்டிராத்திரி சிக்குனயெரிகுண்டு
யகுலு சிரேகிடிசி பனுலயெடல

சேடெகா துரயிதி சேவாடகத்தெதரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சேலைகட்டி இரவில் வெட்கத்தினால் மறைந்
திருந்து பகலில் வேலைசெய்யும் விஷயத்தில் சேலையைவிழுத்தி
திசம்பரியாய்த் திரியும்வன் சமசாரியல்ல விபசாரியாகும்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (இசக)

கல்லுரிள்ளு த்ராகி கடுயெந்தவாரிதோ
சீரேவிடிசிதிருகு சித்துராது
பனுலுதிருவெனுத் பைகோக கட்டுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கன்னுதண்ணியைக் குடித்துச் சேலையைவிழுத்து
திசம்பரியாகி மெத்தப்பெரியோர்களுடன் திரியும்வன் சித்த
வனிடையாகும்; அந்தச் சித்தவனிடையே வேலைதீர்ந்தயின்பு சேல
ையுடுத்திக்கொள்ளுவன்; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-று. (இசௌ)

நொசலுபத்துடைந நோருதோடேலய்யெ
மனசுபூதமுலுலெ மலயுகானி
சிவனிகனியென்னன் சிக்கெளட்டகாததோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) புருவம் பக்தனயிற்று வாய் ஓராயாயிற்று; மனது
பஞ்சபூதத்தைப்போல சலித்துக் கொண்டிருக்கு. மவன் சிவ
பெருமானைக் கண்டேனெனயது நாணமாடு மல்லவோ? சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (இசௌ)

• சிக்குவிடுவருன்ன சிவசெளக்யமுலு லேவு
தக்கி ம்ரோக்கருன்ன சிக்குவிடது
சிக்குவிடச்சவாடி ஸ்திரகாலஜீவிரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா

(இ-ள்.) வெட்கத்தை விடாமலிருந்தால் சிவபெருமானுரை
கும் செளக்கியங்கொன்றுமேயில்லை; அச்சிவபெருமானைத்

தாழ்ந்து வணங்காமலிருந்தால் வெட்கம் நீங்கமாட்டாது; அப்
படிப்பட்ட வெட்கத்தை விட்டுச் சிவபெருமானுக்குத் தொண்
டனாகுமவன் சிரஞ்சீவியாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
(இஹம்) வேமா! என்று.

லஜ்ஜலஜ்ஜயனுச்ச லலன்லமீதிகி
லஜ்ஜவிடிச்சி திருகு லஞ்சகொடுகு
லஜ்ஜதெலிசெநேனி லலனலதாருகு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வெட்கம் வெட்கமென்று சொல்லிக் கொண்டே
மாதார்களீழில் மோகங்கொண்டு வெட்கத்தை விட்டுத்திரியும
வன் வைப்பாட்டிமகன்; அந்தவெட்கம் இப்படியப்பட்ட தென்று
தெரியுமாகில் மாதார்களைக் கண்வினுந் தொடுவன தொடமாட்
டான்; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று.

அரயலஜ்ஜகுட யந்தரியந்துண்டு
லஜ்ஜலேனிவாடு ரங்குபண்டு
லஜ்ஜகஸ்துவானி லாபம்புலேமயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) யோசித்துப் பார்க்குமிடத்தில் யெல்லாரிடத்தி
லும் வெட்கமுண்டு; அப்படிப்பட்ட வெட்கமில்லாதவன் கேவல
விபகார சேவகனாகும்; அந்த நானமுண்டான்வன் லாய
மேகையா; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று.

கோச்சிதிசெநனுச்ச கோத்யாட்டலாடிஞ்சி
வொர்ரியனுச்சவூரு வெள்ளகொட்டி
தருணுலகனுயெதுட்ட தனுகோச்சிவிப்பரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கோவணத்தை யவிழ்த்தெரிந்து நிரவாணமாகத்
திரிகிரானென்று உலகத்தார் புழித்து அவனைப் புலவிதக் குரங்
காட்டங்களாட்டிப் பின்னுமவன் பயித்தியக்காரனென்று கேலி

செய்து அவ்ணையுரைவிட்டோட்டி விடுவார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் மங்கையர்கள் கண்ணெதிரில் கோவணத்தை யவிழ்க்குமாட்டார்களேரோ சர்வ வியாபியாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா!

சகலனுச்சகொன்னி தோகலனுச்சகொன்னி
தோகலனுச்சகொன்னி தோச்சலனுச்ச
கச்சமூகிவேசி கட்டடிஜேசெரா
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) பறவை ஜாதிகளுக்கு இறகுகளென்றும் மிருக ஜாதிகளுக்கு வால்களென்றும் ஸ்திரீஜாதிகளுக்கு சேலைகளென்றும் புருஷஜாதிகளுக்கு கோவணங்களென்றும் மானத்தை மூடிப்போட்டு புகுவான் மாயவத்தை செய்கிறார்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று.

(இரு.)

சகலன்டஜேசே தோகலன்டஜேசே
தோகலன்டஜேசே குட்டுமூசே
ஆகலன்டஜேசே யுகிலஜந்துவுலகு
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) இறகுகளென்றும் வால்களென்றும் சேலைகளென்றும் கோவணங்களென்றும் கிருஷ்டிசெய்து மானத்தை மூடிப் பிறகு பகியென்று சகலஜீவராசிகளுக்கு முண்டாக்கினான் யெம்பெருமான்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

தருணியங்கமெல்ல புருஷுண்டு பெருகுது
புருஷுனவயவமுனு பொலதி பெருகு
கோககட்டகுன்ன கொலதிகி கிக்கொனு
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) மங்கையின் அவயவங்கள்யாவும் புருஷனறிவான் புருஷன் அவயவம் யாவும் மாது அறிவான்; இப்படிபுருஷனும் மங்கையும் ஒருவரையொருவர் தெரிந்தவராகியிருந்தும் ஆடை தரிக்காமலிருக்கும் பட்சத்தில் அவர்களுக்கு நாணமுண்டாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (இரு.)

தல்விதர்ப்பமுன்னு தர்வெடலிரபும
மொர்லனுயிட்டலேது மொன்சிச்சுட
நடுமெபட்டகட்ட நகுபரட்டுகோதகோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அன்னையின் வயிற்றில் நின்றும் தான் வெளிப்பட்ட
போது அரையில் ஆடையிலை; முயன்று பார்க்குமனவில் நடு
வாந்திரத்தில் ஆடையுடுப்பது நகைப்புத் திடமல்லவா? சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (இகக)

பயமெந்தட்டி யச்சுநன்னமு
பயமுடிகின யட்டிதெலிவி பரமார்த்தமுரா
லயபகுசுமி யீதேஹமு
ஜயமகு ஜீவமபுதனுச்ச சாட்டர வேமா

(இ-ள்.) எவ்வளவு பயிற்சூக்கின்றதோ அவ்வளவு மக்ஞான
மேயாம்; பயமில்லாத அந்தத் தெளிவு பரமார்த்தமாகும்; அந்தப்
பயத்தினாலே கூடிய சீக்கிரத்தில் இந்தத் தேகம் சித்திப்போ
கும்; பயமின்றி யிருப்பதே ஜீவமாத்மாவுக்கு ஜயமென்று
சாற்றுவாய் வேமா! எ-று. (இக௦)

பயமந்தா ஜீவமுதே
பயமுடிகின யட்டிதெலிவி
பரமார்த்தமுரா லயமந்தாதேஹமுதே
ஜயமந்தா ஜீவிகனுச்ச சாட்டர வேமா.

(இ-ள்.) பயமெல்லாம் ஜீவனுடையதே; பயமில்லாத அந்தத்
தெளிவு பரமார்த்தமாகும்; மரணமெல்லாம் தேகத்தினுடைய
தே; ஜெயமெல்லாம் ஜீவனுக்கென்று சாற்றக்கடவாய் வேமா!

தாடுபாமடஞ்ச தாஜுச்சிபயபடி
தெலிசிதாபட்டன்ன தீருபயமு
பயமுதீரினபுடெ ப்ரஹ்மம்பு நன்றோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கயிற்றைப் பாம்புபன்று தான்யார்த்து பயப்பட்டு
உடனே கயிறென்று தெரிந்த மாத்திரத்தில் பயம் நீங்கும்; அம்

படிப்பட்ட பயம் நீங்கினபோதே ஜீவரத்தும் பிரமத்தையொட்
மெ; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. 0

புரபயம்புஜ ஓச்சி ப்ராணரக்ஷணமுன்
துரிகிபாரிபோவு பிரிகிஜீவி
யமுனிசி ப்ரியுட்டன் யப்புட்டமெவரு
விஸ்வதாமி ராம் வினர வேமா.

(இ-ன்.) அன்னியர்கள் பயப்படுவதைப்பார்த்துத் தன் பிரா
ணை ரக்ஷிக்கும் பொருட்டு விரைந்து ஓடிப்போர்வான் அதைரிய
முடையவன்; அப்படி வெறுவி யோடிப்போரும்வன் எமனுக்
குப் பிரியனாகும்போது குருக்கேவந்து தடைப்பித்து மவர்தன்
யாரையா? சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

பரதலம்புஜ ஓச்சி ப்ராணம்புபீதிசெ
வுருகுபிரிகிவாடு வூரிவெனக
யமுனெச்சன்புடி யட்டமெவ்வுருராரு
விஸ்வதாமி ராம் வினர வேமா.

(இ-ன்.) அன்னிய தேசத்தைப்பார்த்து, பிராணயயத்தினு
லே நடுங்கும் அதைரியபுருடன் அந்த ஊருக்குப்பின்னால் எமன்
வந்த போது குருக்கேவந்து தடைசெய்ய யெவர்களும் வரமாட்
டார்கள்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

கீல்வி.

அக்ஷரம்புஜிதிவி யந்துனகனலேக
யெச்சதக்குவனுச்ச யேபுமீரி
அக்ஷரா த்முடன்ன யதனிகிபலமேமி
நிச்சயம்பு தெலுபு நீவு வேமா.

(இ-ன்.) ஏழுத்தை வாசிக்க அதிலுள்ள ரகசியத்தைக்காண்
மல் இந்தத் தெய்வம் உயர்ந்தது அந்தத் தெய்வம் தாழ்ந்த தென்
றும் சொல்லிக் கர்வித்திருக்கும் அவனை மெத்தவாசித்தவனென்

றும் வித்துவானென்றும் சொல்லுவதா லவனுக்குப் பலன்யாது? இதினுள்ள உண்மையைத் தெரியப்படுத்தும் வேமா! எ-று. 0

சதிவிசதிவிசதிவி சதுவங்க சதுவங்க
சதுவுசதிவிகொந்த சதுவுசதிவி
சதுவுமாம்புலனு சதுவலேடாபெரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) படித்துப் படித்துப் படித்து வாசிக்க வாசிக்கப் படிப்படிப்படித்தும் படிப்படிப் படித்து வித்துவானென்று புகழும் படித்திரிவதினிலேது பயன்; அப்படிப்பினுள்ள மர்மத்தைவா சிக்காதவனுயினான். சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

நூறு ஜெப்பவச்சு நொகட்டி வ்ராயகராது
வ்ராதகன்னசாக்ஷி வலவதன்ன
பரகவரா தலேனி பக்ஷானிகப்புடு
பலிமி சாக்ஷிகி தருபந்து வேமா.

(இ-ள்.) நூறுமொழிகள் சொல்லலாம், அம்மொழிகளி லொன்றையெழுதத் தெரியவராது; அந்த யெழுத்துக் கர்கிலும் சாக்ஷி பலப்படிமாட்டாது; அப்படிப்பட்ட யெழுத்து கற்காத பட்சத்தில் அப்பேரது பந்துவு தருதியானசாட்சிக்கு வலிவாகும் வேமா! எ-று. (இசுஎ)

தாதததமுலனு தாம்பர்பு பலகலு
லாவுயுங்கரமுன லங்கேஜேசி
முதிமீதனுமரி மூதரயுண்டங்கனு
யதியெசாசனம்பு னவனி வேமா.

(இ-ள்.) புண்ணியவான் தத்தஞ் செய்த தென்பதற்குத் தருந்த அத்தாக்ஷியாதெனில் செய்யுப் பலகைகளைக் கணத்த மோதிரத்தில் மாட்டி அத்தகைகளினின்று யெழுதி வைத்திருப் யதே தாதாசெய்த தர்மகாசனமென்பார்கள் உலகத்தினில்; வேமா! எ-று. (இசுஅ)

சதுவுந் துவ குன்ன செளக்கியம்புது னுலேது
சதுவு ஜீதிவெநேனி சூரசுடென்னு
சதுவு மர்மமெரிகி சதிவின சதுவுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) படிப்புப் படிக்காமலிருந்தால் சுகங்கிஞ்சித்தேனு
மில்லை; அப்படிப் படிப்பைப் படிப்பனையாகில் யாவருக்கொண்
டாடத்தக்க கன்வாளுவான். அதிலும் படிப்பின் மர்மத்தை
யறிந்து படிப்பதே படிப்பாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (இக்க)

சதுவுலன்னி சதிவி சூல விவேகியை
கலுஷசித்துடைன் கலுனி குணமு
தூலிகுண்டலேபி தலசினசந்தமௌ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) எல்லாய் படிப்புகளும் படித்து மெத்த விவேகியா
கிக் களங்கசித்த முடையவனாகில் அப்பாலியின் குணமெதற்குச்
சுமர்ந மென்றால் தான் பள்ளத்தை யெடுத்ததுப்பார்த்து மனதில்
கினைத்தற்குச் சுமர்நமாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (இஃக)

சதுவுலன்னி சதிவி சூல விவேகியை
மகுடி தன்னெருக்க மந்தஜனு
வயர்த்த சதுவுசதிவி வெர்ரியை செடிபோவு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வாசிப்புகளெல்லாம் வாசித்தும் மெத்தவிவேகி
யாகியும் கிரத்தையுடன் தன்னைத்தான் நியாமல் மந்த மனிதனை
வன் சரியான வாசிப்பை வாசிக்காமல் வயிற்றுக்காகிய வாசிப்
பை வாசித்துப் பயித்தியக்காரனாகிக் கெட்டுப்போனான்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (இஃக)

சதுவுலன்னி சதிவி சர்வக்ஞையுண்டு
ப்ரஹ்மவித்யலெல்ல ப்ரதட்டகலிபி

முரிகியோனி ஜஞ்சி பரமயோகமு மானே
விஸ்வதாபி ராம விநய வேமா.

(இ-ள்.) படிப்புகள் யாவும் படித்துச் சகல வல்லமையுடை
யேவனாகியிருந்தும் பிரமவித்தை யனைத்தையும் நீழிற்கரைத்து
அழுக்கு யோனியைப்பார்த்தும் பிரமித்து, பரமயோகத்தை
விட்டான்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று.

ஏந்தசதுவு சதிவி யேனீதி வின்னானு
ஸ்நீனுடவகுணம்பு மானடெந்து
பொக்குபால் கடுக போவுன மலினம்பு
விஸ்வதாபி ராம விநய வேமா.

(இ-ள்.) எவ்வளவு வாகிப்பு வாகித்து எந்த நீதிகளைக்கேட்ட
யோதிலும் ஈனனுனவன் தன்னுடைய கேட்டகுணத்தை நீக்க
மாட்டான்; அஃதெப்படியெனில் கரியைப் பாலிற் கழுவிய
யோதிலும் அதன் நிறம் மாறுததுபோலாம்; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா! என்று. (இ-ள்.)

ஏமிசதிவி யேமி யெருக லேகுண்டின
சதுவுலந்து பரம செளக்கிய மகுனு
மனசு பேகமைதெ மரிமுக்தி கலுஞ்ர
விஸ்வதாபி ராம விநய வேமா.

(இ-ள்.) அளவற்ற படிப்புப் படித்தென்ன? உணர்வென்
பதிலில்லாமலிருந்தால் அப்படிப்பினால் பரமசுகமாகுமா? ஆக
மாட்டாது; மனங்குவிந்தால் முக்தியுண்டாகும்; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (இ-ள்.)

எருகலேனிவாடு யேமேமி சதிவின
சதிவினந்தசேபு சக்குணம்பு
கதசி தாமரந்து கப்ப கூர்ச்சுண்டநா
விஸ்வதாபி ராம விநய வேமா.

(இ-ள்.) பிரமம் இன்னதென்றறியாத மனிதன் எவ்வளவு
படித்தாலும் படித்த அவ்வளவு நேரம் நற்குணம் விளங்கும்;

உடனே தூர்க்குணமுண்டாகும். அஃதெதும்படியெனில் தவனை யானது தண்ணீரை விட்டுத் தாமரையினிடங் குதித்து உட்கார்ந்திருக்கிற மட்டும் நற்குணமே, வினங்கும்; அத்தாமரையை விட்டுத் தண்ணீரில் குதித்த மாத்திரத்தில் தூர்க்குணமே வகிப்பது போலாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

சூட்சுமரூபமெரிகி சுகமுனு பொந்தக்
சாஸ்தீரமெரிகிசெடின சந்தமுதனு
சாவுபுட்டெருகனி சதுவேட்டி சதுவுரூர்
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) நுட்பமான ரூபத்தை யறிந்து சுகத்தையடையாமல் சாஸ்திரத்தை யறிந்து கெட்டதைப்போல இறப்புப்பிறப்புறியாத படிப்பென்ன படிப்பேன்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

(இளசு)

அதிகசூட்சுமமென யானந்த மெருகத்
மதிவிஹீனுடைய மகனுடைய
அதிரஹஸ்யமெல்ல நலயோகி யெருகுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மெத்தவும் சூட்சுமமாகிய ஆனந்தத்தை யறியாமல் மனிதனாவன் மதிக்கெட்டு மெய்மறந்தவனாகினை; அந்த ரகசியங்கள் யாவும் யோகபுருடன் அறிவான்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

(இளசு)

பெக்குசதுவுலேல தர்க்கசாஸ்தரமுலேல
ஒக்கமனசுதோட நுண்டெநேனி
சர்வசித்துகுச சர்வம்பு தானென்னு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பலவித வாசிப்புகள் வாசித்து மேதுக்கு; தர்க்க சாஸ்திரங்கள் வாசித்துமேதுக்கு; மனிதனாவன் ஒரே மனதுடனிருப்பனையாகில் அம்மனிதன் சகல சித்தியுடையவனாக

கும்; சகலமும் தானாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-து. (இஎஅ)

தருசுசதுவுசதுவ தர்க்கவாதமெகானி
திவ்யக்ஞானமுனகு தேட்டப்படது
பசுருகாயபுருகு பகிதினிசெடிபோவு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அதிகவாசிப்பு வாசிப்பதூதர்க்கவாதஞ் செய்வதற்
கே யன்றி திவ்வியமாகிய ஞானமுண்டாவதற்குத் தெளிவுபட்
மாட்டாது; அத்தித்தாயில் புழுவைப்போலக் கெட்டுப்போவ
னே யன்றிக் சுகத்தை யடைபுமாட்டான்; சர்வ வியாபியாகிய
ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-து. (இஎக)

குலமுவலன் கொந்த பலமுவலன் கொந்த
கலிமுவலன் கொந்த கர்வமுன்னு
ரங்குசதுவு சதிவி ரங்குன படுதுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) குலத்தினாலே சிலது, பலத்தினாலே சிலது;
பொருளிருப்பதினாலே சிலது, கர்வத்தினாலே சிலது; விபசாரம்
படிப்புப் படித்து இப்படியும் விபசாரத்தில் விழுவார்களா? சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-து. (இஎடு)

நிஜமைன் தனுகுலோ நீலமொக்ககட்டிசாலு
தனுகுபெருகுராள்ளு தட்டடேல
சாடவே பத்யமுலனு சாலதா வொக்கட்டி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) உண்மையான தனுக்குக்கற்களில் நீலக்கல்லொன்
றே போதும்; சாமானியமான கண்ணுடிக்கற்களும் பருக்காங்
கற்களும் ஒரு தட்டினிரைய யிருக்கினுமேதுக்கு? பல பத்தியங்
கள் வெருவாகயிருக்கினும் திருஷ்டார்தப் பத்தியமொன்று
போதாதோ? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

நவ்வுன் சதுவுனுயாடுனு
 நொவ்வகதாநெட்டுமெச்ச நெக்பரிமெரச்சுன்
 நெப்பட்டிகியுண்டு மரியுனு
 யிவ்விதமுனசூடசூடநெவ்வுடு வேமா.

(இ-ள்.) நகைப்பன் படிப்பன் யாவென்; சகலரும் தன்னை
 மெச்சிக்கொண்டாட்ச சந்தோஷிப்பன்; என்று மழியா திருப்
 பன்; இத்தன்மையாகப் பார்த்தப்பார்க்க உன்னிதமாயிருப்ப
 வன் யாவன்? வேமா! என்று.

(இ-அ.)

ஹ்ருதயமு பதில்ம்பைதே
 குதிகொனிசன்யாசமுலகு கொம்மலுகாதா
 யிதியெருகரு சதுவையது
 மதிமுத்திகினுஸபதம்பு மஹிலோ வேமா.

(இ-ள்.) மனது கட்டுப்பட்டுப் பத்திரமாயினால் குதி
 கொண்டு சன்னியாசங்களுக்குக் கிளைகளாகமாட்டாதா? இந்த
 மாமத்தை வாசித்தவர்கள் அறியார்கள்; அப்படிக்குவிர்த்திருக்
 கும் மனமானது முக்தியடைவதற்கு இதுவே உபாயமாகும்
 யிவ்வுலகத்தில் வேமா! என்று.

அட்டிசதுவுசதிவி வோடாரிவோடாரி
 சட்டமைனசதுவு சதுவலேக
 மொட்டமொதட்டிசதுவு மொரகங்கலேரயா
 விஸ்வதாயி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட படிப்பைப் படித்து ஆனந்தம்பிர
 மானந்த முண்டாக்கும்படியான தெளிவுபெறச்செய்யும் வாசிப்
 பைவாசிக்க மாட்டாமல் விஷயாந்திரத்தில் மூழ்கும் வாசிப்பை
 யேமேலானதென்று தருதி வாழ்நாளை வீணாகப்போக்கிக்
 கொண்டிருக்கும் பாமரர்கள் ஆதிமுதல் வாசிப்பைச் சொல்வ
 தற்கு கற்கவில்லை; சர்வ விபாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்வேமா!

சதுவுசதுவனேல சன்யாசிகானேல
 ஷண்மதமுன ஜிக்கி சாவனேல

அதனி பஜனஜேசி யரத்மலேர தெலியுட
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வித்தைகற்பதேன்? கற்றுச் சன்னியாசியாகுவ
தேன்? சன்னியாசியாகி வுண்மதங்களிலு ம்கப்பட்டுச் சாவ
தேன்? இப்படி மதிமோசத்தினு லுழிந்துபேர்காமல் அந்தப்
பரப்பிரமத்தைத் துதிசெய்து ஆத்துமாவுக்குள் அறிந்து கொள்
ளுங்கள்: சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று.

சதுவுலு சதிவின் னையலு
பதவின் பௌந்தங்கலேறு பரமார்த்தமுதா
பெதவுலு கதலக முனுபே
மதிலோநிதி யோகமாரக்க மதமுர வேமா.

(இ-ள்.) வாசிப்பை வாசித்தவர்கள் மேலாகிய பதவியை
யடைய மாட்டார்கள்; பரமார்த்தமாக வுதகளைசைவதற்கு
முன்னமே யிதமனதுக்குள்ளே யோகமார்க்கமாகும்; வேமா!

சதுவுலந்து லேது சாஸ்திரம்புலனு லேது
வேதமுலனு லேது வாதமுலனு
யொடலு சத்திஜேசி யொடயுனி ஜடூடரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பரப்பிரம வஸ்துவானவர் வாசிப்பினிடத்திலு
யில்லை சாஸ்திரங்களிலுமில்லை; நான்கு வேதங்களிலுமில்லை;
தர்க்கவாதங்களிலுமில்லை; உடலைச்சுத்திசெய்து அந்த உடைய
வண்ப்பாரும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ( )

சதுவரி மதிகன்ன சாகிதமதிமேலு
கொல்ச வேல்புகன்ன ரூக்கமேலு
தரணி வேல் புகன்ன தத்வம்புமேலயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வாசித்தவன் புத்திக்கேனும் வண்ணனுடைய புத்
திமேலாகும்; சேவிக்கும் தெய்வத்திற்கேனும் நாய்மேலாகும்;

பூமி தெய்வத்திற்கேனும் தத்துவமார்க்கம் மேலாகும்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (இஅஅ)

சதிவிசதிவிசதிவி சாவங்க நேட்டிகி
சாவுலேனி சதுவு சதுவ வலயு
சதுவுலேக கொந்த ஜனுலு சச்சிரிகதா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) படித்துப் படித்து படித்துச் சர்கவேதுக்கு? சர்வில
லாத படிப்புப் படிக்கவேண்டும்; இப்படிப்பட்ட படிப்பு யில்லா
மல் சிலஜனங்கள் இறந்தார்களல்லவா? சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (இஅக)

பருலுசதுவு ஜ-சிச்சி யோருவ குண்டெடு
வட்டிமாட்டலாடு வாடுகண்டு,
அட்டிவானி ப்ரதுகு யதியேலமன்டிகி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அன்னியர்கள் படிக்கப்பார்த்துப் பொறுமை
கொண்டு வீண்வார்த்தைகள் யேசித்தொண் டிருக்கும்படியான
அந்தத் துஷ்ட மனிதனுடைய பிழைப்பு யேதுக்கு? மண்ணின்
பங்காவதற்கேயாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! என்று. (இக0)

தரணிலோசதுவெல்ல பரமா த்மலோநாத்ம
கைக்யபடனிப்ரம்ம கைனசொட்டு
பஞ்சபூதவிசேஷ ப்ரக்ருதினி தலபோசி
நிலுகடெரகனிவானி நெத்திசொட்டு
பஞ்சவிம்சதிதத்த பத்ததிலேகனே
யோகினேநனுவானி கொக்கசொட்டு
அந்தரங்கமுலோனி யனுக்ல்யமெருக
யோகினேநனுவானி கொக்கசொட்டு

தானுதர்னைனதத்வம்பு தகுறுகலிசி
வெளியுலோனுனு யொகட்டனிதெலிவிதெலிசி
ய்ரம்மவேதம்பு கனலேனிபாழ்ருலகு
வென்ககொகசொட்டு வேதுருவினர் வேமா.

(இ-ள்.) உலகத்திலுள்ள வாசிப்புகளனைத்தும் பிரமாத்து
மாவில் ஆத்தம ஐக்கியப்படாத பிரமாவுக்காகிலும் நின்றை;
பஞ்சபூத விசேஷமாகிய பிரகிருதியை நினைத்து நிலவரமறியா
தவன் முகத்தில் நின்றை; இருபத்தைந்து தத்துவநிலைமையில்லா
மலே யோகினுனென்னு மவனுக்கொரு நின்றை; அந்தரங்கத்
திற்குள்ளே யிருக்கும் அனுக்லத்தையறியாமல் யோகினு
னென்னு மவனுக்கொரு நின்றை; தானே தானாகிய தத்துவம்
அகப்பட அதன்நிலைமையுண்டாகி உள்ளும் புரம்பும் ஒன்றென்று
தெளிவையறிந்து பிரம்வேதத்தைக் காணமாட்டாத பாமரர்க
ளுக்குப் பின்னுமொரு நின்றை போடுவார்கள்; கேளும் வேமா!

சதுவலந்துலேது சாஸ்தரம்புலனுலேது
வேதமுலனுலேது வாதமுலனு
பைடநுண்டிமுக்தி பாட்டிஞ்சிசூடா
விஸ்வதாபி ராம் வினர் வேமா.

(இ-ள்.) வாசிப்பினிடத்திலும் நான்கு வேதங்களிலும் ஆறு
சாஸ்திரங்களிலும் தர்க்கவாதங்களிலும் பிரயோசனமில்லை;
வெளியிலிருந்து சிரத்தையுடன் யார்க்கப் பிரமத்தைக் காண
லாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-து. (1)

சகலசாஸ்தரமுலனு சம்புடம்புலுவ்ராகி
சதுவகலரு சாவு தெலியலேரு
சாவெருகனி சதுவு சதுவங்க னேலயா
விஸ்வதாபி ராம் வினர் வேமா.

(இ-ள்.) சகல சாஸ்திரங்களையும் கணக்குடன் யெழுதி
வாசிக்கக்கடவார்கள்; தம்முடைய சாவைத்தாமறியார்கள்; அந்
தச் சாவை யறியாத படிப்பை படிப்பதேதுக்கோ? சர்வ வியா
பியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-து. (இகக.)

ஸ்வானுபூதிலேக் சாஸ்தர் விசுனலசே
ஸம்சயம்பு கெடது சாதகுலகு
சித்தர தீபமுன்னு சீகட்டி செடநட்டு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சுவானுபூதியில்லாமல் சாஸ்திர விசுரணையினால்
சாதகுலசெய்ய மலர்களுக்குச் சந்தேகமுண்டாகி அதனால்
கெடாது; அலிகெதப்படியெனில் சித்திரவிசித்திர தீயமாகிலும்
இருள்கெடாதிருப்பது போலாம்; சர்வவியாபியாகிய ஓராமா!
கேளும் வேமா! என்று.

(இகக)

ஆறு சாஸ்தர்முலனு ஆபுராணம்புலு
சதுவ நேர்த்துரிலனு சர்வெருக்கு
வ்யர்த்த சதுவசதிவி வடிவடி செடுதுரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) நான்கு வேதம் ஆறுசாஸ்திரம் யதின்னென்புராணங்
களும் இவ்வுலகத்தில் யடிக்கத் தறயார்களுண்டு தங்களுக்குச்
சர்வ நேரிவெதையறியார்கள்; அப்படிப்பட்ட வீனான்படிப்
பைப் படித்து அடிக்கடி கெடுவார்கள்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! என்று.

(இகக)

ராசுஷஸஹரணம்பு ராமாயணமு ஐ-ஓடு
பந்துநாசமுக்கத் பாரதம்பு
பாபஹரணமையெ பசுவ புராணம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ராமாயணத்தைப்பார்க்க ராக்கதர் மடிந்ததைச்
சொல்லும்; பாரதத்தைப் படிக்கப் பந்துக்கள் மடிந்ததைச்சொல்
லும்; பசவபுராணத்தைப் படிக்கப் பாவுங்கனெல்லாம் உரு
மாய்ந்துப்போகும்; சர்வவியாபியாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா!

வித்ய லேனிவாடு வித்யெஞ்சுபந்துல
நுண்டிருந்த பண்டி துண்டுகாடு

கொலனீஹம்சலகட் கொர்க்கொலுன்னட்டு
விஸ்வதூபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) கல்வியில்லாதவன் கல்விகற்றுத் தேர்த்தவர்களுட்
நிருந்த மாத்திரத்தில் பண்டிதனாகமாட்டான்; அஃதெப்படி
யெனில் தடாகத்தினிடத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும்
அன்னப்பறவைகளுடன் இடைவிடாம விருக்கும் கொக்கைப்
போலாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

வித்ய கலிகியுண்டி விதரணி காகுன்ன
அயிதுவ்லகுமேலி மைனமணுலு
சொம்முலுண்டி கண்ட சூத்ரம்பு லேனட்டு
விஸ்வதூபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) வாசிப்பு உண்டாகியிருந்தும் விதமணியில்லாதவ
னுதி யிருக்க அவனெவர்க்குச் சமமானவனெனில் சகல பணி
மணிகளிருந்தும் மாங்கிலியமில்லாத அறுதவிக்கு நிகராவான்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (இகஅ)

மலின மென்னிபுவினி கலிகினனிகயேமி
விதரணமுதுலேக வெலயுதெந்து
ஆரகிம்புலோன யர்ஜ்யம்புலேனட்டு
விஸ்வதூபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) இவ்வுலகின்கண் மிதமற்ற தனகனவஸ்து வர்ஹ
னங்கள் ஒருவனுக்குண்டாகில் அவனுக்கென்ன குறையொன்று
மில்லை; அப்படிப்பட்டப் பிரிவுக்கு விதமணியென்பதொன்றில்
லாவிடில் மேற்சொன்ன தனகன வஸ்துக்கள் முத்தலானதாக
ளும் பிரகாசிக்கமாட்டாது; அஃதெப்படிப்போலவெனில் புசிப்
பதற்குள்ளேமதூயில்லாதது போலாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (இகக)

சகல வித்யலந்து சம்பன்னுடையுன்ன
மிட்டிவாரி சூட்டி யெபுடுசௌக

பெரட்டிசெட்டுமந்து பரிசும்பமெச்சுரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

((இ-ள்.)) சகலமானவித்தைகளிலும் சாரதாம்பாளுக்கு நிகரானவனாகி யிருந்தபோதிலும் அம்முனிதன் தன்கிராமத்தில் புகழ்பெற்றமாட்டான்; அஃதெப்படியெனில் புழக்கடையிலுள்ள செடி மருந்தை உபயோகப் படுத்தாமல் அலட்சியமாகநினைந்து யிரகரிப்பது போலாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

(சு00)

சகல வித்தியலெரிசி சச்சு ப்ரதுகுவித்ய
யொகட்டிநெர மனுச்ச யுர்விஜனுலு
கட்டகட்டப்பிதுரு கடஹானி பெருகரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

((இ-ள்.)) கல்விக ளனைத்தையும் மறிந்தும் இறக்காமல் என்றும் பிழைத்திருக்கும் வித்தையொன்று மாத்திரங் கற்கவில்லை யென்று உலகத்திலுள்ள ஜனங்கள் யினியில்லாத துக்கப்படுவார்கள். முடிவில் நேரிடுங் கெடுதியை யறியார்கள்! சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

(சு0க)

ஹேம மரபுவித்ய நெரிகினவாரெல்ல
வெதலயடனியட்டு வித்யசதே
தத்வ மெருகுவெனுக தனகு சிந்தேலயர்
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

((இ-ள்.)) பொன்செய்யும் வித்தையைத் தெரிந்தவர்களெல்லாம் வேதனைப்பட்டததுபோல வித்தையினால் தத்வமறிந்த பின்பு தனக்குச்சிந்தையேனையா; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

(சு0உ)

இஹமுன சுகியிம்ப ஹேமா த்ரகவித்ய
பாமுன சுகியிம்ப ப்ரம்மவித்ய

கடமவித்யலெல்ல ரண்டமுண்டலவித்ய
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இகத்தினிவ் சுகித்திருக்கப் பொன்செய்யும் வித்
தைமேலாம்; பரத்தினிவ் சுகித்திருக்கப் பிசமவித்தை மேலாம்;
மற்ற வித்தைகளுெல்லாம் விபகார முண்டைகள் வித்தைகளும்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சு0கூ)

ஆர்த்தவித்யலெல்ல யபகீர்த்திபாலாயே
வார்த்தகெக்கதெந்த வாரிகை
வார்த்தவித்யலெல்ல தூர்த்தஸ்பாலாயே
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஆகையினால் கற்றுக்கொண்ட வித்தைகளுெல்லாம்
கீர்த்தியின் பங்காயிற்று; வார்த்தைகளுக் கேரமாட்டாது; எப்
படிப்பட்டவர்களுக் காணலும் அவ்வார்த்தை வித்தைகளைத்
தும் தூர்த்தர்கள் பங்காயிற்று; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (சு0ச)

வேதவித்யலெல்ல வேஸ்யலுண்டிதி
பிரமலுபெட்டுதேட்ட படகனியது
குப்தவித்யயொகட்டே குலகார்தவன்டிதி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வேதவித்தைகள் யாவும் கணிக்கமாதரையொத்
தது; அவ்வித்தைகள் பிரமிக்கச் செய்யுமேயன்றி தெளிவுபட்
வொட்டாது; பிரமவித்தை யொன்றே குலமாகை நிகர்த்ததா
கும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சு0)

வேதவித்யகாது வீரவித்யயுகாது
பாதவித்யகாது பருவுகாது
மதுரமையன்டி மனசுநில பெடிவித்ய
சாதுவித்யயன்ன ஸகர வேமா.

(இ-ள்.) மேலாகியவித்தை வேதவித்யமல்ல வீரம்பே
சும்படியான வித்யையுமல்ல வாதைப்படிப்படியான வித்யையு

மல்ல; மதுரமாகிய அந்த மனதை நிறுத்தும் வித்தையே சாதுக்
கள் அனுட்டிக்கும் வித்தையாகும். அப்படிப்பட்ட சாதுவித்
தையை விரைவாகத் தெரிந்துகொள்ளத்தகடவராய்; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சு. ௦௬)

இட்டிசா துவித்யு யெந்தலேதனு ஜ-ஞ்ச்சி
காடனீத்ய நேர்ச்சி காணலேக
சா துசஜ்ஜனமுல சரங்கத்திய டெருகக
பா த்படுதுரு துதபருலு வேமா.

(இ-ள்.) இப்படியப்பட்ட சாதுவித்தைக்கு நிகர்நன்தெவ்வன்
வும் இல்லையென்றுபார்த்து அந்த அருமையான வித்தையைக்
கற்று அதில் விளங்கும் பிரமத்தைக் க்ரணமாட்டாமலும் சத்
துக்களாகிய சாதுக்களின் கூட்டத்திற் சேர்ந்து பழகவு மறியா
மல் வாழைப்பவொர்கள் அன்னியமனிதர்கள்; வேமா! எ-று. (1)

ஹீனுடென்னிவித்தியிலிலலோ நேர்ச்சினகானி
கனுடெகாடெனீன் ஜனுடெகானி
பரிமளமுனுகார் த்தபமு மேரய கஜமேளனெ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இவ்வுலகின்கண் யின்னானவனெத்தனைவித்தை
களை கற்றுத் தேர்ந்தாலும் அவன் யின்மனிதனேயுன்றி கன்
வானாகான்; அதெப்படியேயோடுலனில் புரிமளவஸ்துக்களைக்
கழுதையானது சுமக்கினும் யானையாருமோ? கழுதை கழுதை
யேயாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

என்னுள்ளில தானுண்டுனு
யென்னுள்ளகு தானுநேர்ச்சி யென்னிட்டவெலயுன்.
கொன்னுள்ளகு தாஜன்னனு
மன்னுயெனுவித்யலெல்ல மஹிலோ வேமா.

(இ-ள்.) ஒரு மனிதன் தானெத்தனை நானைக்கு இவ்வுலகத்
திலிருப்பன்; இதிலெத்தனை நானைக்குள் தான் கல்விகற்று

யெதிலும் தேர்க்கியடைவன்; அடைந்த சிலநாளைக்குள் தான்
மரணமடைந்து விட்டால் அக்கல்விகளெல்லாம் மண்ணுயிற்று
இவ்வுலகத்திலீ; வேமா! எ-று. (ககக)

சாமுஜேசி ஜெட்டி சாஹசியயுண்டு
சாமுசேயகுன்ன சரஸிபடரு
சாமுஜேயுவாடு சாவக யுண்டு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மல்லுயுத்தத்திற்காகக் கெரடிசெய்து தேர்ந்த
மல்லிக ஜட்டியானவன் சமர்த்தவனாகியிருப்பன்; அந்தக் கெரடி
செய்யாமலிருந்தால் சமர்த்தனாகமாட்டான். அந்தக் கெரடி
செய்யுமவன் சாகாமலிருப்பானா? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (ககக)

ஜெட்டிசாமுஜேசி ஜகமுனபேரெத்தி
துஷ்டபுத்திசேத தெரலகுதெலிவி
கஷ்டமைனசேத கட்டறானியைவச்சு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கெரடிவித்தைசெய்து ஜெட்டியானவன் இவ்வுல
கத்தில் மிகவும் பேரெத்தான். இந்தத் தூய்புத்தியினாலே
தெளிவு நீங்கிவிடும்; மேலும் அவ்வித்தை கஷ்டமாகி யதினாலே
கடைசியில் தீங்காகவந்து நேரும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (ககக)

ஏதட்டி தன்பலம் யெஞ்சுகோநேரக
முகொனிசலமுன்னு தாகெனேனி
வெலுகுபஞ்சசாவ யென்னுள்ளுநிலசுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா

(இ-ள்.) தன்பலமும் யெதிரியின் பலமும் தெரிந்துகொள்ள
மாட்டாமல் சர்வத்தினால் முனைந்து கோபங்கொண்டு எதிர்த்து
அடிக்க அவ்வடிபட்டதேயாகில் அன்னோயின் வாதையைப்
பொருத்துக்கொண்டிருந்தால் அப்பொருமையே அடித்தவ

னுக்கு வாளாகுவதுமன்றி அவன் கர்வம் யெத்தனை நாளைக்கு நிற்கும்? கிலர்நீயில் கர்வமடங்கி நசித்துப்போவன்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (சுகட)

பூர்ணமைன தனது புஜபலமுனு ஜ-லிச்சி
பூமிதோட்டி செகு போரரரது
யெகரவேயுபந்தி யெந்தசேபுண்ணிரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பூர்ணமாகிய தன்னுடைய புஜபலபமாக்கிரமத் தைப் பார்த்துப் பூமியிலுள்ளவர்களுடன் சண்டை செய்யலா காது. அப்பதாக்கிரமம் யெப்படியாமெனில் ஆகாயத்தைப் பார்த்து விட்டெறிந்த பந்தானது எவ்வுளவு நேரமிருக்கும்; சற்றுநேரத்தில் திரும்பிப் பூமியில் விழும்பந்தைப்போல் கணய் பொழுதி வடங்கிவிடும் அவன் பராக்கிரமம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (சுகட)

மனம்.

மனசுநந்துமுத்தி மலபுச்சு நுண்டங்க
மனசுநெருக்கலேக மனுஜுலெல்ல
மனசுநண்டலேக மாயமையோதுரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மனதினிடத்திலே முத்தி பிரகாசித்துக்கொண் டிருக்க அந்தமனதிற்குள்ளிருப்பதை அறிமாமல் மனிதர்களுள் லாம் அம்மனதைத் தொடமாட்டாமல் கண்காட்டி வித்தைக் காரன் ஒரு நிமைப்பொழுதில் மாங்கெரட்டையை கட்டிச் செடி யாக்கிக் கணிகளைக் காட்டிப் பிரயிக்கச்செய்து உடனே மறைப் பதுபோல மாயமாகிப் போவார்கள்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (சுகச)

மனசுநந்துமுத்தி மரியெருங்ககலேக
மனசுசேத தகிலி மாயமைரி

மனசுதானாகுகன்ன மர்மக்ஞபேயேர்கி
விஸ்வதாபி ராமா வினர வேமா.

(இ-ள்.) மனதி னிடத்திலேயே முக்தியிருப்பதை மேலு
மேலுமுயன்று அறியமாட்டாமல் அந்த மனதின் வசப்பட்டு இவ்
வுலகத்திலுள்ள மனிதர்கள் மாயமாகினார்கள்; அம்மனதே
தானாகி யிருக்கும் மர்மமறிந்தவனே பரமயோகியர்கும்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (ககக)

மனசுநிலிண்டி மர்மசுக்ஞானுல
கரிமேமோட்சபதழ் கன்னவாரு
செட்டுபெட்டிபலமு சேகொனருந் துரா
விஸ்வதாபி ராமா வினர வேமா.

(இ-ள்.) மனதைச் சஞ்சலத்தில் விடாமல் வசப்படுத்தி
நிருத்தி மர்மத்தையுணர்ந்த நல்லஞானிகள் மேன்மையாகிய
மோட்ச பதவியைக் கண்டவர்களாகும்; அஃதெப்படிப்போல
வென்றால் செடியைவைத்து வளர்த்தவர்கள் அவற்றின் பலனை
அனுபவிக்காமலிருப்பார்களா? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா
கேளும் வேமா! ஏ-று. (ககக)

மனசுலோனமுத்தி மரியொக்கசோட்டனு
வெதுகபோவுவாடு வெர்ரிவாடு
கொர்ரெசங்கபெட்டி கெரல்ல வெதகுரிதி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மனதிற்குள்ளே தானே முக்தியிருப்பதை யுணரா
மல் விட்டு மற்ருருயிடத்தில் தேடப்போகும்வன் பைத்தியக்
காரனாகும்; அஃதெதைப்போலவெனில் ஆட்டைக்கக்கத்தில்
வைத்துக்கொண்டு இடையன் தேவெதுபோலாம்; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (ககக)

மனசுனயெருகபு மருபுனு
கனிமரி சூடங்கலேரு கதிசினபிதபன்

பென்தொனி பட்டுத் தம்ண்டெ

மன்சே யொதமாயலாடி மஹிலோ வேமா.

(இ-ள்.) மன்தினில் அறிவதும் மறப்பதும் கண்டு மேலும் மேலும் பாரக்கமாட்டார்கள்; அம்மனமானது கலந்தபின்பு முயர்ச்சிகொண்டு பிடிக்கலாமென்றால் மனதேயொருமாயமங்கையாகும் புவியில்; வேமா! என்று. (சு.கஅ)

மனசுலோனபுட்டு மரிதொர்க்கெ லன்னியு

கோர்க்கெலந்து முக்தி குதுருபடது

மனசு ப்ரம்மமனுச மதிவெருங்கக்கலேரு

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மன்திற்குன்னாகத்தானே பலவிதமாகிய கோரிக்கைகள் மேலுமேலும் பிறக்கும்; அப்படிப்பட்ட கோரிக்கையினிடத்தில் முக்தியானது அனுசுலப்புடமாட்டாது. அந்த மனதைப் பிரம்மமென்று தங்கள் மதியிலுணரமாட்டார்கள்; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (சு.கக)

சிவுனிமீத மனசு ஸ்திரமுகாறுண்டின

காமமோட்சமரய னெளனதென்னு

சிவுனிமீத மனசு சீமந்த தப்பெனா

காதுகாதுகாது காது வேமா.

(இ-ள்.) பரமசிவன்மீது மனது மிஸ்திரமாக யிருந்தால் அபேட்சிததப்பொருள்களும் மோட்சபதவியும் அனுசுலமாகும் ஆகும்; அப்பரமசிவத்தின்மீது சிந்தை அணுவளவு தப்பினாலோ அனுசுலமாகாது ஆகாது ஆகாது; வேமா! என்று. (சு.உ0)

மனசுனயனலமு ரெண்டுகி

கனமுனுகொஞ்சம்புதெலிய காவடுசுமம்

கனுமுசி தெரசி ஸந்தனே

கனமைவிஹரிஞ்சுமனசு கானரு வேமா.

(இ-ள்.) மனம் ஒளி இவ்விரண்டையும் நன்றாகச் சேர்த்து அம்மனதினாலேயே அங்குள்ள கனத்தையும் கெஞ்சித்துத் தெரிய

வேண்டும். அவ்வொளியானது கண்ணீர்ப்படி திறப்பதற்குள்ளாக
கனமாகி மனதுவியாபிக்கும்; அந்தக்காணமாட்டார்கள் வேமா!

மனசே மாயா ம்ருதமை

மனசேமாயைன் தானி மரிபேர்குண்டன்

மனசனு மனசன் சம்பின

மனசந்தே முக்திகலது மஹிலோ வேமா

(இ-ள்.) மனதே மாயயிருதமாகி அந்தமனதே மாயையா
கிய வற்றையும் போதவொட்டாமல் நிறுத்தி இவ்விரண்டையும்
மனதை மனதினில் கொன்றால் அம்மனதி னிடத்திலேயே
முக்தியுள்ளது இவ்வுலகத்தில்; வேமா. எ-று. (கஉஉ)

மதினி கானலேரு மரிபரம்மமூர்த்தினி

மதினிகன்னவாரு மஹினிலேரு

வெதகிதனுவுலோன் வேட்கதோ னெரிகின

யதடேயோகிவருடு யுண்டரு வேமா.

(இ-ள்.) மனதினில் காணார்கள் பரப்பிரமமூர்த்தியை அந்
தப்பரப்பிரமமூர்த்தியைமனதில் கண்டவர்கள் இவ்வுலகிவ்வுலகை
அப்படிப்பட்ட பிரமத்தைத்தேடித் தன்னுள்ளத்தில் வேடிக்கை
யுடனறிந்த உத்தமபுருடனே யோகிஸ்வரனென்பார்கள் வேமா!

மதினெரிகினவாரு மஹிகான்மென்னடு

மதினெரிகினீவாரு மஹினியருது

வெதகிதாதனுவுன் வேட்கதோ ஜ-உச்சனு

அதருயெதருலேக யதடு வேமா.

(இ-ள்.) மனதினில் பிரமத்தை யறிந்தவர்கள் இவ்வுலகி
வென்றுக் காணோம்; அப்படிப் பிரமத்தை மனதிலறிந்தவர்கள்
இவ்வுலகில் கிடைப்பதரிது; அந்தப் பிரமத்தைத் தேடித் தன்
னுள்ளத்தில் அதிர்ச்சியும் மிரட்சியுமில்லாமல் வேடிக்கையுடன்
சேவிக்குமவனே பிரமமாகும்; வேமா! எ-று. (கஉச)

பொங்கமைமனசு போனிக் சாவேசு

வங்கனிலுபுவாடு வம்சபருடு

வங்கனிலுபகுன்ன வச்சுனு பதவுனு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பொருத்தமாகிய மனதைச் சஞ்சலத்தினில் போக-
விடாமல் சர்வேசனிடம் நிருத்தமவன் நல்ல வம்சத்திலுதித்தவ-
னாகும்; அந்தப்படி மனதை நிருத்தாமவிருந்தால் பதவிக்-
வகுமா? வராது; சர்வ வியாபியாகிய ஒ ராமா! கேளும் வேமா!

என்னகமனு நேகாரண
மன்னிட்டிகினிச்சூடச்சூட யாத்முடுதானே
யுன்னந்தகால மெச்சட்ட
யன்னாயிதி தெலியவலயு யவனினி வேமா.

(இ-ள்.) எந்தக் காரணமும் மெண்ணிச் செய்யாமலாகுமா?
யாவத்திற்கும் கருதிய பார்ச்சுப் பார்க்க ஆதமாவானவன்தானே
யெந்த யிடத்திலிருக்குக் காலமளவும் இதைத் தெரியவேணு-
மிவ்வுலகிண்கண்; வேமா! எ-று.

(சூஉக).

திருகவலயமனசு திரிகினயந்தாக
திரிகினட்டெமனசு விருகவலயு
திரிகிவிடுகென்னி தேவுடு தர்னென்னு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மனமானது பிரமத்தினிடத்தில் திரும்பவேணும்;
அப்படிப் திரும்பினவரையில் திரும்பினபடியே மனமானது
ஒடிய வேணும்; இப்படித் திரும்பின மனமானது முறியுமாகில்
அப்படிப் பட்டவன் தானே தெய்வமாகும்; சர்வ வியாபியாகிய
ஒ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

(சூஉஎ).

தருச்சுதமசுபாசி தரிதோடதனுமரச்சி
பரமுநந்தமனசு பதிபரச்சி
கரிமனுன்னயட்டி கனுலெந்து கலரகோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இடைவிடாதிருக்கும் தமசை நீக்கி நிஸ்தரங்கக்-
கடல் போலத் தன்னை மறந்து பரத்தினிடத்தில் மனதைப் பத

திரப்படுத்தி ஜாக்கிரதையா யிருக்கும்படியான கனவானென்
ருள்தோ? சர்வ வியாபியாகிய ஒ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

கடுபுகிச்சேத காமாந்நலமுசேத
க்ரோதவக்னிசேத குட்டிலபடத
ஒக்கமனசுதோட னுண்டின்பபுமுத்தி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வயிற்றெரிச்சலினாலும் காமாக்கினியினாலும்
குரோத அனலத்தினாலும் துக்கப்பட்டாமல் ஒரே மனதுடனிருந்த
போது முத்தியாகும்; சர்வவியாபியாகிய ஒராமா! கேளும் வேமா!

நீட்டிலோனி வ்ராத நிலுவத யுன்னடரு
பாட்டிஜகதிலேது பரமுலேது
மாட்ட கெல்லமனசு மரச்சிகோருச்சுநுண்டு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) நீரின்மேல் எழுதின யெழுத்து நில்வாததுபேரல்
இந்த ஜகமுயில்லை பரமுயில்லை; இதை யுணராமல் வார்த்தை
களுக்கெல்லாம் மனது மேற்கண்டவைகளை மறந்து நிலையுள்ள
தென்று நம்பி பலவிதங்களைக் கோரிக்கொண்டேயிருக்கும்;
சர்வ வியாபியாகிய ஒ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (க.ந.0)

ஒக்கமனசுதோட னுன்னதி சகலமு
திக்கபட்டி நருலு திருகலேரு
யிக்கலெரிகி நடவ வொக்கடே சாலுரா
விஸ்வதாபி ராம பினர வேமா.

(இ-ள்.) ஒரே மனதுடனிருந்து தன்னை மறந்து தலைவனிற்
கலந்து பார்க்க சகலமுயிருக்கின்றது; அதையுணராமல் மனிதர்
கள் சம்சாரசாகரத்தில் விழுந்து மன்னார்கனாராகள். இதை
விட்டு மீண்டுங் கரையேரி பிரமத்தைக்காணப் பித்துப் பிடித்
துத்திரிய மாட்டார்கள்; இந்தவுளவறிந்து நடக்க ஒருவனே
யோதும்; சர்வ வியாபியாகிய ஒ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

மன்கவாக்குகர்ம மரியேயமி லேகனு
 ராதபோககாச்சி ராஜவீதி
 பரகஹானிகலதே யரதத்வ யோகிகி
 விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மனது வாக்கு கர்மம்முதலான மற்றெவைகளு
 யில்லமாலே வரப்போகயிருக்க கர்வகாலத்திலும் ராஜவீதியில்
 காத்துப் பிரமத்தினிடம் லயித்துக்கொண்டிருக்க அதனாலிடை
 யூறுண்டோயில்லை; அப்படிப்பட்ட உத்தமமேயரதத்துவ யோகி
 யாகும்; கர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. 0)

தருணியன்னகனன தனயுனிஜ டிச்சின
 மருனிகள் னுமுஞ்சி மனசுபார
 பாபஜாதிமனசு பட்டங்க வச்சுன
 விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மங்கையொருவள் தன்னண்ணன்மகனைப் பார்க்க
 மன்மதவேதை மிகுத்து மனம் கலங்கியோடும்; ஆகையால் அந்
 தப் பாபஜாதி மனதைப் பிடித்திருக்க வருமா? கர்வ வியாபி
 யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கடக)

மாட்டலாடவச்ச மனசு கிலுபகராது
 தெலுபவச்சதன்னு தெலியராது
 சரியப்பட்டவச்ச சூருன்கொராது
 விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மனதை நிரூத்தும்படியான பவுவித வார்த்தைகள்
 பேசலாமேயன்றி மனதை ஒருமைப்பட நிரூத்தமுடியாது;
 தன்னைத் தானையும் விதம் தெரியப்படுத்தலாமே யன்றிக்
 தன்னைத் தானறிவதறிதாகும்; வானைப்பிடிக்கலாமே யன்றிக்
 சூரனாவதருமையேயாம்; கர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
 வேமா! எ-று. (கடச)

மானுதித்தவச்ச மரிவங்க லேகுண்ட
 தித்தவச்சராயி தின்னகானு

மனசு தித்தராது மரிவங்க லேகுண்ட

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மரத்திற்கு மறுபடியும் வளைவில்லர்ம விருக்கும்படி அபிழைப்புகள் கொண்டு யிழைத்துத் திருத்தலாம்; கல்லைச் சிற்றுளி கொண்டு திருத்தலாம்; மறுபடியும் வளைவில்லாதிருக்கும்படி மனதைத் திருத்துவதரிதாரும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-து. (கூடூ)

இனுமு விரிகனேனி யிருமாரு மும்மாரு

காச்சி யுதகவச்சு க்ரமமுதோட

மனசு விரிகனேனி மரி யதகராதயா

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இரும்பு ஒடியுமேயாகில் அதை இரண்டிதரம் அல்லது மூன்றுதரங்காய்ச்சி யொட்டவைக்கலாம்; மனது முரியுமேயாகில் அதை யொட்ட வைக்கமுடியாது; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-து. (கூடகூ)

மஞ்சிருக்கலகோரு மஞ்சியூலனுகோரு

மனசுசெட்டயெந்தோ மனசுகர்னி

யிஞ்சகந்தமைன யேலனியிஞ்சது

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) நல்ல மதுரமான வஸ்துக்களையும் நல்ல மங்கையர் களையும் கெட்ட மனநானது கோரும்; அந்த மனது யெத்த னைக் கெட்டதாயிருக்கிலும் பரமாத்ருமாவை ஒரு கிமை நேர மேனுங் காண யேன் முயலமாட்டாதோ? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-து. (கூடௌ)

மனசுநிலுபகலேனி மாயவிரக்துலு

மனசுபடுதொர்க்கம மருவமீத

யிட்டி வ்யர்த்தஜன்ம மீப்ரது கேட்டிகி

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மனதை நிருத்தமாட்டாத மாயா விரக்தர்கள் ஒரு மங்கையின்மீது மோகப்படுவார்கள்; இப்படிப்பட்ட வீணை

ஜன்மமும் இந்தப் பிழைப்பும் யேதுக்கு? சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (சுந.அ)

மனசுன தயலேனி மரகுகொடுகுனிவத்த
சேரியுன்னப்ரஜு சேடுநிஜமு
பெத்ததனமுலெஞ்ச படுச்சுல சந்தமெள
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மனதினிலெள்ளவேனுந் தயவில்லாத பறையன்
மகனி-த்தில் சேர்ந்திருந்த மனிதனுக்கு உண்மையிலேயே
கெடுதியுண்டாகும்; அப்பறையன் மகனுடைய பெருந் தன்மை
மையோசிக்க அல்பர்களுக்கு நிகராகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (சுந.க)

மனசு பூனிகெலிச்சி மனசுலோ சுகியிஞ்சி
தடமமோட்சபதமு கனுனுவாடு
கெட்டுபெட்டுபலமு சேகூடகுண்டு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பிரமத்தைக்கண்டு களிக்கவேனுமென்று வைராத்
கியங்கொண்டு மனதைச் சிரத்தையுடன் செலுத்திப் பிரமத்தைக்
கண்டு களித்து சுகத்தை யடைந்து மற்றமோட்சபதவியைக்
காணுமவன் பிரமமாரும்; அஃதெப்படியெனில் செடியை
வைத்து அதற்குச் சமயமறிந்து தண்ணீர்கட்டி அச்செடியை
வெகு பத்திரமாய்க் காப்பாற்ற சிரத்தையைவத்தாக் கொண்டு
ருக்கு மவனுக்கு அதன்பலன் கைகூடாமலிருக்குமா? கைகூடு
மாப்போல கஷ்டப்பட்டவன் சுகத்தையுடைவான்; சர்வ வியா
பியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (சுசுடு)

காலசக்ரமுவலெ கலவாரி மனசெல்ல
செலகி திருகுசண்டு சஞ்சலிஞ்சி
சக்ரகதினிவிடுவ ஸ்தம்பிஞ்சுமனசபுடு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) காலச் சக்ரத்தைப்போ லுடையவர்கள் மனதெல்
லாம் அச்சக்ரத்தைப்போல சஞ்சலத்தினால் மனமானது சூழன்

றுகொண்டிருக்கும்; அச்சஞ்சலத்தை விட்டுடாழித்தில் அப்
போது மனம் குவியும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-று. (கசக)

இதியெயரமடஞ்சு னிதரசிந்தலுவிடச்சி
மனசு செதரனிக் மட்டுபெட்டி
கொதவுலேதநிலுவ கோர்க்கெலு பவியிஞ்சு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இதுவேபரமென்று துகிகொண்டு அன்னியசின்
தைதனைவிட்டு மனதைச் சிதரவொட்டாமல் மிதமாக வைத்துக்
குறைவின்றி நிற்க கோரிக்கைகள் புலிக்கும்; சர்வ வியாபியா
கிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கசஉ)

மானசம்புவன்டி மல்லெபுவவுசவிகெ
பாவிதோடஜேசி யாலகட்டி

போகியையென்னக போயெயேர காலம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மானசீகத்துக்கு நிகரான மெல்லிய மல்லிகைப்
பூவினால் அலங்கரித்த கட்டிலின்மீது படுத்து அந்த மல்லிகைப்
பூவை யொத்த மங்கையுடன்கூடி போகியாகினென்றால்
காலம்வினாசிப்பேர்யிறு! சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-று. (கசங)

மனசு சிவனீமீத மரிதாளி தாளியா
குக்கபந்திசிவுனி கொலுவஜேசி
குக்கவண்டிபாப குணமனி தெலியரோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மனதைச்சிவன்மீது நிருத்திச் சற்றே பொருத்துப்
பொருத்துக் கோபமென்னும் நாயையும் கோள்சொல்லும் பன்
றியையும், அந்தச் சிவனுக்குத் தொண்டு பண்ணும்படிச் செய்து
கோபமென்னும் பாபத்தை யொழித்துவிடக்கடவாய்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கசச)

மனசுபாரவிடச்சி மனசுதாமகுடிஞ்சி
மனசுலோன கலுஞ் மனசுவானி
மனசுதானெ நிலிபி மரியுதாப் பரஹ்மம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மனதை யோடவிட்டு அந்த மனதைத் தடைப்
படுத்தி அம்மன்திற்குள்ளுண்டாகும் மனத்தவனை அம்மனத்தை
கிருத்திப் பார்க்குமவனே பிரமமாகும்; கர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (சுசுளி)

மனசுலோனிவானி மனசுலொனெ தெலகி
மனசுலோனிதானி மரலதிகிச்சி
மனசுநில்புவாடு மர்மக்ஞாடகுயோகி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மனதிற்குள்ளானவனை அம் மனத்திற்குள்ளே
தெரிந்து அந்த மனதிற்குள்ளாகவே அப்பிரமத்தை யிறக்கி
சஞ்சலமின்றி மனத்தை கிருத்துமவனே மர்மக்ஞானியாகி
யோகியாகும்; கர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

மனசேனெல ய்ராயமுதா
மனசே மரிஜீவனம்பு மதுஜுலகெல்லன்
மனசுஞ் மனசே சாக்ஷியு
மனசுமரி முதிமிலேது மஹிலோ வேமா.

(இ-ள்.) மனதே இளம்பிராயமுடையது; அந்த மனதே
மனிதர்கள் யாவர்க்கும் ஜீவனமாகும்; அம்மனதிற்கு மனதே
சாக்ஷியும் அந்த மனதிற்கு பெய்ப்போதும் கிழப்பிராயமில்லை
இவ்வுலகத்தில்; வேமா! என்று. (சுசுளி)

கப்புரம்புமனசு காஞ்சுநிஞ்சுயோகிகி
க்ஞானதிப சிகயுகாதஞ்சு
கானவச்சுநாத்ம க்ரமமாணைமனிச்சு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) யோகபுருஷனுக்கும் பரிமன வஸ்துக்களைப்போல
மனது காணப்படும் ஞானவிளக்கின் சிகையல்லவென்றும் பர

மாத்துமாவை இச்சையின்படி ஆத்துமாவைக் கொண்டு வரி
சைக் கிரமமாகத் காணவரும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (கசஅ)

மனசுலோனசிவுடு மானக் நிவிச்சிதே
யோகியுண்டுவானி யுர்விலேரன
சிவுனிதலயலேனி சித்தம்பு யேலனே
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) 'மனதிற்குள்ளே சிவன் இடைவிடாமல் நின்று
யோகியிருப்பன்; அச்சிவன் சிருஷ்டித்த வுலகத்திற்குள் அந்தச்
சிவனை நினைக்காத் சித்தமேதுக்கோ? சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கசக)

தாதரிஜனுலகெல்ல தகனெரிங்கிஞ்செத
லோனரஹருனினிண்டி யுபமுயொர்கட்டி
மனசு செதரனீத மஹிமதோ சூடும
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) உலகத்து ஜனங்களுக்கெல்லாம் தகுதியான தரும்
மொன்றுரைக்கின்றேன்; அஃதென்னவெனில் மனைதச் சிதர
விடாமல் சிவபெருமானை அம்மனத்திற்குள்ளே பார்ருங்கள்
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கசடு)

மனசுன புத்தியு' தோச்சுனு
மனசுனஹங்காரமௌனு மனசுன சித்தம்
பெனயகனாறுகு விதமுல
கனிமனிதன் தனுவுதெலிய கானரு வேமா.

(இ-ள்.) மனதில் புத்தியும் ஆங்காரம் சித்தமென்னும்
நான்கு விதங்களைக்கண்டு பிடித்துத் தன்னைத் தானறியும் வகை
யைக் காணாதுகள் வேமா! எ-று. (கசடு)

ஆத்மபுத்திவலன னகிலம்பு தானையெ
ஜீவபுத்திவலன ஜீவுடையெ

மோஹமுத்திலயமு முந்தர கனுகொனு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஆத்துமா புத்தியினுலே அகிலமுந் தானுயிற்று;
ஜீவன் புத்தியினுலே ஜீவனுயிற்று; இதைப்போல மோகத்தைப்
புத்தியினுலே அடக்கும் விதத்தை முன்னுதாக்கக்கண்டு கொள்
னக் கடவாய்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

புத்தி.

புத்தியுதன்கல் பொசுகனி சக்யம்பு
காரியவா திகேல கசேலம்பு
குச்சி தனகுநேல குருதேவதாபக்தி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தனக்குப் பொருத்தமாகாத புத்தியின் நேசமே
துக்கு; காரியவாதிக்கு மெத்தவைராக்கிய மேதுக்கு? குரு
தேய்வ பக்தி குரோத மனமுடையவனுக் கேதுக்கு? சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சுரு.)

சரவிச்சாரபுத்தி ஜரிகினயந்தனே
ஹரிய ப்ருதிவிசேத னலசடகுனு
கானி தானிமாய கடுமோ தமுலெரிங்கி
பூனிப்ரம்மமந்து பொந்து வேமா.

(இ-ள்.) சகரயானவன் தன்புத்தியை விபசாரத்தில் நடத்
தின மாத்திரத்தில் ஹரியானவர் பூமிதேவியினிடம் கோந்தார்.
அதுபோல கெட்டவனுடைய மாயையையும் அவனுடைய பிரி
யத்தையும் அறிந்து கிண்கிரகஞ்செய்து முயன்று பிரமத்தினிடத்
தில் பொருந்திவாழும்; வேமா! எ-று. (சுரு.)

இந்தவகலனேல யோகந்தபுத்தினி
ஹரிஹராதலந்து யாசலுடி
சார்தபுத்தினுண்ட சமகடுனு சகம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இவ்வளவு பயப்படுவதேதுக்கு? சகல பற்றுக்களு
மொழித்து ஹரிசிவா திகளிடத்தில் சார்த்ததுடன் சபலிக்காமல்

சீர்மலபக்தி செலுத்திக் கொண்டிருக்க சுகமானது அனுகூலமா
கும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (1)

சித்தம்.

சித்தசுத்தி கலிகிசேசின புண்யம்பு
கொஞ்சமைநதியு கொதவகாது
வித்தனம்புமர்ரி வ்ருட்சம்புனகுனெந்த
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மனது சுத்தியுண்டாகிச்செய்த யுண்ணியம் அற்ப
மாகிலுமது குறைவாகாது; ஆலமரத்துக்கு விரையெவ்வளவு
சிறியது? மீன்கிளைக்காகிலும் சிறிதாயிருக்கினும் அவ்விரையி
னல் பெருத்த மரமாகி ரதகஜதுரகபதாதிகளுடன் அரசன்
கொலுவீற்றிருந்து அரசு செலுத்தலாகும்; சர்வ வியாபியாகிய
ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சுகுக)

சித்தராஜினெக்கி சிட்சிம்பனேரக
தத்தரயடிபுமி தரலனேல
வாரணசிதனகு வையாளி காபோலு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மனம் புத்தி சித்தம் ஆங்காரமென்னும் நான்கை
யுஞ் சிட்சித்து ஒன்றாகக்குவியச்செய்து சித்தத்தின்மீதேறி பர
மாத்ருமாலை தெரிசிக்கும் விதத்தைக் கற்காமல் விஷயாந்த
ரத்தில் நாள்களெல்லாம் வீணுக்கழித்து அநீதியத்தில் தட்டுக்
கெட்டு விழுந்து தமொறுவதேதுக்கு? அப்படிக்கு வீணுக்கழித்
துக் கெடாமல் சிவத்தைத் தேடிச் சேலித்தால் அபாரமானவா
ரணசி ரதியை அதிகலபமாய் வய்யாளி யாவெதைப்போல
மெத்த வெளியில் கடந்து மோட்ச வீட்டையடையலாம்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சுகுஎ)

சித்தமுபுத்தியு மனசுனு

ஹத்தினஹங்காரகுணமு யாத்மகுலோகா

மொத்தமு சேயகனேரனி

மத்துவகுனுலேதுமுத்தி மஹிலோ வேமா.

(இ-ள்-) மனம் புத்தி சித்தம் ஆங்காற முதலான இன்னுன்
கின் குணத்தையும் ஆத்துமாவுக்குள்ளாக மொத்தஞ் செய்யத்
தற்காத மத்தர்களுக்கு முத்தியில்லை இவ்வுலகத்தில்; வேமா!

வெர்ரிவானிகைன வேஷதாரிகிறைன

ரோகிகைன பரம யோகிகைன

ஸ்ரீலஜ்ஞ்சினைபுடு சித்தம்பு ரஞ்சிஸ்ன

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்-) புய்த்தியத் தர்மனுக்காகிலும் வேஷக்காரனுக்
காகிலும் ரோகிக்கானும் பரமயோகிக்காகிலும் ஸ்திரீகளைக்
கண்டபோது சித்தமானது மெத்தகளிக்கும்; சர்வ வியாபியர
கிய ஓ ராம! கேளும் வேமா! ஏ-று.

(சுருக)

நேமமுலோறுண்ட னிச்சுனு சித்தம்பு

தாமசம்புனாறுண்ட தல்கிபேரவு

நிலவைனசித்தம்பு நிர்ப்பீதி நொந்திஞ்ச

நிர்ப்பீதி செளக்கியம்பு னீரகிஞ்ச

செளக்கியதாரகுணம்பு சமமுன செந்திஞ்ச

சமகுணமுனசூட் சமதபுட்டு

நட்டிச்சமதவிஸ்வ மந்தயுதானகு

தானேவிஸ்வம்பைன தத்வமகுண

தத்வநிரந்தரியமுல தரிஜுச்சிகெலுசுனு

தத்வவேத்தயைன தானையகுண

நாஜயோகியஞ்சுசு தேஜம்புசேதனு

வெலகியுண்டுஜகதி வினர வேமா.

(இ-ள்-) சித்தமானது நேமநிஷ்டையி் விருக்கச் செய்யும்;
அச்சித்தமானது தாமசத்திவிருக்க நிஷ்டை கலைந்துபோகும்;
குவிந்துருக்கும் சித்தமானது நிர்ப்பயத்தை யடையச்செய்யும்;

அந்த நிர்ப்பயமானது செளக்கியத்தைப் பரிகரிக்கும்; அப்படிச்
செளக்கியத்தை யொழித்த குணமானது சமபாவத்தை யுண்
டாக்கும்; அந்தச் சமருணத்தினால் பார்க்க சமதம்பிறக்கும்; அந்
தச் சமதம் விஸ்வமயாவும் தானேயாகில் தத்துமாரும்; அந்தத்
தத்துவமானது சமயம்பார்த்து இந் திரியங்களை ஜயிக்கச்செய்
யும்; அப்படிப்பட்ட தத்துவ வேத்தா தானேயாகும்; அந்தத்
தத்துவவேத்தா ராஜயோகியாகிபிரகாசத்தினால் வீற்றிருப்பார்
இந்த ஜகத்தில்; கேளும் வேமா! எ-று. (சுசு0)

பரகனீவரகுண படின்பாடுருகத
நருகோக மனுஜு டனதபுட்டி
சீடுமேலெருகத க்ருந்தாயெ ஜுடிரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இதுவரைக்கும் பட்டபாட்டை யறியாமல் நானல்
லகமல் மனிதனெனப் பிறந்தும் நன்று தீதறியாமல் தாழ்ந்து
போயினான் பாரும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-று. (சுசுக)

அஹங்காரம்.

கண்டுகாவரமுன கானடுமரணம்பு
மதமுசேதததவ மகிமகனடு
போகவாஞ்சசேத புரஹரு கானடு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கண்டுகாழப்பினுலே காணமாட்டான் மரணத்தை,
மதத்தினுலே தத்துவ மகிமையைக் காணன்; போகத்தின்மீது
றப் பிரியத்தினுலே திரிபுரசம்மாரசெய்த சிவபெருமானைக்
காணன்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

தானனே ஹங்காரமுகன
மானக தனுதானெசெருச்சு மரிவிஸ்வமூலோ

நேனனி யல்கின வாரிகி

மேமீதி துன்னபலமு மெஸகுனு வேமா.

(இ-ள்.) தானென்ற ஆங்காரத்தைக் கொண்டால் அந்த ஆங்காரமானது விடாமல் தன்னைத்தானே கெடுக்கும்; மேலும் இவ்வண்டத்திற்குள்ளே நரனைன்று மொழிந்தவர்களுக்கு மேலாக இதிலுள்ள பலனே கிடைக்கும்; வேமா! எ-று. (சுசுங்.)

மனசுனபுத்தியு மரியுனு

தன்ஹங்காரமு கனங்க கனவடிகானே

தனரெடு யந்தக் கரணம்

யன்கா முக்யம்புதினி நரயுமு வேமா.

(இ-ள்.) மனம் புத்தி ஆங்காரமென்னும் மூன்றையுங்காணு வதைப்பார்க்கிலும் பிரகாசம் பொருந்திய சித்தத்தை முக்கியமாக ஆராய்ந்து பாரும்; வேமா! எ-று. (சுசுங்.)

அந்தரங்கம்.

அந்தரங்கமெருத ஹருடெளனு குருடெளனு

அந்தரங்கமெருத னலவிகாது

அந்தரங்கமெருகு ன்தடெபேர சிவுடயா

விஸ்தாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அந்தரங்கத்தையறிந்தவன் அரனாகும், குருவாகும்; மேலாகிய அவ்வந்தரங்கத்தை அறிவது எளிதல்ல; அப்படிப்பட்ட அரிதாகிய அந்தரங்கத்தை யறிந்தவனே சிவனாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சுசுங்.)

குணம்.

மூடுகுணமுலகுனு முக்கியமை யுண்டுனு

மூடுகுணமுலரய மூலமொகட்டி

மூடுகுணமுலந்து முஞ்சுருவ்வரிதைன

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மூன்று குணங்களுக்கும் முக்கியமாயிருக்கும்; அம் மூன்று குணங்களையும் ஆராய்ந்து பார்க்க மூலமானது ஒன்றே

யாரும்; அம்முக்குணங்களே எப்படிப்பட்டவர்களையும் பிறவிக்
கடவில் முழுத்தும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா!

குணவதிகல க்ருஹமு கோமுகா நுண்மினு
சிகட்டிண்டதிவ்வெ செலகிநட்டு
தேபெவுன்னகொம்ப திவ்வெ நிலிபினயட்ளே
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்) கற்குணமுடைய உத்தயியிருக்கும் வீடானது எப்
படியிருக்குமெனில் இருளடைந்த வீட்டில் விளக்குப் பிரகாசிப்
பதுபோல ஒளிபெற்றுத் துலங்கும்; தூர்க்குணமுடைய விபசாரி
வகிக்கும் வீடானது எப்படி விளங்குமெனில் திருவிளக்கை
அணைத்த யிருளடைந்த வீட்டைப்போல ஒளியற்று யிருக்கும்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (சுக்ள)

எவ்வரெவரி குணமு யேமைன மானரு
சக்கபெட்டவசமெ குக்கதோக
கசெராலுமொகனி கம்பபெட்டம்மதர்
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்) யார் யார் குணத்தைத் திருத்த யெத்தனை விதத்
தில் போகித்தபோதிலும் தங்கடங்கள் பழையகுணத்தை ஒழிய
மாட்டார்கள்; அலிதெப்படியெனில் நாயின்வாலை குணக்கெ
டுக்க வசமாகாததுபோலாம்; அன்றியும் கடுமையான மங்கை
தன் கண்வனைக் கூடையில் வைத்து விற்பனை செய்யமாட்
டாளா? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று.

தனகுணமு தனகுவுண்டக
பருலகுணம்புலனு ஜெப்ப வத்துரு புவினோ
தனகுணமு தானுதெலியக
பருலனு செடநாடுவாடு ப்ரஷ்டுடு வேமா.

(இ-ள்) தனக்கிருக்கும் தூர்க்குணத்தைத் தானுண்ராமல்
அன்னியர்கள் குணங்களைச் சொல்ல வருவார்கள்; அன்றியும்

தன் குணத்தைத் தான் தெரியாமல் அன்னியர்கள் குணங்களை
யெடுத்துச் சொல்லி துஷ்ப்பவன் இவ்வுலகத்திலு் பிரஷ்ட்டனா
கும்; வேமா! என்று. (சுகுகு)

குணமுலு கலவானி குலமெஞ்சகானேல
குணமு கலிகெனேனி கோட்டிசேபு
குணமுலேனிவானி குலமெந்த தொப்பைன்
நெஞ்சவலதுவாடு னீச்சு வேமா.

(இ-ள்.) நற்குணங்க ளுடையவன் குலத்தை யெண்ணுவ
தேதுக்கு? அந்த நற்குணங்க ளிருக்குமேயாகில் அதுவே கோடி
பொன்பொரும்; குணமில்லாத குலமெவ்வளவு மேன்மையுட
யதாயிருக்கினும் அதைக் கருதவேண்டாம்; அவன் நீச்சனாகும்
வேமா! என்று. (சுகுகு)

குணினிதோரிமேலு கோரந்த சேசின
கொண்டயகுணவானி குணமுசேத
குணவிஹீனுனகில கொண்டந்தமேலுனு
ஜேயுவானி குணமு ஜெருச்சு வேமா.

(இ-ள்.) குணமுள்ளவனைக் கோரி அணுவளவு உபகாரஞ்
செய்யில் அது மலையாரும்; அவன் குணத்தினாலே குணமில்லாத
வனுக்கு மலையத்தின் உபகாரத்தைச் செய்யினுமவனுடைய
குணத்தைக்கெடுக்கும் யிவ்வுலகில், வேமா! என்று. (சுகுகு)

இராஜசம்.

ராஜசம்புகோரி ராஜ்யயாரம்பெல்ல
வோர்ப்புலேனிவாடு வுபயப்ரஷ்ட்டி
நீருபைனகுண்டு ரிலுகு முனுக்க
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ராஜசத்தைக்கோரி அரசுசெய்யும் பாரத்தையெல்
லாம் பொருமையின்றி நடத்துமவன் இகபரமிரண்டிற்கும் பிர
ஷ்ட்டனாகும்; அஃதெப்படியெனில் இரும்புகுண்டானது நீரில்

மூலமும் உரைபும்

முழுதிப் பேர்காமல் அன்னீரின்மீது நிற்காது போலாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! (எ-து.) (கௌட)

ராஜஸம்புநெஞ்ச ராஜ-மாரட்டலுரீதி
தின்னதன்முகா-னு திவ்யமௌனு
யட்டி-தின்னதன்மு னவனிலோஜனுலகு
பெட்டிபுட்டவலய புவினி வேமா.

(இ-ள்.) ராஜஸ குணத்தை யோசித்துப்பார்க்க வது சகல சம்பத்தும் நிறைந்த அரசன் சொற்களை யொத்தது; அச்சொற்-
கள் வருவதற்கு இப்பூதலத்துள்ள ஜனங்களுக்கு யிட்டு அரசனா-
கப் பிறக்கவேணும் புவனத்தில் வேமா! எ-து. (கௌட)

தாமசம்.

தாமதிஞ்சிசேய தகதெட்டி கார்யம்பு
வேகிரிம்பயநதிபு விஷமம்குனு
பச்சிகாயதெச்சி படவேய பலமௌனே
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) எந்தக் காரியமும் கோபங்கொண்டு செய்யத்
தகாது; அந்தக் காரியத்தை விரைவாகச் செய்வது விஷமாகும்;
அஃதெப்படியெனில் பச்சைக்காயைக் கொண்டுவந்து பலதரம்
பூமியில்விழ அடித்தபோதிலும் அக்காயானது கனியாகுமா?
ஆகாத்துபோலாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓராமா! கேளும்வேமா!

தாமசம்புபனுலு தகதெத்துலகுனை
தாமசம்புலுக தகுனுதெலிவி
தாமசம்புநெஞ்ச தரலோனாதமுண்மி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) எந்தவேலைகளுக்காகிலுஞ் கோபஞ்செய்யத்தகாது
அந்தக்கோபமில்லாமற் செய்வதே தகுந்த தெளிவு; அக்கோபங்-
கொள்ளு மவனிவ்வுலகத்தில் அதமனாகும்; சர்வ வியாபியாகிய
ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-து. (கௌட)

சாத்தீகம்.

சாத்திக்குலைட்டி சஜ்ஜனுல்குவாரு
 பேதரீதிகாணு ப்ருதிவிலோன்
 புண்யபலமுசேத பூஜலந்தச்சுணுண்ட
 தன்யுலைரிவாரு தரணிவேமா.

(இ-ள்.) சாத்தீகர்களான அந்த நல்லோர்க ளாண்வர்கள்
 ஏழைகளைப்போல யிவ்வுலகத்துள் புண்ணிய்பலத்தினாலே பூசை
 களை ஏற்றுயிருந்து கொண்டு அவர்கள் புனிதர்க ளானார்கள்
 வேமா! என்று. (சுஎக்)

சாதுஸஜ்ஜனுலனு சந்தரிஞ்சினவாடு
 ப்ராஜலசந்தசம்பு பரச்சுவாடு
 கத்சிசாஸ்திரமுலனு கருணஜஞ்ச்சினவாடு
 பாதுகென்னமுத்தி பருடு வேமா.

(இ-ள்.) சாதுக்களைக் காப்பாற்றினவனும் ஜனங்களைச்
 சந்தோஷப்படுத்தும்வனும் சாஸ்திர விசாரணை செய்தவ
 னும் பரிமள வாசனை மிகவுங்கொண்ட முத்தி பரனாகும்
 வேமா! என்று. (சுஎஎ)

அந்தரங்கமந்து னபவுனுத்தேசிஞ்சி
 நிலச்சிசுடசூட நிலுச்சகாக
 பாஹ்யமந்துசிவுரி பாவிம்ப நிலுச்சுன
 விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அந்தரங்கத்தில் சிவபெருமானை உத்தேசித்து
 கின்று பார்க்கப் பார்க்க மனம் கிற்குமன்றி புரம்பினில் அச்சிவு
 பெருமானைப் பாவித்துப்பார்க்க மனம் அங்குநிற்குமா? சர்வ
 வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (சுஎஅ)

அந்தரங்கமந்து னபவுனுத்தேசிஞ்சி
 தலபதலபமுத்தி தகுலுகாக

பாஹ்யரங்கமந்து பாஷிம்பநேயரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அந்தரங்கத்தில் சிவபெருமானை நோக்கி நினைக்க
நினைக்க முக்திடைக்கும்வாமல் பகிரங்கத்தில் சிவபெருமானை
நினைப்பதேனோ? சர்வ விபாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

அந்தரங்கமந்து யத்னவத முண்டுனு
பாஹ்யமந்து த்வயித யாவமகுது
அட்ஞாகாகதத்வ மதபடநேரது
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அந்தரங்கத்தில் அத்னவதயிருக்கும்; பகிரங்கத்தில்
துவிதபாவ யிருக்கும்; அப்படிக்கல்லாமலும் தத்துவமகப்பபட்
மாட்டாது; சர்வ விபாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

யௌவனம்.

யவ்வனமுனஜ-உட யதியெருகயுலேது
யவ்வனம்புதனகு யந்துகாக
யவ்வனம்பு தன்னு யெஞ்சக முஞ்சுது
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) எவ்வன வயதில் சிவபெருமானை உள்நோக்கிப்
பார்க்க அப்பார்காவையில் சிவபெருமானை யறிவதில்லையோ அந்த
யௌவன வயதானது சிவபெருமானுக்கு எட்டமல்லாமல் சிவ
பெருமானை யௌவன வயதைபுடையவன் எட்டமாட்டான்;
அப்படிப்பட்ட யௌவன வயதானது தன்னை யெண்ணாமல்
முழுத்திவிடும்; சர்வ விபாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

இட்டியவ்வனமுன யீஸ்வர த்யானம்பு
கலிகிசேயவலய கருணதோனு
சேயகுன்னகானி கூழிதிசௌக்கிய மேதயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட யௌவன வயதினில் சிவபெருமா
னுடைய பக்தியுண்டாகி தியானஞ் செய்யவேணும் பிரியத்து

டன்; செய்யாமலிப்பானாகி விவ்வுலகத்தில் அவனுக்குச் சவுக்
கியமேது? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று.

யவ்வன் மன் கானேமியு

மவ்வக தெளமாரமனைக மதியெட்ளனகா

தவ்வகவார்த் தீகமுலோ

சிவ்வன்கா மதினிகிந்த சேயர வேமா.

(இ-ள்.) பெளவனமென்று வென்னவெனில் தேதவலிவு
மிகுத்துப் பல ஸ்திரீகளின்மீது மனஞ்சென்று, கொண்டே
யிருப்பது பெளவனம்; தெளமாரமென்ப தென்னவெனில் நடுத்த
தரமான வயது; வார்த்தீக மென்பதென்னவெனில் சுகல நரம்
புகளும் தளர்ந்து கண் பஞ்சடைந்து ஆகைகளைத் து மொழி
ந்து நகையதிகரித்துலாவுவதே வார்த்தீக வயது; இதைச் சிலர்
முதுமைப் பருவமென்பார்கள். இப்பருவத்தில் துயரப்பட்டுச்
சிவபெருமானைச் சிந்தனை செய்யக்கடவாய்; வேமா! என்று.

சகுணம்.

சகுணமுநாதம் லோபலனு

ஸன்னுதிசேயக யக்தினிலுசனே

ஐகமுலரிட்டி வாரலகு

ஸஜ்ஜினஸங்கதி காகநிலசனே

சகுணமுமீதி மாநசமு

சந்ததசிர்தயொ னார்ப்பகுன்னை

யகணிதமைனை மோக்ஷபத

மந்தகனேகதி வச்சு வேமனா.

(இ-ள்.) சகுணத்தை யாத் துமத்திற்குள்ளே நிருத்தித் துதி
செய்யாமல் பக்திநிற்குமா? நிலலாது; அன்றியும் இவ்வுலகத்தி
லிப்படிப்பட்டவர்களுக்கு காதுசங்கஞ் செய்யாமல் பக்திநிற்கு
மா? நிலலாது; ஆகையாலந்த சகுணத்தின்மீது மனதைப்
பொருந்தவைத்துச் சதாசிந்தனை செய்யாமலிருந்தால் துணக்
கிட்டுச்சொல்ல அசாத்தியமான மோக்ஷபதவியை எளிதிலடைய
லாம்; வேமன்னா! என்று.

(சு.அ.ச.)

ஸாதுஜ்ஜனமுலசெலிமி சாலிஞ்பகர்ராத
ப்ரகருதிவிடக்காரனி பரமுலேது
பிந்தகோசுஜலுடே பீஜம்புகலுகுன
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சாது ஜனங்கள் நேசத்தைவிட்டு சாமர்னியர்கள்
நேசஞ் செய்யலாகாது; மாயைவிட்டொழிக்காமலன்றிப் பர
மில்லை. அஃதெப்படி யாமெனில் பிஞ்சிக்காயை யறுத்துப்
பர்ர்க்க அதில் விரையுண்டாகாதுபோல துஷ்டர்கள் உரவு
செய்வதினால், பரவோகம் கிடைக்கமாட்டாது; சூதலால் நல்
லோர்களை உறவுசெய்து அவர்களுக்குத் தொண்டனாகியிருப்
பதே பரமென்றறியத்தடவாய்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! ஏ-று.

ஸஜ்ஜனமுலசெலிமி சாலிம்ப காராது
ப்ரகருதினெருகருன்ன பலமுலேது
யதுவவெட்டிதி பக்திநில்புதுரோகோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தீயோர்களுறவுகொண்டு நல்லோர்களுடைய நே
சத்தை நீக்கிவிடலாகாது; மாயையை யறியாமலிருந்தால் பல
னில்லை. யாதலால் துஷ்டர்களுந் த விதமாகப் பக்திசெய்து
மனதை நிறுத்துவார்களோ? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! ஏ-று. (உஅசு)

பாலுகலயுநீரு பாலிராஜில்லு
நதியுபானயோக்ய மைனயட்டு
சாதுசஜ்ஜனமுல சாங்கத்யமுலசேத
மூடஜனுமுகத்தி மொனயுவேமா.

(இ-ள்.) பாலுடன் சேர்ந்த நீரானது அப்பாலையுபோலவே
நிறங்கொண்டு விளங்கும்; அப்பாலானது புசிக்க யோக்கியமான
தைப்போல சாதுஜ்ஜனங்களுடைய கூட்டுறவினாலே மூடமனிட

னாவன் முக்திமார்க்கத்தை எளிதிலுணர்ந்து கொள்ளுவன்;
வேமா! எ-று. (சுஅஎ)

மிரபகிஞ்சசூட மீதநல்லகயுண்டு
கொரிகிசூடலோன சருகுமனு
சஜ்ஜனலகுவாரி ஸாரமிட்ருண்டுரா
விஸ்வதாபி ராம விநரவேமர்.

(இ-ள்.) யினகு கொட்டையைப்பார்க்க அதன்மீது கருப்
பாயிருக்கும்; அந்தயின்கொட்டையைக் கடித்துப் பார்க்க உள்
ளே சருக்குமென்னும்; அதுபோல நல்லோர்களுவர்களின்
சுத்து யிப்படிக்கிருக்கும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா கேளும்
வேமா! எ-று. (சுஅஅ)

நீச்சுணம்.

நீச்சுணமுலெல்ல நிரமூலமுகஜேயு
கொதுவலேதுசுண கோஷ்டிவலன்
கந்தமலதமேனி கம்பணகின்ரீதி
விஸ்வதாபி ராம விநர வேமா.

(இ-ள்.) குறைவற்ற நல்லோர்கள் கூட்டுறவினால் நீச்சுணங்
கண்ணத்தும் படுகுரணஞ்செய்யும்; அஃதெப்படியெனில் சுந்த
ணத்தைப்பூச தேகநாற்ற மடங்கிப் பரிமளம் வீசுமாப்போல்
வாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

முஷ்டிவேபசெட்டு மொதலாகா யாஜலகு
பாகமூலிகலகு யனிகிவச்சு
நிர்த்தயா த்மகுண்டு நீச்சுடெந்துனகுனு
பனிகிரடுகதா பதரவேமா.

(இ-ள்.) கண்டக் கத்திரிச்செடி வேப்பஞ்செடி முதலானது
களும் உலகிலுள்ள ஜனங்களுக்கும் பலவித வியாதிகளுக்கு மூலி
கைகளாய் உபயோகப்பட்டுவரும்; ஆத்தாமகோடிகளின்மீது
சந்தேனுவ் கருணையிலாதவன் நீசனாகும்; ஏதுக்கும் உபயோ
கப்படமாட்டான்; வேமா! எ-று. (சுக0)

எண்டினமா தொகட்டினி
யுண்டின சிசிபொடயிதருல தொனாகதகால்ச்சன்
தண்டிகல்வம்ச நாசமு
சண்டாளுண்டொகடுபுட்டி ஸ்ப்புனுவேமா.

(இ-ள்.) காட்டினில் உலாந்தமதமொன்றிருந்தால் அம்மரத்
திலக்கினிப்பட்டிப் பற்றியெரிந்து அவ்வனத்திலுள்ளமரங்களை
யெல்லாம் படுகுரணமாக எரித்துவிடும்; அதுபோல பெருத்த
குடும்பத்தில் சண்டாளனொருவன் பிறந்து நாசஞ்செய்வான்;
வேமா! எ-று. (ககக)

தானுநேர்ப் பரியைதே
தானகமுனதன்னுதானே தப்பிஞ்சுகொணு
தானென்னி விதமூலனுமரி
தானே பரமாத்மயனுச்சு தலகர வேமா.

(இ-ள்.) தானும்கற்றவனான பரமாத்மனை உள்ளத்தி
லுணர்ந்து தன்னைத் தானே தப்பித்துக்கொள்ளுவன்; அன்றியும்
தானேத்தனைவிதத்தில் மனதைச்செலுத்தியிருந்த போதிலும்
பரமாத்மமா தானேயென்று நினைப்பன்! வேமா! எ-று. (ககஉ)

நேரன்னவாடு நெரஜாணமதிலோன
நேர்த்துநன்னவாடு வ்யர்த்துடெந்து
ஊரகுன்னவாடு வுத்தம யோகிரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) யோகசாதனம் கற்கமாட்டேனென்றவன் அழகு
மாப்பிளையாகும்; மனதிற்குள் யோகசாதனஞ் செய்யக்கற்பே
னென்றவன் வீணாகும்; ஒன்றுஞ்சொல்லாமல் மௌனமா
யிருப்பவன் உத்தமயோகியாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (ககங)

தேளிவு.

நேர்ப்புகல்குவாரு நெரயோ தலகுவாரு
வித்யசேதவிர விசுவாரு

பசிமிகல்குவானி பானிசெகொடுகுது
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தெளிவுடையவர்கள் / நிறைந்த யோகிகள்வார்
கள். வாகிப்பினால் கர்வித்தவர்கள் பொருளுடையவன் வைப்
பாட்டி பிள்ளைகளாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! என்று. (சுகக)

சூழிதிவெலதிகிதகின் ஸ்ரூங்காரமுதுகல்கி
விபுனிகருணலேக வெலயதெந்து
நீக்குபயுனுலேக நேர்ப்புதுசெல்லவு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தில் மங்கைக்குத்தருந்த ஆடையாப்ரண
முதலான அலங்காரங்க ளுண்டாகியிருந்தபோதிலும் நாயகனு
டைய கிருபையில்லாமல் எவ்விடத்திலும் அம்மங்கை கெளரவ
மடையாள்; அதுபோல மனிதன் எதைக்கற்றிருந்தபோதிலும்
கின்னது கருணையில்லாமல் அவன் கல்விசெல்லமாட்டாது, சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (சுகக)

நேரனிஜனுலகுது நேர்ப்புநேரமுலெல்ல
சக்கஜேதுராய சரதுஜ்னமு
லொப்பதுர்ஜ்னமுது தப்புகர்நெந்துரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா

(இ-ள்.) கவ்வாத ஜனங்களுக்கும் நன்று தீதுகளைத்தும்
போதித்து மனதைத்திருத்தி செவ்வையப்படுத்துவார்கள் நல்
லோர்கள்; ஒப்புக்கொள்ளும்படி மேலோர்கள் செய்வார்கள்;
அப்படியிட்ட மேலோர்கள் போதித்த நன்று தீதுகளையெல்
லாம் துஷ்ட ஜனங்கள் தப்பாக யெண்ணுவார்கள்; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (சுகக)

நேர்ச்சிநடதமன்ன நேரமிதாவச்ச
நோர்ச்சிநடதமன்ன நோர்ப்புரது

கூர்ச்சிநடதமன்ன நடங்கமீய்யகு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கற்று அந்தப்படி நடக்கலாமென்றால் அந்தவித்தை
வரமாட்டாது; பொருமையை வகித்து நடப்போமென்றால்
பொருமையும் வரமாட்டாது, பரமார்த்தமாவை ஆத்திமாவுடன்
சேர்த்துப்பார்ப்போமென்றால் ஒன்றாக கூடவொட்டாது,
சர்வ வியாபியாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சுகள்)

மோசம்.

மொதலுக்கியனுத்பி மோஸம்புஜேசு
பொட்டகொரகூமணசு பொர்து பரச்சி
பீதகுங்கரீதி பெருகுனு மனுஜுண்டி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) முதலில் நடக்கவேண்டிய கிரிகையை மனுசரிக்
காமல் வீட்டுமோசஞ்செய்து சம்பாதித்து வயிற்றிற்குப்போகஞ்
செய்யும்பொருட்டு மனைதப் பொருந்தச் செய்து ஏழைக்கைம்
மெண்ணப்போல வளருவான் மனிதனுன்வன்; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (சுகஅ)

பருலமோசபுச்சி ஹிருலெல்லயார்ஜிஞ்சி
கடுபுரிண்டுகொரகு கானிபத்து
ருணமுசேயுருடு ருடிகெக்ககெதா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அன்னியர்களை மோசஞ்செய்து அவர்கள்பொருளை
யெல்லாம் அபகரித்து வயிறுநிறையும் பொருட்டு மொத்த
மொத்தமாய் ருணஞ்செய்யும்படியான நான் சத்தியவழியைக்
கண்டு ஏறமாட்டானல்லவா? சர்வ வியாபியாகிய ஓராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (சுகக)

வல்லவைபுலேக வாத்தத்தமுலுஜேகி
யதிகொயிதிகொயனுச்சு னுசபெட்டி

கடுவுபெட்டிசேபு கடியகாணிம்மனி
கடியலோனபடியெ கதர வேமா.

(இ-ள்.) வாக்கு நிலையின்றி ஒருவருக்குக் கொடுக்கிறே
னென்று வாக்குத் தத்தஞ்செய்து அவரை வரச்சொல்லி ஆசை
சொல்லி அதோ இதோயென்று பலதரம் திருப்படித்து அன்றி
யும் கெடுவதைத்து நாளையதின்ம் ஒரு நாழிகைக்குள் ளாகட்டு
மென்று சொல்லிய நாழிகைக்குள்ளாகவே அவன் பூமியில்
விழுந்து மரணமடைந்தான் அல்லவா? வேமா! என்று. (௭00)

மோசமுஜேசுக புவினோ
தாசுலமனிபூதிபூசி தர்ணிளோ திரிகே
மோசபு சிவ வஞ்சகருலனு
தூஷிந்துரு யவனிஜனுலு தாரிதமு வேமா.

(இ-ள்.) ருத்திராட்ச மாணையைப்பூண்டு விபூதியைத் தேக்
மெங்கும் பூசி தொண்டெனென்று பேர்வசித்து உலகில் மோசஞ்
செய்து திரியும் அந்த மோசக்காநர்களாகிய சிவவஞ்சகர்களை
பூதலத்திலுள்ள ஜெனங்கள் னுஷிப்பார்கள், அப்படி யவர்கள்
னுஷிப்பதற்குக் காரணம் யாதெனில் அந்த மோசக்காநர்கள்
செய்த பாவமேயாம்; வேமா! என்று. (௭0௧)

மோசமுன்னுதனகு மொதலுமுக்யதஹானி-
மோசமுன்னுதனது முருவு தப்பி
மோசமுன்னுதனது மோட்சமு தப்புரா
கிஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) மோசஞ்செய்வதினாலே முக்கியமாக தனக்குத்
தீங்கு நேரிடும்; அந்த மோசவெண்ணம் தனக்கிருப்பதினால்
கௌரவம் தப்பி அவமானமுண்டாகச் செய்யும்; அம்மோசத்தி
னாலே கௌரவம் தப்பி அவமானமுண்டாகச் செய்யும்; அம்
மோசத்தினாலே தனக்கு மோட்சவீடு தப்பிப்போகும்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (௭0௨)

கபடம்.

தன்மதி கபட்டமு லுண்டின
தனவலெநேகபட்டமுண்டு தகஜீவலகுன்
தன்மதி கபட்டமு லுடிகின
தனகெவ்வருகப்பட்டிலேடி தத்யமு வேமா.

(இ-ள்.) தன்மனதில் கபடமாகயிருந்தால் தன்னையோல
வே சகல ஜீவராசிகளுக்கும் கபடயிருக்குமென் றெண்ணி
யிருப்பன்; அக்கபடம் தன்மனதில்லாவிடில் பெல்லாருந்தன்
னைப் போலவே கபடயில்லாதவர்களாகும்; வேமா! எ-து. (1)

தனசுமரட்சுண கொரணக
மனமுனகார்யம்புபூனி மகன் தவமுசே
தினதின மிட்டுண்டகதர
தனகெவ்வடுகப்பட்டிலேடி தத்யமு வேமா.

(இ-ள்.) தன்சுமரட்சுணையின்பொருட்டு மனதினில் ஏதோ
ஒரு காரியத்தை முயன்று மந்தபுத்தியினு லிவ்வுலகத்தில் தினர்
தோறு மிப்படி யிருக்கிறபடியால் தனக்கு எவருங்கபடமுடைய
வர்களில்லை; வேமா! எ-து. (எ0ச)

கபடமைனபனுலு கடபெட்டிருடக
ததவமேலதனகு தகுலுபடுனு
தகுலுபட்டகானி தனகு சாத்யமுகாது
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கபடமாகியவேலைகளை விட்டொழித்துப்பாராயல்
கபடவேலைகளை அனுசரித்துக்கொண்டே பார்க்கில் தத்துவ
மேன் தனக்குக் காணப்படும்? அப்படியல்லவென்று ஒருக்கால்
தனக்கு காணப்பட்டபோதிலும் தன்னால் கண்டு தெளிய பூரண
மாய்ச் சாத்தியமாத மாட்டாது; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா
கீஞ்ஞம் வேமா! எ-து. (எ0டு)

கோபம்.

கோபமுனனிகனத கொஞ்சனம போவுனு
கோபமுனனு மிகுல கோடுஜெந்து

கோபமணசெநேனி கோர்த்தெனு மீடேறு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கோபத்தினாலே தனக்குண்டாகிய தன்ங்குறைந்து
போகும் அந்தக் கோபத்தினாலேயே மிகுந்த பாவமடைவன்;
அப்படிப்பட்ட கோபத்தை மடக்குவனையாகில் தோரிக்கைகள்
அனைத்து மீடேறும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-று. (௭௦௧)

கோபமுன்னுநரக கூபமு ஜெந்துனு
கோபமுன்னுகுணமு கொஞ்சம்குனு
கோபமுன்னு ப்ரதுகு கொஞ்சுமை போவுனு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கோபத்தினாலே நரகப்பிராப்தியை யடைவன்;
அக்கோபத்தினாலேயே குணம் அற்பமாகும்; அளவிலாத
கோபத்தினாலேயே பிகழ்ப்பும் நானுக்குநாள் குறைந்துபோகும்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (௭௦௨)

முக்குகோபமுன்னு மோஹலோபம்புலு
நக்கஜம்புக்ருர மதிகமையெ
கக்கசம்புசேத காலுனிசேதனு
மொக்கிபோதுரிலனு மொனசி வேமா.

(இ-ள்.) முக்கினீ மீதிருக்குங் கோபத்தினாலேகாமக்குரோத
லோப மோஹ மத் மாச்சரியமென்னும் ஆறு தூக்குணங்களைத்
கரித்து நரியின் கோபவைராங்கியத்திற்கு மதிக்காயிற்று; அப்
படிப்பட்ட கோபத்தினாலே பாவம் விசேஷித்து முடியில் எமனிட
த்தில் அகப்பட்டு மெத்த கக்கிஷத்தினாலே முயன்று பலவாறு
அவவேமனைத் துதித்துச் சரணமடைந்து நரகத்துக்காளாகிப்
போவர்; வேமா! எ-று. (௭௦௩)

கௌதமமுனிதிட்டு கரகண்டுகோபம்பு
ஒட்டெவானிதிட்டு வொனருமிகுல

ஸ்வாண்காருதிட்டு ஸரகுணதாசுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கௌதமமுனிவருடைய சாபமும் சிவபெருமானு
டைய சாபமும் ஒட்டனுடைய சாபமும் பொன்வேலை செய்யு
மவன் சாபமும் மெத்த விரைவினில் தப்பாமல் படுமெயர்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (எ0க)

சாந்தமுன சர்வதாரீயமு
சந்தோஷமுன னுபொந்து சத்யமுஜயமௌ
யந்தமுஜெல்லுனு தர்மஜ-
டெந்தட்டி கஷ்டமுலபடி ஜயிஞ்சிரி. வேமா.

(இ-று.) சாந்தத்தினாலே சகல காரியங்களும், சந்தோஷ
மும் சத்தியமும் வைராக்கியமும் ஜெயமாகும்; அஃதெப்படி
யெனில் தரும் நந்தனர் சாந்தத்தை வகித்திருந்தபடியினாலே
சொல்லிமுடியாத கஷ்டப்பட்டு துரியோதனது தியர்களை ஜயித்து
சுகத்தை யடைந்தார்; வேமா! எ-று. (எக0)

சாந்தமானசமுன சல்லினைசீதல
ப்ராந்தினுன்னவாடு பரமயோகி
யட்டிவாடுமுக்தி யதிவேகமுனபொந்து
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சாந்தமதியினாலே குளிர்ச்சியாகி சீதன அபேட்
சையிலிருப்பவன் பரம யோகியாகும்; அப்படிப்பட்டவன்
மெத்த விரைவினில் முக்தியையடைவன்; சர்வ வியாபியாகிய
ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (எகக)

பகலுடுக கோப முடுகுனு
பகதெக கோபம்புலுடுகு பதலுணகோர்க்கெல்
தெககோர்க்கெ பேதமுடுகுனு
தரிசுணமுலுடுகங்க முக்தி ஸ்திரமகு வேமா.

(இ-ள்.) பகை தீரக்கோபந்தீரும்; அப்பகையறுமாகில்
கோபமும்ற்றுப்போகும்; அக்கோபமற்றுப் போனவுடன் உண்

டாகும் கோரிக்கைகள் அற பேதங்கள்ற்றுப்போகும்; அன்றி
யும் ராஜசம் தாமசம் கார்த்திகமென்னும் முக்குணங்களுமற்றவு
டனே அழியாத முக்தியுண்டாகும்; வேமா. எ-று. (எகஉ)

பகலுடுக னுசலுடுகுனு
வக்வுடுகுனு கோர்க்கெலுடுகுனு வடிஜன்மம்புல்
தகுலுடுக பேதமுடிகின
தெகித்திருண்முலுடிகி முக்தி தெரவகு வேமா.

(இ-ள்.) பகையறுமாகில் ஆசையற்றுப்போகும்; ஆசையற
மாகில் கோரிக்கைகளும்; அக்கோரிக்கையற்றபோதே ஜன்
மங்கள்ற்றுப்போகும்; ஜன்மமற்றபோதே பேதங்கள்ற்றுப்போ
கும்; பேதங்கள்ற்றுப்போதே முக்குணங்களு மற்றுப்போகும்; முக்
குணங்களுமற்றபோதே யது முக்திக்கு வழியாகும்; வேமா!

பட்டுபட்டராத பட்டிவிடுவராத
பட்டெனேனிரிகிய பட்டிவெலயு
பட்டிவிடுத்கன்ன பரக சச்சுட்டமேலு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பிடிவாதம் பிடிக்கலாகாது; அப்படிப் பிடிவாதமா
கப் பிடித்த பிடியை விடுக்கலாகாது; அந்தப்பிடியைப் பிடுவா
தப்பிடிப்பனையாகில் அவ்விடத்தில் பிரகாசிக்கும் பொருளைக்
கண்டு தெளியாமல் பிடித்த பிடியை விடுவதைப்பாக்கினும் இறப்
பதே மேலாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமர்! கேளும் வேமா!

பட்டிவிடுவராத பதிஸ்கூலுகுநனை
பெட்டிசெப்பராத பேதகைன
வெற்றிகொலுவராத விபுடெந்தகனுடை
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பத்துலகூடம் வருவதா யிருந்தபோதிலும் பிடித்
ததை விடலாகாது; ஏழைக்கேனும் இட்செ சொல்லலாகாது;
எப்படிப்பட்ட கனவானாயிருந்த போதிலும் பயித்தியக்காரன

உஞ் சேவகஞ் செய்யலாகாது; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (எகஇ)

பலுதரங்குலபக வெலயுகண்டெழ்சோட்ட
சிடுகுமன்கப்ரியழு செப்பவலயு
காலபதகினை தட்டெ கணகதோ ம்ரோகதர
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பலவிதங்களாகத் தன்மீது பகையுண்டாயிருக்கு
மிடத்தில் தடாலுமென்றுதான் பிரிய வசனங்களைச் சொல்லித்
தப்பித்துக்கொள்ளவேணும்; அஃதெவ்வாறெனில் எரிக்கத்
தகுந்த விரகு தட்டிப்பார்க்க மெதுவாக ஒலிப்பதுபோலாகும்,
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (எகக)

பட்டுபட்டின் தரி ப்ரவாதமுலுயேல
நெட்டுகொன்னதலயு நிலுவவலயு
மட்டிபலுகுலுவிட னவனிலோ நகுதுரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பிடிவாதம் பிடித்தமாதத்திரத்தில் அன்னியர்களு
டன் வாதிப்பதேனோ? குவீந்திருக்கும் கினைப்பை நழுவவிடா
மல் அப்படியே நிற்கவேணும்; அந்தச் சொற்களைவிட்டால் இவ
வுலகிற் சகலருஞ் சிரிப்பார்கள்; சர்வ வியாகியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (எகஎ)

தூர்க்குணங்கள்.

ஒகுனோகுமெச்சு னொளரங்க சுக்ஞானி
பாவமந்துமெச்சு பரமயோகி
பந்திபுரதமெச்சு பன்னீரு மெச்சுன
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) துஷ்டன் தன்னைப்போன்ற துஷ்டனையே மெச்
சிக்கொண்டாவென்; எல்ல ஞானவான் பரமயோகியை மெச்சிக்
கொண்டாவதைப்போல பன்றியானது தூர்க்கந்தமான சேற்

ஹமெச்சியதினுழன்று சந்தோஷிக்குமேயன்றிப் பன்னீரை
மெச்சாதது போலாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-று. (எகஅ)

ஓகுபாகேருகனி வெரட்டி மூடஜனுண்டு
யிலனுசுத்திஜனமு வெஞ்சுடெல்ல
ம்ருகமுதேர்டுக்க மொரிகினசாம்யமென்
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அகத்தத்தை நன்னுயறியாத் மூடமனிதன் உன்
கத்து ஜனங்க ளனுட்டிக்கும் பரிசுத்தத்தைப்போல தானு
மனுட்டிப்பதாக யெண்ணுவது யாவுமெப்படி யாமெனில்
யிருகத்துடன் நாய் குலைப்பதுபோலாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (எகக)

வேமுபரலுபோகி ப்ரேமதோ பெஞ்சின.

சேதுவிரிகிதிபு ஜெந்தபோது

ஓகுவோகேகாக வச்சிதக்ஞாபெட்டொள்ளு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வேம்புக்குப் பால்வார்த்து மெத்தப்பிரியமாக
வளர்த்தபோதிலும் கசப்பு நீங்கி இனிப்படையாததுபோல
துஷ்டனுக் கெத்தனைவிதத்தினால் ஞானமார்க்கங்களைக் கரைத்
துக்கரைத்துப் புகட்டினபோதிலும் அவனுக்குரிய தூக்குன
நீங்கி ஞானவாசனெப்படி யாகுவான்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (எஉ0)

கடகுகளமெச்ச குணவந்து செட்டாடு

அட்டிவாரிமெச்ச ரெட்டிலாரு

மானுதாலமுனகு க்ஞானம்பு தெலுக்கு

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அற்பன் அற்பனையே மெச்சுவதன்றியும் நற்குண
முடையவனையும் னுஷிப்பன்; அப்படிப்பட்டவர்களை யெப்படிப்

பட்டவர்களுங் கொண்டாட மாட்டார்கள். அஃதெப்படி யெனில் மரத்தாலத்திற்கு ஞானமுக தெரியுமா? தெரியாதது போலாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று.

ரேகபுச்சகாய ரேயல்லதன்னினு
முரககந்திகந்த பெருகுதாக
ஒருலுசியனங்க வேரகு சிக்கெருகு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கொம்மட்டிக்கா யொன்றை இரவெல்லாம் உதைத் தபோதிலும் அழிகிப்போகாமலும் வாடாமலும் அவ்வளவுக் கவ்வளவு வளருமாப்போல அன்னியர்கள் பலவாறு சீச்சியென் னாலும் துஷ்டன் வெட்கமறிவனோ? அறியமாட்டான்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று (எஉஉ)

தரோஹபுத்தினை தொங்கரீகமுனை
சட்டலனைசாஹ சமுலனை
சம்ப ததிகமொட்ட சாதிம்பு தனமுன
படுகிடுபாரு படுனு வேமா.

(இ-ள்.) துரோகஞ் செய்தாகிலும் திருடியாகிலும் ஏமாற்றி யாகிலும் வாக்குச் சாதுரியத்திலாகிலும் தேடியபொருளாகி ஞானமும்; அந்தத் திரவியத்தைப் பெரியோர்களுக் களித்தால் அவன் நன்குபடுவான்; வேமா! என்று. (எஉஉ)

அல்பமனிதன்.

அல்பஜாதவானி கதிகாரமிச்சி
தொட்டவாநினை தோலிதிருகு
செப்புதினெடி குக்க செருகுதி பெருகு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அற்பஜாதியிற் பிறந்தவனுக்கு அதிகாரம் கொடுத் தால் கணவானையாகிலும் உபாயத்தினாலே, அவ்விடத்தைவிட்டு ஒட்டிவிட்டுத் திரிவன்; அஃதெப்படியாமெனில் செருப்பைத்

கின்னும் ஸாயானது கரும்பின் தித்திப்பை யறியாதுபோலாம்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (எஉசு).

பட்டுவிடுபுல்திக பாக்கயம்பு கலிகிஞ்
தொட்டவாரினை தூலனாடி
அல்பஜாதிவோரு யதிசுல னெருகுன
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கொடும்பதம் வாங்குவதுமாகிய வியாபாரத்தினால்
மெத்த பாக்கியங்களுண்டாகில் அச்செல்வச் செருக்கினால் பெரி
யோர்களை யாகிலும் மனம் வெறுக்கும்படியாகவைவான்; அப்
படிப்பட்ட அல்பஜாதி துஷ்டன் மேலோரை யறிவனா? அறி
யான்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (உஉசு).

அல்புடைனவானி கதிகபாக்கயமுகல்க
தொட்டவாரிதிட்டி தோலகொட்டு
அல்லஜாதிவோரு யதிசுலனெருகுன
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அற்பனாகியவனுக்கு அதிக செல்வ முண்டாகில்
மேலோர்களைத்திட்டி யோட்டிவிடுவனா? அப்படிப்பட்ட துஷ்
டன் பெரியோர்களை யறிவனா? அறியான்; சர்வ வியாபியாகிய
ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (எஉசு).

அல்புடென்னிபல்கு லலயக் பல்கிஞ்
யதிசு ரேகுண்டு யதரிபடக
கஞ்ச ம்ரோகினட்டு கனகம்பு ம்ரோகுன
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அற்பனெத்தனை உதாசின மொழிகள் வேசார
வின்றி மொழிந்த போதிலும் உத்தமன் துள்ளிவிழாமல் பொரு
மை வகித்து மென்னமா யிரும்பன்; அஃதெப்படியெனில் வெங்
கலம் துணைப்படுவதைப்போல பொன் துணைப்படுமா? படமாட்
டாது; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (உஉசு).

அல்புடெபுடு பல்சு னுடம்பரமுகாநு
ஸஜ்ஜனுண்டு பல்சு சல்லகாநு
தஞ்சு பல்சின்டஞ் கண்கம்பு பல்சுநு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அற்பனெப்பொழுதும் ஆடம்பரமாகவே மொழி
வன்; நல்ல வுத்தமன் எப்பொழுதும் குளிர்ச்சியாகவே மொழி
வன் அஃதெப்படியென்போல் வெனில் வெங்கலம் மொழிவதைப்
போல பொன் மொழியுமா? சர்வவியாபியாகிய ஓராமா! கேளும்
வேமா! எ-று.

ஆதிகாலமூலனு யல்புடேமி யெருங்கு
செப்பலேடுகாணி தப்புபட்டு
தோயனோர்ச்சு குக்க தொந்துலு பேர்ச்சுநு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஆதிகாலத்தின் இயல்பை அற்பனென்னை அறி
வான்? அந்த வண்மையைச் சொல்லவறியானன்றி பிழைகளைப்
பிடிப்பன்; அஃதெப்படியெனில் பழங்கலத்தைத் தன்னக் கற்ற
நாயானது அப்பழங்கலங்களையுடுக்குமா? அடுக்காததுபோலாம்:
சர்வ வியாபி யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (எ-உக)

நிண்டுநதுலுபாரு நிலசி கம்பீரமை
வொர்ரிவாகுபாரு பொர்லி பொர்லி
அல்புடாடுதி யதிருண்டுயாடு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) நிரைந்த நதிகளானது நின்று கையபுரண்டு வோ
டும்; அற்பவோடைகளானது நாலாபக்கமும் புரண்டு புரண்டு
வோடும்; அஃதெப்படியெனில் அற்பனாடுவதைப்போல உத்தம
னாடுவனா? ஆடான்; சர்வவியாபியாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா!

உத்தமன்.

அதிகஜனுலதோட னுப்துலதோடனு
பருவுகுருதெரிந்தி பலுககுன்ன

வச்செட்டதன்மு ஹெச்சகா காம்பிரிய
ஹானிஜெந்து தனகு ன்புடு வேமா.

(இ-ள்.) மேலேரர்களிடத்திலும் பிரியநேசர்களுடனும்
சமயமறிந்து பேசவேண்டும்; அப்படி சமயபேதங்களை யறியாமல்
பேசுவதனால் மெத்தவிரோதங்களும், கௌரவக்குறைவும் அப்
போது வந்து தனக்கு நேரிடும் வேமா! ஏ-று. (எஃக)

அதிசூடனவானி கதிகார மிச்சினு
அச்சட்டி வாரினெல்ல னாதரிஞ்சு
செருகுதினன்ன னேரு சேந்தாரகிஞ்சு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) உத்தமனானவனுக்கு அதிகாரங்கொடுத்தால் அவன்
தன் குணவிசேஷத்தினு லங்குள்ளவர்களை யெல்லாம் ஆதரிப்
பன்; எவ்வாறெனில் கரும்பைத்தின்ற வாயானது ச்சப்பைப்
புசிக்காததுபோலாம்; சர்வவியாபியாகிய ராமா! கேளும்வேமா!

அதமுண்டனவாடு யதிசூனி சேபட்டி
அதனிமாட்டனடுச்சு னவனிலேன்
கஜபதிண்டகுட்டி கவ்வலு செல்லதா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அதமனானவன் உத்தமனையடுத்து அவன் சொல்
லுக்கு மாறுபடாமல் நடந்து கொள்வன் இவ்வுவகத்திற்குள்;
அஃதெப்படியெனில் கெஜபதியின் வீட்டில் குருட்டிப் பலகரை
யாகிலும் செலாமணியாகமாட்டாதா? செலாமணியாகும்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (எஃக)

தூர்க்குணன்

குணவிஹீ நஜனனுனி குணமெஞ்சகானேல
புத்திலேனிவானி பூஜலேல
மனசுலே னதனிகி மந்தரம்பு லேலயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) நற்குணமில்லாதவனுடைய குணத்தை யெண்ணுவ
தேதுக்கு? புத்தியில்லாதவன் செய்யும் பூசையேதுக்கு? இச்சை

வில்லாதவனுக்கு மந்திரங்களின்மீது மனதுயேதுக்கு? சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (௭௬௪)

ஹீனகுணமுவானி னினுஜேரரிச்சிது
யெந்தவானிகைன் யிமெகலுரு
யீக கடுபெஜோச்சி யிட்டட்டு ஜேயதே
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) துர்க்குணமுடைய ஒருவனைத்தன் வீட்டில் சேர்த்து
வைத்துக்கொண்டால் எப்படியப்பட்டவனுக்காகிலும் அவனால்
இடுக்கணுண்டீரும்; அஃதெப்படியெனில் ஈயானது வயிற்றுக்
குள் புருந்து அன்னமுதலானதுகளை வெளிப்படுத்துவது மன்னி
யில் மெத்தசிரமமுண்டாகச் செய்வது போலாம்; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (௭௬௫)

ஹீனனருலதோட யிந்துலதோடனு
யடுக்கவாண்ளதோட ப்ரவுதோட
பிராக்ஞ ஜனுலதோட ப்ரமமக்னுதோடனு
வைபு தெலகிபலுக் வலயு வேமா.

(இ-ள்.) ஈனநர்களுடனும் எந்திழைகளுடனும் யெளவன
புருடர்களுடனும் பிரபுவுடனும் உத்தம மனிதர்களுடனும் பிரம
ஞானியுடனும் சமயமறிந்து பேசவேணும்; வேமா! எ-று. ( )

சம்பதகினயட்டி சத்ருவுதனசேத
ஜிக்கேனேனிகிடு சேயராது
பொஸகமேலுஜேகி பொம்மனுடேசாலு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கொல்லத்தகுந்த சத்துரு தன்கையி லகப்பட்ட
போதிலும் அவனுக்குக் கெடுதி செய்யலாகாது; அப்படியிட்ட
துஷ்டனுக்குப் பொருத்தமாகிய மேன்மையைச் செய்து விடை
கொடுத்தனுப்புவதே அவனுக்குப் பெருத்த தண்டனையாகும்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (௭௬௭)

அபுவுனனுபலமுனனரு சத்ருலுக்லக்
சம்சமபீம்புலேது சாதகுலகு

செந்தீப்பிட்ட சிதட்டிபோவது

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பரமசிவத்தினிட அனுபவத்திற்கு சத்துருக்கள் ஆறுபேர்களுண்டாகச் சந்தேகமேயில்லை; அந்த ஆறுபேர்களுடைய இருனம்போத்தச் சாதகர்களுக்கு இடையில் விளக்கை வைக்காமல் இருள் நீங்குமா; நீங்கமாட்டாது? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (எஉஅ)

சத்ருவுலனு த்ருஞ்சி சாந்தம்பு வஹியிஞ்சி

க்ருத்யமுலனு நடுபு நித்யுடெரிசி

சத்யமணக குன்ன சாதிஞ்சு னடுவண்டி

புருஷுடெளனுதர பருடு வேமா.

(இ-ள்.) சத்துருக்களைச் சங்கரித்து சாந்தத்தை வகித்துக் கிரியைகளை நடத்தி நித்திய வஸ்துவையறிந்து சத்தியத்தை மறக்காமலிருக்க அப்படிப்பட்டபுருடன் தாதிப்பன்; அன்றியும் அப்புருடன் பரனுமாகுவன்; வேமா! எ-று. (எஉக)

சத்ருவருலனரசி ஸரகுன கண்டிஞ்சி

மித்ரவாக்கமுனகு மேலுஜேசி

தண்டிவெலுருஜுஞ்சி பிண்டமத்யம்புன

னார்த்தினிபுவாடு ஹருடு வேமா.

(இ-ள்.) சத்துருக்களை ஆராய்ந்துகண்டு அவர்களை விரைவிற் சங்கரித்து மித்திரகூட்டங்களுக்கு பேன்மையே செய்து அங்குதிக்கும் அளவிடப்படாத பிரகாசத்தைக்கண்டுயிண்டத்தினடுவீவ் மனதை நிரூத்துமவன் ஹரனாகும்; வேமா! எ-று. (எஉ௦)

செடினமானவுலனு செம்பட்டி ரக்ஷிஞ்சி

கடசுஜேர்சினட்டி தனுடுதலய

கடகியுண்யமைன் கடுசிவு ஸன்னிதி

னெட்டெக்கனெயுண்டு நெபடு வேமா.

(இ-ள்.) சமயத்திலிருந்தும் நொந்து தரித்திரர்களுள் மனிதர்களை ஆதரித்து ரக்ஷித்துக் கடத்தேதெய்த ஆந்தக் கனவா

னுடைய கீர்த்தியை கிணக்க அப்புண்ணியவான் சிவபெருமா
னுடைய சன்னிதானத்திலெப்போதும் நீங்காமல் வகித்திருப்
பன்; வேவா! எ-று. (எசக)

குவ்வகொருமேனு கோசிச்செ சிபிராஜு
வார்த்தவிவேலேக கீர்த்திகெக்கெ
ஒருநெஞ்சபொரு வுபகாரிநெந்துரு
விஸவதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) புராவீன்பெருட்டு சிபிச்சக்கரவர்த்தி தன்தேஹத்
தை யறுத்துக்கொடுத்தார்; யாது காரணத்தால் கொடுத்தா
ரெனில் சொற்சொல்வயடாமல் சத்தியவாக்கைப் பரிபாவனஞ்
செய்து கீர்த்திப்பெற்றார். ஆகையால் அபகாரஞ்செய்தவனை
யெண்ணமாட்டார்கள்; உபகாரஞ் செய்தவர்கனையே யென்றும்
விடாமற் புகழுவார்கள்; சர்வ வியாபியாயிடு ராமா! கேளும்
வேமா! எ-று. (எசஉ)

ஸாதுஸஜ்ஜனுலனு ஸந்தரிஞ்சினவாடு
ப்ரஜுஸந்தசம்பு பரசுவாடு
ததசிகாஸ்திரகவுல கருணஜஞ்சினவாடு
பாதுகொன்னமுத்தி பருடு வேமா.

(இ-ள்.) சாதுக்களையும் நல்லோர்களையும் காப்பாற்றினவ
னும் பிரஜைகளைச் சந்தோஷப்படுத்துமவனும் சகலசாஸ்திர
சம்பன்னர்களையும் கவிவாணர்களையும் கருணையுடன் பார்த்து
ஆதரித்தவனும் இம்மூவர்களும் முக்திபராகளாகும்; வேமா!

நிருபேதல ரக்ஷிஞ்செடு
ஸரசடுனெரதாதகாக ஸம்பன்னுலதா
பரியிஞ்சுவாடு தரதயெ
மெரமெச்சலதாதயதடு மேதினி வேமா.

(இ-ள்.) மெத்த யேழைகளை ரக்ஷிக்கும்படியான நேசனே
நிரைந்தாதாவன்றி மெத்தப் பொருளுடையவர்களை அழைத்து
விருந்திட்டு உபசரிக்குமவன் தாதாவாவனே ஆகமாட்டான்;
ஆனால்வன் யாருக்கு தாதாவென்றால் திரவியவான்கள் மெச்சும்.

படியான் தாதாவேயன்றி யேழை யெளியோர்க்குத் தாதா
வாகமாட்டான் உலகினில்; வேமா! ஏ-று. (ஏசச)

கள்ளன்.

பலுகுவானிகேல பாசமருத்திதலம்பு
பலுகுவானிகேல பக்திபதமு
பலுகுவானிகேல பரமார்த்த தத்வம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினா வேமா.

(இ-ன்.) மனது சஞ்சலத்தினால் பலவிதத்திலும் திரிபுமவ
னுக்கு பரமார்த்தமன் விஷயத்தி லெண்ணமேதுக்கு? மனது
நிலையில்லாதவனுக்கு பக்தியேதுக்கு? மனக்குறங்கை வசப்
படுத்த வகையறியாத மூடனுக்குப் பரமார்த்த தத்வமேதுக்கு?
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (ஏசசி)

பெக்குஜனுல ஜம்பி பேதல வேதிஞ்சி
டொக்ககொரகும்மாண்ரு தொங்கலிஞ்சி
யெக்கடிகினியம்பு தெரிகி யமுஜெம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினா வேமா.

(இ-ன்.) காண்வயற்றிற்காக வெகு ஜெனங்களைக் கொன்
றும் ஏழை யெளியோர்களை வேதனைசெய்தும் பலவிதங்களாய்த்
திருடியும் பொருளைச் சேகரிக்கும் பாவியைத்தேடி யமன்
கொல்துவன்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

நலுகுரி தொங்கலபட்டு
தலகொட்டக வலபுனுகனி தருமன்னிம்பன்
வலெவிஸ்வமூலோ வாரிகி
யிலலோபல யெருகபலமு யிதியகு வேமா.

(இ-ன்.) நான்கு திருடர்களைப்பிடித்துக்கொண்டு அவர்கள்
லொருவன் தலையை வெட்டவேனுமென்று யோசித்து உடனே
மன்னித்து விடுவதைப்போல இவ்வுலகத்தினுள்ளிருப்பவர்
களுக்கு யிதுவே அறிவு விளங்கியதற்குப் பலனாகும்; வேமா!

நல்குரி தொங்கலபட்டுக

தலரோஜகயுன்னயட்டி தாம்சிகேலா

கலுகுணு க்ஞானமுத்தரணி

சலபர்லன மாத்தமகுகமு சம்பத வேமா.

(இ-ள்.) நாலு திருடர்களைப் பிடித்து அவர்கள் தலைகளை வெட்டி உயிரைப்போக்கின அந்தத் துஷ்டன் உயிருடனிருக்கும் படியான்கோபிக்கு க்ஞானமும் மனோசம்பத்தும் சுகமும் நிச்சயமும் ஏனுண்டாகும்? வேமா! எ-று. (எசுஅ).

ஆர்குரி தொங்கலபட்டுக

மாரிகொட்டக வலயுனெகனி மன்னிம்பதகன்

யெரபைன யட்டிவாரிகி

யிரவொந்தின் யெருதபலமு யிதிகத வேமா.

(இ-ள்.) ஆறுபேர் திருடர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு ஒரு வனை யேனும் மன்னித்து விட்டுவிடாமல் அடித்து ஒட்டவேணும்; இந்த உபாயமறிந்தவர்களுக்குத் திடம்பொருத்திய அறிகைப்பலனிது வல்லவோ? வேமா! எ-று. (எசுக).

முச்சுருமிகிபேரவு முடிவிப்புட்டகெகானி

பொஸகஸ்வாமிச்சுட போடதண்டு

குக்கயிலுஜொச்சி குண்டலு வெதுகதா

விஸ்வதாபி ராம வின்ர வேமா.

(இ-ள்.) திருடன் ஆலயத்திற்குப் போவதேதுக்கு? முடிய விழப்பதற்கேயன்றி சுவாமி சேவிக்கப்போகான்; அலிதெப்படி யெனில் நாயானது வீட்டிற்குள் புகுந்து பாணகளைத் தேடுவதைப்போலாம்; சர்வ வியாபியரகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

அபவாதங்கள்.

தொங்கதனமுரங்கு தொரசியுண்டுஜகதி

ரங்குலாடிகிந்த சங்கபட்டு

தொங்கக்கன்னவேரே வெலுகொப்பு கான்டன
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தில் திருட்டுத்தனமும் விபசாரமும்
நிறைந்திருக்கும்; இந்த விபசாரிக்குக் கிஞ்சித்தேனுஞ் சங்கை
யில்லை; ஆகையால் திருட்டுக்காரிகிலும் வேறு வெளியிலொம்
பான்வர்களுக்காரர்கள் துபேரல்திருட்டு என்றுஞ் செய்யலாகாது;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (எடுக)

ஆடதர்னிபொங்கு கோட்பெட்டினரீதி
புருஷவருனிபொங்கு பூரிதழுகெ,
பூரிநேர்ப்பு புவினி சீகுராயிதபம்பு
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) பெண்பிள்ளையின் பொய்யானது சுவர் வைத்த
தைப் போலாம்; புருடனுடைய பொய்யானது அந்த சுவருக்கு
மேல் கூரைத்தடுக்காகும்; ஸ்திரிகளின் தேர்ச்சியானது கருவ
கல்லை யொக்கும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

தப்புலென்னுவாரு தண்டேடாயுதண்டம்பு
லுர்விஜனுலகெல்ல'னுண்டுதப்பு
தப்புலென்னுவாரு தமதப்புலெருகரு
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) குற்றமென்னுமவர்கள் இவ்வளவென்று கணக்
கிட்டே சொல்லமுடியாது; உலகத்திலுள்ள ஜனங்களுக்கெல்
லாம் ஒவ்வொருவரிடத்தினு மொவ்வொரு குற்றமிருக்கும்; அப்
படி யொருவரீது குற்றமென்னுமவர்கள் தங்கள் குற்றத்தை
யறியார்கள்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

ப்ரஸ்துதம்புவேன பத்யம்பு ஜதிவின
தப்புலென்னியுன்ன யொப்பியுண்டு
மணதினரகிவேன ப்ரவுடையெப்பாப்பதா
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) சமயம் வாய்த்த வேளையில் விருத்தமோ கவியோ
அல்லது பத்யமோ படித்தால் அதில் எத்தனை பிழைகளிருக்கு

னும் அப்போது ஒப்புகளாகவே யிருக்கும்; எப்படிப்போல வெ
னில் ருதி கேளியெய்யும் சமயத்தில் வயதுசென்ற கிழவியும் மங்
கையைப் போல விளங்குவள்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! ஏ-று. (௭௫௪)

தப்புபலிகினு தாடோடுஜேசினு.

கடியுன்னலட்சுமி பாடிதப்பு

ஒட்டி குண்டரிள்ளு வொனரங்க நிலச்சு

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பொய் மொழிந்தபோதிலும் தாடோட்டுத் தனஞ்
செய்தபோதிலும் தன்னிடம் அமர்ந்திருக்கும் லட்சுமியானவன்
உடனே தன்னவிட்டு நீங்கிவிடுவள்; அஃதெப்படியெனில் துட்
டையாண்டத்தில் தண்ணீரெப்படி நிற்கமாட்டாதோ அது
போல லட்சுமி நிற்கமாட்டாள்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! ஏ-று. (௭௫௫)

தமகுகலுகுபெக்கு தப்புலுவுண்டகா

ஒருலநேரமெஞ்சு னேகுவெபுடு

சக்கிலம்புகுசி ஜந்திகேகினயட்டு

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தங்களுக்குண்டாகும் தப்புகள் வெருவாக யிருக்
கையில் அதையுணராமல் அன்னியர்கள் குற்றத்தை யெப்போ
தும் யெண்ணும் துஷ்டனானவன் முருக்கைப் பார்த்து இடியாப்
பங்கொள்ளப் போவதைப்போலாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (௭௫௬)

அந்தீரங்கமந்து யபராதமுலுஜேசி

மஞ்சிவானி வலெனெ மனுஜுமண்டு

யிதருலெருககுன்ன யிஸ்வருண்டெருகடா

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அந்தரங்கத்தில் அபராதங்கள் பலவாகச் செய்தும்
நல்லனைப்போலவே மனிதன் நடந்துகொண்டிருப்பான்; அம்

படிப்பட்டவனுடைய உள்ளத்தை அன்னியர்களறியாமலிருக்கி
னும் ஈஸ்வரனறியானோ? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-று. (எடு௭)

கலமஷம்புபோக கனிபிஞ்சுதெர் துணு
ருபமெவ்வரிசினி ரூடிதோட
தாம்ஸம்புடிகின் தககல்கு க்ஞானம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மனதிலிருக்கும் அழக்கைப்போக்காமல் பெங்கும்
காணப்படாது; எவர்களுக்கும் ரூபமானது நன்கு விளங்கமாட்
டாது; கோபுமடக்கி சார்தந் தலையெடுக்குமர்கில் தருந்தபடி
க்ஞானமுண்டாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-று. (எடு௮)

கலுஷமெல்லசூட தலவம்புலகுமூல
மாய தத்வமெல்ல நாதம்புட்டு
தெலிசினந்துகுமரி திருண்கோவலெ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பாவங்கள் யாவற்றையும் பார்க்க அவமானத்திற்கு
மூலமாகும் தத்துவங்களை ஆராய்ந்து பார்க்க அத்தத்துவங்கள்
ஆததுமாலினிடம் பிறக்கும்; இதைத் தெரிந்துகொண்டதற்கு
மேலுந் தீராகவேணும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-று. (எடு௯)

நீஞ்சல்

லோதுசூடதுதி லோபலகூடது
லோதுசூடபோதெ லோனிகணுரு
லோதுயி தவரகு லோருவகானுண்டு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தண்ணீருக்குள் ஆழம்பார்க்க முடியாது; அப்படி
யல்லவென்று ஆழம்பார்க்கப்போனால் உள்ளே அடங்கிப்போ
கும்; அவ்வாழமானது நீந்தும் வரைக்கும் உள்பட்டதாக விருக்
கும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (எடு௧௦)

பந்துகோட்டிபாசி பயலுவிலேக
கிந்துபுதரிமாய் ஐக்கிகாதே
சுரார்ங்கியந்தவாடு ஜனுலகு சக்யமா
விஸ்வதாபி ராம வின்ர வேமா.

(இ-ள்-) மகர்விஷ்ணுவை யொத்தவனே பாற்கடல் புதல்வியாகிய லட்சுமியின் மாயையில் அகப்பட்டான்; பந்துக்கள் புத்திர மித்திரங்கள் திராகிகளின் மீது நீங்காத ஆசைகொண்டிருக்கும் ஜனங்களால் மாயையை விலக்கத் தரமாருமா? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (எகக)

காள்ஞமுந்துயேரு கடகீதலேகுண்ட
முக்குரீதகாண்ஞ முணிகிராரு
நருமீயீதன்ண்டெ நகுபாட்டுகாதகோ
விஸ்வதாபி ராம வின்ர வேமா.

(இ-ள்-) கால்களை முன்னே வைத்து ஆற்றைக் கடக்கும் வரையில் நீந்தமாட்டாமல் மூன்றுபேர்கள் முழுகிப்போயினார்கள். அந்த மூன்று முர்த்திகளாலேயே முடியாமலிருக்க நானாவன் நீந்திக் கரைசேர்ந்தானென்றால் நகைப்புக்கிடமாமன்றோ; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (எகஉ)

சுதகன்டெலோது யெஞ்சக பனிலேது
சாவுகன்டெகீடு ஜகதிலேது
கோசிபாதகன்டெ கொஞ்சம்பு மரிலேது
விஸ்வதாபி ராம வின்ர வேமா.

(இ-ள்-) நீஞ்சலுக்கு ஆழமெண்ண வேண்டியதில்லை; சாவுக் காகிலுந்தீங்கு உலகிலில்லை; கோவணத் துணிக்காகிலும் அற்பவஸ்துமற்றொன்றுமில்லை; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (எகஉ)

ஈதெருகணி வாரெல்லது
லோதைனவேண்டி னுதி லோபடிபோகா

நதலுநேர்ச்சின் நீலேர

ம்ரோதலுமமரிஞுடஞுட ம்ரொக்கிதி வேமா.

(இ-ள்.) நீந்தும் வகையை யறியாதவர்களுள்லாம் ஆழமா
கிய நீரில்லிழுந்து மடிந்துபோக அந்த நீந்தும் வகையைக் கற்
றுத்தேர்ந்த உனக்குள் பார்க்கப்பார்க்க ஒசைகள் மெத்த உண்
டாவதினில் அந்த ஒசைகளுக்கு மென்மேலும் வந்தனஞ் செய்கி
றேன்; வேமா! என்று. (எகச)

நம்பிரட்டெயுண்டு நெளனுபூதமனெடி

சாப் பொரலவேசி சக்கபோவ

நதகாடைனனு யேல் போனிச்சரர்

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) நீஞ்சல் தெரியாதவன் கப்பல்மேலேறி அக்கரை
யை யடுக்கும் பொருட்டு பாயைவிரித்து நம்பிக்கையுடன்
செலுத்துகிறபோது பெருங்காற்றொன்று கினம்பி பாய்மரத்
துடன் கப்பலைக் கவிழ்த்துவிட்டுப்போகும்; நீந்தத்தெரிந்தவனா
கில், கப்பலைக்கவிழ்ந்து போகவிடுவனோ? சர்வ வியாபியாகிய
ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (எகடு)

பொருத்தமில்லாதவை.

அனுவுகானிசோட்ட நதிசுலமனரரது

கொஞ்சமைனநதியு தெராதவகாது

கொண்டயத்தமந்து கொஞ்சமையுண்டதா

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பெருந்தன்மையில்லாத விடத்தில் நான்மேலானவ
னென்று பகரலாகாது; அவ்விடத்தில் தாழ்ந்துபோவதினாலே
குறைவில்லை; அஃதெப்படியெனில், பெருத்தமையானது கண்
னடியினிடத்திற் சிறிதாகக் காணப்படுவதைப்போலாம்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (எகக)

அனுவுகானிசோட்ட நதிசுலமனரரது
காலமொக்கரிதி கடுப வஸ்ய

விஜயபுடி மூதப்பி விரட்டுனி கொல்வடா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தனக்கு நிகரற்றவனிடத்தில் தன்னுடைய வீரத்
தன்மையைச் சொல்லலாகாது; காலத்தையனுசரித்துத்தாழ்ந்து
நடக்கவேண்டும்; அஃதெப்படியெனில் சமயபேதத்தினால் அர்ச்
சுனன் விராடமகாராஜனைப் பூணிந்து சேவித்ததைப்போலாம்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (எக்ஏ)

இம்மூதப்புவேள யெம்மலெல்லயுமானி
காலமொக்கீதி கடுபவலயு
விஜயபுடி மூதப்பி விரட்டுனி கொல்வடா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சமயபேதமான வேளையில் வீரத்தன்மை முதலா
ன்னதாகையும்விட்டு காலத்தை யனுசரித்து நடக்கவேணும்;
அஃதெப்படியெனில் சமயபேதத்தினாலே விஜயன் விராட
ராஜனை சேவித்துக்கொண்டிருந்ததைப்போல ஒவ்வொருவரும்
காலத்திற் கிணங்கி நடக்கவேணும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (எக்அ)

பாலுநீடிகிண்ட க்ரோலுச்சுணுண்டென
மனுஜாலெல்லகூடி மத்யமண்டரு
நினிவதகனிசோட்ட நிலுவநிந்தெலுவச்சு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஒருமனிதனுனவன் பணமரத்தடியிலிருந்துபாலைக்
குடிப்பனே யாகில் அதைப்பார்த்தவர்கள் யாவரும் கள்ளைக்
குடித்தானென்றார்கள்; அஃதெப்படியெனில் நிற்கத்தகாத
விடத்தில் நின்றிருந்தால் நின்றைகள் வெருவாகவருவது போ
லாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (1)

தாவுலேனிசோட்ட தாவுதாணையுண்டு
தாவுகலிகினசோட்ட தானுலேது

நதலுநேர்ச்சின் நீலோ

மறேர தலுமமரிசூடசூட ம்ரோக்கிதி வேமா.

(இ-ள்.) நீந்தும் வகையை யறியாதவர்களெல்லாம் ஆழமா
கிய நீரில்விழுந்து மடிந்துபோக அந்த நீந்தும் வகையைக் கற்
றுத்தேர்ந்த உனக்குள் பார்த்துப்பார்க்க ஒசைகள் மெத்த உண்
டாவதினால் அந்த ஒசைகளுக்கு மென்மேலும் வந்தனஞ் செய்கி
றேன்; வேமா! என்று. (எகச)

நம்மிநட்டெயுண்டு நெளனுபூதமனெடி

சாப பொரலவேசி சக்கபோவு

நததாடைனனு யேல் போனிச்சரா

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) நீஞ்சல் தெரியாதவன் கப்பல்மேலேறி அக்கரை
யை யடுக்கும் பொருட்டு பாயைவிரித்து நம்பிக்கையுடன்
செலுத்துகிறபோது பெருங்காற்றொன்று கிளம்பி பாய்மரத்
துடன் தப்பலைக் கவிழ்த்துவிட்டுப்போகும்; நீந்தத்தெரிந்தவனா
கில், கப்பலைக்கவிழ்த்து போகவிடுவனோ? சர்வ வியாபியாகிய
ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (எகடு)

பொருத்தமில்லாதவை.

அனுவுகானிசோட்ட நதிசூலமனராதா

கொஞ்சமைநதியு தொதவகாது

கொண்டயத்தமந்து கொஞ்சமையுண்டதா

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பெருந்தன்மையில்லாத விடத்தில் நான்மேலானவ
னென்று பகரலாகாது; அவ்விடத்தில் தாழ்ந்துபோவதினாலே
குறைவில்லை; அஃதெப்படியெனில், பெருத்தமலையானது கண்
னடியினிடத்திற் சிறிதாகக் காணப்படுவதைப்போலாம்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (எகக)

அனுவுகானிசோட்ட நதிசூலமனராதா

காலமொக்கீதி கடுப வஸ்யு

விஜயபுரிமழுதப்பி விரட்டுனி கொல்வடா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தனக்கு நிகரற்றவனிடத்தில் தன்னுடைய வீரத்
தன்மையைச் சொல்லலாகாது; காலத்தையனுசரித்துத் தாழ்ந்து
நடக்கவேண்டும்; அஃதெப்படியெனில் சமயபேதத்தினால் அரசு
சுனன் விராடமகாராஜனைப் பணிந்து சேவித்ததைப்போலாம்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (எகஅ)

இம்முதப்புவேள யெம்மலெல்லயுமானி
காலமொக்கீதி கடுபவஸ்யு
விஜயபுரிமழுதப்பி விரட்டுனி கொல்வடா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சமயபேதமான வேளையில் வீரத்தன்மை முதலா
பு னதுகளையும்விட்டு காலத்தை யனுசரித்து நடக்கவேணும்;
அஃதெப்படியெனில் சமயபேதத்தினாலே விஜயன் விராட
ராஜனை சேவித்துக்கொண்டிருந்ததைப்போல ஒவ்வொருவருங்
காலத்திற் கிணங்கி நடக்கவேணும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (எகஅ)

பாலுநீடிகிண்ட க்ரோலுச்சுனுண்டென
மனுஜுலெல்லகடி மத்யமண்டரு
நினிவதகனிசோட்ட நிலுவநிந்தெலுவச்சு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஒருமனிதனானவன் பணமரத்தடியிலிருந்துபாலக்
குடிப்பனே யாகில் அதைப்பார்த்தவர்கள் யாவரும் தள்ளிக்
குடித்தானென்பார்கள்; அஃதெப்படியெனில் நிற்கத்தகாத
விடத்தில் நின்றிருந்தால் நிற்கைகள் வெருவாகவருவது போ
லாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (1)

தாவுலேனிசோட்ட தாவுதாணியுண்டு
தாவுகலினசோட்ட தானுலேது

தாவுதானையுன்ன தச்வம்பு தெலியும
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இடமில்லாத விடத்தில் இடந்தானாகியிருக்கும்;
இடமுண்டான விடத்தில் தானில்லை; அந்தவஸ்து இடந்தானாகி
யிருக்கும்; அப்படிப்பட்ட தத்துவத்தைத் தெரிந்துகொள்ளுந்
தன்; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (என.)

தாவுதப்பகுண்ட தன்மன்ம்புனரில்பி
தாவுதேருநட்ட தந்தரயரச்சி
தானுதாவுதேரி தாவுதானைகமை
தானுதானையகுச்ச தனரு வேமா.

(இ-ள்.) இடந்தப்பிராமல் தன்மனத்தில் இருத்தி அந்தவிடத்
தைச் சேரும்படித்தந்திரப்படுத்தித் தானவிடஞ் சேர்ந்து அவிட
மும் தானும் ஒன்றாகித் தானே தானாகிப் பிரகாசிக்கும்; வேமா!

காலவசதபுட்டி கர்மஜீவுலபிண்டு
மத்தலகுச்சனு மதமத்துலேரி
மத்துலேனனுல மனசேட்டி மனசயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) காலவசத்தினுற் பிறந்து கர்ம ஜீவர்களைக்கசக்கிப்
பிழிந்து புசித்து மத்தர்களாகிக்கொண்டு மதோன் மத்தர்களா
யினர்கள்; இப்படி மத்தர்களாகிய ஜனங்களின் மனதென்ன
மனதைய்யா? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

காலகதி யந்தவாரிகி
வாலாயமு சலகதனமு வச்சுட்டன்னருதா
வேலகிரியெத்தி க்ருஷ்ணுடு
தேலெடெட மரகாகுமீத தெலியுமு வேமா.

(இ-ள்.) எல்லவர்களுக்கும் காலத்தின் சுபாவத்தினாலே
எப்பொழுதும் ஏழைத்தன்மை வருவது அரிதோ? அரிதல்ல;
அஃதெப்படியெனில் முன்னம் சுண்டுவிரலினாலே மலையை

யெடுத்த க்ருஷ்ண பரமாத்மா காலத்தின் சுபாவத்தினாலே
ஆவிலமீது மிதக்கவில்லையா? அதுபோலத் தெரிந்துகொள்ளும்
வேமா! எ-று. (எஎக)

காலமூல மஹிமதெலியக
வாலாயமு நித்யமனுச்சு யநுருதுரிந்தே
யேலாகாலமு தெலியரு
வாலாயமுச்சாட்டவைய வசுமதி வேமா.

(இ-ள்.) காலம் அகாலமென்னு மிவ்விரண்டின் மகிமை
தெரியாமல் எப்பொழுதும் நீடித்திருக்குமென்று இவ்வளவிலே
யே அணித்தியத்தை யுணராமல் கொவித்து நடப்பர்கள். இந்த
காலகாலத்தையேனா அறியாமல் சதாகாலமும் வீணிற்கழிக்
கிரார்கள்; இவ்வுலகத்திலிகை யாவருமறிந்துகொள்ளும்படி
தெரியப்படுத்தும் வேமா! எ-று. (எஎச)

காலமுதனகிக சாலா
காலமுகல தஞ்சுதுன்ன காலமுநந்துன்
கூளுதினா தாதெலியக
கூலெனுதொலிசாமுநந்து கொப்புன் வேமா.

(இ-ள்.) காலமானது தனக்கின்னும் வெகு காலமுள்தென்
றிருக்குங் காலத்தினில் துஷ்டன் தன்னைத்தானறியாமல் முன்
னமொரு ஜாமத்தினில் கொப்பென மறைந்துபோயினான்;
வேமா! எ-று. (எஎடு)

கந்தமுஞ்ந்தமண்டெ கலுகுட்ட கஷ்டமு
நடுசுகாலமெல்ல நம்மராத
கூணமுலோனி ப்ரதுகு சம்சார விப்ரந்தி
விஸ்வதாபி ராம வினா வேமா.

(இ-ள்.) கடந்தகாலம் நிகழ்காலம் மேல் நடக்கப்போகிற
காலமென்னு முக்காலத்தையும் காணலாமென்றால் அதுகிடைப்
யது கஷ்டமாகும்; இக்காலத்தி வந்தநேரத்தில் ஆத்துமா இத்

தூலத்தைவிட்டுப் பிரிந்துபோகுமென்று கணக்கிட்டு நம்பி யிருக்கலாகாது; கண்ணேரத்துப் பிழைப்புக்கேனோ சம்சாரத் தினி விச்சைகொள்வது; சர்வ வியாபியாகிய ஒ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (எஎசு).

தாழ்வுன்ன வூர தூரமம்பு வாட்டில்ல
நட்டியுருவிடச்சி யவலசனுமு
கொல்குலெண்டிதேனு கொக்கெர லுண்டு
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) தாங்களிருந்த ஊரில் பஞ்சம் சம்பவிக்குமாகில் அந்த ஊரைவிட்டு வேறு ஊருக்குச்சென்று ஜீவனஞ் செய்யக் கடவீர்; அகிதெப்படியெனில் எரியில் ஜலமில்லாமல் காய்ந்து போகுமாகில் அவ்விடத்தில் கொக்கு வசிக்குமா? ஜலமிருக்கு மிடத்தையே தேடிச்சென்று வசிப்பதுபோல ஸ்ராமமில்லாத ஊரையடுத்துப் பிழையுங்கள்; சர்வ வியாபியாகிய ஒ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (எஎஎ)

மகனிகாலமந்து மகுவகஷ்டஞ்சின
சுதுலகாலமந்து சகமுயொந்து
கலமிலேழலினு கலதெந்தவாரிகி
புலிமி புதரபதுலு பலிமீ வேமா.

(இ-ள்) நாயகன் காலத்தினில் நாயகி கஷ்டத்தை யடைந்த போதிலும் புதல்வர்கள் காலத்திலேனுஞ் சுதந்தையடைவள்; அதுபோல புதல்வர்கள் பெரியோர்கள் முதலான எப்படிப் பட்டவர்களுக்கும் இவ்வுலகத்தினில் சிலகாலஞ் சுகமும் சில காலம் கஷ்டமுமே சம்பவிக்கும்; வேமா! ஏ-று (எஎஅ)

ஆதிகாலமுலனு யல்புண்டுதானெரிகி
செப்பலேடுகானி தப்புபட்டு
தோயநேர்ச்சு குக்க தொந்துலு பேர்ச்சு
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) முற்காலத்தினியல்பை அற்பனானவன் தானறிந்து சொல்லவகையறியானன்றிக் குற்றங்கள் பகர்வன்; அதுபோல

பழங்கலத்தைத் தள்ளக்கற்ற நாயர்னது மறுபடியும் அப்பழன்
கலத்தைப் பொருத்தமாச அடுக்கிவைக்கமாட்டாது; சூர்வ வியா
கியாகிய ஓ ராம! கேளும் வேமா! எ-று. (எஎக)

எந்தகருவுயைன யெங்கிலியன்னமு
பருலகிடுதோம் பருலஜுட
பூமிநெங்கிலை புல்லாகு நாகெடு
ஸவானமை புதிதுரு ஜகதிவேமா.

(இ-ள்.) எவ்வளவு தனக்கு கூாமகாலம் வந்து நேரந்த
போதிலும் அன்னியர்களுக்கு யெச்சிற் சோற்றைப் போடும்
தருமாத்து மக்களுடைய கதியெப்பட்டியாமெனில் இவ்வுலகத்தி
லெச்சினாகிய புளித்த யிலையை நக்கும் நாயாகிப் பிறப்பர்கள்த்
தறையில்; வேமா! எ-று. (எஅ0)

எனடு சுபிக்ஷமுதன
கேனாடி ரவையெனச்சட்டி கேட்கும்ருகம்புல்
தானுன்ன சேரட்டுவிவின
மர்னவுலகு சிவுகநேல மஹிலோ வேமா.

(இ-ள்.) யிருக்கள் தமக்கு எத்தனை நாளைக்குச் சுகமிருக்கி
றதோ அத்தனை நாளைக்கு அவ்வனத்திலேயே வசிக்கும்; எந்த
நாள் சுகமில்லையோ அந்தநாளே தமக்குச் சுகமானவனத்தை
யடைந்து சுகித்திருக்கும்; அதுபோல மனிதர்களுக்குத் தாயி
ருக்குமிடமானது வெறுக்குமேயாகில் அவர்களுக்கு யிருப்பிடம்
மயானபூமியேயாரும் இவ்வுலகத்தில்; வேமா! எ-று. (எஅக)

நாதிலோனிகப்ப ரம்யமை யுண்டகா
நீருநன்னரசுசட்ட நெரபுலேசே
புட்டஜேசெ ஸ்வாமி பூரியு மேபுன
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கல்லினுள்ளிருக்குந் தேரைக்கும் தண்ணீரும்
அன்னமுங் கொடுத்துக் காப்பாற்ற வில்லையா? அதுபோல
நம்மைப் பிறப்பித்ததெய்வம் நமக்கு அன்னபானுதிகளைக் கொ

தெதுத் காப்பர்ற்றாமல் புல்லேமேயச்செய்வனா? சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (ஏஅஉ)

சிந்தனை.

எல்லிரேபுநேடு யேலாகுதனலாகு
யனுசுபலுகுசந்து ரகிலஜனுலு
சிவுபொரகர்த்த சிந்திம்ப நேலயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இப்பவோ எப்பவோ இன்றோ அல்லது நானியோ
யென்றிவ்விதமாக சதல ஜனங்களும்சிந்தனைசெய்து கொண்
டிருப்பார்தன்; சகலத்துக்கும் கர்த்தாவாகியும் பாரத்தை யேற்
றுக் கொண்டிருக்கும் சிவபெருமானிருக்க வீணாகச் சிந்திக்க
வேண்டிய காரணமேதுக்கோ? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! (ஏஅஉ)

ராஜவருலகெல்ல ரணரங்கமுன்சிந்த
பரமமுனுல கெல்ல பரமுசிந்த
யல்பவருலகெல்ல யதிவலபைசிந்த
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அரசர்களுக்கெல்லாம் யுத்தத்தின்மீது நீங்காத
சிந்தையும் முனிவர்களுக்கெல்லாம் பரத்தின்மீது நீங்காதசித்
தையும்; அற்பமனிதர்களுக்கெல்லாம் மங்கைகள்மீது நீங்காத
சிந்தையும்; உண்டாகும். சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா கேளும்
வேமா! ஏ-று. (ஏஅச)

ரானிதிகோரின ராததி
ராறுன்னதிசோரகுன்ன ரானேவச்சன்
தானெஞ்சி சிந்தஜேகின
கானுன்னதி காகபோது கதரா வேமா.

(இ-ள்.) தனக்கு பிராப்தமில்லாத வஸ்துவைக் குறித்துத்
தலைகீழாக நின்று தவஞ்செய்தபோதிலும் வரமாட்டாது? தனக்

குய் பிராப்தமாகும் வஸ்த்துவைக் கோராமலிருந்தாலும் தனக்
குத்தானேவரும்; அன்றியுந் தானெவ்வளவு சிந்தனை செய்த
யோதிலும் நடக்கவேண்டியது நடக்காமற்போகாது அல்லவா?
வேமா! எ-று. (எஅடு)

கடுபுகேலமீரு களவளபடியேரு
கடுபுசல்லனை கலதுபுத்தி
கடகுராதிலோனி கப்பகு லேதகோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வயிற்றுக்காக நீங்களேன் சங்கடப்படுகின்றீர்
கள்? அந்த வயிறுளிர்தால், கழிப்பதுண்டாகும்; அதுபோல
கல்லினுள் தேரைக்கு ஆகாரமுந் தண்ணீரும் புகவான் அளித்
துத் காப்பாற்றவில்லையா? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கே
ளும் வேமா! எ-று. (எஅக)

எந்தபாக்யமுன்ன னந்தகஷ்டபுசிந்த
சிந்தசேயதிகமு சிவுகுமனசு
சிந்தலேகயுன்ன செடனிசம்பத்தலுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) எவ்வளவு பொருளிக்கின்றதோ அவ்வளவுகஷ்ட
மும் விசனமுண்டாகும்; அந்தவிசனத்தினால் மனதுக்கு மெத்தக்
கவலையுண்டாகும். அந்தக் கவலையில்லாமல் எழையாயிருப்பதே
என்றும் அழியாத சம்பத்தாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (எஅஎ)

பயம்.

யுகமுலுசல்லக ஜ-சுசுசுசு
தகலக யுகயுகமுலந்து தபசலகைகன்ன
வகபேவக வக்துண்டின
நிகநிகமனெ காந்திமதினி. நிறுச்சுர வேமா.

(இ-ள்.) யுகங்களைக் குளிர்ச்சியாகப் பார்த்துக்கொண்டு
மாய்கையிலகப்பட்டாமல் யுகயுகங்களிலிலும் சஞ்சரிக்கும் தவசி

‘தெதுத்’ சாப்பாற்றும் புல்லையேய்ச்செய்வனா? சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (எஅஉ)

சிந்தனை.

எல்லிரேபுநேடு யேலாகுதன்னலாகு
யனுசுபதுகுசந்து ரகிலஜனுலு
சிவபேரரசுர்த்த சிந்திமப நேலயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ன்.) இப்பவோ எப்பவோ இன்றோ அல்லது நானையோ
பென்றிவ்விதமாக சகல ஜனங்களும்சிந்தனைசெய்து கொண்
டிருப்பார்கள்; சகலத்துக்கும் தர்த்தாவாகியும். யாரத்தை யேற்
றுக் கொண்டிருக்கும் சிவபெருமானிருக்க வீணாகச் சிந்திக்க
வேண்டிய காரணமேதுக்கோ? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! (எஅக)

ராஜவருலகெல்ல ரணரங்கமுனசிந்த
பரமமுனுல கெல்ல பரமுசிந்த
யுல்பவருலகெல்ல யதிவலபைசிந்த
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ன்.) அரசர்களுக்கெல்லாம் யுத்தத்தின்மீது நீங்காத
சிந்தையும் முனிவர்களுக்கெல்லாம் பரத்தின்மீது நீங்காதசிந்
தையும்; அற்புமனிதர்களுக்கெல்லாம் மங்கைகள்மீது நீங்காத
சிந்தையும்; உண்டாகும். சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! என்று. (எஅச)

ரானிதிகோரின ராத்தி
ராறுன்னதிகோரகுன்ன ரானேவச்சுன்
தானெஞ்சி சிந்தஜேசின
கானுன்னதி காகபோது கதரா வேமா.

(இ-ன்.) தனக்கு பிராப்தமில்லாத வஸ்துவைக் குறித்துத்
தலையிழாக நின்று தவஞ்செய்தபோதிலும் வரமாட்டாது? தனக்

ஞப் பிராப்தமாகும் வஸ்த்துவைச் கோராமலிருந்தாலும் தனக்
குத்தானேவரும்; அன்றியுந் தானேவ்வளவு சிந்தனை செய்த
யோதிலும் நடக்கவேண்டியது நடக்காமற்போகாது அல்லவா?
(ஏஅடு) விவரம்! எ-று.

கடுபுகேலமீரு களவளபடியேரு
கடுபுசல்லனை கலதுபுத்தி
கடகுரா திலோனி கப்பகு லேதகோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வயிற்றுக்காக நீங்களேன் சங்கடப்படுகின்றீர்
கள்? அந்த வயிறுள்ளிருந்தால், சம்பத்தண்டாகும்; அதுபோல
கல்லினுள் தேரைக்கு ஆகாரமுந் தண்ணீரும் புகுவான் அளித்
துக் காப்பாற்றவில்லையா? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கே
ளும் வேமா! எ-று. (ஏஅக)

எந்தபாக்கியமுன்ன னந்தகஷ்டபுகிந்த
சிந்தசேயதிகமு சிவுருமனசு
சிந்தலேகயுன்ன செடனிசம்பதலுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்) எவ்வளவு பொருளிக்கின்றதோ அவ்வளவுகஷ்ட
மும் விசனமுண்டாகும்; அந்தவிசனத்தினால் மனதுக்கு மெத்தக்
கவலையுண்டாகும். அந்தக் கவலையில்லாமல் ஏழையாயிருப்பதே
என்றும் அழியாத சம்பத்தாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (ஏஅஎ)

பயம்.

யுகமுலுசல்லக ஜுச்சக்சு
தகலக யுகயுகமுலந்து தபசுலகைனன்
வகபேவக வகீறுண்டின்
நிகநிகமனெ காந்திமதினி நிறுச்சுர வேமா.

(இ-ள்.) யுகங்களைக் குளிர்செயாகப் பார்த்துக்கொண்டு
மாய்கையிலகப்பிடாமல் யுகயுகங்களிலும் சஞ்சரிக்கும் தவசி

களுக்காளுவும் பயமேனோ? அந்தப் பயத்தை யொழித்து கிம்
மதியாயிருக்கில் பளபளென்னுப் பிரகாசம் மனதில் நிற்கும்
வேமா! எ-று. (எஅஅ)

இந்தவகுவனேல யேகார்த்தபுத்திணி
ஹரிஹரா துலந்து னுசலுடிகி
வாசன்தேலிசின வாடெபோ ப்ரம்மம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இவ்வளவு பயப்படுவதேதுக்கு? சகல பற்றுக்கு
மற்று ஹரிஹரா திகளிடத்தில் புத்தியை யேகார்த்தமாக நிருத்தி
வாசனையைத் தெரிந்து கொண்டவன்ஸ்வலோ, ப்ரம்மமாகும்?
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (எஅக)

வத்தனி நனுபோது வலென்ன காராது
தானு ஜேகினட்டி தானபலமு
உல்லமந்துவகவ குண்டெட்டயோகமம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) முன்னர் தான்செய்த தருமத்தின் பலனானது
வேண்டாமென்றாலும் வராமற்போகாது; வேணுமென்றால்
வராது; உள்ளத்தினில் பயப்படாமலும் அல்லது சந்தேகப்
படாமனுமிருப்பதே யோகமாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (எக0)

கொண்டெகாடுசாவ கொம்பவாகிட்டிகினி
வச்சிபோதுரெந்த வகவுலேக
துடவாகச்சுனெடுவினு தோடேலுஜ்ச்சினு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கோள் சொல்லும்படியானவன் சாவானே யாகில்
அவன் வீட்டுவாசலுக்குச் சகலரும் சந்தேகமின்றி வந்துபோ
வார்கள்; அஃதெப்படியெனில் காட்டினில் ஓராய் செத்தால்
அதனிடத்திற்குப் பசுக்கன்றானது பயப்படுமோ? பயப்படாது;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (எகக)

மூலமும் உரையும்

வெரவவலெ பரபமுலகுனு

வெரவவலதும்ரணமுன்கு விஸ்வமுலோனன்

மருவவலெ பருல நிர்தேலு

மருவவலென்சதுலசதுல மஹிலோ வேமா.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தினில் பாவங்களுக்குப் பயப்படவேணும்; மரணத்திற்குப் பயப்படவேண்டாம்; அன்னியர்களை நிந்திப்பதை மறக்கவேண்டும்; மேலும் புத்திரமித்திராதிகளையும் மறக்கவேணும் வேமா! என்று. (எகஉ).

வெரவலெ பரபமுல்குனு

வெரவலென்ருணமுலகுனு விஸ்வமுலோனன்

மருவவலெ பருலநேரமு

மருவங்காவலதுமேலு மஹிலோ வேமா.

(இ-ள்.) பாவங்களைச் செய்வதற்கும் கடன்களுக்கும் பயப்படவேணும்; அன்னியர்கள் செய்த குற்றங்களை நீடித்து மனதில் வைக்காமல் அப்போதே மறந்துவிட்டு ஒருவர் செய்த அறிய உபகாரமேனும் அதை மலையாக என்று மறக்காமலும் இவ்வுலகத்தில் வசிக்கவேணும்; வேமா! என்று. (எகஉ).

பொருளுடைமை.

கலமிகல்கெனேனி காமுனிகாஜுச்சு

லேமிசேதஜிக்கி லேவலேனி

மதனுவன்டிவானி மாலகா ஜுதுரு

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பொருளுண்டானவனை மன்மதனைப் போலவும் பொருளில்லாமையினால் இளைத்து யெழுந்திருக்கச் சத்தியற்ற மன்மதனையொற்ற ரூபமுடையவனாகி யிருக்கினும் அவனைப் பஞ்சுமனைப்போலவும் காண்பார்கள் உலகத்திலுள்ள மனிதர்கள்; சர்வ வியாபியாகிய து ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (எகஉ).

கலிமிசகலமைன குலமுலெக்கக்குவா
கலிமிலோகபாக்கிய முலகுனெளவு
கலிமிலேனிவானி குலமேமி குலமயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தாழ்ந்த குலத்தனாகிலும் பொருளுண்டானவனாகில், அவன் சகல குலங்களுக்கும் மேலான குலத்தனாகும்; மேலான குலத்திற் பிறந்தவனாகிலும் பொருளில்லாதவனாகில் அவனுடைய குலமென்ன குலமாருமையர்? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (எகடு)

கலிகினட்டெயுண்டு கலுகக யுண்டுனு
மரியுலேகபோவு திரிகிகலுரு
கலிமினெச்சட்டஜ-உ காணகசெடுதுரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பொருளுண்டானதைப்போ விருக்கும் சிலருக்கும் பொருளுண்டாகாமலிருக்கும், சிலருக்கு அப்பொருள் மறுபடியுமில்லாமற் போகுந் திரும்பவும் உண்டாகும், அப்பொருளை பெய்கும் பார்க்கக்காணுமற் கெடுவார்களிவ்வுலகத்தினர்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (எகக)

கலிமிநாடுமகனி காமுனிகாஜ-உச்ச
லேமிஜிக்குநாடு லேவகுண்டு
முசலிமகனின்ன முந்துசம்பகஜ-உச்ச
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) உண்டானபோது கணவனை மனம்தனைப் போல வெண்ணிப் பலவாறு உயசரித்து மரியாதை பழுதின்றி நடப்பன்; பொருளில்லாதபோது மரியாதையின்றிக் கிழமனைனாகிலும் அவனைத் கொல்லப் பார்ப்பன். சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (எகௌ)

பூர்வவாசனகல புண்யாத்யமுதல்மெபுடு
வூட்டசெலமரீதி வுருகண்டு

யெந்தரிகொசகினனு யெப்பட்டியட்டுண்டு
விஸ்வதாபி நாம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) பூர்வீகசனயினு லுண்டாகிய புண்ணியவானு
டைய பொருளைப்போதும் ஊற்று ஜலத்தைப்போல ஆரீத்
கொண்டிருக்கும்; அப்பொருளையெத்தனை பெர்களுக்கு அளித்த
போதிலும் அப்புண்ணியவானுடைய பொருளானது கிஞ்சித்
தேனுங் குறைவுபடாம லெப்போதும் போலவே பூர்ணமாக
விருக்கும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-து.

இல்லாமை.

பரகலேமிசேத ப்ந்துவுல் பகவாரு
பரகலேமிசேத பரமுதப்பு
பரகலேமிசேத பரதத்வமுது தப்பு
விஸ்வதாபி நாம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) இல்லாமையினாலே பந்துக்களெல்லாம் பகையாளி
களாகும்; அந்த இல்லாமையினாலேயே பரமும் தப்புவதன்றியும்
பரதத்துவமும் தப்பிய்போகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-து. (எகக):

பூபதரிக மெந்ததோஷம்
பேதோயி ஜகதிலோன் மீஸ்வருடெருகுன்
பேதனு பொடகனு வாடுனு
காதனி சபமனுச்ச ஜ-1ச்ச கதரா வேமா.

(இ-ள்.) எழ்மைத்தன மெவ்வளவு தோஷத்தினாலுண்டாகி
வதோ அதை இந்த ஜகத்திற்குள்ளாக கிவயெருமானறிவனே
கீன்றி மற்றவர்களாலறியலாகுமோ? அப்படிப்பட்ட யேழை
யைப் பார்த்த பொருளாளி யவனை உகிருடையவனல்ல சப
மென்று காண்பனல்லவா? வேமா! எ-து. (அ00).

தனமுலேமினாமி தரவானலம்புன்
தன்னிஜெருச்சுனுதரி தாபுஜெருச்சி

தனமுலேமிச்சுட தலசனே பரம்பப்
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பொருளில்லாதபடியால் அன்னாளிலுண்டாகும்
விசனாக்கெளியானது தன்னைக் கெடுப்பதன்றியும், நிலையுமு
சமீபத்தையுங் கெடுக்கும்; அப்பொருளில்லாமையைப் பார்க்க
வும் நினைக்கவும் பாவமாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (அ0க)

தனமே மூலமு ஜகதிகி
தனமே மூலம்புசகல தர்மம்புலகுண்
குணகே மூலமு சிருலகு
மனமே மூலம்புமுக்தி மஹிமகு வேமா.

(இ-ள்.) உலகத்திற்குப் பொருளே மூலமாகும்; சகல தரு
மங்களுக்கும் பொருளே மூலமாகும்; பொருளுண்டாவதற்கு நற்
குணமே மூலமாகும், மகிமை பொருந்திய முக்தியை யடைவ
தற்கு மனதே மூலமாகும் வேமா! எ-று. (அ0உ)

தனகுலேமினாடு தைவமு தூருனு
தனகு கல்கெநேனி தைவமேல
தனகுதைவமுனகு தகலாட்டமர் கிகர்ந்த
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தனக்குப் பொருளில்லாத நாளில் தெய்வத்தைத்
தூஷிப்பன்; பொருளுண்டாகுமாயில் தெய்வத்தை நினைக்கான்;
அந்தத் தெய்வத்திற்குந் தனக்குமேனோ சிறிதுகஷ்டம்? சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (அ0ங)

மைலகோகதோட மாசின தலதோட
யோடலுமூரிகி தோடனுண்டெனேனி
யதிக குலஜ-இடைன யட்டிட்டு பில்வரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மலின வஸ்திரத்துடனும் அழுக்குச் சேர்ந்த தலை
யுடனும் தேகத்திலழுக்குடனு மிருப்பனையாகில் அவன் மேற்

குலத்தனிலும் அவனை அப்படிவா இப்படிபோவேன் தும்
அழைக்கமாட்டார்கள் பொருளுடையவர்கள்; சர்வ வியாபியா
கிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (அ0ச)

ம லேதுலேதட்டன்ன லேதுலேதேலேது
காதுகாதட்டன்ன காதுகாது
தோடுதோட்டன்ன தோடனே தோடென்னு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இல்லையிலை யென்றாலது மில்லவேயில்லை;
ஆகாது ஆகாதென்றாலது ஆகவே ஆகாது; அன்றியும் துணை
துணையென்றாலது வுடனே துணையாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (அ0இ)

க்ராசலேமிசேத கடுகஷ்டமையுன்ன
வித்யயேல் நிலுச்சு வினுபேர்க
பச்சிசுண்ட நீளரு பட்டினு நிலுச்சுரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பூசிப்புக்கில்லாமையினாலே மெத்த கஷ்டமாகி
யிருந்தால் மறந்துபோகாமல் கல்வியேதுக்கு நிற்கும்; அஃதெப்
படி யேனில் பச்சை பாண்டத்தில் பிடித்த தண்ணீரானது
நிற்குமா; கில்லாதது போலாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (அ0சு)

அண்டலேனிருடு அதிதார்மிசுனி யில்லு
ஜேரவலய ப்ரதுக ஜேயுநதடு
ஆவிபீஷணுனகு னதிகௌரவம்புன
பூதலமுனராமு ரீதி வேமா.

(இ-ள்.) நிற்க நிறவில்லாதமனிதன் மெத்த தருமவானு
டைய வீட்டைச் சேரவேணும்; அப்படிச் சேர்ந்த யேழையை
யந்த தருமவான் ஆதரித்துக் காப்பாற்றுவன்; அஃதெப்படி
யெனில் இப்பூதலத்தில் ஸ்ரீராமரைச் சரணமடைந்து இலங்கைப்
பட்டமும் அபயஸ்தமும் பெற்ற வீபீஷணரைப் போலாகும்;
வேமா! எ-று. (அ0எ)

வீருடைனலேது வித்யநேர்ச்சினலேது
சதுவுலந்துலேது சட்டலலேது
ஜன்மபலமெமானி ஜபிமிஞ்சினலேது
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சத்த வீரனானுமில்லை, கல்வி கற்றவனானு
மில்லை. வாகிப்பினிடத்திலுமில்லை; நற்குணத்தினுமில்லை, பல
வருடங்கள் ஜபஞ் செய்தபோதிலுமில்லை, முன்னந்தான் செய்த
புண்ணியத்திற்குத் தக்கபடி ஜன்மமும் பொருளும் உண்டா
கும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. 10

சிக்கியுன்னவேள சிம்ஹம்புரைன்னு
பக்ககுக்கஜேரி பாதஜேயு
பலிமிலேனிவேள பந்தம்பு ஜெல்லது
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மிருதங்களுக்கு அரசனாகிய சிங்கமானது காலவித்
தியாசத்தினால் பலமொடுக்கி யிளைத்திருக்குமாகில் அந்த வேளை
யில் அற்பபலமுடைய நாயுடனது அச்சிங்கத்தினருகிற் சென்று
அதைப் பாரதைப்படுத்தும்; அஃதெப்படியெனில் வீரனாகியிருந்த
போதிலும் தனக்குப் பலமொடுக்கின் காலத்தில் பந்தியஞ்
செல்லமாட்டாது; சர்வவியாபியாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா!

பிழைப்பு

ப்ரதுரு நித்யமனுச்ச பதருச்ச வகமீர
வீர்ரவீகுவாரு வெர்ரிவாரு
ப்ராணுலெல்ல யமுனி பாரிசெகார்ரெலு சமீ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பிழைப்பு என்றும் அழியாததென்று அனலில்லா
மல் காவித்துத் திரியுமவர்கள் பயித்தியக்காரர்கள்; ஏனெனில்
பிரானிகளெல்லவரும் யமனுடைய பெருத்த ஆடுகளாகும்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (அக0)

வேதசாஸ்த்ரமூலனு வினனேமிகுடிச்சிரி
யரிதிதிரிகிசத்து ரந்தரட்டு
ப்ரம்மமகிமதெலசி ப்ரதுகுட்ட நிஜமநா
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) வேதசாஸ்த்ரங்களைக் கேழ்க்க எது கிடைக்கும்
என்று அதுகளைவிட்டுவயிற்றுக் கிரைதேடிப் புசித்துத் திரிந்து
மரணமடைவார்கள்; அதுபோலப் பிரமத்தின் மருத்துவர்
தெரிந்து பிழைப்பதரிதாருமையா; சர்வ வியாபியாகிய ஓராமா!
கேளும் வேமா! என்று. (அகக)

ப்ரதுகுல ஸ்ரதிமனி பூலிம்பகாலேறு
விர்ரவிடுகெதுதர வெர்ரிவாடர
ப்ராணமெல்ல யமுனி பாரிகொர்ரெலுசயி
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) இவ்வுலகவாழ்க்கை அனித்தியமென்று கருதி நித்
தியப் பொருளைக்கண்டு தெளிவடையமாட்டார்கள் மனிதர்கள்;
அந்த வனித்தியத்தையே நம்பி தர்வங்கொண்டு திரியும் பவித்தி
யக்காரர்களே! உங்கள் பிராணன் யாவும் யமனுடைய பெருத்த
ஆட்டுக்கடாக்களாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓராமா! கேளும்
வேமா! என்று. (அகஉ)

தானதர்மமூலனு தகரேபுநேடனி
காலஸ்யமுசேத கஷ்டரூடு
தானு யேமியெளனே தனப்ரதுகேமெளனே
மாயு தெலியவேரு மஹினி வேமா.

(இ-ள்.) தன்னதருமங்களைச் செய்ய இன்றைக்கு நாளைக்
கென்று வீண்காலத்தைப் போக்கும் லோபியாகிய நான் தான்
யேதாவனே தன் பிழைப்புமேதாருமோ? அந்த மாயையைத்
தெரிந்து கொள்ளார்கள் இவ்வுலகத்திலு; வேமா! என்று. (அகஉ)

ப்ரதுகுவாரலெவரு ப்ரதுககுண்டேதெவரு
ப்ரதிபிப்ரதுகலேனி ப்ராணுலெவரு

செலகி நீவுநீலோ ஸ்திரமுகா ஜடூடரா
விஸ்வதாபி ராம் வினா வேமா.

(இ-ள்.) பிழைக்கும்படியானவர்கள் யாவர்? பிழைக்காமலி
ருப்பவர்கள் யாவர்? பிழைத்தும் பிழைக்கமாட்டாத பிராணி
கள் யாவர்? இதுகளை உனக்குள்ளே நீ திறமாகப் பாரும் சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (அகசு)

கதமுகுதமண்டெ கலுகூட்ட கஷ்டம்பு
நடுச்சதாலமெல்ல நம்மராது
கண்ணமூலோனேப்பரதுகு சம்சாராவிப்ராந்தி
விஸ்வதாபி ராம் வினா வேமா.

(இ-ள்.) பூர்வ விவகாரத்தைக் காணலாமென்றால் அது
கஷ்டமாகும்; நிகழுவ காலத்தையெல்லாம் நம்பலாகாது; சம
சாரத்தில் பிரியம் வைத்திருப்பது கண்ணேரத்தின் பிழைப்பா
கும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (1)

உயர்வு.

தனகுஜேயுமேலு தாதெலியகனேர்ச்சு
நெலமிதோடகுக்க யெருகபுவினி
தனகுஜேயுமேலு தாதெலியகலேனி
மனுஜுடெந்தகலடு மஹினிவேமா.

(இ-ள்.) நாயானது தனக்கு அன்னியர்கள் செய்த மேன்
மையை நன்றய்த் தெரியக் கற்றுத் தெளிவடைந்து அவர்களிட
த்தில் விகவாசம்வைத்து நடக்கும்; அதுபோல மனிதனுக்குச்
செய்த உபகாரத்தை மறந்து நன்றிவுணராத மனிதனைவ்வளவு
அற்பனாகுவன் இவ்வுலகத்தில்; வேமா! என்று. (அகசு)

தாழ்வு.

ஹிம்சஜேயுவாடு மிலலோனைக்குரானி
ஹிம்சஜேயுன்ன ஹீனுடகுனு

ஹிம்சஹிம்சபரசு யிலலோனசக்ஞானி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஜீவவதை செய்யுமவன் இவ்வுலகத்தி லத்ஞானி யாகும்; துஷ்டர்களை வதைசெய்யாமலிருக்கில் அவன்யினனா ளும்; ஆறு தூர்க்குணங்களையும் பிடித்து வதை செய்யுமவன் நல்ல ஞானியாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (அகஎ)

ஹிம்சஸ்ன்னிமானி ஹிதாடைஜனுசெம்
சாரரோகியகுச்சு சேரவலயு
புடமபன்டீதி பொசகினகல்குண
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இம்மைக எனத்தையும் நீக்கிச் சம்சாரத்தில் வெறுப்படைந்து பரப்பிரமத்தினிடஞ் சேரவேணும். அப்படிச் சேராமல் சுக்கம்பழத்தைப்போல் பொருத்தமாகி யிருந்தாலும் அப்பரப்பிரமத்தின் சேவைபுண்டாகும்? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (அகஅ)

செட்டவானிமிகுல ஜெருச்சுனுதைவம்பு
அட்டயட்டுவானி காபதைன
செட்டதைனயுட்டி சேனிகிபொங்கலி
பெட்டுட்டரெட்டி ப்ருதிவி வேமா.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தில் தெய்வம் கெட்டவனை மெத்தக்ஷ டமடையச் செய்யும்; அவனுக்கு ஆபத்துண்டாகில் ஆதரிக்க மாட்டாது; அஃதெப்படி யெனில் கெட்டதாகிய கழனிக்கு ரெட்டியானவன் பொங்கலிவெனோ? இடான்; அதுபோல துஷ்டனைப் பகவான் கிருபைசெய்ய மாட்டான்; வேமா! என்று. (அகஅ)

வேருபுருகுஜேரி வ்ருக்ஷம்பு ஜெருச்சுனு
செடபுருகுஜேரி செட்டஜெருச்சு

குஸ்தி துண்டுஜேரி குணவந்து ஜெருச்சரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வேற்புமுவுசேர்ந்து மறத்தைக் கெடுக்கும்; சீடப்
புழுவுசேர்ந்து செடியைக்கெடுக்கும்; அதுபோல தூர்க்குணமு
டையவன்சேர்ந்து குணவாண்க்கெடுப்பன்; சர்வ வியாபியாகிய
ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (அஉ௦)

ஒகனிஜேரிசெதமனி வல்லமந்தெந்துரு
தமதிசேடெருகரு தரனுந்ருலு
தம்முஜெருச்சவாடு தைவம்புதாதகோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) உலகத்திலுள்ள மனிதர்கள் தங்களுக்கு நேரிடுங்
கெடுதியை உணராமல் ஒருவனைக் கெடுக்கிறேனென்று உள்ளத்
தினி வெண்ணுவார்கள்; தங்களைக்கெடுப்பவன் தெய்வமவ்
லவோ? இதையுணராமல் நானென்று கர்வித்துத் திரிகிறார்கள்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (அஉ௧)

செருகுதேரட்டசக்க சேயராகுன்னனு
கொந்தையனதானி குணமுசெடது
யெருகுவானிவந்த பொட்டவாடுன்னடரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கரும்பு தேரட்டத்தைச் சீறிருத்தாமலிருக்கினும்
அக்கரும்பின் குணஞ் சிறிதேனுங்கெடாது; அஃதெய்யடி
யெனில் பொதிமாட்டுக்காரனிடத்தில் ஒட்டனிருந்ததைப்
போலாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று.

கைகபுட்டிசெரிசெ காகுஸ்தபட்டம்பு
சீதபுட்டிலங்க ஜெரிசெமுன்னு
செப்பராதுகானி சித்ராங்கி செரிசெரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கைகையானவன் பிறந்து ஸ்ரீராமர் பட்டந்தரிப்பு
தைக் கெடுத்தான்; சீகையானவன் பிறந்து வக்கையைக் கெடுத்

தான்; சித்திராங்கி பிறந்து சாரங்கதரனைக் கேட்கத்தானாயர்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (அஉ௩)

பூபதி க்ருபாமயி பூமி க்ஷெருச்சவாடு
ப்ரஜுவகோடுதாதி ப்ரதுகபோடு
யெகரவைச்சுபந்தி யென்னாள்ளு நிறுச்சுரா
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) அரசனுடைய ரேசத்தை நம்பி உலகத்தைக்கெடும்
பலன் குடிசன் மனோதுக்கப்பட்டுப் பிழைப்பதில்லை; அஃதெப்
படியெனில் மேலே விட்டெரிந்த பந்தானது கீழே விழாமல்
எத்தனை நாள் நிற்கும்? உடனே விழுவதைப்போலாம்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (அஉ௪)

சேட்டுவச்செனேனி செடனாடு தைவம்பு
மேலுவச்செனேனி மெச்சுசுண்டு
மேலுசேட்டெவரிகி மேகொன்ன கர்மம்பு
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஒருவனுக்குக் கெடுதி வருமேயாகில் தெய்வத்
தைப் பலவாறு அஷிப்பன்; நன்மைவருமேயாகில் தெய்வத்தை
மெச்சிக்கொண்டிருப்பன்; ஆகையால் நன்மையும் தீமையும் யாவ
ருக்கும் பூர்வத்திற் செய்த கர்மமாகும்; இதையறியாமல் தெய்வ
அஷ்டனை செய்வது அஞ்ஞானமாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (அஉ௫)

தருணிகதுலு தனமு தான்யம்பு சம்பத
யெந்தசுட்டு கோனின னந்தசேட்டு
பசிரிகாயபுருகு பத்ததினி கானரோ
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) புத்திரகளத்திர தனம் தானியம் சம்பத்து முதலா
னனாகளும் ஒரு மனிதனையெவ்வளவு சுத்திக்கொண்ட போதி
லும் அவ்வளவுக் கெடுதியாகும்; அஃதெப்படியெனில் பசிருக்

தாயைப் பல்புழுக்கள் அரித்ததைப்போலாம்; சர்வ வியாபியுர
கிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (அஉக)

ப்ரஜயெந்நர்ச்சகசெட்ட ப்ரபுவுன்கேவச்ச
ப்ரபுவுமகஞ்சிகொந்த ப்ரஜகுசகமு
ப்ரபுவிவாநர்ச்ச செட்ட ப்ரஜலகு ரா துரா
விஸ்வதாபி ராம விநர வேமா.

(இ-ள்.) குழிகள் செய்யும் பாவத்தில் பாதி அந்நாட்டை
யானும் அரகணைச்சேரும்; அவ்வரசன் செய்யும் புண்ணியத்தில்
பாதி குடிகளைச்சேரும்; அந்தவரசன்செய்யும் பாவமாதிரி
குடிகளைச் சேரமாட்டாது; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-று. (அஉஎ)

அதிகமுலஜாதோட னக்த்னுலதோடனு
பருவுகுருதெரிங்கி பலுகுன்ன
வச்சமெட்டதனமு ஹெச்சகா காமபிரய
ஹானிவச்ச தனகு னபுமி வேமா.

(இ-ள்.) மேலான குலத்தோடனும் அஞ்ஞானிகளுட
னும் யோக்கியதையை யறிந்து பேசாமலிருந்தால் உடனே
கெடுகியும் மரியாதைத்தாழ்வும் தனக்கு அப்போதே வரும்.
வேமா! எ-று. (அஉஅ)

சதியொனார்ச்ச செட்ட பதிகவஸ்யமு வச்ச
பதியொனார்ச்ச மஞ்சி சதிகி சகமு
சதியொனார்ச்ச மஞ்சி பதிகேல ரா துரா
விஸ்வதாபி ராம விநர வேமா.

(இ-ள்.) மனைவிசெய்த பாவத்தில் பாதி அகத்தியமாக மனை
வனைச் சேரும்; மணவாளன் செய்த புண்ணியத்தில் பாதி மனை
வியைச்சேரும்; ஆகையால் மனைவிசெய்த புண்ணியத்தில் பாதி
மனைனுக்கேன் வரமாட்டாதோ? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (அஉக)

சம்பநுன்னராஜ சனுவக்கலமுசேயு
செரபநுன்னவாடு செரிமிசேயு
கரவநுன்னபாழு நெரிதாச்சு கொனியுண்டு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஒருவனைக் கொல்லவிரும்பும் அரண் அவனை
மெத்த நட்புகொள்வன், கெடுக்க வெண்ணக்கொண்டிருப்பவன்
அவனுடன் மிகவும் நேசஞ்செய்வன்; கடிக்க வெண்ணக்கொண்
டிருக்கும் பாய்பாணது வளையி கொளித்துக்கொண்டிருக்கும்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-து. (அந். 0)

தொற்றிவானிமிகுல் தீர்க்கதிவனனிசு
வெற்றிவானிமிகுல் வினகராது
வெற்றிக்குக்கபட்டி வேட்டாடவச்சு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அவயவயினனுக்கு மெத்த விசாலமாக ஆகீர்வாதம்
கொடுக்கவேண்டாம், பயித்தியக்காரன் வார்த்தையைக்கேழ்க்க
லாகாது; அஃதெப்படியெனில் பயித்தியம் பிடித்த நாயைக்
கொண்டு வேட்டையாட வருமா? வராததுபோலாம்; சர்வ
விவாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-து. (அந். 5)

கல்லலாவானி க்ராமகர்த்தயெருங்கு
சத்யமாவானி ஸ்வாமியெருகு
பெக்குதிண்டிபோது பெண்ணாழு பெருகுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பொய் பேசுமவனுடைய நிலைமையை அந்தக்கிரா
மாதிகாரி அறிவன்; மெய் பேசுமவனுடைய நிலைமையைப் பசு
வானறிவன்; பெருத்த தீனித் தின்பவனுடைய நிலைமையை
அவன் மனைவியறிவன்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-து. (அந். 6)

கல்லமாதகண்டெ கஷ்டம்புமரிலேது
கஷ்டமெபுநொகிவி கலிகியுண்டு

தவிதலிடநனுட்டதலிட திம்மிரிதனமிதி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பெரியவார்த்தைக்காகிலும் வேறு கஷ்டமொன்று
யில்லை; எப்போதும் அந்தக் கஷ்டமானது மனிதனுக்குண்டாகி
யிருக்கும்; அப்படிப்பட்ட மனிதனைப் பிராமணனென்று பார்ப்
பது தெளிவற்ற தனமாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
தேனும் வேமா! என்று. (அநுக்.)

கல்லுத்ராகுவாடு கல்லு முச்சுனுகாது
கல்லலாடுவாடு கல்லுமுச்சு
கல்லுத்ராகுடகண்டே கல்லலாடுட கீடு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கள்ளைக் குடிப்பவன் திருடன்ல்லன்; பொய் பேசு
மவன் கள் திருடனாகும்; ஆகையால் கள்ளைக் குடிப்பதற்காகி
லும் பொய் பேசுவது கெடுதியாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! தேனும் வேமா! என்று. (அநுசு.)

கல்லலுபலிகெடு நருவகு
தெல்லலிகாப்ரம்மவித்ய தெலுபுடயெல்லன்
சல்லலு பாலுலு கலிபின
சல்லலுகுதேர்டண்டிநட்டு ஸஹஜமு வேமா.

(இ-ள்.) பொய்பேசும் மனிதர்களுக்குப் பிரமவித்தை
யாவும் விவரித்து வெள்ளையாகத் தெரிவிப்பது யெப்படியா
மெனில் பாலுடன் மோரைக்கலந்தால் அந்தப்பரலானது இயற்
கையிலேயே மோருக்குத் துணைப்பற்றியதைப் போலாகும்;
வேமா! என்று. (அநுடு.)

ஆடிதப்புவார லபிமான ஹீனாது
கோடெருகனிவாடு கொத்திகாடு
கூடிகெடுசேயு க்ருருண்டு தலபோய்
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சொல்லிச் சேர்வடைந்தவர்கள் அபிமானமில்
லாத ஈனர்களாகும்; துக்கத்தை யறியாதவன் அற்பனாகும்; கூடி

நேசித்திருந்து கெடுதிசெய்யும்வன் கடின சித்தமுடைய கசடிக்
காரனுக்கு நிகராரும், சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! ஏ-று. (அக.க.)

தருச்சு கல்லவாடெ தரணிரர் ஜாலயின்ன
வேளவேளலட்சுமி வெள்ளிபோய்
ஒட்டி குண்டலேரீன னுண்டுனேரீரமு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அடிக்கடி விடாமல் பொய்சொல்லும் இவ்வுலகத்
தரசர்கன் வீட்டைவிட்டு லட்சுமியானவள் வெளிப்பட்டுப்போ
வள்; அஃதெப்படியெனில் ஒட்டைப்பாளைக்குள்ளாக நீரிருத்
தமா? இராததுபோலசம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! ஏ-று. (அக.எ.)

கல்லநிஜமுலெல்ல கரகண்டு டெருகுனு
நீருபல்லமெருகு நிஜமுகானு
தல்விதானெருகுனு தனபுனிஜன்மம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மெய்பொய்கள் யாவும் நீலகண்ட திரிநேத்திர
முடைய சிவபெருமானறிவர்; தண்ணீரான பள்ளத்தி னளவை
யறியும்; அன்னையானவள் பிள்ளையின் ஜனனத்தையறிவள்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (அக.அ.)

உண்மை.

நிஜமுவருகனெரிகி நித்யன்டுகாவலெ
பலுகுலோனிபலாகு பதிலமுகனு
பலுகுருடனெவரெர் பரிகிஞ்சி குடரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சொல்லுக்குள்ளே விளக்குஞ் சொல்லின் உண்
மையை வரிசைக்கிரமமாகவறிந்து நித்தியனாகவேணும்; அந்த
அருமையான சொல்லுக்காண்பவர்கள் யாவரோ? அதைப் புரி

கோதித்துப் பாராய்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! ஏ-று! (அங்க)

நிஜமுலாவொனி நித்திஞ்ச ஜகமெல்ல
நிஜமுலாடராது நீச்சதோட
நிஜமெஜெப்பவலெ நிர்மலுலனுசுடி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) உண்மைசொல்லுமவனை யிவ்வுலகமெல்லாம் நிர்
திக்கும்; ஆதலால் நீச்சனுடன் உண்மையைப் பேசலாகாது.
உண்மையை யாபிடத்தில் பேசவேணுமென்றால் நிர்மலமான
மனத்தினருடன் கூடி உண்மையைச் சொல்லவேணும்; சர்வ
வியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (அசு0)

நிஜமுலாவொடு நிர்மலுண்டையுண்டு
நிஜமுலாவொடு நீதிபருடு
நிஜமு பல்கதுன்ன நீச்ச சண்டாளனுண்டு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) உண்மைப்பேசுமவன் நிர்மலனாகியிருப்பன்; அன்
றியுமவன் நீதிமானாகும்; ஆகையால் உண்மையைப் பேசாமலி
ருக்கில் அவன் நீச்சனும் சண்டாளனுமாகும்; சர்வ வியாபியா
கிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (அசக)

நிஜமுகல்லொண்டு நீலகண்டெருங்கு
நிஜமுலாடருன்ன நீதிதப்பு
நிஜமுலாடுபுடு நீருபமைவச்சு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பொய்யு மெய்யுமிரண்டையும் நீலகண்ட மகாதேவ
னறிவன்; அந்த உண்மையைப் பேசாமலிருக்கில் அவன் நீதி
யைக் கடந்தவனாகும்; ஆகையால் உண்மையைப் பேசும்போது
நினது ரூபமாகி வருவன்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! ஏ-று. (அசஉ)

நிஜமுனு பனிகெடு நருலகு
பதிலமுகலதெந் துவானி பரலோகம்புன்
தரமேலுசண்டு நப்புடு
விதமுன் மரிதீனிபலமு வேமன யெருகுன்

(இ-ள்.) உண்மையைப்பேசும் மனிதர்களுக்கு எவ்விடத்திலும் கீர்த்தியுண்டாகும்; அன்றியும் பரலோகப் பிராப்தியாகும்; மேலும் வேமனனான யோகியானவர் இவ்வுலகத்தையாண்டு கொண்டிருக்கும்போது பலவிதத்திலும் இதன் பலனையறிவார். சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமர்! கேளும் வேமா! எ-று. (அசக)

சத்தியம்.

சத்யமுகல ஹரிச்சந்தருடு
நித்யமுதாபொந்தியுண்டி நிலச்சுட்டயெந்தோ
ப்ருத்யுடவை தனமதிலோ
நித்யுண்டை நிலச்சிசுடு கையெனவேமா.

(இ-ள்.) சத்தியநெறிதவராத அரிச்சந்திரன் நித்தியத்தைத் தாண்டைந்திருந்த நிலைமையானது எவ்வளவேர் சுகத்தைத்தந்தது; ஆகையால் தொண்டனாகித் தன் மனதிற்குள் நித்தியனாகி நின்று விரைவிற்பாரும்; வேமா! எ-று. (அசச)

தாதஜேகிண்டி தரஹிம்சகெல்லனு
வொப்பியுண்டனட்டி யுத்தமுண்டு
சுகலஜனுலயந்து சத்யுண்டுதானையெ
விஸ்வதாபி ராமா வினர வேமா.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தில் தந்தையானவன் செய்யும் கஷ்டங்களுக்குகெல்லாம் சகித்துப் பொருத்தக் கொண்டிருக்கும் படியான அந்த உத்தமபுதல்வன் சுகல ஜனங்களிலும் சத்தியவான் தானாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமர்! கேளும் வேமா! எ-று.

புண்யபுருஷவீபு புண்டைன யிர்தலோ
வசதலோனசால வார்த்தகெக்கு

பேதவாரிமிண்ட பெண்ணைனெருக்கு

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இப்பூதலத்தில் புண்ணியவானு யிருப்பவனுக்கு முதுகில் புண்ணுகில் உடனே சகலருமறிந்து வெருவாக விசனடிபடுவார்கள்; எளியவன் வீட்டில் கல்யாணமாகில் அதை யொருவருங் கவனியார்கள்; சர்வவியாபியாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா!

பூமிமீதமஞ்சி புண்யலுலேகுன்ன

ஐதமுலேலவெலுகு பகலுகாநு

அந்ததருச்சுலேது ஆடகாட்குதானி

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தினில் எல்ல புண்ணியவான்களில்லா விழல் பகலிரவாக எப்படிக்காணப்படும? புண்ணியவான்களிருப்பதினாலேயே பகலென்றும் இரவென்றும், காணப்படுகின்றது. அவ்வவ்விடங்களிலும் அவ்வளவு குறைவிராது. எங்கும் சமமாக வேயிருக்கும்; சர்வவியாபியாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா!

யாவம்.

பாபமனக்வேறே பரதேசமுனலேது

தானுஜேயுயனுல தகிலியுண்டு

கர்மஜ்ஞுகொத கனுகலிகுண்டு

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பாவமென்றால் அது அன்னிய தேசத்தினில்லை, தான் செய்யங் கெட்டகாரியங்களி லகப்பட்டிருக்கும்; அந்தப் பாவகர்மமாகி அக்கர்மத்திற் கட்டுப்பட்ட மனிதனல்லாமல் ஞானக் கண்ணுண்டாகி யிருப்பனோ? இருக்கமாட்டான். சர்வவியாபியாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

(அசுஅ)

இசுகபொக்குராயி யினுமுனுதர்மம்பு
கசுவுபோசலுகட்டி கானிவாடு

பண்ணு தோமினட்டி பரமாத்முநட்டமென
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மணல் கரி கல்லு இரும்பு வைக்கோல் காணாகட்டி
மூதலியவற்றால் தருமத்திற்கு விரோதமாக பல் வினக்கினால்
பரமாத்மனுக்குத் தர்மம் குருக்காகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஒ-
ராமா! கேளும் வேமா! (அசக)

பூர்வஜன்மமுன்னு புண்யம்பு சேய்னி
பாபகாழுடாச படினதனமு
வித்துனமதிக்கோய வெதகின கலுகு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) முன்னென்மத்தினில் புண்ணியஞ் செய்யாத பாவ-
கர்மம் திரவியத்தின்மீது அதிக ஆசைப்படுவனையாகில் அப்-
பொருள் விரைபோட்டு அறுவிடை செய்யினும் பலவிடங்களிலு-
மோடித் தேடினபோதிலு முண்டாகுமா? சர்வ வியாபியாகிய
ஒ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (அசு0)

கீழுவிடச்சிபெட்டி கிக்குருமனகுண்ட
ஜீவுனிசெக்கவேள சிவுனிதலச்ச
மனசுகொல்வகயுனு மாயசே பொரலெடு
பாபதனுலகெச்சட்டி பரமு வேமா.

(இ-ள்.) தேகத்தைவிட்டு வார்த்தையடங்கி ஜீவன் விடம்
வேளையில் சிவனை நினைக்காமலும் மனதில் துதிக்காமலும் மாய்-
கையினாலே கட்டுப்பட்டுப் புரண்டுகொண்டிருக்கும்பாலிகளான
ஜனங்களுக் கெவ்விடத்தில் பரமுண்டாகும்? வேமா! எ-று. ()

பாவமனகவேரே பரதேசமுனலேது
தானிசேயுபனுல தகிலியுண்டு
பாவமந்துசிவுனி பரிதிஞ்சியுண்டி-
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) உள்ளமென்றால் வேறு எந்தத்தேசத்திலு மில்லை;
தான் செய்யும் வேலைகளி லகப்பட்டிருக்கும் அந்த உள்ளத்தி

னில் சிவனைப் பரிசேர்த்தித்துக் கொண்டிருப்பதே மேலாகிய
முத்தியாரும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

தாதஜ்னிஞ்செ கன்யகு
தாழுனுதண்றியு குண்டகோளகுல்
மாதபரான கூலிகினி
மக்குவத்ரெள பதிகைகன பர்த்தனுன்
க்ஞாதலஜம்பெ பாதகுல
க்ஞாநமுயெந்தட்டி சத்யமஞ்சதா
பூதலமெல்ல பேர்ருமன
பூமிலோஜேசெனு வெர்ரிவேமன

(இ-ள்.) கன்னிகைக்குப் பாட்டனாகிய பீஷ்மர் ஜன்மித்
தார்; தந்தை முதலானவர்களும் வேதவியாசருக் குத்தித்தார்கள்.
தேவர்களைக்கூடி தங்களைப்பெற்றான்; த்ரெளபதிக்கு மணவா
ளர் களாகிய பஞ்சபாண்டவர்கள் பாதகர்களாகிய துரியோத
னாகியர்களைக் கொன்றார்கள்; எதனாலே யென்றால், ஞானமென்
னும் சத்திய சிலையில் நின்றபடியினாலே இப்பூதலம் யாவும் சக்
தோஷிக்கும் கீர்த்தையுடையும் பொருட்டு தருமந்தவராமற்
செய்தார்; பயித்தியவேமன. எ-று. (அடுக)

குலமுநீருஜேசு குருவுனி வதியிஞ்சி
பொஸகயேனுகந்த பொங்கு பொங்கி
பேருதருமராஜா பெனுவேப வித்தயா
கிஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) குலத்தை நீறுநீருகச்செய்து குருவை வதைசெய்து
யானையவ்வளவு பொருந்தும்படியான புளுவைப்புளுகும் அவன்
பேரு தருமராஜா, அவனே பெருத்த வேப்பம் விரையாம்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (அடுக)

பிராப்தி.

பிராப்திகல்குசேரட்ட பலமிச்சி தைவம்பு
பிராப்திலேனிசோட்ட பலமுலேது.

ப்ராப்திலேவிதன்கு பரமாத்மு டெருகுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பிராப்தியுண்டாகு விடத்தில் தெய்வம் பலனைத்
தரும்; பிராப்தியில்லாத விடத்தில் யவனில்லை; தனக்குப்
பிராப்தியில்லாததைப் பரமாத்மு அறிவார்; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (அடுக)

தனகுப் பிராப்திலேக தாதயிச்சுநடஞ்சு
னெருவதூருடெல்ல நெருபுத்தி
கலிமீலேனிதனா கஷ்டமை தோச்சுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தனக்குப் பிராப்தியில்லாதிருக்க தாதா கொடுப்
பாரென்று கருதி வீணாகுகொண்டு திரிந்து அன்னியர்களை
துஷிப்பதெல்லாம் தூர்ப்புத்தியினாலேயோ பொருளில்லாமை
வியாலேயோ கஷ்டமாகித் தோன்றாமடா; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (அடுக)

தனகுப் பிராப்திலேக தாதயிவ்வடனுச்சு
தோஷபுத்தியொருவ தூருடெல்ல
முகமுடொக் கெருக்க முகூரம்புதூரது
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தனக்குப் பிராப்தியில்லாமல் தாதா கொடா
னென்றுணராமல் தூர்ப்புத்தியினாலே அன்னியர்களைத் துஷிப்ப
தெல்லாம் யெப்படியாமெனில் முகத்தின் பன்னத்தை யறியா
மல் கண்ணுடையை துஷிப்பதுபோலாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (அடுக)

இடனிவானிசேத நிப்பிஞ்சு தனப் ப்ராப்தி
யிச்சுவானிசேத நிவ்வனியது
இய்யபுச்சுகொன்னுட்ட யிருவருதார்த்தலா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தன்னுடைய பிராப்தியானது இடாதவனையும்
இடச்செய்யும்; தனக்குப் பிராப்தியில்லாவிடில் கொடுக்கும்படி

யானவனும் கொடான்; கொடுக்கப் பெற்றுக்கொள்ள இருவர்
கூர்த்தர்களா? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

தனப்ராப்தி தனகுணுண்டக

தன்னுக்கமுனுகறிஜிச்சி தரலகனேவா

தனஜேயு முஞ்சி தனகே

தனகெவ்வருகிடுசேய தலச்சரு வேமா.

(இ-ள்.) தனக்குரிய பிராப்தி தனக்கிருக்கையில் அப்பிராப்
திற்குத் தக்க துக்கத்தைப் பொருக்கமுடியாமல் ஒருவனைப்
பார்த்து அவனுக்குள்ள சுகத்தைக் கண்டு பொழுமை கொள்வ
தேதுக்கு? தான் நன்மையை செய்வனையாகில் தனக்கு நன்
மையை யுண்டாக்கும்; எவர்களுந் தனக்குட்கெடுதெய்ய நனைக்க
மாட்டார்கள்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

சிப்பப்பட்டஸ்வாதி சினுகு முத்யம்பாயெ

நீட்டப்பட்டசினுகு நீட்டதலசெ

ப்ராப்திகல்குசோட்ட பலமேல தப்புநா

விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஸ்வாதி நக்ஷத்ரத்தின் மழைத்துளியானதுசிப்பி
யில் விழுந்தமாத்நிரத்திலது முத்தாயிற்று; தண்ணீரில் விழுந்த
மழைத்துளியானது தண்ணீரிற் கலந்தது. அதுபோல பிராப்தி
யுண்டாகுமிடத்தில் பலமேதுக்கு தப்புமா? சர்வ வியாபியாகிய
ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று.

(அக0)

எழுத்து.

வ்ராதகண்டெயெச்ச வரமீது தைவம்பு

சேதகண்டெஹெச்ச வ்ராதலேது

வ்ராதகஜுடுகர்த்த சேதகுதாகர்த்த

விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) தலையெழுத்துக்காகிலும் அதிக வரந்தராது தெய்
வம்; செய்கைக்காகினு மதிச யெழுத்துமில்லை; அந்த யெழுத்

துக்குப் பிரமதேவன் கர்த்தா; செய்கைக்குத் தான் கர்த்தா;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமர்! கேளும் வேமா! (அகக)

ஆகுமீதி வ்ராத யந்தரிகினு தெலுக
சேதிலோனி வ்ராத செப்பவ்ச்சு
தோலுகிந்தி வ்ராத தொட்டவா டெருகுரா
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஓவியின் மீதெழுதியவெழுத்து யாவருக்கும் தெரி
யும்; கைக்குள்ளிருக்கு மெழுத்தைக் கண்டு சொல்லவாரும்;
தோலுக்குக் கீழிருக்கும் மண்டையோட்டின் யெழுத்தைப்
பிரமதேவனறிவன் சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-று. (அகஉ)

நொசலுவ்ராயுவானி நொசலுகெர்ஞ்சமுபட்ட
நொசலிகண்டெவானி நொசலிவ்ராத
நொசலிமீதிவ்ராத றுலிமீதே யோவுனா
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) புருவமெழுதுமவன் புருவக் கொஞ்சம்; அந்தப்
புருவத்திற்காகிலுமவன் எழுதிய எழுத்தைக் கண்டு பிடிக்கவும்
தேய்க்கவும் ஆகுமா? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமர்! கேளும்
வேமா! எ-று. (அகங)

தாரதத்தமூலனு தாம்ப்பரபு பலகலு
லாவயுகரமுன் லங்கெஜேசி
முடியுமீதனமரி முத்யுண்டங்கலு
னதிகோ சாசனம்பு ன்லனி வேமா.

(இ-ள்.) கன்னிகை தத்தம் புதல்வர் தத்தம், முதலான
சகல தத்தங்களையும் செப்பப் பலகைகளில் கணத்த மோதிரங்
களால் பிணை செய்து முடிந்து அதன்மீது முத்திரை யிருக்கு
மாகில் அதுவே இப்புவிவில் சாசனமாகும்; வேமா! எ-று. (அ)

விதி

விதிலேக ஜரக தனுச்சுனு
மதிலேரபல யெபுடுதலச்சி மமதகுபத்தின்
பொதலுச்சு விடுவக ஜாலெடு
யதியேசம்சாரபீஜ முன்படுவேமா.

(இ-ள்.) எந்தக் காரியமும் விதியில்லாமல் நடக்கமாட்டா
தென்றும், எப்போதும் தன் மனதில் நினைத்து எப்போதும்
தூனென்ற ஆங்கரத்தை வகித்துக்கொண்டிருக்கும் தூர்ப்புத்தி
யை விடமாட்டாத அதுவே சம்சாரங் கிளைப்பதற்கு விரை
யெனப்படும்; வேமா! எ-று. (அகடு)

விதிக்குத மந்துரு யந்துரு
விதிவிதிகினி லெண்ணையே விஷ்ணுதிம்பன்
விதியந்து திவ்யராசுலு
விதிப்ரமமுதெலியதெலிய வெலயுர வேமா.

(இ-ள்.) பூர்வத்தில் செய்த சஞ்சிதகர்மத்தின்படி நடக்கு
மென்பார்கள் யாவரும்; அந்த விதியை விதிக்கும் மஹாவிஷ்ணு
வைத் துதிக்க நன்றாயிற்று; அவ்விதியினிடத்தில் திவ்வியமான
ராசிகளும் பரப்பிரமமும் தெரியத் தெரியப் பிரகாசிக்கும்;
வேமா! எ-று. (அகசு)

நல்லவர்கள்.

பாலகலயநீரு பாலையிராஜில்லு
னதியுபானயோக்ய மைனயட்டு
சாதுசஜ்ஜன்முல சாங்கத்யமுலசேத்
முடஜனுடுமுத்தி மொனயு வேமா.

(இ-ள்.) பாலிற்கலந்த நீரானது அப்பாலாகிவினங்கும்;
அதுபானத்திற்கு யோக்யமாகியதைப்போல சாதுசஜ்ஜனம்

களுடைய சூங்கத்யஞ் செய்வதினாலே மூடமனிதனும் முக்தியை யடைய முனைவன் வேமா! எ-று. (அகன்)

மஞ்சிவாருவேறு மஹிமீத சூடங்க
கஷ்டிலெந்தைந் கலருபுவினி
பசிடிஸேதுதரனி பத்வெந்தகத்தயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இவ்வுலகின்மீது காண்பதற்கு நல்லோர்களில்லை, துஷ்டர்களைத்தனைப் பேராகினுமுள்ள; அஃதெப்படியெனில் பொன்னில்லையென்றிப் பதவிகளைத்தனை யுனதய்யா? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (அகஅ)

கேட்டவர்கள்.

கானிவானிதேதாட கலசிவர்த்திஞ்சி
ஹானிவச்சகெனந்த வானினை
தாட்டிகுந்தபாலு தாகினவிதமென்னு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஆகாதவனுடன் கலந்து உறவாடினால் யெப்படிப் பட்டவனுக் காகினுங் கெடுதி வந்து சம்பவிக்கும். அஃதெப்படி யெனில் பனைமரத்தின் கீழே பால் குடித்ததைப் போலாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (அகக)

கானிவானிசேத காகவீசும்பிச்சி
வெண்டதிருகுவாடு வெர்ரிவாடு
பில்லிதின்னகோடி பிவிச்சிக்கு பறுகு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஆகாதவன்கையில் வீசும் காகியைக்கொடுத்து விட்டு அவன் பின்னே திரியுமவன் பயித்தியக்காரன்; அஃதெப் படி யெனில் பூனையானது தின்றுவிட்டக் கோழியை அழைத் தாலும் பேசுமா? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

கானிவ்ரானிதோனு கலசிமெலகுசன்ன
கானிவ்ரானிகாத கந்துரத்தனி
தாட்டிகிந்தபாலு தகினசந்தமெள்
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

((இ-ள்.) சுகாதவனுடன் கலந்து உறவாடிக்கொண்டிருக்கு
மவனையும் கெட்டவனாகவே யாவருமெண்ணுவார்கள்; அஃதெங்
படியெனில் மனைமரத்தின் கீழே பால் குடித்ததைப்போலா
கும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ நாமா! கேளும் வேமா! எ-று.

சுகம்.

சுகமுல்லெல்லமரியு சூடங்க துக்கமு
புண்யபாபமுலனு பூர்வதமுலு
தோரிகெலவிதோங்க கோரினசந்தம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

((இ-ள்.) எல்லா சுகங்களையும் மேலும் மேலும் பார்க்கப்
பார்க்க அசுகங்கள் யாவும் துக்கமாகி வந்து சம்பவிக்கும்;
அன்றியும் பூர்வத்திற் செய்த புண்ணிய பாவங்களுக்கிணங்க
சம்பவிக்கும்; அஃதெப்படியெனில் திருடனானவன் அளவில்
லாதகோரிக்கை கொண்டதைப்போலாரும்; சர்வ வியாபியா
கிய ஓ நாமா! கேளும் வேமா! எ-று. (ஆளு)

மொதலு சுகமுதுக்க மூலமுலரயங்க
புண்யபாபமரய பூர்வதர்மி
பரதகாலுபேரீயி படிசுபெட்டட்டு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

((இ-ள்.) சுகதுக்கமென்னு மிரண்டில் முதன்மையாகிய
சுகத்தை ஆராய்ந்தனுபவித்துப்பார்க்க சுகமானது துக்கத்திற்
மூலமாகும்; அஃதெப்படியெனில் ஒருவன் பூர்வத்திற் செய்த
புண்ணியத்தை யனுபவித்து உடனே பாபசம்பவமாகியவன்

காலொழிந்து யடுக்கையிலேயே கிடப்பதைப்போலாகும்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (அஎங)

மரானினிமனோஜ மந்திராநந்துடெள
லோலுடொல்லோர்தவ லோகசுகமு
மரலவாடகுக்க மாம்சம்பு மாநுன
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) மண் பெண் பொன்னென்னு மூவாகையில் மூழ்கி
ஆனந்தத்திஷ் சொக்கியிருப்பவன் மேலுலக சுகத்தை ஆசிக்க
மாட்டான்; அலிதெப்படியேனில் பறைச்சேரி நாயானது மாம்
சத்தினுகையை யொழிக்குமா? ஒழிக்காத்துபோலாம்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (அஎங)

அல்லபசுகமுலெல்ல னுகிஞ்சு மனுஜ-ஊடு
பருளதுக்கமுலனு பாதபடுனு
பரசுகம்புனெரிசி ப்ரதுகங்கனேரடு
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) அற்ப சுகங்கள் யாவற்றையும் ஆசிக்கும் மனித
னானவன் வெகுதுக்கங்களினாலே வேதனைப்படுவன்; அன்றியும்
யரப்பிரமத்தை யறியுஞ் சுகத்தைக் கருதிப் பிழைக்கும் வகை
யைக்கல்லான்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

துக்கம்.

புட்டுதுக்கமுலசெ ப்ரொத்தெல்ல துக்கம்பு
கட்டுதுக்கமுலசெ க்ரூரகதினி
வுனிகிதுக்கமுலசெ மரிலேதுதுக்கம்பு
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) பிற்ப்பது துக்கத்தினாலே வளர்வதுந் துக்கமே;
பொருள் தேடுவதுந் துக்கமுமே பிராணனிருக்கும் பரியந்தந்
துக்கமே; அப்பிராணன் நீங்கினவுடனே நரகத்தில் வசிக்குந்

துக்கத்திற்கு மிஞ்சின துக்கம் மற்றெதுவுமில்லை; சர்வ வியாபி
மாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (அஎசு)

தராசுனு தரலோபட்சியு
வேசியுதாடுனாக்கநடத் விவரிம்பங்கா
வீசம்பெக்குவ யைனனு
வாசரமுக்கெனாக்கவங்க வசமகு வேமா.

(இ-ள்.) தராசைப்பிடித்து ஒரு தட்டில் குண்டும் மற்றொரு
தட்டில் சாக்கும்போட்டுநிறுக்கில் அச்சாக்கில் வீசம் அதிகமான
போதிலும் ஒருபக்கம் தாழ்ந்தும் மற்றொரு பக்கம் மேலுமாகி
யிருக்கும்; வேமா! எ-று. (அஎஎ)

வைப்பாட்டி.

லஞ்ஜலஞ்சலெல்ல லௌகீக தர்மான்
லஞ்சகானிதெவதெ ராஜ்யமந்து
லஞ்சகொடுகுப்ரம்ம வ்ராலெட்டு வ்ராசெரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வைப்பாட்டிகள் யாவரும் என்றால் லௌகீக தர்மத்
தில் வைப்பாட்டியாகாதவன் யாவன்? இவ்வுலகத்தினில் வைப்
பாட்டி மகனாகிய பிரம்மதேவன் அந்த வைப்பாட்டிகளுக்கு
எப்படி எழுத்துகளெழுதினான்; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (அஎஅ)

லஞ்ஜதானியக்க லாலிஞ்சி முத்தாடு
மிண்டடாயலஞ்ஜ மீதிப்ரேம
ஆடதானிவங்க நந்தருசட்டாலு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வைப்பாட்டியின் தமக்கையும் புருட்டினைப்பலவாறு
சந்தோஷிக்கச் செய்து முத்தமிடுவன்; அந்த வைப்பாட்டியும்
சாயகன்மீதிற் பிரியமுடையவளாயிருப்பாள்; ஆகையால் அம்

பெண்ணின் வம்சத்தினர் யாவரும் பந்துக்கனாவார்கள்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (அ-அக)

லஞ்ஜவிட்டுனிருணமு லாலிஞ்சிகொனியாடு
லஞ்ஜவாரிதல்வி லஜ்ஜகடுபு
தல்லினி கலலஞ்ஜ தக்லங்க ததமௌனெ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

((இ-ள்.)) விபசாரியான்வன் விட புருஷன் குணங்களைப் பல வாறு சொல்லியவன் களிக்கும்படியாகக் கொண்டாடுவன்; அந்த விபசாரியின் அன்னையின் வகிறு ல்ஜஜையுடையதாகும்; அப் படிப்பட்ட அன்னையுடைய விபசாரி தனக்குக் கிடைக்கத்தரமா குமே; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (1)

பக்திதுன்னலஞ்ச பலுகது பிரிசினு
பக்திகாது ம்ருத்பு பகிதிருண்டு
ம்ருத்புவச்சமில்லு ம்ருங்கக போவுரு
விஸ்வதாபி ராழ வினர வேமா.

((இ-ள்.)) பக்தி செய்துகொண்டிருக்கும் விபசாரி அழைத்த போதிலும் பேசான்; அவன் செய்வது பக்தியல்ல மிருத்துயி தேவதையைப்போலிருப்பன்; அஃதெப்படியெனில் மிருத்துயி தேவதை வந்த வீட்டிலிருக்கும் யாருடைய பிராணையாகிலும் வீழுங்காமற் போகுமோ? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (அ-அக)

பூதுலேனி லஞ்ச பூதம்பு கூ-துரு
ரிதிலேனிபோடு ராதிவேட்டு
தாதலேனிகொம்ப தையால கொம்பரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

((இ-ள்.)) பூத்தயவில்லாத விபசாரி பூதத்தின் குமாரியாகும்; லஞ்சவில்லாத குத்துகல்லின்பேரில் சுட்ட துப்பாக்கி வேட்டுக்கு நிகராகும்; கொடையாளியில்லாத வீடு தெய்வங்காக்கும் வீட்டிற

குத் சமாண்மாரும்; தர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! என்று. (அஅஉ)

ஓடலுயெஞ்சுலஞ்ஜ வுபுகபோகலகுளை
ஓக்கவிட்டுனிமீத யொரிகெநேனி
பந்திகொக்குமீத வடிகண்ணுபட்டினு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) உடலைப் பெருக்கும்படி யோஷிக்கும் விபசாரி
யானவன் அற்பபாக்குகளுக்காக ஒருவிட புருஷன்மீது காய்வ
ளையாகில் அஃதெப்படியாமெனில் பெருச்சாளியினிது கல்
மாரி பொழிந்ததைப்போவாகும்; தர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! என்று. (அஅங)

நாண்யமெருகுலஞ்ஜ நலுககிடெருகுனு
விட்டுனிகுஸ்தரிஞ்செ விதமெருங்கு
தாசினோடிசெலிமி தரகொரகா தாயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) நாண்யமறிந்தவிபசாரி நன்று தீதறிவன்; அன்றி
யும் சமயம் பார்த்து நாயகனைக் கனிச்சுச் செய்யும் விதத்தையு
மறிவன்; ஆதலால் தாசியுடன் நேசிப்பது யிவ்வுலகத்தில் சரியல்ல
வையா தர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று.

தொத்துதொத்தேகானி தொரகாதுமிய்யான
ஹத்தேலதானி கைனகுணம்
மித்தி கூளதொங்க மேலெருக நேர்ச்சுன
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பலபேர்களைக் கூடுமவன், சோரம்போவதை
யென்று மறவாத சோர ஸ்திரீயேயன்றி அவனுக்கெத்தனை
பேர்திக்கினும் தனக்குள்ள தூக்குணத்தை நீக்கி உத்தம குணத்
தை யனுசரிக்கமாட்டான்; அன்னியர் பொருளை யபகரிக்க
விடா சிந்தனை செய்திருக்குந் திருடனுக்குத் தருமத்தைப்

போதிக்கினும் அதன் மேன்மையையறியக் கற்பனா? கல்லான்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று- (அஅக)

தொத்துதோட்டிபொந்து தொர்ரபெசலகிஞ்ஜ
முச்சுதோட்டிபொந்து வச்சுகிந்தெ
தலகுமூப்புவச்சு தரனுதலாரிதோ
பொந்துசல்புதெவிசி புடமிவேமா.

(இ-ள்.) கோர ஸ்திரியுடன் நேசிப்பது மூளிப்பச்சைச்
பயிற் கொட்டிடக்கு நிகராம்; திருட்டுடன் நேசிப்பதால் நிக
த்தைவந்து சம்பவிக்கும்; தலையாரியுடன் நேசஞ்செய்து கொண்
டிருக்கும் மங்கையின் தலைக்கே மூப்புவந்து சம்பவிக்கும் இவ்வுல
கில், வேமா! எ-று. (அஅக)

தொத்துதோட்டிபொந்து தொஷம்புதோஷம்பு
லஞ்ஜதோட்டிபொந்து லஜ்ஜசெடுது
ஜாரதோட்டிசெலிமி சாவுகு மூலம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) விபசாரியுடன் கூடுவது பாவம்பாவம்; தாசியுடன்
கூடுவது லஜ்ஜை கெட்டுப்போகும்; சம்சாரியுடன் கூடுவது
சாவுக்கு மூலமாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-று. (அஅஎ)

கூலதொத்துபொந்து குதுரெள குவாகுகே
ஸஜ்ஜ னுனிகிகாது சம்மதம்பு
பேடதின்ன புருகு பெல்லமேமெருகுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அற்ப ஸ்திரியைக் கூடியிருப்பது கேவலத்
தொழில் செய்யுமவனுக்கே தகுமன்றி சத்தாகிய உத்தமனுக்குச்
சிறிதேனும் சம்மதமாகாது; அஃதெப்படியெனில் சாணியைத்
தின்னும் புழுவு வெல்லத்தை யறியுமா? சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (அஅஅ)

தனகுநொப்பிவச்சி தனுவெந்தபடலினு
கூள்விடுபுவதி கூடுடெல்ல

யுண்ணுபட்டகுக்க பசரம்பு கருவதர்
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தனக்கு நோய் வந்து தேகமெத்தனை ஆயாகக்
கொண்டாலும் அற்பவிடபுருடன் ஸ்திரியைப் புணர்வது யெப்
படியாமெனில் யற்கள் விழுந்த நாயுன்னது பசுவின் மர்மிசத்
தைக் கடிப்பதைப் போலாம்; சர்வ வியாபியரூபிய ஓ ராமா!
தேளும் வேமா! ஏ-று. (அஅக)

புடகனுபெஜ்ஜயு புச்சுத

புடகனாதருவந்தனக்கினி புட்டினபங்கின்
விடுவதபண்துல கூரிமி

தொடரின விரஹர்க்கனிபுட்டு தோடனே வேமா.

(இ-ள்.) விரட்டியில் நெருப்பை மூட்டி நன்றாய்ப்பற்றி
யெரிந்தவுடன் அன்னெருப்பைத் தள்ளிவிட்டு அடியிலிருந்த
விரட்டியைத் துளைசெய்து அந்தத் துளைபட்ட விரட்டியை
யெடுத்து ஊதிடில் அக்கினியுண்டாகுவதைப்போல ஒரு மனி
தன் மங்கைகளைவிடாமல் பிரியத்துடன் தொடர்வனையாகில்
அம்மனிதனுக்குடனே விரகாக்கினி பிறக்கும்; வேமா! ஏ-று.

ஸ்திரீகள் மாயை.

பூலமாயசேத சிக்குக கொன்னுள்ளு

கதலுபடியுமமத கலுகுகாக

தகுலுவிடுச்சுவாடெ தானுதிமூலம்பு

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஸ்திரீகளின் மாய்கைக்குள் அகப்பட்டுச் சில நாள்
கள் தூக்கதிகளை யனுபவித்துக்கொண்டிருந்தாலும் தானென்ற
ஆணுவமுண்டாகுமன்றி சாந்தமுண்டாகமாட்டாது; ஆகையால்

அந்த ஸ்திரீகள் மாய்கைக்குள்ளாவதை விடுவனே ஆதிமூல்
மாரும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

புநீலுகுல்கோட்ட செல்லாட்டமுலு கல்கு
புநீலுலேனிசோட்ட சின்னயோவு
புநீலஜ-ஞ்ச்சிமரச்ச சேனைனயோகம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஸ்திரீகளிருக்கு மிடத்தில் இனியில்லாதசந்தோஷ
முண்டாகும்; ஸ்திரீகளில்லா விடத்தில் முகம் வாடியிருப்பன்
மாய்கைக்குள்ளானவன்; ஸ்திரீகளைப்பார்த்துத் தன்னாலாகும்
புடியான யோகத்தையும் மறப்பன்; சர்வவியாபியாகிய ஓராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (அகஉ)

புநீலமுகமுஜ-ஞ்ச்சி சித்தம்புநிலகட
சேயலேகருடு செருட்டகாதெ
யேட்டிகட்டமாணு யெந்தாகநிலுச்சுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஸ்திரீகளின் முகத்தைப்பார்த்து சித்தத்தை நிலைக்
கச் செய்யமாட்டாமல் மனிதன் கெடுவதாகாது; ஆற்றின்கரை
மீதிருக்கு மரமானது எதுவரையில் நிற்குமடா? சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (அகஉ)

சதுலஜ-ஞ்ச்சிஜ-ஞ்ச்சி சௌக்யம்பு கோருச்ச
கதுலுகானகலேடு கர்முடெந்து
கதுலசதுலவலன கானங்கலேடயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஸ்திரீகளைப் பார்த்துப் பார்த்து அவர்களுடன்
கூடி சகிக்கவேணுமென்று கோரிக்கைக் கொண்டு திரியுமவன்
யெங்குங் கர்மியானதால் நந்திகளைக் காணமாட்டான். அந்தக்
கதிகளை ஸ்திரீகளால் காணவேமாட்டானேயா; சர்வ வியாபியா
கிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (அகச)

பெதலிகொருகுதுரில் யதராம்ருதம்பனி
 தொங்ககடுபுலோன சொச்சுநட்டுல
 மலமு தித்திமீத மனசெட்டு புட்டேனோ
 விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இப்புலியில் புருடர்கள் ஸ்திரீகளின் உதட்டைக்
 கடிப்பார்கள்; தூர்னாற்றமும் ரக்தமாங்கிசந்தோலுடன் கூடிய
 அந்த வுத்திணித்தில் உண்டாவது அதராம்ருதமென்று
 பானம் பண்ணுவார்கள்; மலம்நிறைந்து வயிற்றினிடத்தில் புழுச்
 சுவர்கள் புருந்திருப்பது போல, அந்த மலப்பையின் மீது, பெப்படி
 மனது பிறந்ததோ? கர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
 வேமா! ஏ-து. (அக்க)

சதுலமாயஜுச்சி சாலிஞ்செபைரவு
 பெத்தகடுபுவாடு பெண்ணிமானே
 புட்டுகாசெகட்டெ புவினஞ்சனேயுண்டு
 விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஸ்திரீகளிடத்திருக்கும் மாயையைக்கண்டு வைர
 வர் விவாகஞ்செய்வதை நீக்கினார்; அந்தப்படியே, விராயகரும்
 விவாகத்தை வெறுத்தார்; ஆஞ்சநேயரும் அவ்வாறே விவாகஞ்
 செய்ய மனமில்லாமல், காஷ்யபவஸ்திரர் தரித்துச் சன்னியாசி
 யானார் இவ்வுலகத்தில்; கர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
 வேமா! ஏ-து. (அக்க)

சதுலமாயஜுச்சி சௌக்யம்பு கலதனி
 மதிவிஹீனுஸீரி மனுஜு லெல்ல
 கதுல சதுவ்வலன தானங்க லேரயா
 விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மாய்கையே யோர்வுருவமாகக்கொண்ட ஸ்திரீ
 களைக் கண்டு அவர்களாலே சுமமுண்டென்று சம்பி மனிதர்கள்
 யாவரும் மதியில்லாதவர்களானார்கள்; அப்படி ஸ்திரீகளின்மீது
 ஆவல்கொண்டு திரியுமவர்கள் அந்த ஸ்திரீகளினாலேயே நற்கதி

களைக் காணவே மாட்டார்களையா; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (அகௌ)

வெனகஜாதமண்டெ வெனக கஷ்டபுகுண்ட
முந்துஜ-லி தமண்டெ முரிசி குண்ட
வெலதிஜ-லிச்சிந்ருது, வேடுகபடுதுரு
விஸ்வதாபி ராம வினரவேமா.

(இ-ள்-) ஒருமங்கையின் பின்னழகைப் பார்க்கலாமென்
ருவ் பின்னுவ் மலம்வெளிப்படும்படியான தூர்க்கதபன்னம்; அம்
மங்கையின் முன்னழகைப் பார்க்கலாமென்ருவ் அழுக்குநிறைத்
தபன்னம் இப்படிப்பட்ட தூர்னாற்றத்திற் கிருப்பிடமாகிய ஸ்திரீ
யைப்பார்த்து மனிதர்கள் என்ன அழகு யென்ன கந்தரம்
யென்ன ஓய்யாரம் யென்று பலவாறு கொண்டாடி மாய்கைக்
குன்னாவர்கள்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

காஞ்சனம்புனைபை கார்தல பைன்னு
ப்ரமமகைனபுட்டு ரிம்மதெருது
தோயஜாட்சி விடுச்சு தொரயெவ்வடுனு லேடு
விஸ்வதாபி ராம வினரவேமா.

(இ-ள்-) பொன்னின்மீதும் பெண்களின் மீதும் ஆசையா
னது பிரமதேவனுக்காகிலும் பிறக்கும்; ஆகையால் பெண்ணின்
மீது ஆசையற்ற துரையெவனுயில்லை; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (அகக)

திபிலோனிதிபு திபேதி ப்ரம்மம்பு
ப்ராணமூலகைன்னு பசிடிதிபு
பசிடிகன்னதிபு பணதுலமாட்டலு
விஸ்வதாபி ராம வினரவேமா.

(இ-ள்-) உருசிக்குள் ருசியும் அந்த ருசிக்கும் ருசியாதெனில்
பிரமத்தினில் கலந்திருப்பதே மெத்தயினிப்பு; பிராணத்திற்
கேனும் பொன்பொருள் அதிகயினிப்பு; அப்பொன்னுக்கேனும்

மங்கைகள் சொற்கள் அதிகயினிப்பாகும்; சர்வ வியாபியாகிய
ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஂ-து. (க00)

புருஷுடெருதஜம்பு பூபதி னெம்பிஞ்சு
யகிலரொதகெல்ல யாலயம்பு
பரசதுலபொந்து ப்ரதயட்சநரகம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அன்னிய ஸ்திரீகளுடன் கூடியிருக்கும்போது
அவன் புருஷன் காணில் கொல்லுவன் அல்லது கைப்பிடியாக
அவனை அரசனிடத்தில் ஒப்பிப்பன்; இச்செய்கையானது சகல
அசங்கியங்களுக்கும் இருப்பிடமாகும்; ஆகையால் பர ஸ்திரீக
ளுடன் கூடுங் கொடிய பாவமானது பிரத்தியட்சமாக நரகத்தில்
சேர்ப்பிக்கும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! (1)

எட்டதெல்பவச்சு நேடா திகைனனு
மொளனிதெல்பவச்சு மாசமந்து
மொப்பெதெல்பராது முப்பதேண்ணுனை
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மூடனுக்குப் பிரமத்தின் நிலையை ஒருவருடத்திற்
குள் தெரிவிக்கலாம்; முனிவனுக்குப் பிரமத்தின் நிலைமையை
ஒரு மாதத்திற்குள் தெரிவிக்கலாம்; அறிவற்றவனுக்குப் பிரமத்
தின் நிலைமையை முப்பது வருஷத்திற்குத் தெரிவித்தாலும்
தெரிந்துகொள்ள மாட்டான்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! ஂ-து. (க0௨)

மூர்க்கம்.

மாட்டஜெப்பகின்னி மனுஜுண்டு மூர்க்கும
மாட்டகின்னநருடு மான்யடௌனெ
மாட்டகின்னியுட்டி மனுஜுண்டு நீச்சுண்டு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சொல்பேச்சைக் கேளாத மனிதன் மூர்க்கனாகும்;
அந்தச் சொல்லைக்கேட்டு நடந்த மனிதன் மானியாகும்; அப்ப

டிப்பட்ட கொல் பலவர்கச் சொல்லினுங் கேளாத மனிதன் நீச்
சன்கும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (1)

தெலிசினமூடராவனுடு தினனும்புலகைவடிவன் தரன்
சீவலசியுதெச்சிசீதகயி பார்தவகோட்டுலதோடஜச்செதா
தெலிவியுலேமிசேநன்னி தெல்பினலோகுலுயெந்தருண்டி
[ன்ன]

தெலிசியுமாயலோபடகதெலினிதோரேபகலுண்டு வேமனா

(இ-ள்.) சகலமும் தெரிந்த மூடராவண்ணவன் தெளிவில்
லாத ஏழை ஜனங்களைப்போல இப்புவிவில் சீதையின் மீது
மோகங்கொண்டு அச்சீதையைக் கொணர்ந்து அசோகவனத்தில்
வைத்தபடியால் அந்தச் சீதையின் பொருட்டி யந்து வர்க்கங்க
ளுடன் தானும் மடிந்தான் தெளிவில்லாமைமயினாலே என்று
தெரிவித்தால் உலகத்தோரெத்தனை பேர்களிருக்கின்றதெரிந்
திருந்தும் மாய்கைக்குட்படாமல் இரவும் பகலும் தெளிவுடனிரு
மையா, வேமனா! எ-று. (க0ச)

காமுகன்.

வல்புகலிகேநேனி வனஜாக்ஷி யுதரம்பு
பஞ்சதாரகுப் பாலதிப்ப
குதயிலரஸம்பு ஜுண்டிதேனே சமம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஒரு மங்கையின் மீது பிரியமுண்டாகுமேயாகில்
அம்மங்கையின் அதரபானமானது காமுகனுக்கு பஞ்சாயிருதத்
திம்ருச் சமமாகும். அன்றியும் பால்நிறைந்த லட்டு திராட்சைக்
கனி ரசம் அப்போது வடிதேனுக்குச் சமமாகும்; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (க0டு)

தனுவலச்சின் தாவலச்சுனு
தனுவலகபாசியுன்ன தனுவலுவடிவன்

தனுவலச்சின் தாபம்புலு

தன்மாயலு புனிகிராவு தத்யமு வேமா.

(இ-ள்.) தான் பிரியங்கொண்டால் அவனும் பிரியங்கொள்வன் தான் பிரியங்கொள்ளாமல் நீங்கியிருக்க அவனும் பிரியங்கொள்ளான் அன்றியும் தான் பிரியங்கொண்டால் தர்பங்களுண்டாகுவதுடன் தன்னுடைய மாய்கைகளொன்றும் உபயோகமாகாது; ஈதுண்மையாகும்; வேமா! எ-று. (க0ச)

ஜாணலைனயட்டி சுபலாயதாட்சுலு

வலபுலரசிருச்சி ப்ரமயனேல

பயலுருபுனெல்ல பரிகிம்பகானேல

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மங்கைப் யருவமடைந்தவர்களான அப்படிப்பட்ட சகலசித்தத்தையும் மெரட்சியுடைய நேத்திரங்களும் பெற்றமாதர்கள் புருடனுடைய ரூபங்களை ஆராய்ந்துபார்த்துப் பிரமை கொள்வ தேதுக்கு? அவனுக்குள்ளே யிருக்கும் தூர்நூற்றத்தை யுணராமல் வெளிவேடத்தைக் கண்டு மயங்குவதேனோ? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (க0௭)

காணிகுலமுனை கங்கணம்பைன்னு

கிட்டிடுதலசெனேனி கிடுவலேடு

மதினிகுட்டிக்குக் மாம்சம்பு தின்னட்டு

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இழிகுலத்திற் பிறந்த பெண்ணையாகிலும் பொன் காப்பையாகிலும் விட்ட புருஷன் பிரியங்கொண்டு மனதில் நினைப்பனையாகில் அப்பெண்ணையும் பொண்ணையும் என்னே முங் கவனித்துக்கொண்டே விடாமல் நாட்டமுற்றிருப்பன்; அஃதெப்படியெனில் குருட்டு நாயானது தன் மனதில் மாம்சத்தைத் தின்றதாக யெண்ணி யிருப்பதைப் போலாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (க0௮)

தோடல் மெருஞ்ஜஞ்சி தொட்டஞ்சமுல் ஜஞ்சி
வனிதஜஞ்சிதானி வகலஜஞ்சி
விட்டுலகடுபுலெல்ல கிரஹாக்னி தொனுகண்டு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தொடைகளின் பளபளப்பையும் பெருத்தஸ்தன்களையும் வனிகையின் அழகையும் அவளுடைய வகைகளைப் பார்த்துவிட்ட புருஷர்கள் வயிறுகளெல்லாம் விரகாக்னி கொண்டிருக்கும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (க0க)

பரஸ்திரீ சுமனம்பு ப்ரத்யக்ஷ நரகம்பு
லரயநிந்தெல்குணு னுலயம்பு
புருஷஃ=வேனஜம்பு பூபதி ரொப்பிஞ்சு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பரஸ்திரீயைப் புணர்ந்தால் பிரத்தியக்ஷத்திலே நரகப்பிராப்தியாவதன்றியும் அக்கொடிய செய்கையை ஆராய்ந்துபார்க்க நிகைகளுக்கு ஆலயமாகும். மேலும் அவன் புருடன் கேழ்விப்படுவனே யாகில் கொன்று விடுவதுடன் அரசனலேயவனும் கெிக்கப்படுவான். சர்வ வியாபியாகிய ஓராமா! கேளும் வேமா! என்று. (க0க)

விட்டுதொகுஜேசி விடிச்சி பெட்டின லஞ்ஜெ
பேதவிட்டுனி தகிலி பிரியமுசேயு
குப்பலோனி செப்பு குக்ககன்னடளயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஒருபுருஷன் கூடி யனுபவித்துவிட்டு விட்டஸ்திரீ யானவள் ஏழைப் புருஷனைக்கூடி அவனுக்குப் பிரியமுண்டாகும்படி தொண்டுசெய்வது எப்படியாமெனில் நாயானது குப்பைக்குள்ளே செருப்பைக்கண்டது போலாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (க0க)

விட்டுத்திரிகிரோசி விடிசிபெட்டின்லஞ்செ

பீதவிட்டுனிதகிலி ப்ரியமுசேயு

பண்ணுபட்டகுத்த பசரம்பு கர்வதா

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) புருஷன் பலனான் திரிந்து அனுபவித்துவெறுத்து விட்டுவிட்ட ஸ்திரீயானவன் வெறொரு ஏழைப் புருஷனை யடைந்து அவன் மனைக்களிக்க உபசாரஞ் செய்வது எப்படியா இமனில் பற்கள் விழுந்த நாயானது பகவைக் கடிப்பதைப்போ லாம். சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா: என்று. ()

காமிகாநிவாடு தவிகாடு ரவிகாடு

காமிகாகமோக்ஷ காமிகாடு

காமியைனவாடு கவியகு ரவியகு

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) காமியாகாதவன் கலியுமர்கான் ரவியுமர்கான்; ஆன்றியும் காமியாகாமல் மோக்ஷகாமியார்தான். மேலும் காமியானவன் கவியாகும் ரவியாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (ககக)

காமிகாநிநருடு கனுடுகாடாயென

காமிகாடு க்ருஷ்ண ஸ்வாமிமுந்து

காமிகாநிகனுடு கணபதி காடகோ

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) காமியாகாத மனிதன் கனவானோ? முன்னம் கிருஷ்ணபகவான் காமியாகவில்லையோ? அவரைப்படிக்க கனவானாவன்? காமியாகாதவன் யாவனென்றால் வீராயகக் கடவு ளொருவரே காமியாகாத கனவானெனப்படும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (ககக)

கடுகிசித்ரமரய கரமினி யந்தரம்பு

புவ்வுபோணிகக்க பொட்டனற்க

நருணிகிசுந்நமுன் நரகொக்கு புட்டுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஆஹா! நானென்னவென்று சொல்வேன்; அங்
கொரு மங்கையைக் கண்டேன் அவளுடைய ரூபமுஞ் சென்ற
தரியமும் ரேகையும் லாவண்ணியமும் யோசிக்குமிடத்தில்
மெத்த வியப்படையத்தக்கதே; ஆகிலும் அவளுடைய மெல்லிய
சரீரமும் நெற்றியிலணிந்திருக்குந் திலர்தமுமே யாவனொருவன்
காண்பனோ அவன் உடனே மோகித்து மூர்ச்சையாக வேண்
டிபதே யென்பானேயாகில் அதைக்கேட்ட மனிதனுக்கு அக்க
ணமே காமாக்கிரி பிறக்குமடா; ஈர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! எ-று. (ககக)

கடகதோனன்னருலு காமம்பு கட்டின்
சித்தமுதலச்சகில சித்ரரூபு
கைவடி நிலனுண்டு கனுடாதடெசும்மு
அடவியந்தோ பல்லெ யந்தோ வேமா.

(இ-ள்.) சஞ்சலமற்ற மனதுடன் திடணவராக்கிய சிலர்க
ளாகிய நரர்கள் இந்திரியத்தைக் கட்டி உலக வியாபாரத்தை
மனதிலெண்ணாமல் சித்திரத்தினாலெழுதிய பதுமையானது
அசைவற்றெம்படி யிருக்குமோ அப்படி அசைவற்றிருக்கும்
வனே கனவானாகும். இவ்வாறு அப்பெரியவர் ஏங்கிருப்பரெனில்
காணகந்தன்னிலோ அல்லது கிராமங்களிலோ யிருப்பார்;
வேமா! எ-று. (ககக)

தாமுடைனன்னரு காயசித்தி வகிஞ்செ
காமிகானிப்ரம்ம தாமுடையெ
காமுடைனப்ரம்ம கல்பம்பு தலகெக்கெ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) காமியாகிய நான் காயகற்பங்களைப் புசித்துக்காய
சித்தியடைந்தான்; காமியாதாதபிரமன் கர்மவசத்தினால் காமி

யாகினான்: அந்தப் பிரமதேவனுக்குக் கற்பகோடிகாலம் வயது
நீடித்தது; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

ஹீனுடகுச்சுச்சுன்னெடி இந்த்ருண்டு காமியை
மாருட்டெழுந்து மடிசிபோடே
பீரம்மகாமியகுச்சு பங்கம்புபட்டேதே
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-று.) முன்னம் தேவேந்திரன் அகலிகையின்மீது காமி
யானதால் தேகத்தில் சூயிரம் யோனிகளாகும்படி சாபமேற்று
மீனாகிச் சென்றான்; மன்மதனு மவ்வண்ணம் மடிந்துபோய்
னான்; பிரமதேவனும் காமியானதால் பங்கம்புபட்டவிலையார் சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (ககஅ)

குரோதம்.

காமக்குரோதமுலனு கலிகியுண்ணெருது
யிஷ்டதேவகுருனி யெருகலேரு
யிஷ்டமெருகுனதடு யிலமஞ்சி புதுடெளனு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) காமக்குரோதலோப மோகமாச்சரிய மென்னும்
ஆறுகுணங்களுண்டா யிருக்கும் மனிதர்கள் இஷ்டதெய்வத்தின்
மீது விஸ்வாசமும் ஆசானுடைய கிருப்பையும் அறியமாட்டார்
கள்; அப்படியிஷ்டதெய்வத்தையும் குருவையும் அறியுமவன்
இப்புவியில் மேலான பிராமணனாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (ககக)

பகலுடுக கோபமுடுகுனு
பகதெககோபம்பு லுடுகு வதலுனு கோர்க்கெல்
தெககோர்க்கெ பேதமுடுகுனு
தரி குணமுலுடி கின்னு முக்தி ஸ்திரமகுவேமா.

(இ-ள்.) பகையற்றால் கோபமற்றுப்போம்; அப்பகை
பரிஷ்காரமாயறுமாகில் கோபமும் நீங்கிப்போகும்; அப்படிச்

செய்து விடுகிறேன். இப்படிச் செய்துவிடுகிறேனென் றெண்ணி யிருந்த கோரிக்கைகள் அக்கணமே நீங்கிவிடும்; அக்கோரிக்கை; எப்போது நீங்கிற்றோ அப்போதே பேதமற்றுப்போகும்; இவ வாறே முக்குணமுமற்றால் முக்தி பதவி நிச்சயமாகும். வேமா!

பகலுடிக னுசலுடுகுனு
வகபுடிகக தோர்க்கெலுடுகு வடிஜன்மம்புல் ,
தகுலுடிகி.பேதமுடிகின்
தெகிதிரிகுண முலுடிகி முக்தி தெரவருவேமா.

(இ-ள்.) பகையற்றால் ஆசையற்றுப்போகும்; அந்தவாசை யற்றபோதே கோரிக்கை யற்றுப்போம்; அக்கோரிக்கை யற்ற போதே ஜன்மபேதங்க னற்றுப்போம். அப்படி ஜன்மபேதமற்ற போதே முக்குணங்களுமற்று முக்திக்கு வழியாகும்; வேமா!

கங்கபாருதானு கதலனி கதிதோட
முரிசிவாகுபாரு ம்ரோத தோட
தொரலு க்ரோதமுடிக தோஷிகே க்ரோதம்பு
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) அசைவின்றி ஓசையடாமல் பரிசுத்தமான் கங்கா ஜலமானது ஓடும்; அசையுடனும் ஓசையுடனும் அழுக்கு ஜல மானது ஆர்ப்பாடத்துடன் ஓடும்; அஃதெப்படியெனில் துரை கள் குரோதமற்றிருக்க் பாவிகுரோதத்தை விடாதது போலாம்; சுர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கஉஉ)

லோபம்

லோபிவானிஜம்ப லோகம்பு லோபுல
மந்துவேரெலேது மதமு கலது
பைகமடுகந்த பக்குன படிஜ்சக
விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்) லோபியைக் கொல்ல இவ்வுலகத்தில் மருந்து வேறெது மில்லை; உபாயமுண்டி அஃதுயாதெனில் ஒரு ரூபாய்க்

கொடு வென்று அவனைக்கேட்ட மாத்நிரத்தில் அந்தலோபி
யானவன் உடனே திட்டென்விழுந்து சாவான்; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று (கஉக)

லோபமோஹமுலனு ப்ராபவமுலுதப்ப
தலச்சின் பனுலெல்ல தப்பிசனுனு
தர்மெர்கட்டி தலஞ்சு தைவமொகடி தலஞ்சு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) லோபமோகங்களெனும் குணங்களும் கினைத்த
வேலைகளும் தப்பிப்போரும்; எப்படியெனில் தானென்று கினைக்
கத் தெய்வமொன்று கினைப்பதுபோலாம்; சர்வ வியாபியாகிய
ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (கஉச)

இருகு பொருகுவாரி தெனயு சம்பத்தஜுச்சி
தமகு வேதட்டன்ன தர்மமேயி
தர்மமன்ன தொல்லி தன்னுக சச்சிரி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அக்கம்பக்கத்திலிருக்கு மவர்களுக்குண்டா யிருச்
கும் சம்பத்தைப் பார்த்து அந்தச் சம்பத்துத் தங்களுக்கிலை
யென்ற தர்ம மென்ன? உங்களுக்கிது தான் பிரபந்த தர்ம மெ
னப் பூர்வத்தில் கேட்டவர்கள் உதைத்துக்கொண்டு செத்தார்
கள்; அக்கர்மபலனின் றுண்டாயிற்று? வேமா! என்று. (கஉஊ)

கலிகபெட்டலேனி கர்மஜீவுலகெல்ல
திரிபெழு தொகதில் தீனுலார
தெலியஜுச்சு கொணடி த்ருஷ்டார் தமிதிமீகு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) உண்டாகியும் ஏழையெளியோர்களுக்கிடாத தர்ம
ஜீவாத்துமாக்களுக்கெல்லாம் இவ்வுலகத்தினில் பிணை கூட
கிடைக்கமாட்டாது; ஓ தீனஜனங்களே! இதைத் தெரியும்படி
பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்; உங்களுக்கு இது திருஷ்டார்தமாகும்;
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (கஉக)

தாழுதின்கொருலகு தர்மம்புஜேயக
கொடுகுல கனிதனமு கூடபெட்டி
தெவியஜெப்பகினக தின்கேகின வெனக
சொம்மு பருலன்னுண்டு ஜுடு வேமா.

(இ-ள்.) தான் தின்னமலும் ஏழைப் பரதேகிகளுக்குத் தரு
மஞ் செய்யாமலும் குமாரர்களுக்கென்று பின்னுஞ் சிலபொரு
ளைக்கூட்டவைத்தவனை நோக்கிப் பவலிதத்தில் தெரியச் சொன்
னாலுங்கேனாமல் அப்பொருளை யனுப்பிக்காமல் மரணமாகிய
போன பின்பு அப்பொருள் அன்னியரை யடையும் காணுவாய்;
வேமா! என்று. (கஉஎ)

வெள்ளிவச்சவேள மள்ளி பெச்சய்யெடிவேள
தேனுலேதுகொஞ்ச போனுலேது-
தனமெச்சட்டிகி போனோ தானெந்து போவுனோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) வெளிப்பட்டவரும்வேளையில் பொருளைக்கொண்டு
வரவில்லை; புறப்பட்டும் போகும்போது பொருளைக்கொண்டு
போகவுமில்லை; ஆகையால்வந்தப் பொருளெவ்விடத்திற்குச்
போருமோ? தானெங்கு போவனோ? சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (கஉஅ)

ஒட்டுனுபொடுகைன கட்டம்பு நிபைன
தானதர்மமிடக தாதகாடு
யெனுமு யெச்சட்டனை யெனுகு போலுனோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) உயரமும் ஒட்டுமாகிலும் தாடிசுகளமாகிலும் அவன்
பெரிய மனிதனாகான்; தானதருமஞ் செய்யும்வனே தாதாவா
ரும். அகிதெப்படியெனில், எருமை எவ்விதத்திலாகிலும்
யானைக்கு நிகராமோ? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! என்று. (கஉக)

தாதகானிவானி தானெந்த வேடினா
தாதயகுனேவாடு தரணிலோன
ஆதுதர்பயகுனே பய்திலோ முஞ்சின
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தாதாவல்லாதவனைத் தானெவ்வளவு வேண்டின
லும் இத்தராதலத்திற்குள்ளாக அவன் தாதாவாகுவனே?
ஆகான்; அஃதெப்படியெனில் மயிகைக் கடலில் மூழ்த்தின
போதிலும் அம்மயிர் தர்ப்பையாகுமோ? ஆகாத்து போலாம்.
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (கக௦)

எமிகொஞ்சுவச்செ நேமிதா கொணியோவு
புட்டுவேளருடு கிட்டுவேள
தனமுலெச்சுட்டிகேகு தானேகு நெச்சுட்டிகி
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஒருமனிதன் பிறக்கும்போது என்னதொண்டு வந்
தான்? இறக்கும்போது என்னதான் கொண்டுபோனான்; அம்
மனிதன் இடையிற் சேகரித்தபொருள் எவ்விடத்திற் கேருவது?
தானெங்குயேருவன்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! என்று. (கக௧)

பரகதானொஸகக பருலுசெப்பினதைன
யிவ்வஜாலகரிதி ரெஞ்சுவாடு
பொட்டுதினெடுகாடி புவ்வெட்டு பெட்டுனே
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கீர்த்தியடையும் பொருட்டாகிலும் ஒருவருக்குத்
தானிடாமல் அன்னியுர்கள் சொல்லியதையாகிலும் கொடுக்க
மாட்டாமல் பொருளைக் காப்பாற்றாமல் எப்படியாமெனில்
உயியைத் தின்னுங் காடி உணவையெப்படி வைக்குமோ வைக்
காததைப்போலாம். சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! என்று. (கக௨)

பென்டிமேள் முனகு பெத்தகாணித்தரு
போதுமேள்முனகு போகனிவரு
புண்டுனு முசுரெடிதி பூவுபை வ்ராலுனு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பென் மேனத்திற்குப் பெருத்ததொகை கொடுப்
பார்கள், ஆண்மேனத்திற்கு ஒருபாக்கேனுக் கொடார்கள்; அல்
தெப்படியெனில் புண்ணை மொய்த்துக்கொண்டிருக்கும் சய்க்க
னானது பூவின்மீது நிற்குமா? நிற்காததுபோலாம்; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமர்! கேளும் வேமா! எ-று. (ககக)

பூமிதன் தட்டன்ன புவ்னேஸ் வருநெவ்வு
தானவீனு காஞ்சி தனமுநவ்வு
ப்ராணபிரிகி ஐ-சிசி ப்ரகயமுநி நவ்வு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பூமியைத்தன்னதென்றால் புவனத்துக்கு ஈஸ்வரன்
சிறிப்பன்; தான தருமஞ்செய்யாத லோபியைப்பார்த்துத் திரவி
யும் சிறிக்கும்; ப்ராணபயமடைய மவனைப்பார்த்து யமன் சிறிப்
பன் சர்வவியாபியாகிய ஓராமர்! கேளும் வேமா! எ-று. (ககச)

சகலவித்யலுகனி சந்தோஷபடவச்ச
செய்யிஜாச்சிகாச லிவ்வுலேரு
செலகியொருலகைதெ ஜெப்பவசகதுகானி
தாமுயிவ்வுலேரு தரனு வேமா

(இ-ள்.) சமலமான வித்தைகளையுங்கண்டு சந்தோஷப்படு
வார்களேயன்றி அதிற்சொல்லுந் தருமவீதிப்படி ஏழைப்பர
தேவிகளுக்குக் கையைநீட்டி ஒரு காச அளவேனுக் கொடுக்க
மாட்டார்கள்; தெளிவாக அன்னியர்களுக்கானால்சொல்லலாமே
யல்லது தாங்கள் கொடுக்கமாட்டார்கள் இத்தகையில் வேமா!

தர்மகன்டகுண்டு தனமுசே கர்விஞ்சி
சகலசம்பதலனு சாலபொதலி

கடகுதா னுமேலு கர்னகசெடிபோவு

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தான்தரும்ஞ் செய்யாத லோபியர்னவன் செல்வத் தினுலே கர்வித்துச் சகல சம்பத்துக்களையும் சர்வவும் படைத்து முடிவில் தான் மேன்மையைக் காணாமல் கெட்டுப்போவான்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! தேனும் வேமா! ஏ-று. (கூக)

தர்மமுனகு கீடு தலச்சின்வாடுதா
துஷ்டமார்க்குடெளனு தேர்வசெடுனு
குருவயத்னிகவயு கோரெடுவாடுதா
மொதலு செடுனுவாடு மொன்கி வேமா.

(இ-ள்.) தருமத்திற்குக் கெடுதி நிலைத்தவன் துன்மார்க்க னுவன்; அன்றியும் அவனுக்கு நன்மார்க்கங் கிட்டாது. மேலுந் குருவின் மனைவியைச்சேர தேரரிக்கைக் கொண்டவன் முதலி லேயே கெட்டு நசித்துப்போவான்; வேமா! ஏ-று. (கூக)

இச்சுவானிவத்த யிவனிவா மெண்டினு
சச்சகானியிவி சாகநியடு
தல்பதருவுக்குந்த கச்சபொது ருன்னட்டு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஏழைப் பரதேசிகளுக்கு ஈவியிடுமெவனிடத்தில் ஒருவருக்கேனுங் கொடாத லோபியிருப்பனையாகில் சாவானே யன்றிக் கொடுப்பதை நீடித்திருக்கும்படிச் செய்யான்; அஃதெம் படியெனில் கற்பகமரத்தடியில் கெச்சைக்காப் புதரிருப்பதைப் போலாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! தேனும் வேமா! ஏ-று.

பெட்டெடுபதியிண்ட பெட்டனி லோபுன்ன
திட்டிதிட்டி திருக கொட்டுகானி,
பண்டினட்டி சேன பள்ளேறு யுன்னட்டு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா

(இ-ள்.) ஏழைப்பரதேசிகளுக்கிட்டு வுண்ணும் அரசன் வீட் டில் இடாதலோபியிருந்தால் அவ்வேழைப் பரதேசிகளை வாயில்

வந்தபடி வைது வைது அவர்களைத் திருப்படிய்ப்பாணன்றி ஒரு
காசனவுங் கொடுக்கமாட்டான். அஃதெப்படியெனில் நன்றாய்ப்
பழுத்து வினைத்திருக்கும் வயலில் நெரிஞ்சி முள்ளிருப்பதைப்
போலாம்; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! (ககக)

பிசினிவாணியிண்டி பிணுகவேள்ளென

கட்டெட சீரலகுனு காகயிச்சி

வெச்சமாயன்னுச்ச வெக்கெக்கி யேட்கரா

விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா

(இ-ள்.) பிசினியும் லோபியுமானவன் வீட்டில் பிணம்
விழுந்தால் அதற்காக வேண்டிய கட்டைமுட்டை ஆடை முத
வானதுகளுக்கும் பணத்தைக்கொடுத்து ஐயோ பணமெல்லாஞ்
செலவாகி விட்டதே யென்று வெக்கியழுவானடா; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (கச0)

அலயஜேசிமலசி யடிகண்ணு மலிகண்ணு

திரியமிடுகட்டின் தேபெனிலல்

நெலமி மன்னுதினெடு பெர்ரகா திலசமி

விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) பிச்சைக்காரர்களை யகையச்செய்து அவர்களைப்
பலவாறு வைதுகண்களை யுருட்டி உறுமிவுதட்டியாக அதட்டிப்
பிச்சையிடும்படியான கடின சித்தமுடைய லோபிகள் யாவரும்
எப்படியாவார்களெனில் மண்ணைத் தின்னும்படியான நாக்கும்
பூச்சிகளுக்கு நிகராவர்கள்; சர்வவியாபியாகிய ஓராமா! கேளும்
வேமா! என்று. (கசக)

எலமினிதன காண்கூழ் யெதுருதன் னெருகனி

கன்னு கானகெல்ல தர்வமுன்னு

புட்டினசெடுகட்டெ புத்திஹீனபுவானி

னடுகபோவுகஷ்ட. மந்த வேமா.

(இ-ள்.) மெத்தவும் பொருளாகையினால் எதிரிலிருப்பவன்
இன்னொருவன் கண்களுக்குக் காணப்படாத கர்வத்தினாலே

பிறந்த கொடிய துஷ்டனுள் புத்தியின்னைக் கேட்கக் கஷ்டம்
யாவும் தீர்ந்து போகும்மா! சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-று. (கசஉ)

அட்டிகஷ்டப் பருதுகு யக்னிபாலைபோவு
நிர்தயாத்ம ப்ருதுகு நீட்டகலபு
க்ருரகர்ம ப்ருதுகு கோருல பாலென்னு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட கஷ்டமாகியபிழைப்பு அக்கினியின்
யக்காகிப் போகும்; கிஞ்சித்தேனுந் தயவில்லாத கடினசித்த
முண்டயவன் பிழைப்புத் தண்ணீரிற் கலக்கும்; கொடிய கர்ம
யானவன் பிழைப்புத் திருடர்கள் பங்காகும்; சர்வ வியாபியாகிய
ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கசஉ)

மேக குதிகபட்டி மெடசன்னு குமெகா
ஆகலேலமாறு னுசகாக
லோபிவாநினடுக லாபம்பு லேதயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஆட்டின் கழுத்தைப் பிடித்து அதற்குக் கீழ்
தொங்குகிற முலையைப்பிடித்துக் குடித்தால் பசி எப்படி நீங்கும்?
அப்பசியின் கொடுமையி னுலுண்டாகும் ஆவலேயன்றிப் பசியா
மாட்டாதது போல லோபியானவனைக் கேழ்க்க லாபமேது
மில்லையையா; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

பண்டமீத ஜலமு பாட்டிஞ்சி த்ரொவ்வின
அலதபட்டுகா னியாசலேது
குண்டதொவ்வு ஜலமு குலமெல்ல ரட்கிஞ்சு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கற்பாரையின்மீது தண்ணீர் வேண்டி அப்பாரை
யைத் துளைத்தபோதிலும் கஷ்டமதிகமேயன்றி ஒரு கரண்டி ஜல
மாகிலும் கிடைப்பதரிதாகும்; அதைவிட்டு ஒரு குளம் வெட்டிப்

அதிவிருந்து ஊற்று ஜலம் பெருகிக் குலத்தையெல்லாம் ரட்சிக்கும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-து. (௭)

படுச்சொருவானி புத்யமொசகுவானி
கடுபுசல்லஜேசி கௌரவமுதோ,
நடபலேனிவாடு குபுல்ல குவனா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பெண்ணைக் கொடுத்தவன் பத்தியுந் கொல்லிக் கொடுத்தவன் இவ்விருவர்கள் வயிறு குளிரச் செய்து கௌரவமுடன் நடத்தமாட்டாரா தவன் ஊம்புவதற்கா யிருப்பது? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-து. (௧௪௬)

தவிட்டிகரயபோவ தண்டுலம்புல கம்ப
ஸ்வானமாக்கரமிஞ்சு சர்மயமுகனு
வைஸ்யவருனி சொம்முவசுத நீச்சலகம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தவிவொங்கும்பொருட்டு துரிசிக் கடையையெடுத்துக்கொண்டு போய் வைத்து வினை பேசிக்கொண்டு இருக்கையில் அக்கடையை நாயானது யெடுத்துக்கொண்டுபோனதுபோல இவ்வுலகத்தில் வைசியன் பொருள் நீச்சலுக்கும் பிராய்தியாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-து. (௧௪௭)

பரக ராதிசுண்டு பகுல கொட்டவச்சு
கொண்டலன்னிபிண்டி கொட்டவச்சு
கட்டினசித்தமனசு கரிசிம்ப ராதயா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பெருத்த கற்குண்டை இரண்டாயுடையும்படி தக்க கிருஷியினுடைக்கலாம்; மலைகள் யாவையும் மாவாகும்படி இடிக்கலாம்; கடினசித்தன் மனதைக் கரைக்கலாகாதையா சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-து. (௧௪௮)

மொத்தட்ட னுசபெட்டி துதலேது பெரம்மன்னன்
யரம் லோபுனை பாபுல்குனு
வாரியுகரிதாகி வச்செடி போவரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

((இ-ள்.) கொடுக்கிறேனென்று முதலில் ஆசை சொல்லி மறு
படி இல்லை பேரவென்ற பரமலோபிகளான் பாவிகளுக்கு அவர்
கள் வயிற்றெறிச்சல் பட்டு வதைகெட்டுப் பேர்கமாட்டார்கள்?
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (கசக)

கண்டவெல்ல கோய தாசிய்யஜாலனி
பண்டகோவுகாச படின்கலதெ
கொண்டகிந்தபசுடி கோரினசந்தம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

((இ-ள்.) தேகத்தின் மாம்சத்தைச் சதை சதையா யடுத்து
வைத்தபோதிலும் ஒரு காசேனுங் கொடுத்தமாட்டாதாகல் பசு
வையார்க்கக் கிடைக்குமோ? அஃதெப்படியாமெனில் மலையின்
கீழிருக்கும் பொன்னை றெடுக்கக் கோரியதைப்போலாம். சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (கடு0)

இண்டிலோனி தனமு யிதினதி யனுச்சுனு
மண்டிலோனதாச்ச மங்குஜீவி
கொஞ்சபோடுவெண்ட குல்லகாசுனு ராது
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

((இ-ள்.) வீட்டிலுள்ள திரவியத்தைக் கண்டு இது யென்னு
டைய திரவியமென்று கருதி அத்திரவியத்தைமண்ணிற் போட்டு
ஒளித்துவைக்கும் துஷ்டாத்துமன் தனக்கு அந்திரவியகாலம் கோரிட்
டபோது மண்ணிற் புதைத்த திரவியத்தில் ஒரு கிளிஞ்சல் காசி
யேனும் பின்வராது; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! ஏ-று. (கடுக)

குடுவசட்டலேக கூடுபெட்டகலேக
விடுவமுடுவலேக கட்டனலேக
நடுவலேனிலானி நடபினுகந்துரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) உண்ணாமலும் உடுக்காமலும் தன்னுடன் கூட வைத்துக்கொள்ளாமலும் தான் சேகரித்த திரவியத்தால் நல்ல ஆபரணதிகளைச் செய்து தரிசிக்காமலும் அத்திரவியத்தின் மீது ஆசையை விடமாட்டாமலும் வண்டியில்லாமலும் நடந்து செல்லும்படியானவனைக் கண்டு தன் மனைவியும் மற்றவர்களும் நடைப்பிணமென்பார்கள்; வேமா! எ-று. (கடுஉ)

சூரிகிராது ஜகதி கோமட்டி நிஷ்ட்டலு
லோபிதனமுசேத லோனிகணகு.
புலியுதாசரிசிட பொலுபகு சந்தமௌ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இப்பூதவத்தில் கேசமுட்டி செய்யும்படியான நிஷ்டைகளானது கிரம்பப்பட்டு அனுகூலமாகாது; அதேனெனில் அவனது லோபிதனத்தினாலே அந்த நிஷ்டைகள் நானுக்கு நான் குறைந்து போகும். அஃதெப்படியெனில் புலியானது தாசரிக்கு விருந்திட அந்த விருந்து அவனுக்குத் திருப்தியாகியதைப்போலாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று (1)

சுதுவுல ஸ்திரமனி தனமுல ஸ்திரமனி
தெலுபவச்சுதானு தெலியதேடு
ப்ராப்தமையீவி பட்டுக நிவ்வுரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தேகம் நிலையிலையென்றும் செல்வம் நிலையிலையென்றும் ஒருவருக்குத் தெரியப்படுத்தலாமன்றி தான் தெரிந்து கொண்டு தன் சக்தியானுசாரம் மீவி வைராக்கியமாகக் கொடார்கள்; சர்வவியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று.

தன்மு சாலகூர்ச்சி கனதான் தர்மமுல்
தகிலிசேதிகிச்ச தனயலகுனு
தேனெகூர்ச்சியீந தெருவருலகொசங்கு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) திரவியத்தை மெத்த சேகரித்துத் தானதருமன்
களைக் செய்யாமல் தன் புதல்வர்கள் கையிற்கொடுப்பன்;
அஃதெப்படி யாமெனில் மெத்த தேனைச்சேர்த்து ஈயானது
வேடர்களுக்குக் கொடுப்பதுபோலாம்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ
ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கௌடு)

புரபுல கிச்சநட்டு பண்டிதல கிவ்வுரு
வனித கிச்சநட்டு பருலகிவ்வுரு
சுதருனிச்சநட்டு சுனுதுல கிவ்வுரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தனக்கு நிகசான் பிரபுக்களுக்குக் கொடுத்ததைப்
போல பண்டிதர்களுக்குக் கொடார்கள்; மனைவிக்குக் கொடுத்த
தைப்போல அன்னியர்களுக்குக் கொடார். தாசுக்குக்கொடுப்
பதைப்போல நல்லவர்களுக்குக் கொடுக்கமாட்டார்கள்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கௌடு)

கல்லுகிச்சிநட்டு சல்லகிவ்வகலேரு
கொள்ளகிச்சிநட்டு குருவகியரு
புல்லகிச்சிநட்டு புண்ணியானி கிவ்வுரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கள்ளுக்குக் கொடுத்ததைப் போல மோருக்குக்
கொடுக்கமாட்டார்கள்; கொள்ளைக்குக் கொடுத்ததைப்போல
குருவுக்குக் கொடார்கள்; கெட்ட விஷயத்திற்குக் கொடுத்த
தைப்போல புண்ணியத்திற்குக் கொடுக்கமாட்டார்கள்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கௌடு)

தோபுநிச்சுவாடு தோடனே நெமதாத
தோச்சகொன்னவாடு த்ரோஹியகுனு

ப்ரபுஜ-புஷ்பாடு பரக புன்யுண்டையே
ப்ரபுஜேரகவாடு பசவு வேமா.

(இ-ள்.) குளிரினால் சகிக்கமுடியாமல் கடுக்கூழ் நிருக்கும்
புரதேசிக்குத்தன்மேல் போர்வையைக் கொடுத்த யேழையான
வன் கிறைந்த தாதாவாகும்; அப்படிக் கொட்டாமல் அப்பரதேசி
யினிடமிருக்குங் கந்தைத் துணியைப் பறித்துக் கொண்டவன்
துரோகியாகும்; அஃதெப்படிப் போலவெனில் பிழைக்கும்
வழியைக் காட்டுமவன் புண்ணியவானும் அவ்வழியைக் கெட்டு
மவன் பசுவையொத்தவனாகும்; வேமா! ஏ-று. (கடுஅ)

உன்னசரிசிமதுஜா பெகாரி காலேடு
கன்னுகனகரெல்ல கர்வமுன்னு
— தீனுலினவாரி திருவ பெருவஜரிச்சி
பரமுகனக நூதயடுனுவேமா.

(இ-ள்.) செல்வச் செருக்கினாலே ஒரு மனிதனுனவன்
தனக்கு நிகரில்லாத ஏழைகளுக்கு உபதாரியாகமாட்டான்; கண்
கள் தெரியாமல் சகல சம்புத்துக்களும் தனக்கிருக்கிற மதத்தி
னாலே ஏழைகளைக் கீழுமேலும் பார்த்து அலட்சியஞ் செய்யும்
புரமனுனவன் பரத்தைக் காணமாட்டாமல் பவசாகரத்தில்
வீழ்ந்து மீண்டும் கரையேறமாட்டான்; வேமா! ஏ-று. (கடுக)

தானமுலனுஜேய தரசே துலாடக
பஹுதனம்புகர்ச்சி பாதிபெட்டி
தாதனுதண்டகனெடி மொதலுசெடெருடு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) ஒரு மனிதனுனவன் தான்தருமங்களைச் செய்ய
இவ்வுலகத்தில் கைகனாடாமல் வெகு செல்வத்தைச் சம்பா
தித்து மண்ணில் புதைத்து வைத்து முடிவில் தண்டமென்று
சொல்லும் முதலிழந்து போவான்; சர்வ வியாபியாகிய ஓராமா!
கேளும் வேமா! ஏ-று. (ககஉ)

தான் தர்மமுலனு தகரேபு நேடனி
காலையமுசேபு கஷ்டஜனுடு
தானுயேயியகுனெ தனப்ரது கேமெளனே
மாயுதெலியலேடு மஹினி வேமா.

(இ-ள்.) தான் தருமங்களை இன்றைக்குச் செய்வோமா? அல்லது நாளைக்குச் செய்வோமா? அன்றி ஒருவார்க்குச் சென்று செய்வோமா? என்று திரவியத்தைப் பார்த்து வீண்காலத்தைப்போக்கும் லோபிமனிதனுனவன் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் பொருளென்னமாகுமோ? அவன் பிழைப்பேதாருமோ? வேமா! என்று. (கக்க)

பரகராய்க்கிருலு தாகன்ன தனமெல்ல
பட்டுலபாலே கவுலபாரலொ தலப
நொனரஹீன ஜனுனி தனமுதாயாதுல
பாலுஜாரகாந்த பாலு வேமா.

(இ-ள்.) பிரபுக்கள் ஒளித்து வைத்திருக்கும் பொருள் பாவத்தையும் யோசித்துப் பார்க்க அப்பிரபுக்களைச் சேவிக்கும் சேவகர்கள் பங்காமோ அல்லது வித்வான்கள் பங்காமோ? ஈன மனிதனுடைய திரவியம் பங்காளிகளின் பங்கும் தாசிகளின் பங்குமாகும் வேமா! என்று. (கக்க)

பரமஹம்ஸையனுச்ச பரவதட்டகபூமி
பரதனமுலகாச யடெடுவாடு
பரமஹம்ஸகாடு பரஹிம்ஸ பருடண்ணு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இப்பூதலமெங்கும் பரம அம்சையென்று கொண்டு டாட்டத்தக்க கீர்த்தியெற்ற ஒரு மனிதன் அன்னியர்கள் பொருளுக்கு ஆசைப்படுவனெ யாகி லவன் பரம அம்சையாகான்; அவனைப் பர இம்சை செய்யும்வனென்பார்கள்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (ககூட)

வல்லவைபுலேக வாக்கத்தமுலு ஜேசி
யிதிகொயதிகொயனுச்ச ஞசபெட்டி
கடுவுபெட்டி ரேபு கடியகாணிம்மனி
கடியலேரன்படியெ கதர வேமா.

(இ-ள்.) முன்பின் யோசியாமல் ஒருவனுக்குக் கொடுக்கி
றேன் னென்று வாக்கு விரயங்கள் செய்து இதோ கொடுக்கி
றேன் அதோ கொடுக்கிறேனென்று ஆசைவைத்துப்பலதடவை
திரும்பி முடிவிலொரு கெடுவிட்டு அக்கெடுவானது எப்போ
தெனில் நாளை உதயத்தி லோருநாழிகைக்குள் ளாகட்டு
மென்று சொல்லியனுப்பிய அந்த நாழிகைக்குள்ளாக லோபி
யானவன் விழுந்திறந்தானல்லவா? வேமா! என்று. (ககச)

கலிகதர்மமில்வ காணனிவருநு

கலிகதினகசால் க்ராகுவாரு

கலிமிநெச்சட்டகுட காணகசெடுதுரு

• விஸ்வதாசி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கெல்வமுண்டா யிருந்தும் தானதருமங்களைச் செய்
யாதவர்களும் பொருளிருந்தும் வயிற்றுக்குத் தின்னாமல் மெத்த
வங் காய மிளைத்து வருந்துமவர்களுக் அப்பொருளை யெங்குங்
காணாமல் மெலிந்து கெட்டிப்போவார்கள்; சர்வ வியாபியாகிய
ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (ககக)

கண்டலுஸ்ராதத்தேவுனகு காலினயஸ்துலுபூமிதேவிகின்
வண்டினகடிகாகுலகு வானிகிகப்பினபூதமால்குன் குன்
மெண்டு தனம்புராஜாலகுமேலகுபாரியலுமிண்டகாண்ட்ர
ரிண்டினப்ராணகண்டமரி நிக்கமூப்பாபமேயெளனுவேமனா

(இ-ள்.) சதைகள் அக்கினிதேவனுக்கும் வெந்த அஸ்திகள்
பூமாதுக்கும் சமைத்த பிண்டப் பிரசாதம் காகங்களுக்கும் அவ்
னுக்கும் போத்தின் துணி வெட்டியானுக்கும் அளவில்லாததிர
வியம் அரசர்களுக்கும் மேன்மையாகிய மனைவிகள் அன்னிய

புருஷர்களுக்கும் ஒப்பித்து நரகத்தைச்சுக்காரந்த துஷ்டர்த்த
மன் ஜன்மங்கள் தோறும் பாவியாகுவன்; எதுண்மையாரும்;
வேமா! ஏறு. (ககக).

குக்க கோவுகாது குந்தேனு புலிகாது
தோம கஜமுகாது தொட்டதைன்
லோபி தாதகாடு லோகம்புலோபல்
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்திற்குள்ளாக நாயானது பசுவாகமாட்
டாது, முசல் புலியாகமாட்டாது, கொசு யானையாகமாட்டாது,
அதுபேரல் லோபியானவன் தாதர்வாகமாட்டான்; சர்வ வியா
பியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏறு. (ககக).

தர்மமன்னவினருத முநம்மியுன்னருல்
யமுனிவாருவச்சி யடலுனுஞ்சி
சொச்சிகட்டதமரு சொரபார் கலரதோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) எமதுதர்கள் வந்து புருந்து பாசக்கழிறு கொண்டு
பிணைத்துக் கட்டிக்கொண்டு போகும்போது இவ்வுலகத்திலுந்த
ஆத்துமாவை நம்பியிருந்த நரர்கள் வந்து எமதுதர்களைக்கண்டு
ஐயா! இந்த ஆத்துமாவை இன்னுஞ் சிலகாலம், மானிவத்தில்
வாழும்படி விடுத்தால் உங்களுக்கு மெத்த தருமமாகுமென்று
மிகவும் வேண்டிக்கொண்டாலும் வீடாமல் கொண்டுபோகும்
வேளையில் அவர்களுந்த ஆத்துமாவின் பின் துணையாகப் போ
வார்களே? போகமாட்டார்கள்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! ஏறு. (ககஅ).

மோஹம்.

அங்கமெல்லவதனி யட்டுதந்தமுலுவிடி
தனுவு முதிமீசேத தருச்சவண்ச

மூப்புதிப்பலகுனு மோஹம்பு விடுவது
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அங்கமெங்குந் தனார்து பற்கள் வீழ்ந்து தேகம்
முதிர்ந்து விடாது நடுக்கமுற மூப்புத்திசையினாலே மெலிந்
திருந்தபோதிலும் மோகமானது விடமாட்டாது. சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று. (கக்க)

முகமு ஐ-சித்தேனு மோகம்பு கனமென்னு
பகமு ஐ-சித்தேனு பரயவலபு
கடிகனவெல்லெல்ல குஸலக கூலெரா
விஸ்வதாபி ரமா வினர வேமா

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட மூப்பு திசையையடைந்த தள்ளாத
கிழவனுக்கேனும் பெண்கள் முகத்தைப் பார்த்தமாத் திரத்தில்
மோகமானது விசேஷ முண்டாகும்; அங்குலம் பார்த்தபோதி
லும் உடனே மோகம் நீங்கிப்பெறுவிறது; அன்றியும் முன்னங்
கூடிக்குலர்வியிருந்த மோகம்பாலும் தலையெடுக்காமல் நசித்துப்
போகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! ஏ-று.

மோகமு தீரக யுண்டே
சாஹம்னப தேஹமெல்ல தத்தரபடகா
நேஹம்புன் பெராரலாடுச்ச
மோஹம்புன் சிவுனிதலச்ச முக்திர வேமா.

(இ-ள்.) மோகமானது தீர்மலிருந்தால் அதுவே கோக
மாகி அங்கமெல்லார் தட்டுகெட்டி வெடவெடவென்று நடுக்க
முறவீட்டினில் விழுந்து பிரண்டுகொண்டே அம்மோகத்தினாலே
புரமகிவத்தை தியானித்துக்கொண்டிருக்கில் அதுவே முக்தி
யாகும்; வேமா ஏ-று. (ககக)

என்னினுள்ள நுண்டி பெனகின மோஹம்பு
செலிம்சேத நுண்டி செல்லலேக

தல்விதண்டரிபுத்ர தாயாது லனுவன்டி
புராந்தி சேதஜிக்கு படுர வேமா.

(இ-ள்.) எத்தனை நாளிருந்துண்டாகிய மோகமென்னும்
பிரியத்தினாலே யிருந்தும் அந்த மோகமானது செல்லமாட்டா
மல் தாய்தந்தை புதல்வர் பங்காளிகளென்னும் வீண் ஆசையி
னாலே வலையிற் சிக்கிச் சங்கடப்படுவன்; வேமா! என்று. (கௌட)

கரககரகபுட்டு கனகம்புனகு வன்னெ
கதியகதியபுட்டு காந்த ப்ரேம
முதியமுதியபுட்டு மோஹம்பு லோபம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) உருக்க வருக்கப் பிறக்கும் பொன்னுக்கு மாத்தி
தம்; கலவி செய்யச்செய்ய மங்கையின் பிரிதும் அதிகரிக்கும்;
முதிர்முதிர்ப் பிறக்கும் மோகமும் லோபமும்; சர்வ வியாபி
யாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (கௌட)

எட்டிவரானிகை புட்டுனு மோஹம்பு
புட்டின மோஹமெல்ல பூட்ட்ரோக்கி
கட்டிசேகிஞூட கனிபிஞ்சுப் பரம்மம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) எப்படிப்பட்டவனுக்கேனும் மோகம் பிறக்கும்;
அப்படிப் பிறந்த மோகம் யாவும் புறையும்படி மிதித்து மன
தைத் திடஞ்செய்து பார்க்க அங்குப் பிரமம் காணப்படும்; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (கௌட)

சக்கர கலுபுக திண்டே
முக்கின் தவுடைன் லெஸ்ஸ மோகமு கலசோ
வக்கர்பு பாணிசென்னு
மக்குவதோ திவ்யபாம மணியகு வேமா.

(இ-ள்.) சக்கரை கலந்துகொண்டு தின்றால் அறியமாகிய
தவிடானபோதிலும் நாவுக்கு இனிப்பாகவும் மனதுக்கு நன்று

மூலமும் உரையும்

கவுமிருக்கும்; அஃதெப்படியெனில் 'அதிக சந்தரயில்லாத
விகார வெள்ளாட்டியானபோதிலும் மனதுக்குப் பிரிய முடை
யவனா யிருப்பளையாகில் அவனே மாது சிரோமணியைப்போ
(கௌடு)
லாக்கும்; வேமா! ஁-று.

மதுவுதிபுகொரகு மகூபிகம்புலுஜேரி
சொச்சி வெடலலேக ஜச்சிந்லு
முனிகி வெடலலேரு மோஹம்பு ராகிலோ
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பேய்க்காலெரும்புகள் மதுவின் தித்திப்புக்காக
குடுவைக்குள் புகுந்து மறுபடி வெளிப்படமாட்டாமல் அம்மது
விலேயே விழுந்து 'செத்துமடிந்ததைப்போல உலகத்திலுள்ள
மூட மனிதர்கள் மோகக்கடவில் மூழ்கி மீண்டும் வெளிப்பட
மாட்டார்கள்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

கொப்பு சொகசுகன்ன குச்ச சும்பமுலுகன்ன
ஜெப்பரானிதாவு செலிமிகன்ன
முப்புரி கொனுச்சண்டு முனிகைகன் மோஹம்பு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கொண்டையின் சொருகையும் சும்பங்களைப்
போன்ற குயங்களையும் சொல்லப்படாத விடத்தின் நேசத்தை
புங் கண்டமாத்திரத்தில் முனிவனுக்காகிலும் மோஹமானது
தலைமண்டை கொண்டிருக்கும் சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
(கௌடு)
கேளும் வேமா! ஁-று.

இந்துலனை கர்னெ யிந்திந்த யனராதா
யுக்கிவலன் கருகு வென்னரிதி
வெலயுமோஹமிட்டி விர்தலு ஜேகதா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மங்கைகளைக் கண்டமாத்திரத்தி லுண்டாகும்
மோகத்தை இவ்வளவ்வளவென்று சொல்லவாகாது; அக்கினி

ஹைக்கண்ட வெண்ணெய்புருகுமாப்போல ஸ்திரீயானவன் அக்
கினியும் புருடன் வெண்ணெயுமானதால் மங்கையைக் கண்ட
புருடன் மோகத்தினாலே யுருகிக் கலங்குவன்; ஆகையால் அந்த
மோகமானது இப்படிப்பட்ட விர்தைகளைக் செய்விக்கும். சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (களஅ)

மதம்.

மதமுலவன்கலிகி மாட்டலு பஹுபலிகி
முசுகிசுத்துலாடி மோசபுச்சி
காசுராபெரிசெடு கஷ்டுண்டு குருடெளவுணை
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) தேகமதத்தினாலே புண்டாகும் வார்த்தைகள் வெரு
வாகமொழிந்து கள்ளஞானங்களை யுரைத்துமோசப்படுத்திகாசி
வரப்பரிக்கும் கஷ்டப்பிராணியானவன் ஆசானாகுவனோ? சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! தேளும் வேமா! எ-று. (களக)

தனமெச்சின மதமெச்சுனு

மதமெச்சினமற்சரம்பு மாணுகெஹச்சன்

தனமுடிகின் மதமுடுகுனு

மதமுடிகின்மற்சரம்பு மாணுர வேமா.

(இ-ள்.) தனமதிகரித்தால் மதமதிகரிக்கும்; அந்த மதமதி
கரித்தால் மாச்சரியம் அதிகரிக்கும்; அத் தனக்குறையுமாகி
மதமுங்குறைந்துவிடும்; அம்மதக்குறையுமாகி மாச்சரியம் தன்
கடையேகுறைந்து நீங்கும். வேமா! எ-று. (கள௦)

அன்னமதமுசேத னதிஸுலுபுருஷு ஹு

ஏபுமீரமதனு டேசேநண்டரு

அன்னமுடுகுவெனு கனதெடந்து பேரவனே

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) அன்னம்புசித்துத் தேகம் பெருத்த மதத்தினாலே
ஸ்திரீகளும் புருடர்களும் மன்மதன் தன்னுடைய மலர்க்களைக்

இத தங்கள் மீதேவி விரகாக்கினி யுண்டாக்கினுனென்பர்கள்;
அந்த அன்னயில்லாவிடில் முன்னிருந்த மன்மதன் தானெங்கு
யோவனோ? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

கூழகி வகலேக கர்ச்சன்னவரானி
ஆடதானிமீத னுசகலதெ
அன்ன மதமுநஞ்சி யகிலமதம்புது
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சோற்றுக்கு வழியில்லாமல் உட்கார்ந்திருப்பவ
னுக்குப் பெண் பார்வையின்மீது ஆசையுளதோ? இராதா; இத்
தனையு முண்டாவ தெதனுவென்றால் அன்னமதத்தினு லன்றோ
யாவத் மதங்களுமுண்டாவது? சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா!
கேளும் வேமா! (கஅஉ)

மதமுசேதலோக மாயனு தெவியக
மதமுசேததன்னு மரச்சடுபடு
புத்திலேகசுத்த பசுவலை செடுத்துரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மதத்தினாலே உலக மாய்கைகளைத் தெரியாமல் சம்
சாரபந்தத்திற்குட் பட்டெய்தித் திரிவதுமல்லாமல் அந்த மதத்தினு
லேயே தன்னை மறந்து; எப்போதும் புத்தியில்லாமல் சுத்தப்
பசுக்களாகிக் கெடுவர்கள். சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும்
வேமா! எ-து. (கஅஉ)

மாச்சரியம்.

ஆலு சுதுலு தனிமு லரயங்க தனதனி
மோக மதமுசேத மோசபோனா
காலுடொச்சினபுடு கனலேக செடுத்துரு
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) மனைவி மக்கள் திரவியம் முதலானதனும் தன்ன
தென்று மோதமதத்தினாலே நம்பியிருந்து மோசம் போவன்;

ஆன்தெம்படியெனில் எமன் வந்து கொண்டேபோகும்பேர்து
அந்த மனைவி மக்கள் திரவிய முதலானதுகளைக் காண்மாட்டா
மல் கெடுவார்கள்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

மச்சரம்பு முதழு மமதர்மனியெடி.

வ்யசன்முலனு தகிலி னுசலபோசு

பருலகுபகரிஞ்சி பருல நம்மிகெனுண்டி

யொனருசண்டு ராஜு யோகி வேமா.

(இ-ள்.) மதம் மாச்சரியம் ஆங்கரமென்று சொல்லும் விச
னங்குளிலுதப்பட்டு மோசம் போகாமல் அன்னியர்களுக் குய
கரித்து பரன்மீது நம்பிக்கையாக விருந்து ராஜயோகியானவர்
ஒளிகொண்டிருப்பார் வேமா! எ-று. (கஅடு)

முனுதெலிபின்வாரு முதநஷ்டமையில

திரிகிஜெப்பிநனுச்சு திட்டவலது

தெலியஜெப்பினமரி தெலுசுகோலேரயா

விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) முன்னம் சுக்ஞானத்தைத் தெரியப்படுத்தினவர்
கள் பூதவத்தில் நஷ்டமடைந்தார்; அதே ஞானத்தை மறுபடி
யுஞ் சொன்னேனென்று தூஷிக்கவேண்டாம்; பின்னுந் தெரி
யச் சொன்னபோதிலும் தெரிந்து கொள்ளார்களையா; சர்வ
வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கஅக)

கதவனகர் முனுசன்னதி

கதலென்னியெர சதிவிசதிவிநலவரபடகா

ப்ருதிவினி ம்ருதமிகி நிக்கமு

முதமுனப்ரம்மம்புநண்ட முக்திர வேமா.

(இ-ள்.) கதைகளென்றால் முன்னே நடந்த கதைகளெத்த
னையோ படித்துப் படித்துக் கலவாமுஞ் சந்தேகமும்படவேண்
டியதென்ன? இவ்வுலகத்தில் எத்தனை நாளிருக்கிலும் ஒரு
நாளாக்கு மரணமடைவது உண்மையெனக் கருதி தெளிவு

மூலமும் உரையும்

கொண்டு பக்தியுடன் பிரமத்தை யொட்டியிருக்க அதவே முக்
தியாகும் வேமா! ஏ-று. (கஅஎ).

தூஷணை.

திட்டிகொட்டிரேனி திரிகிமாட்டாடக
நட்டுயிட்டுஜெ-ஞ்சகி யதரிபடக
தன்னுகாதனியகு தத்திரபடகுண்டு
நட்டிவாடுபரமம் மகுனு வேமா.

(இ-ள்.) வைது அடிப்பார்களாகில் அவர்களுடன் யெதிர்த்
துப் பேசாமலும் அப்படியும் பிப்படியும் பார்த்து அதிர்த்துவிழா
மல் வைது அடித்தும் தன்னையல்லவென்று தட்டுக்கெட்டுவிழா
மலிருக்கும்படியானவன் யெவனோ அப்படிப்பட்டவன் பிரம்ம
மாகுவன்; வேமா! ஏ-று. (கஅஅ).

திட்டனேனி மொட்டு மொட்டிதே கொட்டுனு
கொட்டனேனியமுடு கொத்திபரச்சு
கோபமந்து செட்ட பாபமு நரஹத்ய
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) உத்தம புருஷன் குற்றஞ் செய்தவனை வைவனே
யாகில் அதைப் பொருத்துக் கொள்ளமாட்டாமல் குற்றஞ்
செய்தவன் உத்தம புருஷன் தலையிற் குட்டுவன். அல்லது அந்த
உத்தம புருஷன் குற்றவாளியின் தலையிற் குட்டுவனேயாகில்
அக்குற்றவாளி மெத்த கோபங்கொண்டு உத்தம புருஷனை
அடிப்பன். அந்த தோஷத்தினாலே குற்றவாளியை எமன் சின்
னப்படுத்துவன். ஆகையால் கோபங்கொள்ளுங் கொடிய துஷ்
டன் உத்தம புருஷனை யடித்ததே நரஹத்தி செய்த பெருத்த
பாவியாகுவன் வேமா! ஏ-று. (கஅக).

திட்டிகொட்டிரேனி திரிகிமாட்டாடக
நாரகுண்டுஜெ-ஞடு யூர்விமீத

வர்டரு பரமாத்ம வர்ணிம்ப சக்யமா

விஸ்வதாபி ராம் வினர வேமா.

(இ-ள்.) வாயில் வந்தயடி வைது அடிப்புக்களையாகில்
அதற்கு மறுத்தொன்றும் பேசாமல் சும்மாயிருக்கும் அவனை
உற்றுப்பாரா; அவனல்லவோ இவவுலகின் மீது பரமாத்மனாகும்.
அப்படிப்பட்ட சாந்தம் வகித்தவனைப் புதறத் தரமாருமோ?
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! என்று. (கக0)

கொட்டின திட்டினகானி

கட்டியிடுஞ்சின்னுகானி கரிகர்சேயன்

கட்டடிவனி யனகுண்டுழு

திட்டமுதோ திவுனிதலய திருனு வேமா.

(இ-ள்.) வைது அடித்தபோதிலும் அன்றியும் கட்டி யிறுக்
கின்போதிலும் பலவித யிம்சைகள் செய்யினும் அடிக்கவும் கட்ட
டவும் வேண்டாமென்று, சொல்லாமலிருந்து மனம்வாக்கு காய
மென்னும் மூன்றையும் ஒருமைப்படுத்திச் சிவபெருமானைத்
துதிசெய்தால் சகல சிரமங்களும் தீர்ந்து சுகத்தைத் தரும்;
வேமா! என்று. (ககக)

கோட் சொல்லி.

ப்ராசுஜேசினவர் த்தன்ல் ப்ரதட்டதலி

கொத்தவர் த்தன்ஜேதுரு கோண்டெகாண்டரு

கன்னதல்லினி விப்பாடி கஷ்டயெட்டி

அன்யகாந்தலபோஷிந்து ரட்டு வேமா.

(இ-ள்.) பூர்வத்திற் செய்த செய்கைகளை ஆற்றில் கவந்து
தூதன் செய்கைகளைச் செய்வர்கள் கோட், கொல்லும்வர்கள்.
அஃதெப்படிப்போலவெனில் பெற்ற தாயை சோற்றுக்குந்
துணிக்கும் அழைப்படியாகக் கஷ்டப்பட்டுவிடுத்து அன்னிய மங்
கைகளைக் காப்பாற்றுவதைப்போலாம் கோட் கொல்லும்வர்கள்
யிகழ்ப்பாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

ஆடி தப்புவாரு யபிமான் ஹீனுலு
கோடெருக்கனிவாடு கொத்திகாடு
கடிசேயு க்ருருண்டெதலபேரய
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) சொல்லித் தப்பிப் போனவர்கள் அபிமானமில்
லாத யினர்கள் வுதியின் விசனத்தை யறியாதவன்; சின்னமனி
தனான்; ஒற்றுமையாகக் கூடிச் சந்தோஷமாகவிருந்து கெடுதி
செய்யும்வனாப்பற்றி யோசிக்கக் கொடியவனாகும்; சர்வாலியாபி
யாகிய இ ராமாநி தேனும் வேமா. எ-று. (ககக)

துரோகிகள்.

ஒக்கிரி நோருகொட்டி யொகரு பட்சிந்துரு
வாரி நோருமெத்தி வருசகொட்டி
சேபபில்லனுபுனி சேபலுஜம்புனு
ஜனுசேயுபிண்ட ஜம்பு வேமா.

(இ-ள்.) ஒருவர் வாயையடித்து பொருவர் புசிப்பர்; அவர்
வாயையடித்து யின்னொருவர் புசிப்பர்; இந்தப்படி வரிசைக் கிர
மமாக யொருவரை யொருவாடித்துப் புசிப்பது யெப்படியா
மெனில் இப்பூதலத்தில் மின் குஞ்சுகளைப் பெரிய மீன் புசித்
தும்; அம்மீன் மனிதன் பிடித்துக்கொண்டு புசிப்பதைப்போ
லாம்; வேமா. எ-று. (ககச)

தொங்கதனமுசேத த்ரோஹமெந்தயுஜேசி
யெவ்வரெருகஞ்ண்ட நிமுடுகொன்ன
தாமுசேயுபனுல தருலகோருதுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) திருட்டுத்தனத்தினாலே யெவ்வளவோ துரோகஞ்
செய்து யாருமறியாமற் படிக்குத் தனக்குத்தானே நிம்மதி
கொண்டால் அப்படித் தான் செய்யுந் துரோகச்செயலில் ஒரு

நாளகப்பட்டக்கொள்ளாம விருப்பார்களோ? சர்வ வியாபியாகிய
ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று (ககசி)

செருகுலோனனைநன் செடுத்தன முண்டினு
தீசிவேசிகானி தினகராது
அந்தரங்க த்ரோஹி யாதடெட்டுண்டுரா
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) கரும்பிற்குள்ளாகிலும் செடுதியேதாகிலும் யிருக்கினும்
அக்கெடுதியை யெடுத்துப்போட்டாலொழிய தின்னலாகாது;
வஞ்சனை மனதுடைய துரோகியானனைக் கண்டு அறிவது
அருமையிலும் அருமையே; அவ்வென்ப்படி யிருப்பானோ?
சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (கக்க)

ஹத்யசேயரர்து யதியெந்துலகுனை
ஹத்யஜேயுவாடு யதிமுடெளனு
ஹத்யஜேயுவானி தாக்குயேமன்வசக
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) எந்தக் காரியத்திற்காகிலும் ஹத்தி செய்யலாகாது;
அப்படி ஹத்திசெய்தவன் அதமனும் யர்வியுமாகும்; அன்றியும்
ஹத்திசெய்யுமவனுக்கு நேரிடும் ஆக்கினை யென்னவென்று
சொல்லலாகும்; சர்வ வியாபியாகிய ஓ ராமா! கேளும் வேமா!

ப்ரம்மஹத்தி.

ப்ரம்மஹத்யஜேய ப்ரஹ்மரோகமுலு கல்கு
ப்ரம்மஹத்யசேத ப்ரதபடுனு
ப்ரம்மஹத்யசேய ப்ரமமுதலபேரீய
விஸ்வதாபி ராம வினர வேமா.

(இ-ள்.) பிரம்மஹத்தி செய்தால் வெகு ரோகங்களுண்டாகும்;
அப்பிரம்மஹத்தியினாலேயே மெத்த வாதைப்படுவன்; அந்தப்
பிரம்மஹத்தியை யோசிக்கில் அதிக பாவமாகும்; சர்வ வியாபியாகிய
ஓ ராமா! கேளும் வேமா! எ-று. (ககக)